

HOÀNG THỊ THU CƯỜNG

Những

Đàn Bà

Xgoại Tình II

Những Đàn Bà Ngoại Tình II

Hoàng Thị Thu Cường

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 1

Nhà chị Lâm bây giờ bỗng vui hẳn lên. Đàn bà, vào, ra gần như thường xuyên. Chị Lâm đã gần được một điện thoại xây thêm một căn phòng và nuôi thêm hai cậu bé để đi khách. Chị làm ăn khá khá bởi dĩ được ở Sài Gòn thì nhiều vô kể. Nhưng loại choai choai 15, 16 như của chị thì hiếm. Hầu như không có. Mà các bà lớn tuổi, đã có chồng, đã ngoại tình, thì chị nào cũng muốn "ăn rau non." Đụ với một em bé đáng tuổi con mình, mấy chị có thêm cái cảm giác lạ. Nhất là các cậu lại có cặc lớn, biết chơi dai và bú liếm nghệ thuật.

Lý do chị Lâm phải có hai lính mới, cậu tên Báu cậu kia tên Cầu, là bởi vì một mình Hoàng không kham hết. Không phải sợ Hoàng mất sức, vì có khi nào Hoàng "đi khách" mà bị ra đầu. Nhưng số đàn bà đến tìm "hoa đực" nhiều quá, Hoàng

không có đủ thì giờ. Một chị đã vào phòng với Hoàng, mất đi ít nhất là 2 tiếng. Phải đụ sao cho bà ta ra được vài cái, thằng bé mới được buông. Báu là tay lơ xe đồ. Chị Lâm làm quen với nó trong chuyến về Mỹ Tho thăm quê. Tối hôm đó, thay vì đi đồ qua sông để về quê, chị Lâm mượn phòng ngủ ở lại qua đêm, rồi hẹn với Báu, xem tài xem sức thằng nhỏ.

- Em theo làm chi cái nghề lơ xe. Vừa khổ cực lại vừa lương ít. Về ở với chị, làm mỗi ngày vài tiếng, kiếm tháng năm sáu chục ngàn dễ ợt. Không sợ ai ăn hiếp, bóc lột.

- Mèn ơi! Thằng Báu nói. Cái nghề gì mà nhiều tiền quá vậy chị?

- Đi khách với mấy bà lớn, giàu có, quyền thế

- Đi khách? Em nghe chuyện đó là của mấy cô gái. Chớ em là đàn ông con trai. Làm sao mà...

- Ấy cái vụ đó là tụi nó đi khách với đàn ông thanh niên. Còn mình, là nhảy dù với mấy bà đã có chồng, muốn ngoại tình.

Thằng Báu suy nghĩ một lát rồi hỏi :

- Có chắc ăn không chị, chớ nói thiệt, nghề lơ xe đồ, tuy cực, lương

1,200 một tháng, mảnh mung kiểm thêm vài ba trăm. Cũng đủ sống. Nhưng nó vui một cái là nhiều khi gặp mấy bà buôn thúng bán gánh, túng quá, cũng dụ khi, cho em chơi miễn phí, mà còn được bao ăn hú tiếu, bánh bao đều đều.

- Vậy mà cũng ham. Chị bảo đảm : mỗi tháng em không kiếm được năm chục ngàn một tháng. Dư em ăn, thiếu chị bù.

Thằng Báu mắt sáng như sao. Hắn mơ đến ngày sẽ dành dụm được khá tiền, mua riêng chiếc xe đồ chạy đường lục tỉnh, không phải làm lơ cho ai. Sướng biết mấy. Nó cầm tay chị Lâm "ừ" liền.

Nhưng chị Lâm muốn chắc ăn nên nói :

- Cái gì cũng vậy. Tuyển thợ là phải biết ngón nghề. Chị muốn thấy qua tài nghệ của em. Nếu chưa rành, chị sẽ chỉ thêm cho.

- Chị muốn bao giờ?

- Liên tới bữa nay. Được không? Làm cho sốt dẻo...

- Chuyện nhỏ ! Mà mình gặp nhau ở đâu?

Lát xe tới bến, em đi với chị kiếm cái gì ăn cho no bụng. Hai chị em mình tìm một phòng ngủ, chịu không?

- Chuyện nhỏ. Để em nói với anh tài một tiếng rồi tụi mình đi.

Thế là chiều hôm đó, chị đưa thằng Báu đi ăn một hiệu Tàu. Sau đó vào phòng ngủ Kim Đồng gần chợ. Chị Lâm nói :

- Vô phòng vắn nước, hai đứa mình tắm chung.

- Hồng được đâu chị ơi? Em mắc cỡ lắm. Ai lại tắm chung.

- Đó thấy chưa. Đã nhận lời đi khách, thì khách biểu gì mình cũng làm. Bề gì, mình với bà khách cũng phải cời tròng chơi nhau trên giường. Có gì mà mắc cỡ? Em coi chị như bà khách đi. Mà khoan, nghe chị hỏi : Năm nay em bao nhiêu tuổi?

- Dạ em mười bảy. Bộ chị sợ em hồng biết chơi hả ?

- À... Không! Tại thấy em còn nhỏ quá. Bộ em đã biết gài đàn bà rồi hả?

- Chuyện nhỏ! Trai mười lăm ở nhà quê, không biết rồi cũng phải biết. Trai thiếu gái thừa mà. Máy chị lớn lớn chụp được tụi em là như mèo thấy mỡ. Máy bả dạy cho bú lồn, bú vú, rồi dạy chơi kiểi cộ đủ thứ. Lớn lên vô cái nghề lơ xe đờ này, lại bị máy bà sồn sồn đeo như cá lòng tong đeo c... dưới sông. Em phải chọn bà nào coi được và chịu bao ăn mới bố thí cho một đêm. Thành thử, cái gì về đàn bà, em cũng rành sáu câu.

- Rành sao biểu cời trường tắm chung với chị, không chịu?

Chị hỏi, em mới dám khai. Tại con... con... cặc của em nó... nó... có ba sợi lông ngựa. Em xỏ hời còn dưới quê lận. Nhờ nó mà thời thơ ấu em mới đủ cơm no, áo ấm... Lúc em chơi thì ba sợi lông này làm đàn bà có khi sượng quá rút mẹ nó xuống đất. Còn lúc thường không chơi, cặc em nhìn xấu xí lắm. Bởi vậy em mới... mắc cớ với chị đó chứ.

- Ngộ quá há ! Cặc mà có xỏ lông ngựa? Nhỏ giờ chị mới nghe lần đầu tiên đó Báu. Tại sao phải xỏ hả em?

- Mèn ơi! Chị mới là quê đó ! Có ba sợi lông này, khi đút vô lồn mà nắc. Nói thiệt với chị nhen, biểu bà nằm dưới bụng mình về lấy hết của dăng cho em, bả cũng dám làm.

- Sao không đào mỏ để được giàu có, mà phải làm lơ xe?

- Thôi. Nhà em theo đạo Hòa Hảo. Không dám làm chuyện thất đức đó, Trời Phật hắt chén cơm xuống đất, nghèo suốt đời đó chị. Em thấy rồi, không dám đâu.

- Mà bây giờ có chịu vô tắm chung với chị không? Chịu đi mà.

Nghe Báu khoe con cặc có xỏ lông ngựa, chị Lâm tò mò muốn thấy, và chị nôn tắm cho lệ để được thưởng thức một trận đụ mà Báu khoe là rất ly kỳ, hấp dẫn. Nhưng thằng báu nhất định không chịu tắm

chung. Vì nó nói dối nhỏ giờ, nó cũng chưa tắm chung với ai lần nào.

Trong khi chị Lâm tắm, thằng Báu mở túi xách lấy ra ba sợi lông ngựa trong cái lọ đựng thuốc. Nó căng da cặc phía dưới đầu mào, xỏ vào, thắt gút, rồi lấy kéo nhỏ cắt ngắn. Đó, đó là lý do Báu không chịu tắm chung để có thì giờ trang bị vũ khí, quyết đêm nay ăn thua đủ với bà chị mới quen, hứa cho nó một "job" quá ngon. Làm ít, lương nhiều, mà lại được gần gũi với các bà lớn giàu có, quyền thế? Còn gì hấp dẫn hơn?

Chị Lâm tắm xong, quấn cái khăn lông ngang quanh vú bước ra. Thằng Báu nhìn sững, vì thân người chị trắng hồng, hấp dẫn. Nó tưởng chị cũng giống mấy bà buôn thúng bán gánh mà nó đã từng ngủ nhiều lần trước đây. Chị hỏi :

- Làm cái gì đứng nhìn chị không nhúc nhích vậy? Vô tắm lẹ đi, rồi ra đây chị em mình... hưởng một bữa.

Thằng Báu vẫn nhìn chị, không trả lời, liếm môi, nuốt nước miếng. Chị cầm lược chải đầu giả vờ như không thèm để ý thằng nhỏ, nhưng chị biết là nó đang bị chị hấp dẫn :

- Đi vô tắm lẹ đi. Chị chờ.

Miệng nói thế, tay chị mở tung cái khăn lông, liệng lên giường. Toàn bộ tắm thân gái không còn hiện ra trước mắt cậu bé. Quả tình hán không thể nào ngờ chị Lâm có thân hình đẹp đến thế. Tóc chị dài xuống tới hông. Cặp vú sừng trâu núm còn đỏ hồng. Bộ lông lòn vừa được lau khô, xôm xòm phía dưới bụng... làm thằng Báu không nhúc nhích nổi cặp giò. Hán dựa mạnh lưng vô tường để đứng cho vững trước một quyến rũ đầy ma lực, rồi hỏi :

- Hồi nãy chị hỏi tuổi em. Bây giờ cho em hỏi lại tuổi chị?

- Hăm bảy. Hơn em mười tuổi. Sao? Chê chị già hả?

- Không phải. Hăm bảy mà sao thân hình chị còn muốn đẹp hơn tụi con gái 16 dưới quê em nữa.

- Thôi, đi tắm đi ông thần. Lẹ đi rồi lên giường tụi mình hưởng tới

khuya. Cứ đứng đó khen hoài à.

Thằng Báu đi thụt lùi vào buồng tắm mà mắt dán sát vào tấm thân truồng trần thơm phức của chị Lâm. Hên là chị không có con lần nào, nên dù thân hình chị có nở nang (vì có đụ) những bộ phận như vú bụng, eo còn rất đẹp.

Trong khi Báu vắn nước tắm xòa xòa trong kia, chị Lâm nằm ngửa ra trên giường, phơi trần truồng tắm thân khát tình hực những lửa. Chị ôm gối lăn qua, lăn về, nôn nóng đợi Báu trèo lên mình chị... Vừa được hưởng của mới, vừa kiếm được "thợ trẻ tuổi cho ngành làm tiền chị đang hốt bạc. Mong mua nhà mới đã tới gần kề. Nó không còn là giấc mơ hời hợt, không tưởng nữa. Bỗng chị nghĩ

tới thằng Hoàng và nhớ nó kinh khủng. Chị nhớ hôm tuần rồi, vì muốn kiếm tiền nhiều nơi bà Thám, chị với Hoàng đóng kịch làm hai mẹ con ruột làm tình, bú liếm, rồi đụ nhau tới bảy đến hai lần. Mới đầu, cả hai chỉ định đóng kịch sao cho bà Thám với cô Vân tin, để hốt bạc. Nhưng giữa chừng, thằng Hoàng đụ hay quá, khiến chị Lâm nhập thần. Chị, trong một khoảnh khắc ngắn, đã bỗng cảm thấy như cảnh thật, và đã du vào, nhập cuộc bị cuốn theo chiều gió... nên đụ xong một cái, chị không chịu ngừng, vẫn ôm lấy "thằng con", bảo nó : "Mình đụ thêm cái nữa đi con! Chưa đủ".

Chính câu đó, khiến bà Thám đã không ngần ngại tặng luôn cho chị và Hoàng chẵn chòi một trăm ngàn! Nên từ hôm đó, tiềm thức chị đầy ắp hình ảnh Hoàng, những kỷ niệm hai người có với nhau khi chị bạo gan mò vào giường Hoàng, trần

truồng, giở chăn, ôm Hoàng để ngát ngay...

Báu tắm xong. Hắn bắt chước quần cái khăn lông ngang bụng, bước ra, đến cạnh giường, chỗ chị Lâm nằm :

- Mát quá. Em tắt bớt một ngọn đèn nhen?

- Tùy em. Nhưng chị muốn để thật sáng như vậy đụ đã hơn.

Báu tháo khăn. Cặc nó bung lên ngát nghều. Chị Lâm bỗng chồm dậy, bò nhẹ lại chỗ Báu nhìn trần trời cái cù nự xỏ lông ngựa của

Báu. Lần đầu tiên, chị thấy một con cặc hình thù giống con cá trê. Thân cặc thì bình thường, mà cái đầu nở ra khá lớn, dưới lườn có sáu chấu lông ngựa chìa ra, sắc cạnh.

Chị đưa hai tay nhẹ nâng nó lên ngắm mà trong lòng rộ lên những thèm khát kịch liệt. Mu bàn tay chị cà nhẹ lên chỗ những sợi lông. Chị nghe nhột nhột, tê rần. Cặc thằng Báu giật giật mấy cái trong tay chị, vì nó vừa nhìn hai bàn tay

mềm trắng với những ngón thon dài có sơn đỏ đang thiết tha "vuốt ve" thằng nhỏ :

- Chị cũng từng ngủ với bốn năm đàn ông con trai. Chưa bao giờ thấy hình thù dị kỳ như khúc gân của em. Vậy thì chị em mình sẽ giàu to rồi Báu ơi! Cái đầu tà la này mà... mà đã đứt vô rồi, thêm mấy sợi lông ngựa nữa. Ai mà sống nổi? Ừm, thấy thương không.

Nói xong chị dùng mũi hôn nồng nàn cái đầu cặc Người Sài Gòn có khác? Nếu mấy chị nhà quê thì đã táp mạnh vô rồi, mà bú, mà nút. Làm gì có cảnh trữ tình như thế. Chị hôn êm ru. Báu nhìn xuống, cắn chặt đôi môi, sượng rần khắp cơ thể

Giống như ai lấy lông gà quét nhẹ nhẹ sau sống lưng. Báu tưởng chị Lâm phải ào ạt, dồn dập, tìm khoái lạc ngay cho đã cơn dâm. Nó nhảm. Cách thưởng thức cao siêu như thế chỉ những đàn bà nồng nàn thâm hậu mới có. Chị Lâm muốn Báu

vừa sượng từ cặc, lẫn thị giác. Đó là lý do chị muốn để đèn sáng trưng cho Báu không bị sót một chi tiết nào khi chị hành lạc.

Cũng cái mũi nhỏ nhỏ, sóng thẳng của chị đã ngao du lên chòm lông dái. Nó hôn thì ít. Nhưng thở phì phò rất khế lên các vùng da non như bắp vế Nhất là hai hòn dái. Thằng Báu đứng chết trân, ngựa mặt lên trời, bặm môi cho tâm hồn mình căng thẳng với những xúc cảm mà bé giờ nó chưa hân hạnh thưởng thức! Tinh khí nó đã dồn xuống. Vì chị Lâm vừa chột nhìn thấy hai trứng dái của nó căng phồng, cứng ngắc.

Bấy giờ chị mới dùng đầu lướn rà, cũng thật nhẹ lên đầu cặc, lên vành cái nắp nhọn thù lừng láng bóng. Báu khom xuống, hai tay

bụng khuôn mặt hồng hào của chị Lâm. Lòng nó thoáng dậy lên một niềm yêu mê mà từ lâu lắm chẳng bao giờ nó có. Không yêu sao được, khi đầu lư(ì) chị như con, lẳng quăng rả khắp chốn, kể cả dưới lườn hai hòn dái và lỗ đít. Anh Lâm, chồng chị, đã truyền cho chị cái chiêu thần sầu này. Thỉnh thoảng, lưỡi chị ngoáy lỗ đít Báu một cái làm thằng nhỏ nhón gót, giật đùng lên như ai đút điện vào người nó ?

- Ui da. Xe đồ sắp lật rồi má ơi? Nước dưới sông tràn lên đầy đồng rồi má. Để con chèo ghe đi cầm cá rô, cá diếc, cá cặc, cá lòn. Ui da, trời, nòi đồng thau thiếc ơt Lũng ghe, nước vào, ruộng ngập, lúa hư... lúa... lúa muốn đụ...

Chị Lâm khoái quá, nhất là khi nghe Báu chọt gọi chị bằng má. Cái tiếng đó chỉ có Hoàng gọi chị mà thôi. Những cơn sương kéo dài trong những đêm mưa ở nhà chị khi anh Lâm đi vắng. Chị đã mò vào phòng thằng con nuôi, giở mền nó lên,

trường trần, ngát ngậy, dai dẳng trong bóng đêm tràn ngập, trong những cơn mưa rào rào dồn dập ngoài kia... Dù là loạn luân giả tạo, chị Lâm cũng đã chìm ngập vào trong những cơn sương ngát trời. Bây giờ đến Báu, cậu bé 17 tuổi mà trông như mới 15 ?

Tay Báu nịu tóc chị, nhấn đầu chị vào. Tay kia nó cầm cặc, nhát định dúi trên môi chị. Đôi môi hở ra. Chị ngoạm vào cái đầu "con cá trê" có sáu chiếc lông chìa ra, bắt đầu một trận bú long trời. Bàn ghế, giường chiếu nằm yên mà Báu thấy nó đảo lộn, chạy vòng vòng. Mắt nó đỏ hoa. Nó nghe rõ những chiếc răng cửa của chị Lâm nhằn nhằn da cặc. Nó nghe rõ lưỡi chị, môi chị rập ràng ôm, hút,

nút cặc nó lúc mạnh lúc nhẹ. Lúc khoan thai dịu dặt, lúc như gió thoảng ngoài sông... Báu rên lên :

- Nước lên tới mái nhà rồi má. Gà heo nhà mình trôi mẹ nó xuống biển hết rồi... Cái này là cái gì chớ đâu phải bú cặc. Úi, ráng ráng cho con qua khỏi cái cua này... Lạnh mẹ nó sống lưng, úi, làm sao cầm chèo cho ghe trôi chậm lại chút đi má. Đừng làm... Đừng làm quá... nó học máu, ới hồ ra bây giờ là hết đụ, nghe má!

Chị Lâm êm đềm lại, mà tiếng báu rên vẫn không dứt. Nó như thằng điên. Bỗng nó rút cặc ra, xô chị Lâm nằm bật ngửa, rồi phóng lên,

nằm trên người chị, nói :

- Em lạy chị. Hai hòn dái em nó tức quá rồi.

Chị đừng làm nạp quá, em... em chết giữa đường, uổng lắm. Chưa có con mẹ nào làm em sướng rân trời mây như chị hết. Bây giờ cho em bú lồn chị đi. Cho cặc em đi phép một chút.

Chị nhoẻn cười dễ thương mà da mặt vẫn hồng tía. Hai tay, hai chân chị quấn cuộn lấy thằng nhỏ, rồi mơ màng nói :

- Bỏ cặc vô lồn chị đi, một phút thôi rồi lấy ra! Chị muốn ăn "cá trê ". Chị muốn cái cảm giác khi bị những chiếc lông ngựa lồm chồm ra vào thành lồn xem sao. Rồi sau đó em muốn làm gì cũng được Chịu chị tí đi.

Báu vói tay xuống cầm cặc đưa vào lồn chị. Chị nhắm mắt xôn xao chờ đợi. Giống hết cảm giác ngày đầu tiên, đêm tân hôn, giao hợp với chồng. Đầu cặc Báu vừa vào khỏi miệng lồn, là chị Lâm rúm người lại, mặt nhăn như khóc. Các hạch nước

lồn đồng loạt ứa ra. Hai chân chị tự động co lại. Chị cắn chặt đôi môi cho miệng đừng la lên tiếng gào thét Sáu chiếc lông ngựa cào nhẹ, thật nhẹ, mà nghe như cả đàn kiến triệu con đang ào ạt tiến vào huyết đạo. Toàn thân chị rung mạnh. Những ngón tay đỏ đang bầu lún xuống da bả vai Báu. Hơi thở chị dồn dập như rồng phun nước. Báu nhón đít, kéo cặc nhẹ ra, rồi lại tấn mạnh vào.

Đệ nhất? Tuyệt đỉnh trời! Không còn gì so sánh nổi!

- Anh ơi, thế này thì anh đạp đổ hết mọi thần tượng của đàn bà rồi. Anh là chúa tể. Em có thể chết cho cái đụ này. Em bao anh 50 ngàn để chỉ đụ mình em thôi, mình ơi! Bà Từ Hi Thái Hậu hồi xưa có được sướng như vậy không anh? Có khi nào các bà được hưởng cái sướng thần diệu khốc liệt này chưa? Bảo đảm chưa! Ai đó đã sáng kiến xô lông ngựa vào cặc để làm cho đàn bà tái tê, làm đảo lộn mọi suy nghĩ về đàn ông, làm lệch hết hệ thống thần kinh. Chỉ còn nhớ đến những cạnh lông nằm dưới lườn đầu cặc, sắc cạnh mà êm đềm, cứng mà dịu dàng... Trời đất mờ mịt. Thời gian đứng lại Không biên giới giữa ngày và đêm?

Cái dít chị Lâm lách qua lách lại, để tận hưởng chiều quái đản thẳng Báu đang tâm tình tưng xuống. Đôi môi chị khô khốc vì tiếng rên thì thào nhưng thống thiết đê mê. Tay Báu đã bịt bốt miệng chị cho âm thanh tiếng la gào không quá lớn, làm phiền các phòng chung quanh. Mỗi lần lên bụng một chị đàn bà, Báu phải vừa đụ, vừa hãm thanh bốt giọng rên của các chị, nếu không, cả làng cả xóm đều biết.

Chương 2

Hồi năm ngoái, sau khi đã xỏ vào cặc ba sợi lông ngựa, Báu chèo ghe qua sông Vàm Cỏ tìm con Rở bán cháo gà. Rở hai mươi tuổi, có cái quán cháo gần rạp Long Hậu. Rở lấy chồng được có hai năm thì rã gánh, vì nghe đâu anh chồng không kham nổi sức chơi của cô vợ trẻ. Nghe vậy Báu nhào vào ngay để thử lửa. Báu có giọng ca tân nhạc rất ấm, thường được gọi là Chế Linh hai, cho nên cậu bé dễ chinh phục mấy chị trong làng ham văn nghệ. Báu cặp với con Rở còn có lý do khác : là được ăn cháo gà, gỏi gà miễn phí.

Chờ cho khách vào rạp hết, trong quán vắng tanh, Báu mới bước vào chào Rở :

Bữa nay chị Rở đi coi hát không? Em bao.

- Rạp kế bên, mà có khi nào chị đi coi đâu.

Làm gì mà mười mấy ngày nay mất tiêu, không thấy qua thăm chị vậy? Tưởng đâu chán chị rồi chứ. Ăn tô cháo nhen!

Rở múc tô cháo thiệt ngon và đĩa gỏi mời Báu, rồi ngồi đối diện, nhìn thàng bồ nhí có giọng ca hấp dẫn :

- Có ai ở bên qua là chị hỏi thăm em liên liên đó chứ. Người ta biểu dọn qua đây ở, người ta lo cho ăn học, khỏi đi xe ngựa mà không chịu. Ăn cho hết đĩa gỏi dùm cái cho chị dọn dẹp đóng quán sớm chút, tụi mình đi chơi...

Mỗi lần Rở nói thế là thằng Báu biết Rở rủ nó đi ra ngoài rầy ngoài địa, ngoài lạch ngồi nói chuyện hoa tình. Xong là đề nhau ra đụ có khi tới khuya lắc mới về. Bữa nay nó muốn tặng cho Rở món mới, nên mới lại mò qua. Báu hỏi:

- Bữa nay tụi mình đừng vô địa nữa, xuống ghe em, em chèo qua còn. ở bên khô ráo, hay mình nằm dưới ghe... cũng được. Muốn đậu ở đâu là cầm sào ở đó.

Đóng quán xong, Rở theo Báu ra bến sông, xuống chiếc xuống gỗ, Báu chèo thông thả, lách vô con lạch vắng lúc trăng chưa cao khỏi

cây dừa. Cảnh vật nhà quê chìm dưới ánh trăng thượng tuần. Hoang vu, tĩnh mịch. Gió lùa hơi nước sông thổi hắt lên mặt mát rượi, làm con Rở ngồi im lặng ngắm những bụi bần, dừa nước, bìm bịp, khua xôn xao dưới trăng. Bổng Rở hỏi Báu :

- Trời đất hồng công bình há Báu?

- Sao vậy chị? .

- Người mình thương, năn nỉ muốn rút lưới thì chẳng để ý gì tới mình. Còn ba cái thứ cô hồn hà bá, thấy mặt là muốn chửi, thì nó theo mình như đĩa, ngày nào cũng tới chạt quán. Tụi nó tới ăn thì trả tiền đàng hoàng, mà sao...

- Chị thương ai mà năn nỉ muốn rút lưới?

- Còn ai trồng khoai đất này. Nói vậy hiểu chưa?

Báu cho xuống ngừng lại ở khúc lạch thật vắng. Giờ này chẳng còn ghe thuyền nào qua lại.

Báu cầm sào, cột xuống, trải chiếu chiếu lên khoang ghe, rủ con Rở :

- Nằm đây hóng mát sướng hơn nằm trên đất cộm ngoài đìa. Nằm đây với em đi.

Rồi Báu cầm tay con Rở kéo xuống. Rở mới nằm xuống, thẳng Báu gác chân qua ngay mu lồn, tay sờ cặp vú, hỏi :

- Bộ chị thương em thiệt hả?

- Tới bữa nay còn hỏi câu lẳng nhách vậy hả?

- Chị hồng sợ chòm xóm láng giềng dòm ngó xì xào à?

Làm cái gì phải sợ. Đèn nhà ai nấy sáng. Con mẹ Năm Xách, già gần năm chục, cặp với thằng Đặng có 18 tuổi. ở với nhau cả ba, bốn năm, sao không ai nói đi. Rồi con mẹ Tám Lòng, bỏ chồng theo anh kép hát Hoài Thu có 20 tuổi, trong khi con mẹ gần 60. Rồi con mẹ Hai Chè Thương. Chồng mẹ còn sờ sờ, mẹ kéo thêm thằng nhỏ 16 tuổi về

làm chồng nhì, , đụ cho mê sưng cái bầu, mới đẻ được hai tháng đó. Không biết làng bên em thì sao? Còn bên này, nói thiệt nghe, nổ loạn từ nhà ông Hương Trưởng ra tới ngoài chợ... Chị nói thiệt em mà gật đầu, chị kéo em về ở chung, trưng bằng hiệu cháo gà tên em cho coi. Thử coi thằng nào con nào dám hở môi. Thừa lên ông Hương Trưởng, chị sẽ huých toẹt hết chuyện con mề đang tò tí với thằng em của chị., thằng Bảo, mới 17 tuổi. Mấy con mề không ai dưới 50 mà còn loạn âm binh cỡ đó. Chị mới 20, có lấy em, 16. Chị đâu có ngán... ở với chồng nhỏ tuổi khỏi sợ nhịn thềm. Chèn ơi, hồi còn cha Xuân ở với chị đó hả, mỗi tuần làm được một cái. Còn toàn là bú với xào khô không thôi, chán chết bà luôn.

Mấy con mề ngoài chợ không biết nghe ai mà nó đồn chị dâm quá. Chồng chịu không nổi nên mới bỏ chị mà đi. Trời ơi, nếu chị dâm đó hả, thằng chả sống không tới 2 tháng. Đó, em đã gần chị mấy lần, em có thấy chị dâm không?

Thằng Báu sà xuống, hôn cái cổ con Rở một cái rồi nói :

- Có ? Chị mà không dâm thì còn ai dâm? Mỗi lần gặp chị, là... phải làm sao cho chị ra được bốn năm cái. Đó là lý do, nghe chị rủ hoài cho về ở em không dám ừ là vậy.

- Không dám ừ, sao bữa nay còn dẫn xác qua tìm?

- Ấy con voi hung thì có thằng nài trị. Em mới tìm ra được một chiêu thần bí. Bữa nay mà chị không lạy em, em sẽ cho xác chị xuống nằm ở Rạch Cà Khuông này cho coi.

- Nói nghe như thiệt vậy bạn?

- Em không nói, mà làm. Cởi hết đồ ra đi, chuẩn bị.

Dưới ánh trăng, đôi mắt Rở mở lớn kinh ngạc. Chưa bao giờ Báu dám nói những câu bạt mạng như thế. Chưa bao giờ Báu dám khinh khi bà chị 20 tuổi như thế :

Cha, bữa nay lên đũ à nhen. Quả thiệt như vậy chị xin tình nguyện làm người hầu hạ em suốt đời Thì cởi uồng ra đi!

Rở ngồi dậy, cởi tung cái nút áo, cho tay ra sau cởi luôn khuy xú chiêng, rồi tuột luôn quần lãnh đen khỏi người, nằm bật ngửa trở lại, chờ. Báu hỏi :

- Em đụ liền, khỏi bú, chị chịu không?

Rở gật nhẹ đầu. Thằng Báu đứng lên, đầy tự tin, cởi áo, cởi quần rồi nằm sà trên người con Rở :

- Chị nhớ, có sướng thì la nho nhỏ dùm nhen?

- Xí, người gì chưa nấu mà sợ chín. Báu nhớ là Báu thua chị tới 4 tuổi à nhen. Trước đây đã bao nhiêu lần em nằm van lạy chị. Có nhớ không?

Báu nằm nghiêng, cho tay sờ soạng mu lồn phủ đầy lông của Rở, rồi, một ngón, Báu khuấy "cà phê ", mở đường. Xong xuôi, Báu nằm lên. Cặc Báu từ tốn tiến vào. Con Rở nắm hai bàn tay lại đập dưới khoang ghe. Ván thuyền kêu chan chát. Đầu Rở lắc lư. Môi ngậm cứng lại, không dám thoát ra tiếng rên, sợ Báu cười, mất mặt.

Ở âm đạo, con cặc thù lừ với 6 chấu lông ngựa đang hoành hành, cào cấu thành lồn. Báu rút ra, rồi lại đâm vào. Hai chân con Rở tréo hằn lại, cố cầm giữ cho cái đít thằng Báu bớt hung hăng mà không được. Thằng nhỏ cứ tiếp tục động Utc nấc êm đềm: Êm đềm gần như không có. Vậy mà con Rở mở mắt không lên, chỉ nói rất nhỏ :

- Đụ mẹ... đụ mẹ... đụ mẹ...

Rở cố kìm mình lại không lẫn lộn, không kêu gào. Nó cố giả tỉnh mà không được. Lửa liếm luôn bàn ghế tủ giường, sau khi đã thiêu hết mấy cây cột nhà đằng trước. Lửa xoi luôn bàn thờ vì con Rở vừa thoát ra tiếng kêu :

- Ông... bà, ông tổ ơi! Con là Rở đây. Cứu, cứu cứu con. Ma quỷ nó đang đụ con đây nè. Đụ... mẹ anh... Báu...

Chỉ nói được có mấy tiếng tầm khào đó, rồi nước mắt Rở tuôn ra như khi cha chết. Nhưng cổ ngược cao lên mỗi lần Báu đưa cái cổ chùy của nó vào tận trong xa, rồi rút êm êm ngược ra. Rở thấy sao mọc lênh trời, cỏ cây liệt liệt, mặt dầu đôi mắt nhắm nghiền. Kinh quá, khiếp quá. Rở không hiểu sao lồn

mình đã ngứa, sướng như giặc dậy, khoái lạc đến tê tái tâm can và toàn bộ thân thể. Thăng Báu cử động rất bình thường. Những cú nấc rất giản dị không hung bạo như những lần ngoài sông nhỏ, hay ngoài địa Ông Thượng. Thịnh thoảng Rở hé mắt nhìn xem có phải người đang đụ Rở là cậu em tên Báu?

Qủa là Báu thật, gương mặt nó lạnh lùng, bình tĩnh, điềm đạm, tự tin. Tự tin rằng đến phút thứ 10, bà chị nằm dưới sẽ quắc cần câu. Vì mới vòng sơ khởi có 2 phút, mà mồ hôi chị Rở toát ngập toàn thân. Mặt chị như con điên dầm dề nước mắt. Rở muốn tự chủ, muốn ra lệnh đứng hết lại mọi cảm xúc mà trễ rồi. Địch đã vào trọn thành Thăng Long. Địch vợ vết không còn một món kể luôn cái chổi quét nhà. Sướng gì mà sướng lạ kỳ, quái dị. Sướng tự đáy lồn đến miệng lồn. Sướng như mười ngón tay móng dài đang êm ả cào nhẹ suốt sống lưng ? Móc lỗ đít, xe hột le, bú m(~p lồn cũng không so sánh nổi? Vạn tuế những sợi lông ngựa.

Bất thành nhn, hai tay con Rở túm da lưng thăng Báu mà ngắt. Miệng Rở phì hơi như trâu và gào lên :

- Không cho la tôi cũng la à. Chịu hết nổi rồi. Đụ mẹ anh Báu ơi? Được 10 phút chưa? Chắc chưa phải không? Tôi ra kê con đ mẹ tôi. Chưa ai làm tôi sướng cỡ này hết. Đó em ơi, chị ra, chị ra nè... ối đụ mẹ sướng đã man tàn tịch mình ơi. Có nghe em ra không? Đừng nắc nữa em ơi!

Thằng Báu cứ tiếp tục đụ. Con Rở nằm chết như thây ma... Và bây giờ, trên chiếc giường ở phòng ngủ Kim Đồng, chị Lâm đang diễn xuất y hệt con Rở nằm ngoài dưới ghe. Chị hơn con Rở ở chỗ, chị còn bình tĩnh, lấy hai tay chống phần dưới

của Báu cho Báu bớt hưng hăng, cho chị thở. Nước lồn chị như mưa lỗ cống ulôn ra. Hai tay chị chấp lại :

- Báu ơi, chị biết rồi. Ngừng đụ chút đi em, nước lồn hết, mà hơi thở cũng hết. Ra kiểu này mau già lắm Báu ời Hai bắt về tôi ướt nhem nè trời!

Bây giờ Báu mới rút cặc ra, tụt xuống, banh háng chị Lâm ra mà liếm. Hình như chị đã rã rời, hồn na khỏi xác. Nằm như thây ma, mặc tình cho Báu muốn liếm tới đâu thì tới. Ba sợi lông ngựa đã đưa Báu lên ngôi thứ Anh Hùng vô địch. Không chị nào, sau lần ra thứ nhất, đã bạo mồm xin Báu đụ

tiếp. Cũng là ra, nhưng sao nước lòn tuôn không kèm lại được. Chị Lâm đã đỡ hẳn phần dưới của Báu lên, mà đường âm đạo vẫn đầm đìa nước nhờn như xe bị bể thùng dầu nhớt. Chứa chan.

Báu banh lòn chị Lâm ra xem. Đẹp quá, đẹp như lòn con gái, không khác. Trên kia, chị Lâm nghe hết, biết hết, nhưng khả năng phản ứng và những cảm xúc hầu như tê liệt. Chị muốn kéo thẳng Báu lên hôn môi nó một cái để cảm ơn mà không nổi. Chị muốn ngưỡng mộ người anh hùng vô địch xem mặt mũi ra làm sao, mà hai tay tê liệt, mắt mở không lên. Báu liếc gương mặt mặt mày nhòa, khánh tận của chị Lâm mà cười tự đắc. Báu hỏi khiêu khích :

- Đụ nữa nghe chị? Gì mới có một cái đã thân tàn ma dại ra vậy? Vậy mà đòi dạy thêm cho người ta, hí hí.

Tai chị nghe mà mồm mở không ra. Sáu châu lông ngựa đã chế ngự chị đàn bà đụ không biết mệt, Báu trườn lên bú vú, bóp vú, rồi kê môi, cho lưỡi qua. Chị Lâm chỉ còn thở là động tác duy nhất còn lại trên cơ thể. Giống hệt chị Rở cháo gà nằm ngoái dưới ghe trên lạch vắng.

Đêm hôm đó, tại phòng ngủ Kim Đồng tại chợ Mỹ Tho, chị Lâm, dù dâm lắm, ham của lạ lắm, mà rồi cũng chỉ đụ có hai lần duy nhất. Tuyệt nhiên hoàn toàn không có bú cặc. Sáng hôm sau, chị uể oải dẫn Báu qua sông, về quê chị. Cả nhà chạy ra đón chị, mà chị cũng vui gọi là, miệng nhoẻn cười một cách gượng gạo, giới thiệu Báu như sau :

- Đây là vị anh hùng vô địch. Là thần tượng bất tử của tất cả đàn bà trên thế giới. Mấy người nói chuyện với anh đi. Tôi xin phép vô ngủ một giấc.

Nói xong, Lâm xách mấy gói quà vào nhà, rồi đi thẳng vào phòng ngủ của người chị cả, ngã thân xuống cái rằm. Trong khi ngoài sân, từ chị Cả, con Hoa, bà mẹ há mồm, trợn mắt ngạc nhiên. Chị Cả hỏi bà mẹ :

- Con Lâm nó nói cái giống gì? Mẹ có nghe không mẹ?

- Ôi nó nói cái gì giống phim bộ : anh hùng, thần tượng. Con Hoa chen vô :

- Không, chỉ nói anh hùng vô địch và thần tượng bất tử của những đàn bà trên thế giới.

- Ôi, đúng rồi, con nhỏ, mày nhớ tài à. (với Báu) Ua, còn cậu này, bộ cậu có đóng phim bộ bên Tàu hả?

Báu ngượng quá. Toàn những người lạ hoắc, Báu không biết ai là ai, khi không hỏi nó một câu ngang phè phè, nên:

Thưa bác, cháu có đóng phim đóng cộ gì đâu

- Sao nó nói cậu là anh hùng, với thần tượng?

- Cháu đâu biết. Bác thử vô hỏi chỉ coi tại sao.

Khi không đem con bỏ chợ. Chỉ dẫn con từ ngoài chợ Mỹ Tho về, nói sẽ cho đi khách với mấy bà giàu có, quyền thế, bao con mỗi tháng 50 ngàn. Dư con ăn, thiếu chỉ bù, rồi bây giờ, khi không lòi ra cái vụ anh hùng với thần tượng. Cái gì kỳ vậy? Vậy chớ bác với chị đây có phải là đàn bà giàu có và quyền thế không?

Bà già ngớ ngẩn, chẳng hiểu ắt giáp gì ráo, hỏi chị cả :

- Cậu này cậu nói cái giống gì vậy? Mày có hiểu không?

- Dạ, cậu nói, con Lâm nó dẫn cậu về đây để đi khách với mấy bà giàu có, quyền thế. Bao luôn mỗi tháng 50 ngàn.

- Đi khách? Đi khách là cái giống gì?

- Dạ đi khách là... là... là... nhảy dù đó, má !

- Ua, bộ nó là lính dù hả. Nhỏ xíu mà lính tráng gì.

- Mèn ơi, khổ quá, nhảy dù là... là... là sao Hoa, nói đi.

- Dạ nhảy dù là... là đàn bà cởi truồng nằm ra, cho ảnh nhảy lên bụng, ảnh nằm. Rồi trả cho ảnh 50 ngàn.

- Ôi, bây nói cái giống gì lộn xộn quá tao nghe như vịt nghe sấm. ở đó nói chuyện với nó, tao đi xóm à.

Bà già lần ra cổng, đi mất hút. Chị Cả với con Hoa mời Báu vô nhà uống nước, ăn bánh ú. Mặt Báu rầu rầu. Nó thất vọng. Khi không bỏ ngang nghề lơ xe, về đây ăn bánh ú.

Thấy Báu buồn quá, chị Cả hỏi :

- Bộ em làm nghề nhảy dù hả?

- Dạ không! Em làm lơ xe đồ. Chị Lâm cù rủ em, dẫn em vô khách sạn, biểu em thử tài cho chỉ coi Em làm chỉ ra hai cái, chỉ biểu ngưng ngang vì quá mệt. Sáng ra chỉ hun em mấy cái, cho em một ngàn làm quà, rồi dẫn em về đây. Về đây tưởng cho em đi khách, ai ngờ bà đi ngủ, bỏ em bơ vơ. Kiểu này, chắc em phải trở lại nghề lơ xe đồ quá.

- Mèn ơi, con Lâm nó dâm nổi tiếng, mà chỉ chịu em có hai cái là đã mệt rồi sao? Vậy chắc em phải là anh hùng, là thần tượng thứ thiệt clla đàn bà rồi.

- Cái đó em hông biết. Chỉ biết, bà chịu chưa tới 10 phút là ra ào ào, miệng la oải trời. Ngưng cả tiếng mới cho em chơi cái khác. Yếu thấy mồ chứ có dâm khỉ gì đâu. Sáng nay bà còn mệt. Về tới đây là bà tìm chỗ đi ngủ, chị hông thấy sao?

Nghe Báu ngồi thành thật khoe khả năng làm tình của nó, chị Cả khoái rần người. Chị muốn hỏi tới một vài câu gì đó, mà kẹt có con Hoa cứ lẩn quẩn một bên, nên chị ngại. Con Hoa biết ý, nên mở đường cho chị :

- Chị muốn nói với anh cái gì thì nói đi. Làm gì cứ liếc liếc em hoài vậy. Thấy cái mặt chị tự nhiên hồng lên là em biết rồi, chị em trong nhà, quen quá mà, còn làm bộ e thẹn.

Chương 3

Chị Cả tuy đã 28 mà chưa chồng. Lấy người lớn tuổi, chị không thèm. Mà trang lứa thì chị kiếm không ra. Cũng tại cái tật ham chơi, ham đàn đúm ở nhà quê. Ai tới hỏi, chị cũng lắc đầu. Ngoảnh đi, ngoảnh lại, thành gái già lúc nào không biết. Cho nên đêm đêm, chị với con Hoa, như chó thág ba, hai chị em đi chơi tới khuya lác mới về. Hồi đầu bà già còn canh chừng mở cửa. Riết rồi không thấy con gái mình chữa hoang đế lên gì, nên bà cũng mệt, buông lỏng dây cương. Hoa biết rõ tính chị Cả, thích trai trẻ có Báu, mạnh khỏe càng tốt:

- Kìa chị Hai, nói chuyện gì với anh đi. Ngồi làm thinh hoài, anh buồn, tội nghiệp. Hoa nhắc chị Cả.

- A, ưm, trời mới tháng bảy mà mây u ám buồn quá phải không cậu... cậu...

- Dạ em tên Báu.

- Ôi cậu Báu. Bữa nay thế nào cũng mưa à.

Chị Cả nói hai câu lảng nhách, không ăn thua gì tới điều con Hoa muốn nghe. Nó muốn chị Cả tấn công ngay Báu, rủ Báu vào phòng thử tài như chị Lâm đêm qua, nên Hoa nói :

- Cái chị này, người ta đang nói chuyện nhảy dù, đi khách trong phòng the, khi không phang ngang chuyện mưa gió...

Báu chột cười thành tiếng. Chị Cả không nói ra, nhưng Báu thừa biết chị muốn gì. Đàn bà, khi động tình, không cần nói, người khác cũng biết, nó có những câu nói thừa, cử chỉ thừa. Biết thừa mà họ không biết để đâu, nên bộc lộ một cách cũng rất thừa, khiến kẻ đối diện bất được ngay. Báu bắt chột hỏi :

- Chồng chị chắc đi làm rồi há?

Ưm, chị chưa chồng. Hoa, em ra đuổi bầy gà ngoài sân để nó ăn hết mè phơi, bà già về chửi chết.

Hoa biết bà chị muốn mình "di tản" để tiện việc "hòa đàm" với Báu, nên nó chạy ra sân đuổi gà xong chạy xuống bếp, qua lỗ phen, rình xem cuộc đối thoại.

- Mình hăm tám rồi nhưng độc thân, vì trai ở làng này, anh nào cũng trói gà không chặt. Mình thích có một thần tượng, một "anh hùng vô địch", một thanh niên có thể hạ đo ván một đàn bà mà cho tới sáng hôm sau, cũng còn mệt..

- Mà tuổi c(' em, được không? Báu hỏi.

- Cái tuổi thì mình không cần. Miễn sao... vậy vậy là được à. Không phải nói khoe với Báu, chứ mình đã ngủ với anh nào rồi, là anh đó phải mê mình như Trụ Vương mê Đắc Kỷ.

Thằng Báu lại mỉm cười. Hấn biết lại có thêm một chị đàn bà thứ ba sắp bỏ thầy dưới bụng hấn, dù miệng chị khoe khoang đủ thứ. Thấy Báu cười, chị Cả hỏi :

- Sao mà cười khi dễ đó, cậu em?

- Dạ tại thấy chị nói giống hệt chị Rở quê em, và chị Lâm đêm qua. Nói mạnh bạo hùng hổ lắm. Lúc lâm trận, bò lăn bò càng thê thảm như quân Châu Do bị Tào Tháo rượt.. không tin hỏi chị Lâm đi. Mà chắc giờ này bà còn yên giấc...

- Mèn ơi, con Lâm nó mới lấy chồng đây. Còn chị, bắt đầu biết đi chơi từ hồi mười ba tuổi. Nói thiệt đó hâ, đàn ông con trai có nào chị cũng ném qua rồi. Lâu thì đụ, ý quên, tại chị nói tục nó quen miệng rồi, lâu thì làm được 45 phút, lẹ thì 10 phút,

rồi thì phành ngửa cặc ra, ý quên, phành ngửa bộ đồ lòng ra, nằm thở phì phò...

- Ấy là đàn ông ở đây. Còn em là thần tượng của đàn bà, là anh hùng vô địch mà, chị quên câu đó sao?

Chị Cả ngó quanh một vòng. Chị tưởng con Hoa đã bỏ đi chơi trong xóm, chị từ từ kéo cái ghế xích gần lại Báu :

- Thật tình em là thần tượng của đàn bà sao? Nếu quá vậy, chị sẽ tặng em nhiều hơn chị Lâm tặng em đêm qua. Chị nuôi tằm lấy tơ mỗi name cũng kiếm khá lắm, đừng lo. Trong thiên hạ chưa có anh nào làm chị bái phục. Con Lâm dâm một, chị dâm mười. Chưa biết ai thắng, ai thua. Nhưng nhìn thân hình chị, em có thấy động lòng không?

Báu để chén nước xuống bàn, quay lại nhìn chị Cả. Người chị cao hơn chị Lâm. Vai, vú nở hơn. Khuôn mặt đẹp thanh tú, tuy không son phấn, nhưng nhờ cặp lông mày rậm và cặp mắt xếch, chị cả trông quyến rũ gấp bội.

Tay Báu bạo dạn đặt trên bắp vế chắc nịch của chị Cả, nói :

- Nếu em không mang danh thần tượng, gặp đàn bà cỡ này, là biết em thua trăm phần. "Đàn bà chân sều chân vang, mắt xếch mày rậm cả làng phải thua". Trường túc bất tri lao! Ông bà mình nói cái gì có cái nấy. Rồi cặp vú chị nhọn, đứng thế kia... Cha em cũng chết!!!

Báu lại tiến thêm bước nữa : kề sát mặt vào chị Cả, mùi thơm gái quê với mùi dầu bông lài nơi tóc "hút" mạnh Báu. Nó chu cái môi lại, gấn vào môi bà chị. Chị ul động ngả ngửa đầu vào lưng ghế. Báu chồm lên, đặt lưỡi qua môi. Mắt chị Cả nhắm lại hai tay ôm chầm lấy đầu Báu mà thiết tha, da diết cái hôn lâu gần năm phút.

Chỉ xem có chừng đó mà con Hoa dưới bếp, lồn nóng như bánh rớt ra khỏi lò. Nó ngồi chồm hồm, đặt một tay giữa mặt lồn mà kẹp và yên lặng nhìn tiếp.

Buổi sáng nhà quê, yên lặng như cảnh chùa. Chim se sé kêu ríu rít trên các cây cau, cây mận. Gà mái dẫn đàn con ăn quanh quần ngoài sân. Con chim cu gáy buồn buồn đâu đó ngoài vườn... Tay Báu khi sờ lên đôi vú chị Cả đã tạo nên một thanh âm nào nùng nựa : tiếng rên khẽ rất dâm. Báu thọc hẳn tay vào bên trong áo mà thoa, bóp trái vú cứng, tròn lẳn. Núm vú chị lún vào thịt cho Báu biết lời chị Cả nói chưa có chồng là đúng. Rồi Báu ngồi hẳn lên bộ đùi chị Cả, vừa nút lư('i, vừa bóp vú. Nó cầm tay chị đặt lên cặc nó ngoài quần. Tiếng chị rên hơi lớn hơn. Mặt mỗi lúc càng đỏ ửng như uống rượu. Chị cao tay ấn thật. Vì lưỡi chị đang càn quét gương mặt non choẹt của Báu. Nội việc chị liếm mí mắt Báu và thọc vào vành tai nó mà ngo ngoáy,

Báu đã mê chết rồi còn nói gì chuyện vào giường.

- Mình đụ nhau ở đây được không? Báu hỏi chị Cả.

- Được chứ. Nhưng sao không vô phòng, kín hơn?

- Vô phòng là chuyện thường rồi. Đụ ngay đây mới lạ, mới khoái, mới hấp dẫn chứ. Thử một lần chị sẽ mê.

- Oì, muốn vậy cũng được, đâu có sao. Cởi quần áo cho chị đi.

Báu đầu bốn cái ghế nằm sát nhau, bảo chị Cả nằm lên. Hắn không cởi đồ ngay cho chị, mà áp cái mặt lên mu lồn ngoài quần mà hôn say nồng. Hắn cố tình làm cho khác với những người tình trước đây của chị. Báu hôn, cắn nhẹ mu lồn. Trong kia, nước ứa ra ướt nhẹp. Chị Cả chịu không nổi, cởi tung áo ra, rồi tuột quần khỏi đôi chân, mời Báu:

- Bu dùm chị đi. Đụ, chị không mê bằng được bú.

Chị dang rộng hai bắp đùi. Chòm lông lồn dày vô địch trông như con mèo đen nằm ngang cháng ba. Báu phải hai tay vệt lông, banh mạnh mới thấy cái miệng lồn đỏ choét, mép lồn và hột le cũng đỏ. Giờ thì Báu càng tin chị chưa chồng. Báu ngậm ngay vào hột le bú tới tấp say sưa.

Dưới bếp con Hoa cũng tuột quần, hai ngón se hột le. Mỗi lần chị Cả đụ ai, Hoa cũng rình xem. Nhưng trong phòng kín đáo. Chưa lần nào có cảnh làm tình táo bạo dạn dĩ như lần này. Trời càng âm u hơn. Gió thổi lành lạnh như muốn chuyển mưa. Hoa lại tròng quần vào, chạy ra sân định bê cái nia mè vô thì chợt thấy bà già lấp ló đầu ngõ. Hoa la:

- Bà già về tới, đem vô phòng em đi, ẹ lên. Chị Cả và Báu, hai người trường trần chạy ẹ vô phòng Hoa. Bà già bước vô nhà, thấy bốn chiếc ghế đầu lại. Quần áo Chị Cả và Báu liệng bừa bãi trên nền gạch hôi :

- Ủa, ai làm cái giống gì mà đầu ghế đầu bàn lại. Rồi áo quần con hai với của ai đây?

Hoa quỳnh quá, trả lời đại :

- Dạ cái anh hồi nãy với chị Hai thay đồ rửa nhau đi quán ăn sáng. Gấp quá họ liệng đại đó mà. Để con dẹp cho.

- Vậy chứ ai đâu bốn cái ghế này lại làm chi vậy?

- Dạ, con đó. Con đâu lại, nằm định ngủ chút, mà trời chuyển mưa, con chạy ra bưng mề vô sợ ướt thì mẹ về tới...

- Ngộ quá há ? Bữa nay con gái út của mẹ không ngủ trong phòng, lại ra đây đâu ghế nằm ngủ...

- Dạ, tại... phòng con đang bị kẹt.. kẹt.. kết..

- Kẹt con hai đang ôm cái thằng thần tượng, anh hùng gì đó, phải không?

Con Hoa mặt xệ xuống, quê quá, cười giả lả:

- Hề... hề... Dấu đầu mà lòi đuôi, hề hề, cái gì mẹ cũng biết hết. Tài thiệt à. Sao hay quá vậy mẹ?

- Liếc sơ qua một cái là tao biết tù đầu tới cuối. Nó già cái đầu, mà còn ôm thằng hỉ mũi chưa sạch mà... mà... mà...

- Mà nhảy dù, đi khách!

- Oì, đi khách. Thiếu gì đàn ông lớn tuổi. Nhè cái thằng nhỏ xiu vậy mà... mà... mà...

- ... Mà dụ. Trời mẹ làm! Ảnh nhỏ mà con cặc to như con cá trê. Ảnh đang bú lồn chị Hai thì mẹ về tới.

- Mà nói cái gì. Thằng nhỏ biết bú lồn nữa hả?

Bà già nói câu đó bằng giọng thấp hơn, đầy vẻ ngạc nhiên.

- Út con nói làm sao chứ. Nhỏ xiu vậy làm gì nó đã biết. Thờ buổi bây giờ, cá nhỏ nhảy lên bờ, cá già trôi xuống biển. Ảnh bú lồn coi bộ

còn rành hơn mấy anh lớn tuổi ở xã mình nữa đó mẹ. Mấy cha ở đây không có bạo vậy đâu...

Bà già nhìn Hoa từ đầu tới chân, rồi hỏi nhỏ :

- Bộ mày, mày... cũng đã hưởng cái vụ đó rồi hả?

Hoa uốn éo, mắc cỡ, mặt đỏ kè, rồi trả lời :

- Mèn ơi, con mười tám mười chín rồi chớ bộ...

- Hết nói. Đạo nào cũng nói thời Đại ngươn sắp tới. Ai mà có dè, gái mới mười tám mà đã cho thiên hạ bú lồn! Họ bú mày thôi, hay mày cũng bú họ?

- Bánh ít đi, phải có bánh quy lại chớ mẹ . Bộ "ăn" rồi cái mình phải mở đông luôn sao? Mẹ hỏi đó bộ không có hả?

- Miễn đi mày. Miệng để ăn cơm ăn cá. Ai đi ngậm cái đó của đàn ông. Nó... nó dơ dáy, nó... nó... Mà nghe mẹ hỏi : Con ngậm của đàn ông, có sướng ích gì không?

- Con nói hông phải nói dóc, chớ cho con bú cặc nguyên ngày, không cần ăn uống gì, nó ngon còn hơn ăn nem công chả phụng đó mẹ.
(thở ra)

- Tội nghiệp cho cha con.

- Làm cái gì tội nghiệp cho cha mày?

- Ông chết rồi mà không có hưởng được hai cái sướng nhất trên đời ; bú lồn và được đàn bà bú cặc: Hai món ngon đệ nhất?

- Ý, đâu phải. Bú lồn thì ông có làm cho mẹ chớ. Chỉ riêng cái vụ bú cặc thì... thì... thiệt tình, mẹ cũng có. Nhưng lâu lâu, tháng chỉ vài lần. Mỗi lần xong là mẹ phải ăn hai ba miếng trà, đánh răng, súc miệng gần chết. Nói tới vụ này, làm mẹ nhớ ông đứt ruột. Có lần mẹ bú ông sướng quá, ông ra luôn trong miệng mẹ.

Rồi mẹ nhả ra hả?

- Đâu có, của chồng mình, mình phải nuốt chớ! Mà bắt nơn, nuốt ba cái ngữ quý đó, nó làm cho mình nhớ ổng không dứt. Đêm nào mẹ cũng thấp nhang khấn cho ổng siêu thoát, đừng có về ám ảnh mẹ hoài. Nhứt là nửa đêm. Có bữa đang ngủ, thấy ổng về đòi "làm". Mẹ cũng chiều ý, cởi quần cho ổng làm đại một cái. Hồi thức dậy, ở dưới... nó ướt nhẹp như ai đổ nước vô... Ban ngày có khi đang ngồi không, nó cũng bắt "nhớ ổng" muốn chết luôn. Rồi... cái... nó hành mình thêm ba cái "chuyện vợ chồng" hồi ổng còn sống... Cái... nó nóng ran mình mẩy. Thêm kịch liệt mà đâu dám nói với ai... Bữa nay sẵn con hỏi, mẹ mới dám nói thiệt...

- Mẹ nhớ cha con hay nhớ cái vụ bú lồn?

- Cái nào tao cũng nhớ hết. Mà hồi nãy, con có thấy cái thằng thần tượng, thần tiếc gì đó, nó có bú lồn con Hai hả?

- Dạ có. Phải mẹ chưa về, con còn được xem nó đụ chỉ, coi còn hấp dẫn hơn nữa à. Chả nói, đêm đầu hôm, trong phòng ngủ ngoài chợ Mỹ Tho, chả làm chị Lâm bò càng hết hai lần.

- Vậy là bây giờ nó cũng đang làm chị Hai mày bò càng ở trống à. Đâu con vô coi thử coi.

- Con vô trống coi, còn mẹ ngồi đây hả?

- Ba cái vụ bậy bạ đó, nào đến giờ, mẹ hông có quen xem. Tao xem ló nó, nó... bắt "nhớ cha" mầy, rồi đâm ra phiền phức...

Chương 4

Con Hoa rón rén bước vô. Cũng cái lỗ cửa mọi lần nó thường xem chị Cả hành lạc. Hoa ghé mắt nhìn. Trong kia, chị Cả nằm dưới ôm thằng Báu la làng như heo bị thọc huyết :

- Đừng về Sài Gòn hay đi đâu làm chi. Em cứ ở đây chị nuôi cho. Đủ với em rồi, chắc chị sẽ không làm sao tìm được người thứ hai đâu Báu ơi. Nó sướng gì mà sướng lạ đời, kỳ cục. Em nắc lơ lơ dùm chút được không? Làm ơn mà, cho chị thử với Báu. Ngoài trời đang mưa lác rác, anh biết không? Ui chết mẹ tui rồi. Ngưng dùm chút đi cưng. Chị thử không nổi nữa. Em nắc nhẹ như vậy chị cũng muốn điên rồi, cần gì phải làm nạp. Nhẹ chút nữa được không? Đó em, chiều chị, chị sẽ cho em nhiều tiền. Đó, đó. Thần tiên quá thần thánh ơi!...

Ngoài này, con Hoa lại tụt quần, cho hai ngón tay vào lồn thụt. Bà già nhìn thấy cảnh con út tự làm, tự nhiên bà cũng nổi hứng thọc tay vô lồn tự bóp lồn soàn soạt, nhớ tới ông Chức, chồng bà hồi còn sống. Bất kể giờ nào, hễ thấy bà nổi nứng, là bằng mọi giá, ông bé bà vô buồng lập tức. Ông phải vạch cặc cho bà bú, đến chừng nào bà mỗi miệng mới trào lên đụ., mà phải kéo dài cái đụ cho thật lâu còn mà ra sớm, là bị bà làm rằm chửi suốt ngày.

Ông Chức chết rồi, bà nhịn thèm suốt mấy năm. Thèm quá thì vô buồng, cởi truồng, đắp mền, thủ dâm. Đâu ngờ bữa nay, thằng "nhảy dù " "đi khách" ở đâu bỗng xuất hiện... làm cho bà mộng mơ đủ thứ... bà thêm một đàn ông!!!

Đằng kia, con Hoa vừa lom khom xem đụ, vừa nhấp nhấp cái mông đít giống hệt thằng Báu đang nắc chị Cả. Chị níu sát mặt Báu xuống nút lưởi. Dưới kia, hai chân chị tréo qua nừa người Báu, lấy hết sức bình sinh, kèm mông đít Báu, cho thằng bé bót hung tàn cuồng bạo. Bởi vì, Báu nắc kiể nào, dù mạnh hoặc nhẹ, đều làm lồn chị sướng tái tê, sướng rân trời, mà từ thuở biết yêu tới giờ, chị chưa từng được hưởng. Chị hoàn toàn không biết cặc Báu có sáu chấu lông ngựa. Hồi này, chị xin Báu cho chị bú cặc. Báu không cho, vờ đòi đụ. Tại vì, nếu bú cặc, chị sẽ khám phá cái bí quyết thần diệu đó Báu sẽ không còn sáng giá là anh hùng, là thần tượng.

Bà già không cần biết trong kia con gái cả với cậu bé đang làm gì. Chỉ nhìn con Ut thụt đều hai ngón tay vô lồn, bà cũng muốn nổi cơn điên, cơn dâm, mà dòi hôi... Bỗng, nghĩ sao, bà lom khom bò lại bên Hoa, xin cho bà xem lén một lần.

Để hãm bớt cái sướng có thể làm chị ra that sớm, chị Cả rủ Báu đụ ngồi. Chị chưa từng dụ cậu bé nào nhỏ như Báu 17. Cho nên chị nhắm cứng đôi mắt, để thấy mình không dị hợm, hãm hiếp một em bé. Và cũng để nghĩ tới những chuyện khác, phân tán bớt khoái lạc đang bao vây chặt tâm hồn chị. Kiểu dụ này trông còn dâm hơn kiểu dụ nằm. Bà già say sưa nhìn, chiêm cái lỗ cửa quá lâu, nên con Hoa phải chạy vòng lại đằng sau nhà nhìn qua cửa sổ. Nó nhìn chị Hai thì ít, mà thằng Báu thì nhiều. Rồi Hoa ước ao... làm sao được Báu đãi cho một châu, hạnh phúc biết là bao?

Không còn Hoa đứng cạnh, bà già khom người nhìn thoải mái. Bà cũng k~o cái lưng quần tuột xuống đầu gối, thay vì dút hai ngón tay vào như Hoa, bà đã chạy lại bàn bê trái chuối già, rồi trở lại liếp tục "xem show" và dút trái chuối vô lồn, thụt nhẹ.

Bà đã bốn mươi chín tuổi. Tóc đã có những sợi bạc lai rai. Lông lồn cũng thế. Bà đang nhìn con gái cả, ôm thằng nhỏ 17, ngồi đụ say sưa, cuồng mê, không chút ngưng ngừng, xấu hổ. Bà chưa từng mơ dòi mình sẽ có một nhân tình tuổi nhỏ như thế. Bà thường bỉu môi khinh bạc những chị già mất nét, cặp với bồ nhí để tìm thú tình dục. Bà cho như thế là vô đạo đức vô tư cách. Nhưng bây giờ, những ý tưởng bảo thủ như thế bỗng tan đâu mất. Hình ảnh chị cả 28 đang đụ ngất ngây với cậu bé 17 đã cuốn hút, lôi kéo bà như chiếc lá trên dòng nước lũ. Lá quay cuồng, chóng mặt. Lá say sưa cuồng dâm. Lá cảm thấy cậu bé trong kia quả là thần tượng thật. Vì chị cả đang trợn trắng đôi mắt.

Hai tay chị xòe mười ngón vươn lên không trung. Toàn thân chị rung làm đôi vú rung theo, tóc rối bù, mồ hôi vã ra ướt đẫm. Chị la :

- Tưởng đôi kiểu này cho bớt sướng. Ai dè nó còn dễ sợ như ai lấy móng tay mà cào lồn chị, em Báu ơi? Chưa được 15 phút. Có bao giờ chị yếu vậy đâu. Con thua rồi, cha mẹ ơi! Con đi, con ra khơi đây nè. Đó Báu, nước lồn chị tườn ra đó... Chết, trời đất ơi! Còn nữa, chưa hết sướng đâu, em bé. Đó, xịt xịt nữa. Nó ra không cầm được.

Chị thở hắt ra, rồi nằm bật ngửa. Báu chồm theo, để nguyên con cặc trong lồn chị, nắc tiếp. Chị như thây ma chết trôi. Mình mảy ướt hết. Lồn, lông, bắp về ướt hết..

Đằng sau nhà, chỗ con Hoa đứng, cũng vang lên tiếng kêu :

- Chị Hai ơi! Em cũng ra nè, ra nhiều còn hơn chị nữa.

Báu nhìn ra cửa sổ, thấy mặt Hoa đang ngất ngây mơ màng nhìn nó. Báu lẳng lơ chu môi hôn gió, rồi lấy tay vẩy Hoa. Bà già nhìn thấy. Tự nhiên bà bỗng trở lên niềm ghen. Cái rất thường tình của bất cứ người đàn bà nào. Bà muốn sau chị hai, người kế tiếp hưởng cậu bé, phải là bà chứ không phải Hoa. Báu rút cặc, xuống liếm sạch nước lồn bà chị, rồi lại ngậm vào hột le mà mút. Báu làm gì cũng không lay được chị Cả đã chìm sâu vào giấc ngủ mê man.

Vì tiếng chị Cả và Hoa lớn quá, chị Lâm bean cạnh đã thức giấc, mở cửa, chạy sang phòng Hoa xem có sự. Chị bỗng thấy bà già đang ngồi bệt dưới đất, chàng hảng, lay thụt trái chuối liên hồi vào lồn, miệng thì thảo thiết tha :

- Anh Báu ơi, dụ em tới chiều tối nhen anh. Mình dụ ngồi như kiểu ctia con Hai đi. Em đang vô cùng sướng Báu ơi!!!

Đứng nhìn cảnh đó, chị Lâm thương mẹ quá. Bà già như thế này, chẳng trách đẻ ra ba cô con gái, cô nào cũng chúa dâm. Trong phòng, vọng ra tiếng chị Cả cách một môi :

- Khoan đã anh ơi? Em chưa lai tỉnh. Mười phút nữa đi. Tay chân em dờ không lên, làm sao dụ được Phải có ai vô đây thế tôi, dụ dùm tôi, cảm ơn nhiều lắm!

Chị Lâm nhìn qua lỗ cửa. Báu đang nằm nghiêng gác chân qua lồn chị Cả. Tay bóp nhuyễn như hai trái vú, miệng cười đắc thắng. Báu hôn hẹ lên môi chị Cả rồi thì thảo :

- Vậy mà cũng khoe tài. Đắc Kỷ mê Trụ Vương chứ đâu phải Trụ Vương mê Đắc Kỷ? Bây giờ muốn bán cái cho người khác phải không? Em ngoắc nhẹ một cái, sẽ có người nhào vô liền.

Chị Cả bồng hai tay nắm ghì Báu lại. Một là người mà chị vẫn chưa muốn rời Báu. Chị vẫn còn tham lam thêm lần nữa mới toại nguyện.. Chưa một người đàn ông nào hạ chị cách dễ dàng như thế. Chị quyết lần thứ hai, sẽ thực hiện bằng được lời hứa : cho Báu do ván.

Ngoài cửa sổ, con Hoa vẫn đứng đó, hôn gió, vẫy tay với Báu. Chưa ăn nằm với Báu, nhưng nó nhận biết Báu là tay anh hùng thật sự mới làm cho chị Cả chết nửa người như thế! Hoa từng xem lên. biết bao nhiêu trận đụ của chị Cả. Trận nào chị cũng oanh liệt cho các ông bò thê thảm.

Báu vừa vuốt ve thân hình bốc lửa của chị Cả, mắt vẫn lơ đãng nhìn Hoa ngoài cửa sổ. Báu muốn hạ hết cả ba chị em trong nhà này mới đã cơn dâm, cho nổi tiếng...

Nhưng chị Cả đã mở mắt, mệt mỏi nhìn Báu:

- Bây giờ thì chị tin em là anh hùng, là thần tượng của đàn bà. Đụ như thế này thì em gom hết của thiên hạ vào trong tay, làm trọc phú chẳng mấy chốc. Chị không hiểu, bằng cách gì, cặc em đã làm cho lồn chị sướng tê tái, sướng cuồng bạo, sướng đến độ chị đã làm hết cách phân tán trí óc, rồi đổi kiểu, mà rồi từ trong xa vẫn bắn ra từng loạt nước. Chị cố hãm lại, vẫn đành thua. Nhưng mệt thì mệt, chị vẫn muốn một lần nữa, xem chị có khả năng đánh bại được em không?

- Càng đánh chị càng thua. Em bảo đảm. Nếu em thua, chị khỏi phải trả đồng nào và sẽ tôn chị làm sư phụ . Báu nói : và có thể, em chấm dứt giang hồ, về đây xin làm người lính cõa chị.

Ngoài kia mưa lớn hơn. Gió lạnh lùa vào phòng làm không khí thêm lạnh mạn, trữ tình. Chị Cả vẫn hậm hực lời thách đố của cậu bé. Chị lật Báu nằm ngửa ra, một tay bung mặt Báu, nhìn sừng, ngắm ngía những nét tré mắg, non sữa của

Báu. Chị vẫn tin lần này, chị sẽ là kẻ chiến thắng. Chị dùng mũi hôn mê man mặt Báu. Trong chị đang dậy lên cái cảm giác kỳ thú của một bà chị đang "hãm" một chú bé con. Chùng đó thôi, đã cho chị luồng khoái lạc nhẹ như mây mỏng trên không của chiều mùa hạ. Chị đưa mình dần lên nằm trên Báu:

- Em sẽ chịu không nổi tới 10 phút đâu Báu ơi!!

Rồi chị canh cho miệng lòn ngay với đầu cặc, ấn xuống, xuống nữa, cho đến khi cặc Báu nằm gọn trong lòn. Chị bắt đầu xay lúa, chuốt viết chì, sàng gạo, thọc hang lươn. Nhưng trời ơi? Chị tính chủ động mọi điều. Duy chỉ cái sướng tàn bạo từ âm đạo, từ thành lòn, đáy tử cung là chị không kiểm soát nổi. Nó như giặc phá vườn hoang. Chị càng mạnh bạo quyết ăn thua thì lòn chị lại càng ướt nhem những nước. Cho nên chị hãm nhẹ các cử động lại. Nó lại vẫn khuấy phá cách thần diệu. Chỉ có ngừng hẳn thì may ra. Mà như thế, còn mặt mũi đâu nhìn Báu?

Nằm dưới, nghe bà chị lời dần động tác, Báu cười tủm tỉm một mình. Hẳn biết bà chị càng đánh càng thua nên dần quân mỏng ra, án binh bất động, chờ hồi phục sẽ đánh trận khác. Nên Báu không cho địch dưỡng quân, bắt đánh tiếp. Báu vờ nói :

- Chị làm em đang sướng, gần ra. Khi không chậm lại rồi ngừng. Em muốn chị phải đụ ào ạt, âm âm như lúc nãy được không chị?

Giọng của Báu thì thảo thật dễ thương, đánh lạc hướng chị Cả. Vì tự ái, và cũng vì Báu nói "gần ra" chị Cả lại lừa quân, tấn công vũ bão, còn ăn hết nhịn, phải bắt Báu treo cờ hàng. Hai tay chị lòn xuống ôm chặt lưng Báu. Mông dít chị điên cuồng động xuống, giã gạo. Báu vờ rên những câu như :

- Đó chị hai ơi! Đụ mạnh như vậy mới sướng.

Nước ruộng tràn lên đường lộ rồi. Heo gà trâu bò trôi hết ngoài sông cái. Chỉ còn hai chị em mình ôm đụ trên gò này thôi. Chị nghe mưa không? Chị phải làm sao cho cặc em mưa trong lòn chị. Ui sướng vô cùng chị Hai ơi! Chắc lần này chị thắng em quá?

Mồm nó nói, hai tay nó vuốt vuốt sống lưng chị Cả. Hai chân liên tục vuốt đôi chân dài trắng của chị Cả. Trời đất rung rinh. Cái giường kêu răng rắc. Gió thổi vù vù trên mái nhà hắt từng loạt mưa va mạnh vào vách phen. Chị hai nghiêng mặt, nhắm mắt, bặm môi, tiến quân, mà đầu óc không sao chiến thắng, kiểm soát nổi những cơn sướng dị kỳ, vĩ đại toát ra từ lòn chị. Đánh vì tự ái. Đánh vì bị thách thức. Đánh vì tiếng rên tội nghiệp của thằng bé nằm dưới, thì cái thua đã nằm chắc trong tay. Quả như thế. Sau có hơn 10 phút, mồm chị Cả bỗng la như mẹ điên :

- Kệ mẹ tui. Ai chê tui chịu. Tui phải... Trời đất thánh thần ông bà đất nước... úi, úi, úi. Chết tôi, chết chị Báu ơi! Ui, em ra rồi phải không? Ra với chị đi cho chị có chữa !

- Dạ chưa, chị phải động xuống mạnh hơn em mới ra được. Còn động cái gì nữa mà động. Chị đang... ra... nè... em có nghe không? Ui, thua, thua... Chết nữa rồi bé ơi! Lại như hồi này, ngưng không được. Đừng nắc lên em... tha cho chị...

Cái mông đít trắng hếu của chị Cả nắc mạnh xuống như cái máy. Tiếng chị rên yếu dần, không còn rõ lời, mà cái giường vẫn còn kêu cọt két. Vì Báu đang "chất" cho thật hết nước lồn của bà chị... Lại nằm bất động, nặng trĩu trên người Báu, chị Cả như thây ma chết trôi, vùi một lần nữa vào giấc ngủ... mê man, không cảm giác, vô thức, tàn tạ. Chị phủ trọn người Báu mà ngáy vì vu cách hồn nhiên như đưa trẻ bú no thì ngủ. Không phải một đàn bà 28 vừa bị thua trận đụ.

Ngoài cửa, chị Lâm bảo mẹ :

- Mẹ vô phòng chị Cả nằm đợi con, con sẽ đem Báu qua hầu mẹ.

Chương 5

Bà già mừng khắp khởi, tới chái hiên, múc gạo nước mưa, ngồi chờ rửa lồn cho thật sạch bằng xà bông. Vì bà biết sẽ được sống những giờ phút thần tiên. Xong bà lau lồn, mặc quần, lên nhà trên thắp ba cây nhang khấn trước bàn thờ ông Chúc một cách trịnh trọng tha thiết:

- Lạy ông, chẳng gì, tôi thèm quá. Mà từ ngày ông chết, ông thấy lòi đâu có ngoại tình với ai. Vẫn ở vậy thờ ông, thương ông một lòng. Ba năm rồi ông ơi? Bữa nay có thằng nhỏ nhảy dù do con Lâm mang về. ông cho phép tôi một lần này thôi, cho tôi nhảy với nó một cái, rồi tôi sẽ tu luôn. Nam mô, xin ông địa, ông thần hoàng tha tội ngoại tình cho con.

Khấn xong, bà lạy ba lạy, rót ba chung nước trà để lên bàn thờ, xong ba cẳng bốn giò, bà vào nằm trong phòng chị Cả đợi. Hai mươi phút sau, cánh cửa buồng xích mở. Chị Lâm dắt tay Báu bước vào Bà già ngồi dậy nhìn Báu, hơi ngượng ngượng vì già rồi mà còn ham đánh trống bỏi. Tuổi Báu chỉ đáng là cháu ngoại của bà thôi. Tuy vậy, nội tâm của bà đang giao động hồ hởi cách khác thường.

Chị Lâm mở lời :

- Mẹ chị đó. Có tiền còn nhiều hơn tụi chị nữa. Cứ làm tận tình, muốn gì cũng có. Cứ làm sao cho bả đầu hàng như chị với chị Hai là được ở đó vui nhen. Mẹ tự nhiên nhen mẹ.

Chị Lâm bước ra xuống bếp lục đồ ăn thì gặp con Ut. Nó cũng năn nỉ chị Lâm cho nó hưởng của lạ như bà già.

Trong kia chị Cả đang phiêu du tận đâu đâu. Vì tiếng ngáy sau hai trận hành quân đang vang vang ra tận ngoài cửa. Còn phòng bên cạnh, Báu đang sẽ ngồi vào giường, cạnh bà già. Lần đầu tiên, Báu mới nhận lời "nhảy" với một bà mà có lẽ tuổi còn lớn hơn má nó ở Vĩnh Trạch. Bà già mở lời trước :

- Đừng cười bác nhen cháu. Lẽ ra, có thèm quá cũng ráng cắn răng mà chịu, dù chồng chết đã ba năm. Nhưng hồi nãy, thấy con "nhảy" với con Hai, ngoài này bác chơi trái chuối cho đỡ thèm. Ai dè con Ba,

nó biểu bác vô đây chờ, nó sẽ dẫn con qua cho bác hưởng. Theo người ta, có thềm quá, cứ đi tìm đàn ông chết vợ, hay người lớn tuổi mà giao du. Ai lại... thôi, lờ vô đây rồi, xin con bỏ cho bác cái tội thềm đụ con nít, mà... Bác sẵn sàng trả giá nào cũng được, miễn là...

Thằng Báu im lặng. Nó chưa tưởng tượng được bà già lớn hơn má nó sẽ là người nằm dưới bụng nó trong ít phút tới đây. Bà lại thành thật thú luôn cả cái tội thềm đụ con nít. Tự nhiên Báu có cảm tình. Nó cầm trái chân bà Chức, rồi thoa nhè nhẹ :

- Nào tới giờ, bác có gần gũi người nào bằng tuổi con chưa?

- Bác chỉ biết có mình ba con Lâm. óng cheat là bác đóng cửa nhịn thềm. ở nhà quê tình chồng vợ nó đậm đà lắm con. ơng chết, bác xem như còn sống. Làm vậy, tự nhiên thấy mình mắc cỡ. Nhưng bữa nay bác đã thấp nhang xin phép ông rồi. Hình như ông cũng bằng lòng. Vì ba cây nhang cháy êm lắm, mà lòng bác cũng không thấy gì làm xấu hổ, mắc cỡ với chồng...

Tay thằng Báu tiến lên dần tới bắp vế. Cái quần lãnh mỹ a của bà Chức lảng nhẩy , bàn tay Báu thoa tới thoa lui, rồi chĩa thẳng vào lồn bà Chức thoa tiếp. Bà hơi dang bắp đùi thêm ra. Báu xích cái dít ngồi gần thêm và bàn tay bóp nhẹ lồn bà già. Bà Chức dựa ngửa đầu vào thành giường, nhắm mắt và cho hai tay bao ngoài bàn tay Báu đang bóp lồn. Mồm nói không mắc cỡ, mà bà đang rung người, bối rối không biết làm gì cho đỡ. Phải chi ban đêm, đèn tắt tối hù, thì tốt cho bà biết mấy, vì Báu sẽ không nhìn thấy phản ứng nội tâm của bà. Ngoài kia nữa, lũ con gái ba đứa không nhìn thấy bà đang phá luật. Bà đang hồi xuân. Bà đang

quên hết lời của bà mẹ khi ba cô gái phơi phơi lớn dần trong cái xã trai thiếu gái thừa. Ngoài kia, chỉ có con Hoa và chị Lâm lơ mắt nhìn một cậu bé 17 đang kích thích một chị già mất nết! ! ! Cứ gọi như thế đi Chứ già rồi, nhất là góa bụa hơi sớm như bà Chức, ai mà không mất nết. Có điều, kín hay hở, thế thôi!

Báu giật sợi dây lưng quần bà Chức. Bà tự động tụt người xuống, nằm thẳng chờ sóng gió nổi lên... Sóng gió tới rồi,. Bàn tay Báu thọc hẳn vào bên trong, chạm mớ lông lồn mọc xòm xoàm trên mu lồn ướt ướt. Cũng như chị Cả hồi nãy, bà hí hí cặp mắt nhìn cho kỹ

gương mặt non choẹt của Báu. Cái thống khoái dạt dào, lâng lâng, lần đầu tiên được một cậu bé như cháu ngoại sờ sờ và đang cho một ngón móc thử hột le. Bà Chức muốn gào lên nhiều chữ, nhiều câu, nhưng mồm bà ngượng quá, không chỉ với Báu, mà luôn cả với đám "âm binh " ngoài kia. Vì tai bà chợt nghe tiếng khúc khích cười của Hoa.

Hai tay Báu vừa bợ dít bà lên, để đưa quần ra khỏi người bà, dít bà nhóm theo. Báu sững sờ nhìn chòm lông dày rậm có vài sợi bạc đang bao phủ lồn bà Chức. Báu hiểu kỳ mà nhìn. Nhưng bà Chức tưởng thẳng nhô mê lông dày rậm của bà, nên bà càng dang rộng hai đùi ra phơi hàng.. Báu lấy một cái gối kê dít bà lên, rồi sà mặt xuống hôn rất nhẹ. Báu đang nhắm mắt đưa chân, vì nghĩ đến số tiền bà sẽ cho. Nhưng khi bà Chức đưa hai tay xuống banh rộng miệng lồn, Báu mới thật sự bị cuốn hút. Vì Báu nghĩ, già như thế, chắc lồn phải thâm đen, hột le phải dài lổ lồn toang hoác. Không! Dù hai mép lồn có nhô ra thật, nhưng mọi thứ vẫn còn đỏ. Màu đỏ dễ thương của gái chưa đẻ, chưa dụ nhiều. Thật vậy. Bà có dụ ai ngoài ông Chức? Miệng thẳng Báu chẳng ngại ngừng, sà vào, ngậm hột le nút, nút mạnh, thật mạnh. Gần lắm, nên Báu mới thấy lông lồn bạc nhiều hơn, mọc chen kẽ đó đây. Nó khoái chí. Đổi món. Lần đầu dụ bà già.

Cơn mưa nhiệt đới ngoài kia vẫn ầm ầm trút nước. Thỉnh thoảng gió thúc mạnh vào tường phen, xuyên luôn vào phòng làm cho da gà nổi hàng loạt trên người bà Chức. Lúc vào nằm đợi, quả thật bà già tính mua dăm phút thỏa mãn sinh lý. Nhưng chiếc lưới thành bé non tuổi đã đưa hồn bà lên thượng giới, lên non bồng tiên cảnh. Người bà nhẹ hững, bay bay.

Có khi nào chồng bà đã mê diu dặt, áp cả mặt vào mà hôn lồn bà như thế? Có bú thì ông ngoạm, tấp luôn hai mép lồn, hồng hộc như heo ăn cám. Đâu có đầu lưỡi nhọn, cứng rà quá nhẹ đầu hột le. Càng nhẹ càng thích thú, càng sung sướng.

Sướng gấp triệu lần đút cặc vào mà ùi, mà nắc.

Miệng không còn ngậm được, bà Chức phải rên nho nhỏ :

- Anh hùng, thần tượng ơi! Anh đang đưa em lên thiên đàng. A di đà Phật. Em chưa bao giờ được cái sướng nào lâng lâng ngây ngất như

vây anh ơi! Anh muốn giết, muốn đâm em cũng được. Em sẽ an tâm mà chết, dó, đó. Trời ơi sao lại cho con ngoại tình với em bé?... Hồi này, con Hai đâu có được cảnh này? Giá mấy, em cũng phải trả cho anh. Báu ơi! Mưa ơi, gió ơi, có nghe em đang thiết tha kêu gào đây không?

Lưỡi Báu bỗng liếm ran ra hai bên bắp vế da non. Cái đít bà Chức tự động hẩy lên, người bà rung theo như đang lên cơn sốt. Hai tay bà vò rối tóc Báu. Thằng bé liếm dần lên. Nó mở tung hàng nút áo. Đôi vú với núm nâu đen lộ ra. Báu ngoạm vào đầu vú như hột nhãn búi, như đứa bé bú vú mẹ trong cơn khát sữa. Đầu cặc Báu đã tà tà ở vùng cấm địa. Nước lồn bà Chức tuôn ra, đón chờ! Nằm mơ, vì thèm quá một khúc gân thật cứng, của ai cũng được, đâm mạnh vào cho bể lồn càng tốt. Đụ cho đất vỡ, sông mòn. Mà bốn bề yên lặng. Tiếng cóc nhái kêu ngoài vườn. Tiếng ếch ương mùa mưa... Chỉ có thế. Còn lại là im lặng, tĩnh mịch đến ghê người cho một góa phụ thèm sinh lý ! Đầu cặc đang chĩa thẳng miệng lồn. Đâm vào, rất nhẹ.

Có cái gì vĩ đại hơn phút này hỡi Trời Phật? Không nghe ngoài kia cười khúc khích nữa. Bởi con Hoa đã bạo gan mở cửa bò vào, ngồi ở kẹt tủ, chỉ cách giường có 2 thước! Rõ ràng nó thấy cặc Báu đang bò vào lồn má nó.

- Ôi hổ hổ hổ. Ui hui hui... hui. Trời hời... hời... hời... Nhà tôi đang cháy kìa, lồn tôi ai đang cào. Anh đụ em hả Báu? Ui lồn bể rồi. Lạnh quá, lạnh quá á ! ? Ra biểu mưa ngừng đi !

Bà Chức trợn ngược hai con mắt trắng dã. Mặt mắt thần mỗi lần cặc Báu đâm xa rồi rút lại Cũng sáu cái chĩa lông ngựa đã đồng loạt cào, cào, ăn tươi nuốt sống thịt lồn bà già. Bà thấy bảy ông trời, thấy sao mọc, thấy đất lún, núi vol. Người, vật chết toi hết ngoài ruộng. Nhà bà đang bốc cháy. Liên tục miệng bà la những câu vô nghĩa điên khùng.

Con Hoa thò tay vô quần, bụm cái lồn, mặt nhăn như ăn ớt. Báu nắc rất chậm mà lồn bà như ai đổ chảo dầu sôi vào. Bà nhảy đứng đưng. Đít hẩy lên, tránh né cú nắc thần sầu của Báu mà không được Con Hoa bò sát lại cạnh giường, lấy tay khều nhẹ lưng Báu. Báu nhìn lại. Hoa nhoén nụ cười rất tình và dâm. Bà Chức hoàn toàn vô tri giác. Bà chẳng biết việc gì đang xảy ra, nằm ngửa ra đó mà hưởng cái sướng khoái ngàn năm một thuở. Bà cố nhướn mắt nhìn Báu mà

không được.. Hoa táo bạo, đứng lên, kê tai Báu nói nhỏ :

- Nắc mạnh cho bả ra rồi hai đứa mình đi.

Nói xong Hoa trở lại chỗ cũ gần kẹt tủ ngồi thu người chờ Báu tăng tốc độ. Nó giã vào lòng bà Chúc những cú nắc thần sầu mà mắt thì nhìn con Hoa đằng kia. Trong có một ngày một đêm, Báu đã anh dũng xơi luôn bốn mẹ con. Hoa là ké cuối cùng, nhưng lại trẻ hơn hết. Gái quê 18 thì trông chỉ như 16. Tóc thề ngang vai. Má hồng, môi đỏ tự" nhiên. Ngực đã nở lớn vì đã nếm mùi đàn ông. Hai đít nhọn nhô hẳn phía sau. Báu tưởng Hoa nhỏ tuổi hơn mình nên nóng lòng muốn thử lửa một phen. Hoa thấy Báu đi bà già mà mắt thì nhìn nó nên lòng xôn xao, mong Báu kết liễu bà già càng sớm càng tốt. Báu nắc nhiệt tình. Trái với chị Cả và chị Lâm, bà già tuy đang choáng ngợp với cái sướng tái tê vì con cặc xỏ lông ngựa của Báu. Nhưng bà hăm kèm sự thống khoái không cho nó tràn tới quá sớm. Đàn bà ba con có khác. Mà cũng có lẽ vì đã sanh ba lần, lỗ lòn và âm đạo của bà có phần lớn hơn hai chị chưa chồng chưa con? Báu bắt đầu ngạc nhiên, không thém nhìn Hoa nữa mà theo dõi bà Chúc.

Hắn biết, thường không chị nào kéo dài trận mạc quá 10 phút. Khi hắn tung toàn lực vào xáp chiến để kết liễu cho nhanh, thì chị nào cũng tan hàng cố gắng, rồi nằm chết xù thê thảm. Báu nhìn phản ứng trên mặt bà già. Mồ hôi Bà có rịn ra, mặt hồng rực, môi khô khốc, mắt mở không lên, nhưng khuôn mặt không đến nỗi cuồng dại như mất thần.

Báu nghe cặc mình bị lỏng le như đuôi chuột vào lỗ cống. Nước lòn tràn ngập. Báu ngừng đi, rút cặc ra, xuống lấy áo chùi sạch lòn bà, rồi đút lại, tiếp tục nắc Bà Chúc có sướng thật, nhưng phản ứng không có gì đặc biệt. Quân lính của Báu hơi hoang mang xao xuyến. Báu lại rút cặc khỏi lòn lần nữa. Lần này Báu dùng miệng, lưỡi, môi khai phá mòng đóc. Hắn gồng lưỡi thật cứng chĩa thê thảm mòng đóc. Hai ngón tay se mạnh hệt le. Ba ngón tay kia rồi bốn ngón chui hết vào lũng bác mà đánh phá. Ba nguồn khoái lạc cùng loạt mở ba gọng kìm. Nhưng chỉ đến khi cả năm ngón tay Báu cho hẳn vào âm đạo mà quậy, bà Chúc mới bắt đầu chao đảo rùng mình uốn lượn, hai tay xé tấm ra giường, xé bao gối, la :

- Cái này thì chồng em chưa bao giờ có. Anh Báu ơi, phục anh thiệt.

Làm sao anh biết em thích món này mà làm? Báu nghe nè, Em ra nè. Ui, ui, ui bác ra nè con trai. Phải liếm cho hết nước lòn bác nhen. Đó, ra nữa đó. Ui sướt qua chừng là sướt. Em ra xong nằm nghỉ một chút. Để anh đụ con Út. Ra nữa, chưa hết.. Mệt quá Báu ơi!!! Ngừng đi...

Con Hoa đang mê mẩn, bỗng giật mình vì bà già đã thấy hết những cử chỉ lén lút Hoa làm với Báu.

Chương 6

Anh Lâm khám phá khả năng làm tình của thằng con nuôi tên Hoàng nhờ một đêm chưa khuya lắm, khoảng 11 giờ. Anh dùng chìa khóa riêng mở cửa, vì thấy đèn trong phòng ngủ của anh còn sáng, anh đi rón rén. Tai nghe tiếng chị Lâm nói chuyện với ai rõ từng chữ :

- Em phải kêu thêm hai thằng Báu và Cầu là để cho anh đỡ vất vả. Mỗi tuần, nếu phải đi khách, anh chỉ nên đi mỗi nào quen trả xộp. Còn thì để cho hai đứa nó bao. Em... em... muốn... anh là của riêng em. Bộ anh tưởng em không biết ghen hà? Đàn bà, ai cũng vậy hết á...

Anh Lâm khom xuống nhìn qua lỗ phen. Anh không tin mắt mình, nó đổ hoa đôm đốm, tai ù như khi vừa nghe xong tràng đại liên. Vì trong kia, người đàn ông mà chị Lâm đang ôm chính là Hoàng, thằng con nuôi anh đã xin từ viện mồ côi Gò Vấp mười mấy năm về trước. Hai người tròng trẽn. Chị Lâm nằm nghiêng, chống tay mặt gối đầu, tay trái cầm con cặc của Hoàng nắn, bóp. Thằng Hoàng thì bóp vú chị. Hình như hai người chỉ mới cởi đồ, chưa xung vào trận mạc, chị Lâm nói :

- Lạ kỳ thiệt. Đi đâu, làm gì rồi em cũng nhớ có mình anh. Với lại, chồng em mà ổng không bỏ nhà đi biệt, em đâu đến nỗi tệ như vậy. Đã đành em là đàn bà không thể sanh con được. Nhưng đó đâu phải lỗi của em. Mà thôi, như vậy cũng xong. Cho chả đi kiếm ai đự hơn em thì kiếm. Biết đâu tuyệt tự không con, là lỗi của chả. Cho nên, hôm rày, gần gũi với anh, em... em... mong sao cho em có bầu, sẽ đẻ... Chịu không hả người yêu.. Hí, hí, mới chút nọc mà có con...

Nghe thế, Hoàng khoái lỗ tai kỳ lạ. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới chuyện ly kỳ như vậy. Hắn có con? Và có con với chị Lâm. Câu chị nói nghe sao dâm dật, hấp dẫn quá. Hoàng liền ôm chầm lấy chị nết nết say đắm. Chị nằm nghiêng nhưng co một chân, cái háng chị mở toang hoác. Bàn tay Hoàng cho xuống bóp lồn chị, thoa chòm lông đen kịt. Chị rên nhẹ nhẹ như làm nũng, như vùi vãnh của đứa trẻ.

Bỏ nhà đi làm đ đ đ cả bốn tháng. Nay mới lại về anh Lâm nhìn cảnh Hoàng đang ân ái với vợ anh, anh bỗng nổi ghen. Cái ghen vì ích kỷ chứ không vì thương. Nhưng anh vẫn ngồi phịch xuống đất, xem màn

hấp dẫn trong kia đi tới đâu. Mối chị Lâm vẫn còn quần lầy lưới thẳng bé. Tay chị nựng thân yêu khúc dương vật mà lần đầu tiên anh Lâm mới được thấy. Quả anh không thể ngờ thằng nhỏ có con cặc to như của người lớn. Qua lối nói chuyện và xưng hô của vợ anh với Hoàng, anh quá quyết, cả hai người đã nhiều lần làm chuyện hoa tình. Hoàng nhìn chị Lâm rồi bỗng nói :

- Em biết tại sao chị thích ăn nằm với em không?

- Tại sao? Không phải vì anh có con cặc to, với chơi dai đâu nhen.

- Dĩ nhiên chị thích em, bởi vì em nhỏ thua chị đến 12 tuổi. Em ngủ với mấy bà như bà Thám, chị Vân, bà Khuông, bà nào cũng thú thật là họ rất thích ăn nằm với con nít.

- Anh nói vậy không đúng. Chớ bộ em chưa ngủ với thằng Cầu, thằng Báu hay sao? Tại nó không nhỏ như anh sao? Bởi vậy em mới tự hỏi, tại sao em chỉ thích lên giường với anh. Làm gì, ở đâu, em cũng chỉ nghĩ tới mình anh... Làm như hai đứa mình hạp nhau khi làm tình. Anh biết em thích gì, bao lâu, chỗ nào, em cũng vậy. Mỗi lần em tung chưởng, y như rằng anh phải la oai oái, mồ hôi vã ra, mặt mày như nổi cơn điên...

Im lặng một khắc, Hoàng quay qua ôm cứng thân người mát rượi của chị Lâm. Tay nó vuốt vuốt cái lưng dài của chị và nói :

- Đúng đó cưng ơi! Như chị đang cầm cặc em mà nựng. Chưa có chị đàn bà nào lớn tuổi có cái dâm thâm trầm, nồng nàn như vậy. Xấp vớ là họ bú, liếm "nuốt" con cặc mình. Không thụt tha, không điệu nghệ. Chỉ biết hưởng cho mình và cho mình... Chị đã khai thật, em cũng phải nói thật : em cũng chỉ yêu có mình chị. Chỉ muốn dụ với chị... từ rất lâu.

- Rất lâu là bao lâu?

- Từ khi em biết mình không phải là con ruột của chị. Em đã rình xem chị tắm, chị thủ dâm, chị ngoại tình với anh Bảy Chà, với thằng Bình. Lòng em muốn lắm mà không dám. Cho đến hôm chị mò vào nằm với em, một buổi sáng... Em hiểu tại sao chị phải làm vậy, vì ba Lâm đã không tận tình yêu thương chị. Ba Lâm cũng ngoại tình với mấy

bà ngoại tình. Cho nên bắt buộc chị phải ngoại tình.

Chị mò đến em kể ra hơi trễ . Nó phải xảy ra từ hôm anh Bảy không còn đến với chị mới đúng. Vì thời gian đó, chị thủ dâm mỗi ngày có khi đến ba lần. Chị đã phải bỏ tiền ra mua thằng Bình. Em biết rõ thế mà vẫn chưa dám mò vào phòng chị...

Ngồi ngoài này, anh Lâm hạ hết cơn ghen vì đã nghe rõ vanh vách. Người tạo nên cảnh này chính là anh.

Bây giờ, một cách gián tiếp, anh là "chồng hờ" của không những bà Lê Hồng, mà của luôn cả hai con gái bà : Lê Hằng, Lê Diễm. Anh đã có xe hơi riêng, ăn mặc như nhà giàu. Bữa nay anh ghé nhà, là vì thói quen, hơn là vì bổn phận. Gia đình của anh coi như đã tan nát. Vợ anh ngủ luôn với thằng con nuôi sau khi đã ngoại tình với những người khác. Vì mê bả vinh quang giàu có, anh không thấy lòng đau. Ngược lại, còn mừng cho bà xã đã có người thỏa mãn cho những thèm khát mà gái 27 sùng sục đòi hỏi, liên tục ngày đêm.

Thằng Hoàng hai tay banh rộng háng chị Lâm ra, nhìn chòng chọc lồn chị, nhìn say đắm như lần đầu lần được dịp, rồi gục mặt vô hôn thiết tha thực lâu. Mặt Hoàng dính đầy nước lồn. Hắn lấy ngón tay vét một tí ở miệng lồn đưa lên môi mút . Đó , chỉ nhẹ nhàng, sương sương như mây khói mà chị Lâm khoái ngất trời. Vì hình ảnh Hoàng, vẫn là đứa con nuôi. Đó, tất cả cái bí mật sâu xa của mối únh chị đối với Hoàng là đó, chỉ có thể nằm kín ở đáy tim chị.

Tới bây giờ chị Lâm đã vệt khô tằm tay anh, anh Lâm mới chợt thấy vợ mình đẹp thật. Từ gương mặt trắng mịn màng không son phấn, đến một thân hình cân đối, dài thậm thượt. Bộ lông lồn xum xuê đen láy mọc đầy háng. Hai bàn chân thon dài búp lên... Tất cả làm anh Lâm tiếc nuối, nuốt nước bọt ừng ực. Anh chợt muốn bỏ hẳn đời giang hồ, trở về ôm chị mà tạ tình, nhưng... trong kia, Hoàng đang nằm lên người chị, cho cặc vào lồn, bắt đầu cuộc bão tố đen trời, rung đất..

Anh Lâm nhìn đồng hồ. Mười một giờ 25. Hoàng nắc rất chậm nhưng chắc nịch, làm hai chân chị duỗi thẳng, các ngón sơn đỏ chụm lại nhau, rồi chị co lên quần nửa thân dưới của Hoàng, hai tay bưng mặt Hoàng, không phải để hôn mà để ngấm cho đã thèm cái bí mật của mối tình nằm tận đáy lim chị.

Dù cặc Hoàng không có lông ngựa để tăng cường. Nhưng cái sướng của chị Lâm vẫn hơn gấp triệu lần khi chị hưởng với Báu tại phòng ngủ ở Mỹ Tho hai tuần trước.

Hoàng nằm trên, nhưng hai tay vẫn cố bợ đít chị Lâm lên cho đầu cặc Hoàng phải vào tận cùng đáy lồn chị, chị hỏi :

- Mình dám đụ em suốt đêm nay không? Sao lạ quá, em cứ muốn ôm quần lấy mình, không phải suốt đêm mà luôn cả suốt ngày. Đêm nay mình đụ cho em thỏa mãn lòng thương anh thôi. Tuyệt đối anh đừng ra. Em biết sức anh dai như đĩa. Nhưng vẫn dặn chừng... Như hôm hai đứa mình đụ biểu diễn cho bà Thám với cô Vân xem. Em đã dặn là tui mình chỉ đụ biểu diễn... Vậy mà... Hoàng ơi! Tại sao anh đã ra trong em? Và... em cũng ra với anh hết hai lần. Một lần mình lộn đầu bú. Lần thứ hai là lúc hai đứa đụ ngồi.

Tai thì nghe, mắt Hoàng nhìn chăm chú gương mặt chị Lâm. Nó nhìn không chớp. Hình như tình của nó với chị Lâm cũng mang cùng một bí mật, như tình của chị từ đáy tim. Nó nhìn chị mà lòng không tin rằng đang nằm trên bụng chị. Hoàng có cảm tưởng như đang sống trong chuyện liêu trai thần thoại. Cái sướng đó cả hai cùng có, cho nên họ ân ái nhau mà không chán. Chị Lâm biết Hoàng đang nhìn sướng mình nên vừa nắc, chị vừa làm cho gương mặt thêm nồng nàn quyến rũ.

Cũng lần đầu tiên, ngoài kia anh Lâm mới thấy vợ mình đáng yêu hơn bao giờ hết. Anh càng nuối tiếc hơn khi trong phòng chị Lâm với Hoàng đang lộn đầu bú nhau chùn chụt. Đây là món cả hai người ưa thích nhất. Miệng chị Lâm ngậm tràm con cặc của Hoàng, Hoàng nằm nghiêng, nhủi đầu vào, kéo ra, mắt nhắm, nghe dưới kia, lồn chị đang được thằng con nuôi tận tình ngậm hột le mà bú. Làm tình với chị Lâm, Hoàng chẳng bao giờ biết mệt. Bởi vì hắn đang sống với cả chùm kỷ niệm của vài năm trước. Hoàng đã hàng giờ ngồi nhìn chị Lâm đụ bú với anh Bảy Chà. Hoàng đã nhìn chị cời truồng, một mình ngồi chàng hảng, đưa củ cải vào đụ bút trời mây. Nhưng đẹp nhất là những buổi trưa nó xem chị tắm trong phòng. Chị sờ lồn sờ vú. Có một hôm chị bật nói những lời, mà từ đó những ước mơ của Hoàng chột lớn lên như cây đại thụ. Chị đã nói : "Mẹ chờ con lớn hơn chút nữa... mẹ sẽ... rú con vô đây, mình đụ nhen!"

- Có phải hai năm trước, chị cũng ước ao được đụ em không?

- Miệng chị vẫn ngon với con cặc Hoàng, và "ừ" đáp lại :

Có phải, có những đêm ngủ không được, chị thức giấc vò đi tiểu. Lúc ngang qua phòng em, chị đã cố tình làm tiếng động thực lớn, cố đánh thức em không?

Chị lại "ừ" mà mồm vẫn không nhả khúc gân quý. Anh Lâm nghe lòng quặn đau, một tí. Vì anh vừa khám phá vợ mình đã muốn ngoại tình từ lâu chứ không phải mới đây.

Chương 7

Từ phút đó, anh cảm thấy lòng yên ổn hơn, bớt đi mặc cảm tự ti tội lỗi. Đồng hồ anh đã chỉ 12 giờ 40. Tự nhiên có cái gì khiến anh mệt mỏi, không muốn ngồi đó xem nốt cuộc làm tình dai dẳng của Hoàng với người vợ cũ. Anh đứng lên, uể oải bước ra khỏi nhà lái xe tìm một quán nhậu khuya.

Nói gì thì nói, anh vẫn phải phục khả năng làm tình của thằng Hoàng, nên đầu óc anh lại nảy thêm một sáng kiến mới : giới thiệu Hoàng cho các bà, các chị ham của lạ.

Sau lần lái xe vào sâu trong rừng Lá nằm dụ bà Hồng suốt đêm, anh có hứa, sẽ "tiến cử" Hoàng cho bà Hồng, nên anh về lại nhà một lần nữa, ban ngày. Anh không muốn về ban đêm, vì không muốn lại phải chứng kiến cảnh làm tình của vợ

mình với thằng con nuôi. Đó là điều nghịch lý, mà anh không hiểu tại sao. Của anh đã vắt đi, kẻ khác nhặt lên xài lại, anh vẫn ghen. Cái ghen nhỏ nhoi bần tiện.

Anh bước vào nhà giữa lúc cả gia đình đang ăn cơm. Hoàng ngồi thật sát bên con Lan, sẵn sóc từng miếng ăn cho con bé. Chị Lâm ngồi một mình, để chén xuống, vồn vã :

- Anh ăn ba hột với tụi này nhen, để em đi lấy chén.
- Khởi em. Anh mới ăn trưa trên phố, mẹ con em ăn đi.
- Đi dâu suốt bốn năm tháng không về vậy anh?

Anh Lâm rút thuốc gài môi châm lửa, hít moat hơi rồi nói :

- Thì... thì... cũng di kiếm ăn như mọi khi. Bộ mẹ nó nhớ anh lắm hả? Có thiệt nhớ anh không?
- Trời, vợ chồng mà anh hỏi kỳ không? Chồng hồng nhớ, nhớ ai?

Con Lan khúc khích cười, bị sặc cơm. Vợ chồng anh Lâm nhột lăm nhưng vẫn giả tỉnh. Anh rút trong túi ra một xấp bạc khoảng 50 ngàn

đặt lên bàn, nói :

- Mẹ nó giữ chút tiền của anh mà trang trải, chi dùng. Anh đã bỏ nghề taxi, làm tài xế xe nhà. Thời buổi này, kiếm dư số tiền này không phải là dễ.

Bỗng thấy Lan lại bới cơm, chan canh, gấp cá cho Hoàng cách rất thân mật, thân mật hơn anh em anh Lâm nói :

- Thấy con cái biết thương yêu hòa thuận như hai đứa nhỏ, lòng anh cũng mừng và hãnh diện...

Con Lan lại cười một lần nữa. Anh Lâm ngạc nhiên :

- Ba nói không phải sao mà con cười hoài vậy Lan?

Chị Lâm tủm tỉm cười, đờ lời cho con Lan :

- Hai đứa nó thương nhau như vợ chồng rồi đó ông à.

Anh Lâm thực sự sửng sốt, trố mắt :

- Cái gì? Bộ tụi nó không biết chúng là anh em à?

Lan hơi nghiêm mặt nói ngay :

- Dạ biết chứ. Nhưng ảnh không phải anh em ruột. Ảnh con viện mồ côi. Con, con bà Thiện bán chè bên xóm.

Mặt anh Lâm bỗng tái nhợt, xù xuống như chiếc bong bóng bị chích xì hơi. Hình ảnh thằng Hoàng đụ chị Lâm mấy đêm trước lại hiện lên rõ mồn một. Anh hỏi ngay:

- Mẹ nó nói, hai đứa thương nhau như vợ chồng?

- Không những thương... mà... mà... còn ăn nằm như vợ chồng.

Anh nhìn con Lan, mới thấy con bé bây giờ đã như một thiếu nữ. Cặp vú lớn không khác của chị Lâm. Hai vai nở, cặp mông nở, nói chuyện chững chạc. Anh rít một hơi thuốc nhả khói lên trần nhà, thở ra :

- Ai nói cho tụi con biết hai đứa là con nuôi?

Không ai nói mà cả xóm mình, ai cũng biết, từ già đến nhỏ.

- Oì thì cứ cho là như vậy đi. Nhưng tụi con còn nhỏ quá, sao đã bày đặt yêu với thương sớm quá vậy? Nhứt là việc ăn nằm?

- Dạ cái đó lỗi của mấy người lớn trong nhà này không kín đáo, không cẩn thận mỗi lần làm tình. Mỗi lần như thế như giặc dậy, như cháy rừng giữa lúc hai đứa con đang tuổi dậy thì. Chẳng có gì, hoặc ai cấm cản hai đứa lò mò tìm hiểu... Như vậy là chậm, còn khá đây chú Lâm. Có những việc xảy ra, mà nếu chú Lâm nghe được, chắc phải té ngựa...

Chị Lâm lấy chân đạp chân Lan và tăng hắng một cái :

- Ăn cơm lẹ cho mẹ dọn rồi muốn nói gì thì nói... Mà mấy người làm ơn nói chuyện khác có được không? Chuyện con trai con gái lớn lên, yêu thương nhau là thường, có gì anh phải thắc mắc. Thắc mắc là chuyện đã thành vợ thành chồng rồi, lại bỏ rơi vợ, đi ngoại ứng với... với...

Anh Lâm tiếp ngay liền câu nói chị Lâm :

- Với anh Bảy Chà, với thằng Bình và với...

- Với anh Hoàng của con đây, chú Lâm. Con Lan nói.

Anh Lâm vờ đau đớn, ôm ngực ngựa người ra thở :

- Trời, em ngủ luôn với thằng Hoàng, con ruột, ủa quên, con nuôi của mình? Có thật vậy không?

Thật. Chị Lâm khẳng định. Con nuôi, người dưng thì cũng vậy thôi. Có gì anh thắc mắc? Nhưng tôi xin anh đừng đóng kịch. Mọi thứ anh đã biết và đã thấy!

- Hả, bà nói gì? Tôi đã thấy, ai nói?

- Dạ, con nói dó, chú Lâm. Cách đây hai đêm, chú bắt tình linh về nhà bằng chìa khóa riêng, đã tình cờ nhìn thấy hết cảnh làm tình chan chứa của anh Hoàng và chị Lâm hơn 1 tiếng ? Mặt anh xệ xuống. Da tái xanh. Anh quê không tưởng tượng được. Anh định mở miệng nói cái gì đó mà không sao mở nổi. Anh đang tứ đầu thọ địch. Lan tiếp :

- Chú đã ngồi phịch xuống đất, nhìn xuyên lỗ phen, cho tới 12 giờ 40 thì bỏ đi. Con nghĩ, nếu là người chồng đầy bốn phận và yêu vợ thương con, có trách nhiệm, chắc chắn chú đã có ngay phản ứng để chặn lại. Đằng này chú ngồi đó xem như xem tuồng hát. Xem chán, bỏ đi, bây giờ còn vờ vịt...

Thật không còn nổi xấu hổ nào hơn. Anh Lâm im lặng một khoảnh khắc, rồi kiếm chuyện khác phản pháo:

- Nhưng tại sao bữa nay con gọi ba bằng chú, gọi mẹ bằng chị? Gọi như vậy là con thất hiếu, có biết không?

Môi Lan vẫn mím mím cười. Hắn biết Lâm đang thua me, gờ bài cào. Nhưng vẫn dõng dạc trả lời :

- Chị Lâm bây giờ đã là người tình của anh Hoàng. Hai đêm trước, làm tình, họ đã xưng hô với nhau như thế nào, chú đã biết. Ảnh đã gọi chị Lâm bằng chị, thay vì tiếng má. Con phải gọi giống anh Hoàng thôi.. Còn tại sao gọi ba bằng chú? Có người cha nào bỏ bê con cái không nuôi nấng, dạy dỗ suốt bốn tháng trời. Năm ngoái sáu tháng. Chú thử tưởng tượng, thân con đã như thế nào, nếu không

có tiền anh Hoàng làm dĩ đực, của chị Lâm làm người tình của anh Bảy Chà?

Anh Lâm sượng người, ngớ ngàng, cứng đờ như bức tượng. Lời buộc tội của đứa con gái nuôi dõng dạc như quan tòa. Anh gục mặt vô hai bàn tay một đôi lâu (cũng diễn xuất) cho Lan nương bót lại đừng hạ anh đo ván. Thì chị Lâm tiếp:

- Tôi mà như anh dó hả, đi được thì đi luôn. Nhìn da dẻ hồng hào láng mượt của anh. Nhìn áo quần bảnh bao của anh. Và nhìn chiếc xe Toyota màu trắng anh đang đậu trước nhà, tôi thừa biết anh bỏ tôi

đi làm gì ở ngoài kia. Đã đành tiền mà ai không cần. Nhưng vợ chồng đâu phải chỉ có tiền mới có hạnh phúc. Xin anh cầm lại gói tiền trên bàn. Tôi không muốn nhận đồng tiền do anh đi làm Lần đầu tiên trong hôn nhân, chị đã bật khóc ngon lành. Con Lan lại ôm chị dỗ dành, lau nước mắt. Mọi người im lặng. Mỗi người theo đuổi một ý nghĩ. Nhưng kẻ bại trận thê thảm nhất hôm nay vẫn là anh Lâm. Anh muốn ôm vợ, ôm từng đứa con để

tạ lỗi Nhưng tất cả, đều đã quá muộn. Sức gì anh có thể đưa từng người trở lại vị trí cũ của họ nữa. Thằng Hoàng đã ngủ với chị Lâm, rồi cả luôn với con Lan thì còn trời đất nào nữa để cứu vãn?

Bống chuông điện thoại reo. Một tiếng, hai, rồi ba tiếng, chị Lâm mới nhấc lên, mệt mỏi hỏi :

- A lô, ai đầu dây?

- Tôi là bà Khuông đây chị Lâm. Có ông xã đó không? Cho nói chuyện chút.

- Dạ ổng đây (với Lâm) Bà Khuông muốn nói chuyện nè.

Anh Lâm vô cùng ngạc nhiên : làm sao bà Khuông biết anh đang có mặt ở đây mà gọi. Cầm điện thoại, anh uể oải:

- Cháu đây thím.

- Cha! Đạo này giàu dữ à nhen! Đi làm ăn xa lâu ngày, bữa nay lái chiếc xe láng bóng. Làm cả xóm ai cũng xầm xì. Nè, tôi lại thăm anh chút được không?

- Dạ có gì hồng được? Hân hạnh đón thím.

Anh dễ điện thoại xuống. Nhớ lại ôm xem lên Hoàng dụ chị Lâm, nó có nói : "bà Thám, cô Vân, bà Khuông... bà nào cũng thú thiệt là rất khoái dụ với tré con". Chắc bữa nay bà lại đến tìm Hoàng để ngoại tình???

Ngoài kia, trời sâm sấm tối. Các bà thường lựa giờ này đến để không ai chú ý, tò mò. Chuông cửa reo, chị Lâm ra mở.

Chương 8

Bà Khuông xuất hiện. Bà là một bà nhà giàu, cái gì cũng có, chỉ thiếu cái tình lằng lằng lằng mạn ăn sung mặc sướng, da dẻ hồng hào, luôn thềm xác thịt, mà ông chồng đã quá 60. Cái cửa quý đã ngúm cù đèo từ năm Ất Dậu. Trước đây, hồi anh Lâm chưa bỏ nhà ra đi, bà thường mon men qua đút lót tiền cho anh, bảo anh dùng taxi đưa bà vô Chợ Lớn, tìm phòng ngủ, mượn anh Lâm dụ năm sáu cái rồi về. Chuyện đó bí mật. Chị Lâm hoàn toàn không biết. Hoàng lớn lên, thế chỗ đó của anh Lâm, nhưng làm tại nhà.

Bữa nay, biết anh Lâm trở về, bà mon men qua "thăm". Chị Lâm hỏi nhỏ :

- Thưa, thím mới qua vui với thằng Hoàng hồi hôm kia. Bữa nay cần nữa sao? Coi bà còn mạnh hơn tụi con gái mới lớn!

- Oì, không biết mắc cái chứng gì. Tuổi 51 rồi chứ phải còn con gái dâu, mà sao thím... thím cứ bắt thềm ba cái vụ đó hoài chị Lâm ơi! Thằng Hoàng nó mới dụ cho thím ra bốn năm cái, về tới nhà tắm rửa, ăn cơm. Tối leo lên giường nó lại phát thềm nữa. Thím nghĩ, không biết có phải tại nhà bán thuốc bắc, sẵn có cao hổ cốt, sâm nhung uống hoài, rồi nó bắt nực lên như heo nái thềm đực? Nứng quá

chị ơi ?

- Dạ nhưng bữa nay thằng Hoàng nó hơi mệt.

- Ua, chứ còn hai thằng Bá, thằng Cầu ở đâu?

Dạ hai thằng đó ăn cơm sớm, xin phép đi xinê rồi... Ngày nay, hai đứa nó cũng xà quàng mỗi thằng hai bà.

Bà Khuông ngồi ở sa lông, dựa người vào thành ghế nhìn anh Lâm. Cái mặt bà mập tròn, da hồng hào láng bóng. Hai cái vú như cặp đèn pha.

Bà cười hề hề, rồi nói với Lâm :

- Cha! ăn mặc sang trọng, coi như ông chủ hăng à nhen. Hay là tụi

nhỏ nó bận hết, thằng Lâm "giúp " thím được không?

Nghe bà Khuông gợi ý, chị Lâm phang luôn :

- Cái đó là nghề chính của ông bây giờ đó thím.
- Vậy à? Vậy mà hồi nào giờ thím "đâu có biết " . Hề hề hề.

Bà nháy mắt với Lâm rồi hỏi tiếp :

- Đi với ai cũng vậy, đi với thím, thím biết ơn. Ai trả cho anh bao nhiêu, thím cũng trả y chang vậy Giúp dùm cái mà ? Bốn năm tháng rồi, bữa nay tụi mình "hâm" lại, xem sức anh còn dồi dào như xưa không.

Nói xong, biết mình nói hổ, bà Khuông che miệng. Chị Lâm nhìn chồng, anh ngượng qua, nhìn bâng quơ ra cửa sổ.

- Oa, bộ trước đây, anh Lâm với thím có... Chị Lâm hỏi.
- À ừm... ừm. Oi, nói gần nói xa không qua nói thiệt, hồi anh còn làm nghề lái taxi, thím... thím có "hò hẹn" với anh mấy lần mà thím dấu chị. Bữa nay thấy anh về, tự nhiên thím muốn gặp riêng anh một chút.. Được không? Thím trả xộp cho. Chuyện đó không ngại, được không chị Lâm?
- Dạ thím hỏi anh chớ hỏi con làm gì. Hai đứa tụi con bây giờ coi như bạn, như người dưng nước lã, có sao đâu.
- Ủa, cái gì kỳ vậy? Tự nhiên rồi hai vợ chồng rã bèng. Sao lạ như tuồng hát vậy? Bộ có ai làm lỗi hả?
- Dạ cả hai đều có lỗi. Anh bỏ nhà đi ngủ với mấy bà nhà giàu. Năm ngoái sáu tháng, năm nay bốn tháng.
- Ời rồi còn chị, tôi đâu có thấy chị ngoại tình với ai đâu?

Chị Lâm khoanh tay, nhìn xuống đất, giọng thật nhỏ :

- Dạ, thím tính, thím đã lớn tuổi. Mới "vui" với thằng Hoàng hôm kia,

bữa nay đã lại thêm. Còn cháu, 27 tuổi. Chồng bỏ đi 6 tháng... làm sao chịu nổi. Cho nên, cháu cũng chấm dứt qua loa với vài người. Thiệt ra, ảnh hoàn toàn không biết. Cho đến cách đây mấy đêm. Thành nhh, ảnh bò về, bắt gặp con với... với... với thằng Hoàng đang ăn nằm. Dầu ảnh không làm lớn chuyện, nhưng con tự cảm thấy mình không còn xứng đáng nữa với người chồng không xứng đáng!

Bà Khuông nghe chị Lâm ngủ với thằng Hoàng thì mặt mày hửng đỏ lên. Con dâm bà trối dậy. Có cái gì làm bà sượng ngây ngây, kích thích. Bà bỗng hỏi dồn dập :

- Ua chớ thằng Hoàng không phải con ruột à?

- Dạ ruột thịt, ai lại đi làm chuyện súc vật vậy?

- Ôi vợ chồng cũng như chén trong sóng. Có khi nó phải xào xáo một chút. Đâu có sao mà phải đẻ bụng. Chồng bỏ đi thì vợ thêm quá, ngoại tình chút đỉnh. Cũng như thím, có chồng mà kể như không. Tối ngày ông vui với mấy cháu kiểng, hờn non bộ trên lầu. Dưới này thím buồn bán cho khuây khỏa. Vậy mà rồi tự nhiên trong người nó cũng bắt thêm đụ kịch liệt. Đã thêm rồi là bằng mọi giá, thím phải ngoại tình. Mỗi lần thím bỏ nhà đi như vậy là tự động ông xã đã biết thím đi dâm. Tối về, nằm kể cho ông nghe. ơng còn khoái, cái đó mới là lạ. Cho nên tối nay anh Lâm giúp thím chút coi. Năn nỉ mà. Phải thằng Hoàng nó không mệt, thím đâu có cần năn nỉ... Bốn tháng, bữa nay mới gặp anh...

Hồi này, anh thực sự có nể nang chị Lâm mà không nhận lời. Nhưng sau khi nghe vợ bảo : "Con với ảnh bây giờ như bạn thân, như người dưng nước lã thì anh muốn "dấn thân ". "Dấn thân " bởi nghe bà chịu trả xộp. Máu đ đực dậy trong người anh. Anh đến ngồi cạnh bà Khuông hỏi :

- Bữa nay thím định cho con bao nhiêu?

- Bao nhiêu mà không được. Anh biết tính tôi mà, và... Cái này thím nói thiệt. Là nếu được luôn cả thằng Hoàng cùng "vui chung", thì mỗi người 10 ngàn thím cũng kham. Hoàng mệt thì khỏi dụ. Thím cần bú cặc nó, trong khi anh bú thím rồi dụ sao cho lâu cho thím ra bốn năm cái. Thím thưởng riêng anh 5 ngàn nữa... Bằng lòng không?

Chị Lâm bỏ đi xuống nhà bếp để anh Lâm tự nhiên hơn. Thằng Hoàng với con Lan đang ngồi chỗ bàn ăn lật nhản tráng miệng. Trên này anh Lâm ngồi sát vào bà Khuông hơn. Anh cầm một cái đùi của bà để lên hai bắp vế của anh, và miên man với số tiền ketch xù 15 ngàn anh sẽ lãnh đêm nay. Anh xắn cái quần lãnh mỹ a lên khỏi đầu gối bà Khuông, hai tay đấm bóp để bắt đầu kích thích. Mười lăm ngàn? Anh đụ học máu cả tuần biết có chưa. Cho nên anh phải tận tình làm bà Khuông vừa lòng.

Đôi mắt bà liu riu mơ màng, bà chợt nói lớn :

- Ước gì thằng Hoàng bằng lòng, đêm nay tôi được hưởng một lúc hai cha con. Thần tiên biết mấy.. Nghe không Hoàng?

Chị Lâm nói với con:

- Kệ nó, cho "thằng chồng" em đi một dù nữa, kiếm thêm 10 ngàn. Nó chỉ đưa cặc cho bà bú chớ có mất mát chi mà em sợ. Còn đụ là phần chú Lâm. Trời ơi! Mười ngàn. Không có nhỏ đâu Lan.

- Anh muốn đi không? Lan hỏi Hoàng.

- Mỗi lần đi với bà mất cả hai ba tiếng. Sợ em nằm một mình tội nghiệp chớ. Không biết chú Lâm đụ có dai sức không? Không khéo bỏ lại kéo anh lên. Bả dâm lắm!!!

- Kệ nó, đi đi. Mười ngàn hồng có nhỏ đâu. Em chờ...

Thế là Hoàng đi rửa cặc, xong dễ truồng như thế bước lên nhà trên. Nó đến đứng trước mặt bà Khuông một cách tỉnh táo nghề nghiệp, trong khi bàn tay của anh Lâm đã xâm phạm vùng cấm địa bằng cách xắn hết quần của bà lên khỏi bẹn, luồn tay vào sờ soạng lồn bà. Tiếng bàn tay với nước lồn vang ra lách chách. Dưới bếp, chị Lâm và con Lan nhìn qua khe hở. Cảnh này, lần đầu tiên chị mới được thấy Bà Khuông kéo cái đít Hoàng gần vào, dùng hai tay nâng thân thương khúc cù nự của Hoàng đang lớn dần. Bà Khuông nói :

- Dám chắc bà Ngô Đình Nhu cũng không hạnh phúc bằng tôi.

Cái dâm là bà vẫn mặc bộ áo quần, không cởi ra một mảnh. Tay anh Lâm chỉ luồn vào trong theo ống quần rộng đã kéo lên quá bẹn. Bà nằm tuốt dài trên sofa, đầu gối vào tay ghế. Bà đang nghiêng răng trèo trẹo khi hai tay đang vuốt ve thương yêu con cặc Hoàng đã cương cứng.

Dưới bếp, cả chị Lâm lẫn con Lan đều ghen, nhưng máu dâm đang làm khổ sở hai người. Hoàng bây giờ, tự nhiên là chồng chung cho cả hai nàng. Ban ngày của chị Lâm, ban đêm của Lan, ngoại trừ những giờ Hoàng phải đi khách!

- Cái ống quần của em rộng lắm, anh Lâm chỉ cần vén lên là tha hồ muốn bú, muốn đụ, muốn làm gì cũng được! Em thích vẫn mặc áo quần mà vẫn đụ Thế mới dâm hai anh ời! Momm em đang bú cặc của thằng con. Lồn em đang sướng bởi bàn tay của thằng cha. Tôi chấp hết cả nước. Tôi đổ có chị già nào được địt một lúc hai cha con không? Giời ời là giời, anh đang đưa lưởi vào lồn em đó hả Lâm? Thế thì em phải cho cặc con anh vào mồm em ngay đây này. Ừm, VỒ Thượng Sư lùn ời! Con theo đạo của ngài, con bắt chước cái dâm của ngài. ừm, thích quá! Momm nói đạo đức mà ngoại tình với hai cha con hàng xóm. Sao mà tôi hạnh phúc tuyệt vời thế này?

Nói xong bà ngoạm vào cặc Hoàng nút mạnh. Tay kia bà đè đầu anh Lâm sát vào lồn. Đít bà hẩy lên bưng bực. Chị Lâm vặn nhạc cassette. Bản "Kiếp Đam Mê " òa lên, chiếm hết không khí gian phòng khách. Một thanh niên, một bé con, đang vì giá trả quá cao mà phải tận lực phục vụ một bà già đáng tuổi má. Đầu tóc bà Khuôn xỏ ra. Tóc muối tiêu mà dài quá đít đang rối toí bởi vì bà đang lặn lộn như con lươn bị xát trấu. Dù tiếng nhạc rất lớn, giọng rên của bà Khuôn vẫn được nghe rõ mồn một.

- Hai thằng con trai ời! Thím sướng vô cùng, lần đầu tiên đây. Như thế này mới gọi là hưởng. Bài nhạc ai viết hay quá. Cám ơn chị Lâm. Tôi sẽ thưởng riêng cho chị. Hai cha con, tay có được rồi, làm ơn vả vào, đấm vào mặt, vào vai, vào lưng, vào đít tôi Sao cho tôi đau điếng lên thì cái khoái lạc này càng tăng lên gấp bội. Đấy Hoàng, đánh vào bả vai bà, đánh mạnh hơn. Thế chưa đủ đau. Đấy, phải như thế. Đấy anh Lâm, vả vào cặp mông lớn của tôi mạnh hơn. ôi sướng quá đi thôi. Như thế này, có phải biếu mỗi con hai chục ngàn, mẹ cũng không tiếc!!! Nó đang hăm hiếp tôi nè giời!!!

Chương 9

Bà Khuông mắc thêm cái bệnh la, ngoài bệnh thêm đụ trẻ con. Như thế này chẳng trách chồng bà, mới ngoài 60 đã vội nghèo cữ từ, đã già từ vũ khí đuổi ruồi không bay... Cái ống quần của bà Khuông thỉnh thoảng tuột xuống, làm phiền anh Lâm không ít. Bực mình quá, anh xé toạc cái đáy ra làm hai, rồi chúi mỏ vào bú sùng sục. Bà Khuông ré lên :

- Giời ơi là giời! VỒ Thượng Sư lùn ơi! Nó hiếp con rồi nó còn xé mẹ nó cái quần của con nữa kìa. Như thế này, con theo sư phụ luôn. Làm thế nào con dám về nhà? Chồng con nó sẽ giết con sư phụ ơi! Nam mô, nam mô VỒ Thượng Sư bồ lác?

Thằng Hoàng thấy anh Lâm làm bạo, nó bắt chước cúi xuống, cầm hai cánh áo của bà Khuông xé toạc một cái. Hai trái vú đồ sộ như hai quả bưởi lộ ra. Cảnh cuồng dâm mỗi lúc một khích động. Giống hết màn biểu diễn nhạc Rock và nhạc Rap của tài tử Micheal Jackson! Mặt bà hồng tía, láng bóng những mồ hôi. Mắt nhắm rít. Môi sưng lên. Hai tay cầm cứng con cặc của Hoàng mà lăn lộn loạn cuồng, man dại.

Dưới bếp, con Lan chịu không nổi tuột hẳn quần, tay bụm lồn chạy tới chạy lui, trong khi chị Lâm ngồi một chỗ, bệt dưới đất ngất ngư với củ cải trắng to bằng cặc thằng Hoàng. Mặt chị như đã chết hẳn. Đừ câm, im lặng sững. Cả hai lần đầu tiên được mục kích cảnh loạn dâm như thế.

Thoạt đầu, Hoàng vì số tiền 10 ngàn mà tham gia. Nhưng tự nhiên hẳn bị bà già cuốn hút, nhất là từ khi bà gọi : "Hai thằng con trai ơi? Thím sững vô cùng". Hẳn cúi xuống lần nữa, hai tay bóp nhuyển như hai trái vú già mà còn cứng ngắc.

Miệng bà Khuông ngậm lút hết con cặc nút đã rời nhả ra, dùng răng nhằn nhằn. Hoàng điên theo khi dưới kia, anh Lâm quỳ, đưa hai chân bà lên vai anh. Anh bợm mong dứt bà cao lên, cầm đầu cặc quay miệng lồn tan nát. Dưới bếp, con Lan la làng :

- Trời ơi, chưa từng thấy. Coi trận này rồi, có chết cũng sững. Chú Lâm ơi, chú làm hay quá? Cặc chú bực quá! Khuấy miệng lồn nghê

thuật như vậy làm sao sống nổi hả .chú? Con như chị Lâm con hồng bỏ chú đâu !

Rồi Lan lại bụm lồn chạy tới chạy lui như con chó điên. Bà Khuông tréo hai bàn chân qua cổ anh Lâm, lấy thế để hẩy cái lồn lên, tận hưởng con cặc của anh. Trong khi miệng bà không ngớt táp, bú, nút mạnh khúc gân hồng trắng của Hoàng. Con Lan dán mắt vào con cặc anh Lâm để nhớ lại những ngày nó còn rất bé, lén nhìn vợ chồng anh Lâm đụ ngất trời trong phòng. Một đôi khi, trong giấc Lan ngủ, hình ảnh con cặc đó hiện lên. Năm đó, Lan đã biết rõ mình chỉ là con nuôi. Nỗi ám ảnh cay nghiệt của khúc gân anh Lâm cứ lẻo đẻo theo không những trong giấc ngủ, mà còn những lúc Lan ở trường, hoặc đi học về một mình, qua những khúc vắng.

Lúc này bà Khuông la : "Giời ơi. Nó hiếp con, rồi nó còn xé quần con nữa kia? " Câu gào thét của bà sao giống hết tiếng la của Lan lúc nằm mơ, thấy anh Lâm mò vào giường nó, làm dậy. Đêm đó, Lan giật mình thức dậy, mồ hôi toát ướt hết áo, mặt và ngực. Lan thở hào hển, vừa sợ vừa có cảm giác sướng ở hạ bộ. Lan nằm xuống lư lự. Bỗng Lan phát hiện ở lồn có chất nước nhờn nhờn làm ướt toàn bộ, lan ra hai bắp vế! Từ phút đó, Lan ít nhí nhảnh hơn, ít tinh nghịch hơn và... mong sao cho có những trận làm tình của "ba má " để nó rình xem cho đã thị giác.

Tay anh Lâm vẫn cầm con cặc, dí cái đầu mào vào lỗ lồn bà Khuông mà ngoáy. Chắc là sướng lắm nên bà tiếp tục hẩy lồn lên mà hứng. Không thấy bà la nữa vì mồm bận bú cặc. Bà im lặng trong khi tứ chi đang hoạt động. Phần lớn là do bà đang hưởng phút ái ân tuyệt vời với của thanh niên, mà bà gọi là hai cha con!

Lan lại ghé mắt qua khe hở, cũng chỉ nhìn cặc anh Lâm đang phá nát miệng lồn bà Khuông. Em nuốt nước miếng, một ý nghĩ ngoại tình chợt lóe lên đầu óc Lan. Tại sao không? Tại sao ban ngày lúc Lan đi học, ở nhà chị Lâm với Hoàng say ngất trong gối chăn, mà nó phải giữ trung thành?

- Chị còn củ cải nào to bằng cặc chú Lâm không hả chị Lâm?

Bà chị đang say với màn thủ dâm, bỗng ngừng lại hỏi :

- Chi vậy hả Lan?

Cho em mượn làm đỡ như chị cho bớt thèm.

- Núng quá trời đi.

Dùng cái của chị đi.

- Không, em muốn nó' phải lớn như của chú Lâm.

Chị Lâm mỉm cười bí mật, chợt biết con bé đang có ý nghĩ lên Hoàng để ngoại tình.

- Sao chị cười? Lan hỏi.

- Như vậy cũng được thôi? Bánh ít đi thì bánh qui lại Cũ của người ta, mới của mình! Tình dục hình như nó cho mình sướng qua cảm giác, hơn là xác thịt Để chị đi lấy cho.

Chị Lâm trở lại với khúc củ cải lớn bằng cặc anh Lâm.

- Cầm đi Lan, y chang của thằng chả đó. Chơi đỡ đi lát nữa ngoài kia tan trận, tụi mình đổi chồng?

Cầm củ cải trong tay, con Lan mơ màng nhoẻn cười im lặng... Nó tự hình dung cảnh đổi chồng... Chắc là lạ và lý thú lắm!

Nó thơ ngây hỏi chị Lâm :

- Nè chị, ngày còn ở với chú, chị không hạnh phúc sao?

- Trời! Cái con nhô này, phá đám người ta hoài à. Ta đang mê tơi với cảnh trong kia mà hỏi cái gì đâu không hà. Nói thiệt với en nhen. Tại chả bê bối, vô trách nhiệm, bỏ nhà bỏ vợ bỏ con, chị mới giận mà ngoại tình. Chớ xa thằng chả rồi chắc gì chị kiếm được người chồng thứ hai có khả năng làm tình trứ danh như chả. Những gì của Hoàng có bây giờ, là do nó đã xem lên suốt mấy năm học được Ngoại trừ cái chơi lâu, thì phải nói, anh Lâm thua Hoàng. Nhưng chuyện đó là nhờ rượu của bà Khuông cho.

Con Lan khoái rần hết da thịt. Nó cầm củ cải rà rà vô miệng lớn, mắt vẫn nhìn cặc anh Lâm qua khe hở. Những chữ của chị Lâm nói như : "củ của người ta, mới của mình", "đổi chồng", cứ lẩn quẩn đầu óc Lan, quẩn rữ Lan. Lan rạo rức, bị kích thích, thèm muốn... y hệt như gái chưa từng biết đụ là gì.

Ngoài kia, anh Lâm đã đưa cặc vào lồn bà Khuông, nắc chậm nhưng chắc nịch, cái nào ra cái nấy. Mồm bà Khuông ngậm cứng cặc Hoàng mà nút. Thật không còn cảnh dâm nào kích thích hơn.

- Chị liệu anh Hoàng có chịu đổi, lát nữa không? Lan hỏi.

Nửa à. Có gì mà không chịu? Đổi tạm chớ bộ vĩnh viễn sao mà sợ. Chớ nó đụ chị là vợ của anh Lâm thì sao?

Chị Lâm nói cái gì cũng có lý, Lan nghĩ thế. Ngoài kia, bà Khuông nhả cặc Hoàng ra, cầm giữa hai bàn tay. Miệng la làng như giặc đây:

- Bớ làng trong xóm ngoài. Cui tui ra nè . Bị ăn cướp hãm mà phải ra nè. Đụ mẹ, sướng như vậy mà không ngoại tình cũng uổng.. Trời ơi, nó vẫn còn nắc con kia. Tao ra cho hai đứa bây liếm. Ui, đó Lâm ơi, em ra nữa đó!

Bà xếp người xuống một lúc rồi ngồi dậy, cầm luôn hai con cặc của anh Lâm và Hoàng cho vào mồm, ngậm ngoàm bú. Hai khốe miệng bà bị căng ra trông thiệt thê thảm, nhưng bà cứ ngậm mà nút.

Khoảng 10 phút bà nhả ra, hỏi :

- Thằng Hoàng muốn đụ thím không? Cho thím bú thằng Lâm. Thím chống mông, con đéo thím như chó đéo. Chơi kiểu đó thím chịu nhứt. Bởi nó làm tao nhớ con chó berger đã chết cách đây hai năm. Ngày nào thím cũng cho nó ăn 2 ký thịt bò

cho nó có sực. Tối lại là bắt nó đụ . Đã lảm Hoàng ơi. Đây, thím khom người đưa đít ra rồi đó. Đéo mạnh đi con?

Từ đằng sau, thằng Hoàng đút vào lồn bà bắt đầu nắc. Bà chống hai tay, ngậm cặc anh Lâm bú đã mồm. Từ đằng sau bếp, giọng chị Lâm kêu lên oang oang :

- Trời ơi! Lan ơi, em coi thằng chồng nhí của chị nó đéo bả kìa. Còn miệng của bả thì ngậm cặc chồng lớn tuổi của em mà bú ? Dâm đéo chịu nổi, trời ơi là trời! Xem không là muốn ra rồi.

Nghe câu nói lạ tai quá, cả anh Lâm lẫn thằng Hoàng ngoái cổ nhìn xuống bếp. Chị Lâm lặp lại :

- Hai đứa tụi tui đồng ý đổi chồng đêm nay. Đi khách sạn rồi hưởng. Bốn đứa tụi mình chơi tới sáng !! ? Nãy giờ con Lan mơ tưởng được đổi chồng hoài à. Nó thêm dụ anh lắm đó anh Lâm. Nó đang đút củ cải to bằng cặc anh vô lồn, ngồi thủ dâm, miệng nó kêu tên anh hoài đây !!!

Lâm sượng tái tê ! Lúc chiều trong bàn ăn, anh đã để ý nhìn nó một lần. Bộ vú căng tròn nhọn hoắc. Hai vai nở. Cặp đùi nhô ra như gái 18. Những thứ đó đã làm anh nhin tối đă, khi bị con Lan chửi anh như dẻ rách ?

Anh có thoáng gợn một dâm ý khi nghe chị Lâm bảo "hai đứa nó đã ăn nằm như vợ chồng". Anh dang hồ hởi bao nhiêu, thì thằng Hoàng buồn rười rượi bấy nhiêu. Nó hoàn toàn không ngờ con Lan có ý tưởng ngoại tình trắng trợn như thế. Bà Khuông thấy Hoàng đéo chậm lại, thì hỏi :

- Thằng nhô, bữa nay sao con đéo buồn xo, không hồ hởi gì hết vậy? Bộ nghe lát nữa, con nhỏ "đổi chồng" rồi lo hả? Cái thằng, làm cái nghề này rồi mà còn bày đặt ghen với tương. Thế mà đang đéo thím đây, nó không biết ghen à? Mỗi ngày mà ngủ với hai ba bà, cái đó không sao. Còn nó mới đòi "đổi chồng" thì mà buồn? Buồn làm dách gì cho mệt. Ở đời muôn sự của chung mà Hoàng. Ăn, phải đổi bữa chứ !

Chương 10

Cực chẳng đã, vì số thù lao 10 ngàn, Hoàng cố gượng vui, ôm hai móng đít của bà Khuông dẻo mạnh, thật mạnh. Đúng ra, có một hôm, Hoàng bận lên Sài Gòn đi khách với một bà tướng ở khách sạn Continental. Ở nhà, con Lan vì nghe lời ngợi khen của chị Lâm, đã tò mò bước vào phòng của thằng Báu. Và... nó đã ngoại tình với Báu 2 lần. Lan thử cho biết mùi "cặc xỏ lông ngựa" ra sao thôi. Nhưng lòng vẫn yêu thằng Hoàng. Vậy mà nãy giờ, không biết cái gì đã xui đẩy Lan bỗng muốn thử lửa một lần với anh Lâm. Có lẽ vì nhìn thấy cặc anh lớn cũng có. Nhưng lý do chính là dâm ý muốn đụ với người đàn ông mà trước đây Lan đã gọi bằng Ba! Lan muốn thử cảm giác lạ. ăn đồ Tàu chán, bay giờ muốn thử thức ăn Ấn Độ xem sao.

Cái lý do thâm trầm của ý kiến "đổi chồng" này là : Chị Lâm muốn xoáy mòn bớt tình thông của thằng Hoàng với con Lan. Ai mà, trời vừa xắm tối là hai đứa dính như sam. Nhiều khi khách gọi vào Hoàng từ chối, để dành thì giờ cho con Lan. Thêm điều nữa, sau cuộc "đổi chồng" đêm nay, biết đâu Hoàng sẽ chán ghét con Lan, để chị độc quyền hưởng Hoàng !!!

Mười giờ ba mươi, bà Khuông đã ra được bốn cái bà trả tiền cho hai người xong, mượn áo quần chị Lâm mặc vô, xách đít ra về. Anh Lâm vội vã đi tắm, xúc tí nước hoa. Thằng Hoàng đưa Lan về phòng, ôm cứng ngắc thân mật hỏi người yêu:

- Bộ em muốn như vậy thật hả?

Con Lan tỉnh bơ :

- Dạ. Mà anh có bằng lòng không? Lan hỏi giọng nhỏ.

Thằng Hoàng im lặng. Quái lạ. Lòng nó đau như cắt. Nó không dám lắc đầu với con Lan. Vì bản thân nó đã ngủ với hơn vài trăm mụ đàn bà để lấy tiền. Nếu yêu con Lan thật, tại sao dương vật nó có thể cứng với chị Lâm, đụ chị Lâm suốt ngày không chán? Và bằng lòng chia tình với chị Lâm? Những chi tiết đó, Hoàng đã bị con Lan hỏi nhiều lần mà chàng không sao trả lời nổi. Đêm nay nghe Lan muốn ngoại tình, Hoàng mới thấm cái đau của Lan mỗi lần có bà khách đến đưa Hoàng vào buồng ân ái hoặc có một tài xế đưa Hoàng lên chiếc

xe sang trọng đắt tiền chờ đi, có khi nửa đêm mới về. Nhất là lúc vắng khách, chị Lâm dẫn Hoàng ngay vào buồng, nằm ôm nhau sờ mó, nút lười, dù biết có Lan ở nhà.

Con Lan đang chờ Hoàng gật đầu cho nó chạy ngay qua phòng chị Lâm, có anh Lâm đang chờ. Lan đã thay sẵn bộ đồ ngủ màu hồng mỏng tanh. Bên trong không áo, quần lót. Dáng điệu nó nôn nao, nóng lòng chỉ chờ bay ra khỏi phòng. Lan còn

đứng đó vì còn ư kính nể với Hoàng. Còn trong lòng thì Lan xôn xao, rậm rục, thêm lên giường ngay với anh Lâm. Hoàng bị thúc bách quá, dành "ừ một tiếng. Con Lan nhảy lên hôn má Hoàng một cái rồi nói nhanh :

- Em thử cho biết thôi mà, xong em trở lại ngủ với anh.

- Nhưng em hứa là đừng ra với ông nhen ?

- Dạ. Bye?

Lan phóng ngay khỏi cửa phòng, gặp chị Lâm ở cửa :

- Chú ở đâu rồi? Lan hỏi chị Lâm.

- Đang đợi em trong phòng chị á. Mau lên, ông chờ...

Lan vừa khuất, chị Lâm bay ngay vào ôm Hoàng :

- Nó đi thì có em. Làm cái gì buồn hổng biết nữa à. Đồi thữ một đêm thôi, chờ bộ mất luôn sao Chị xô Hoàng nằm ngửa ra, lột truồng thẳng nhỏ. Chị cũng thoát ỹ. Xong leo lên tắt đèn, nằm ôm Hoàng nút lười :

- Bất nhơn, tại bữa nay có bà Khuông qua bắt thẳng chả đi khách nên mới có dịp cho Lan nó nhìn bữa bối của chả. Nó hỏi chị : "Hồi còn ở với anh, bộ chị không hạnh phúc sao?" Nó còn biểu chị đi lấy cho nó một củ cải to bằng cặc anh Lâm để nó thủ dâm... Như vậy là ý nó muốn ngủ với thằng chả rồi. Đàn bà đã muốn ngoại tình, thì có ghen, có giữ, có muốn kèm kẹp bao nhiêu rồi nó cũng ngoại tình. Với lại ngoại tình, đôi khi không phải để bỏ nhau. Chồng mình bất lực hay

không thỏa mãn hết sinh lý tự nhiên mình phải ngoại tình. Ngoại tình mà lòng vẫn yêu chồng? Nghe thì nghịch lý. Nhưng điều đó có thật? Như bà Khuông, ngủ bấy bao nhiêu lần, nhưng vẫn về với chồng. Như chị đây, lúc về Mỹ Tho, chị đã tha hồ ngoại tình với Báu cả tuần lễ. Về đây chị vẫn yêu em. Hồi nãy Lan có nói : "Em thử cho biết thôi mà, xong em trở lại ngủ với anh..." Hoàng không nghe sao?

- Nhưng rủi, rủi thôi nhen, rủi sau đêm nay, nghệ thuật làm tình của chú Lâm hấp dẫn quá, Lan đeo theo luôn thì sao?

- Thì đã có chị. Có em đây mình ơi. Mình không sợ em ghen hả. Em đến với mình trước Lan mà ! Yêu em đi!

Hoàng im lặng, nhìn vào bóng đêm tư'ởng tượng : Bây giờ Lan đang nằm dưới bụng anh Lâm mà sàng hai mông dít. Hoặc Lan đang khom đầu ngậm cặc anh Lâm mà bú ngất trời. Hoàng đã dạy cho con Lan suốt năm trời nay, đã sướng mê man với thân hình nhỏ bé thơ ngây Lan,. Bỗng hôm nay anh Lâm về hưởng. Thật là "uổng công xúc tép nuôi cò " ? ! ! Hoàng thở ra. Nhưng chợt Hoàng nhớ lại : nếu tình của vợ chồng anh Lâm không gãy đổ, thì anh Lâm sau khi nhìn thấy Hoàng dụ chị Lâm đêm nọ, sẽ đau khổ dường nào? Anh có thể giết Hoàng hoặc tổng Hoàng ra khỏi nhà !

Nghĩ thế rồi Hoàng nhóm mình, quay sang ôm chị Lâm hôn chát ngất! Đưa tay xuống xoa lông lồn chị cho sướng.

- Anh mất Lan, em có thể thế Lan làm vợ anh suốt đời không?

- Dạ.

Chị Lâm "dạ " thật nhẹ nhàng, trầm giọng. Tiếng dạ diễn tả nỗi sung sướng hạnh phúc tràn đầy. Chị có mơ gì hơn thế nữa.

Đây cũng là lần đầu tiên Hoàng gọi chị bằng em! Cái sướng này còn hơn vạn lần ân ái. Đứa con nuôi 16 tuổi bỗng bây giờ đang trần truồng ôm chị, sờ lồn chị, nút lưởi chị. Trong đêm tối gọi chị bằng em! Cái dâm cuồng loạn đó, đang đưa chị vào sảng khoái hoan lạc, như con sư tử vừa đã nư' với con mồi bé bỏng ? ở chị có tất cả cái đẹp thể chất, tính tình của một đàn bà. Và ở chị cũng có luôn thói hư tật xấu quyến rũ mê hồn. Thấy thú vị là chị lao vào hưởng trước đã Đêm

nay, đang ôm Hoàng, nắn nỉ Hoàng, vì ở chị bỗng trỗi dậy một tình yêu. Nửa tình yêu, nửa tình dâm. Tình yêu với một cậu bé từng là con nuôi của chị, từng gọi chị bằng Má. Chị gọi đó là tình lạ. như mơ hồ không tưởng. Biết nó sẽ bay xa, sẽ nhòa nhạt như mây khói bất cứ lúc nào. Biết là nó sẽ nguy hiểm, nhưng chị cứ nhắm mắt ôm lấy, tận hưởng rồi ra sao cũng được.

Bên kia, bên phòng chị, Lan bước vào, rụt rè e lệ. Nhìn anh Lâm đang đứng ngăn người, hai tay bối rối, lúc đưa lên vuốt tóc, lúc cho vào túi quần. Lan thực sự rụt rè. Vì chiều nay, tại bàn ăn, em đã xỉ vả Lâm đến tận cùng. Rụt rè vì anh Lâm lớn hơn Lan những 20 tuổi. Vì tò mò, Lan muốn bước vào đây thử một lần cho biết cái cảm giác lạ của ngoại tình, nhất là với người đã nuôi Lan từ bé...

- Anh đợi em có lâu không? Lan hỏi giọng thơ ngây.

Anh Lâm giật thót người ngỡ ngàng. Vì cô bé đã từ gọi anh bằng ba, xuống chú. Rồi bây giờ là Anh!

- À không, anh cũng mới tắm xong. Mà dù có lâu vài trăm năm, cũng phải chờ thôi! Lâm trả lời rất chậm.

Anh nhìn cô bé từ đầu chí cuối. Nhất là bộ đồ ngủ màu hồng nhạt gần như phơi hết bên trong của em ra. Cặp vú có lớn nhưng nhọn, thẳng, căng cứng, núm hồng. Qua lớp vải mỏng đánh, bộ lông lồn của Lan đen xám, hình như nhiều lắm ở giữa hai bắp vế. Biết là Lâm đang ngấm, con bé hơi trở bộ để anh Lâm tận tường thưởng lãm.

Anh đang thực sự chơi với, hoa mắt. Là một cáo già từng trải trong tình trường, là một đ đực nổi tiếng của các bà lớn, của các bộ, các phủ, các căn cứ các dinh thự mà Lâm đang như con cù lần trước một con gấu bé con, mới nứt mắt. Con Lan con bà Thiện bán chè trong xóm đây sao? Có phải con Lan khóc nhè hồi 3 tuổi, đã được anh bồng ra trước ngõ mua cho cái bánh quy và cái chong chóng mới chịu nín? Tới 7 tuổi, nó còn nhảy lên lòng anh, nằm trên võng bắt kể chuyện đời xưa.

Quá khứ như mới hôm qua. Hình ảnh còn rất đậm nét. Thế mà bây giờ nó đã là thiếu nữ (!) nở nang đúng kích thước của thiếu nữ. Lan đang nhìn anh Lâm, hai tay cho ra sau khóa trái cánh cửa. Lan nhìn

dễ nhớ lại những giấc mơ "hải hùng", trong đó anh Lâm đã táo bạo mò vào giường nó. Trong đó, anh Lâm dụ nó xuống xuống, chèo đi câu cá rồi tấp vô một cồn sậy hoang vắng, dè nó xuống cưỡng dâm, v.v... Lần nào tỉnh mộng, Lan cũng mệt lả, ngất ngư. Nhưng âm hộ thì bị ướt và còn mang mang nỗi thích khó tả.

Anh Lâm đang đứng trước mặt nó chỉ khác ngày xưa là : có hàm râu con kiến, hàm râu mà các bà lớn khen đáo để mỗi lần anh cạ vào hột le... hoặc hai mép lòn.

Lâm đang nhoẻn cười, nụ cười có cái gì đều đều, dễ thương.

Tại sao đêm nay em bỗng thích "đổi chồng "? Lâm hỏi.

- Không biết nữa. Lan đáp.

Lan không biết thật. Có quá nhiều lý do gộp lại như cú sét ái tình đánh xuống làm Lan bỗng nảy ra cái thích "muốn làm cuộc phiêu lưu ". Hình ảnh anh cầm cặc ngoáy mạnh lỗ lòn bà Khuông bỗng hiện lên sừng sững, bắt toàn bộ lòng lòn Lan

dựng ngược, hai mép lòn Lan nóng hổi...

Anh Lâm móc trong túi ra gói giấy dày cộm, tiến đến bên Lan cầm tay nó, dặt vào cách ân cần và nói :

- Số bạc anh tặng chị Lâm khi chiều, chị không lấy cộng với 15 ngàn bà Khuông vừa trả. Tất cả 65 ngàn. Anh tặng Lan, giữ lấy. Tiền này có thể nuôi Lan cho đến khi em thi xong bằng tú tài. Anh sẽ còn tặng em nhiều nữa, cho đến khi nào anh nhắm mắt na đời. Lời hứa này anh cựu mang bên lòng từ khi bế em từ nhà bà Thiện về nuôi. Chỉ khác : ngày trước, cho đứa con nuôi. Bây giờ, cho người yêu.

Chương 11

Đêm tĩnh mịch, tứ bề im lặng. Giọng anh thành thật, trầm ấm đến độ khiến Lan cảm động quá, ngả sát vào người anh ôm cứng không nói. Ai bảo kẻ giang hồ sống bụi thì chẳng có tình? Không biết phải gọi cái tình này với tên gì. Chợt Lan ngược mắt lên nhìn anh Lâm. Anh nhìn xuống. Em thấp quá so với người lớn Lâm nên anh bế xốc em lên, mặt giáp mặt, môi Lan hé ra. Anh Lâm rơi vào. Hai người quyện chết, ngất ngư với mối tình lạ hoắc, tình không tên!

Tình lạ hoắc, mà người thì quen thân. Hai tay Lan bá cổ anh Lâm giống hệt ngày xưa. Chỉ khác: nó đang say nồng với nụ hôn kéo dài trên name phút. Cầm gói bạc dày cộm trên tay, Lan nghĩ : thế thì anh Lâm đã yêu mình rồi! Từ phút đó, Lan yên tâm húp "lô cháo không có sợi tóc". Lan yên ổn, bày ra hết những đòi hỏi giống hệt khi vào giường với Hoàng hồi năm ngoái :

- Anh yêu em thật hả?

- Có. Nhưng yêu như yêu trẻ thơ! Còn yêu như người lớn thì anh mới chợt có từ lúc chị Lâm đề nghị đổi chồng. Em định đổi bao lâu? Chỉ đêm nay hay định đổi cả cuộc đời?

- Em không biết!

- Cũng được. Nhưng định đổi vĩnh viễn, anh phải có đời sống cho riêng em. Nghĩa là trở lại nghề lái taxi, dứt giang hồ. Anh sẽ hết sức kiếm tiền nuôi em, cho đến khi em lớn...

Anh nói một chùm chữ nghĩa mà con Lan không hiểu gì hết. Anh vẫn ăm nó trên lòng. Bỗng Lan cởi bật ba nút áo. Hai trái vú đẹp hồng đào phơ ra. Tim anh Lâm khua bình bịch. Anh chẳng chuẩn bị gì cho hành động táo bạo đó của Lan Hành động thật là con nít đòi ăn? Anh đặt Lan nằm xuống trên giường, có mặc đồ mà như đã lỏa thể. Hai chân dang rộng, hai tay cũng dang rộng. Lồn, vú phơ tênh hênh, mời mọc một cách dễ sợ.

Dày dạn với da thịt đàn bà nhiều năm mà Lâm cũng phải nuốt nước miếng cái ực! Anh nằm theo cho Lan gối đầu lên cánh tay phải của anh. Anh sát vào thật gần. Bây giờ anh mới bình tĩnh nhìn tận gương

mặt gái 15 non choẹt, trong khi tay Lan cởi nốt hai cúc áo còn lại và tuột lưng quần dần xuống, xuống nữa. Qua khỏi bắp đùi, đầu gối, ra khỏi hai bàn chân. Thế là Lan đã thành thần vệ nữ bốc lửa. Lan muốn anh Lâm cũng "đánh" nhanh như thế. Mà ông anh thì "không thì giờ", vì ông bận ngắm đồi núi, suối khe, nhất là những lông măng mọc khắp người em bé .

Sao hồi nãy anh không ngắm bà Khuông như vậy?

- Hồi nãy anh là tên thợ. Còn bây giờ anh là ông chủ.

- Anh nói, em chẳng hiểu gì hết. Cởi truồng ra như em đi.

Lâm thông thả đứng dậy cởi áo, rồi quần. Con cặc Lâm như cái chày đâm tiêu, sừng sững như dững tướng. Nó ngúc ngoắc, gật gật. Lan chồm người lên, hai tay nâng lấy, nhìn say sưa rồi hôn bằng mũi. Hai bàn tay Lan hình như nhỏ quá với khúc gân đồ sộ mà hồi nãy, lúc anh đụ bà Khuông, Lan đã la lớn : "Trời ơi, cặc chú bự quá, khuấy miệng lòn của bà như vậy, làm sao bà chịu được, hả chú?" Lan tha thiết hôn liên tục, vì rõ ràng cặc Lâm to thiệt. Da cặc nâu đen láng bóng. Cái đầu mào như trứng gà ác. Tất cả, hứa hẹn cho Lan say đờm đêm nay, và có thể luôn tới sáng mai, quên luôn lời hứa với Hoàng : "Thử thôi, rồi em sẽ trở lại ngủ với anh". Anh Lâm không dám nhìn xuống khi mồm con Lan ngoạm vào chặt hai khốe, nút ngon như mút cây kem.

Vừa nút, Lan vừa cho tay bọ luôn hai chùm dái. Em trang trọng, vừa thân thương vừa kính cẩn. Tất cả sự thèm khát dâm dật, đổ vào hết trận bú. này. Lâm cần môi dưới gồng mình, hưởng một đại phúc mà không biết kiếp nào anh mới lại có:

- Ngươi yêu của bố ơi! Không chừng bố thua con đêm nay. Em bú rất bình thường, mà nghe hay hơn mấy bà lớn tuổi.

Anh mới uống thêm 2 viên thuốc chơi dai, mà không biết có chịu nổi cặp môi em đến nửa đêm không?

Lan nghe khoái tai quá. Nó có thể qua mặt luôn mấy bà lớn tuổi nữa à' Thế thì còn gì bằng Lan hồng hộc, say máu ngà bú khúc gân cho đã cái miệng. Mặc kệ Lâm nói gì rên gì. Lan hãnh diện một cách rất

trẻ con về khả năng làm tình của..

mình.

Phòng bên kia, mấy lần chị Lâm níu Hoàng nằm lại. Hấn muốn bò sang thăm "con vợ " của mình đã ngoại tình như thế nào với anh Lâm. Ruột Hoàng nóng cồn cào, dẫu biết ghen như thế là vô lý là bất công. Chẳng gì, Hoàng sợ "sự phụ " Lâm có thể sẽ thu hồn luôn cô bé, dẫn cô bé về làm hầu thiếp, thì Hoàng mất đi một mối tình hấn từng chôn sâu khấp kín từ ngày Lan mới 13 tuổi.

Chị Lâm dùng hết xảo thuật ra quyến rũ Hoàng, nó mới chịu nằm lại mà trong bụng vái trời cho đừng nghe tiếng của bé Lan vang ra từ bên kia. Nếu có như thế, Hoàng có thể bật khóc. Khóc vì bất lực, vì lầm lỗi, vì đa tình...

Chị Lâm rủ Hoàng làm "món" mà hai người thường ưa thích : lộn đầu bú nhau. Cái miệng của chị đã ngậm vào cặc Hoàng thì Hoàng sướng còn hơn đụ. Chị mút êm đềm. Có khi nhấn nó vào tận trong đốc họng. Có khi chỉ lấy lưỡi đánh vòng vòng nấp nhạo. Đủ mọi thứ sướng, hết chiêu này đến chiêu khác, làm đôi khi Hoàng quên là miệng mình đang bú lồn chị.

Trở lại phòng anh Lâm, anh bắt Lan nằm thòng hai chân xuống đất, để anh quỳ hành đạo. Anh nút từng ngón chân bé bỏng em bé thật lâu. Cái sướng không quá cuồng bạo. Chỉ lâm râm như nước hầm thịt, mà hiệu quả thì thật là vĩ đại, vì

nước lồn của Lan ứa ra liên tục. Anh Lâm cạp vào chỗ da non sau đầu gối thì Lan bật kêu lên:

- Cái gì chỗ đó mà sướng quá vậy bố? Ôi, em thèm anh trèo lên đụ em liền, bố ơi! Chịu hết nổi từ nãy đến giờ rồi. Anh lên đụ em một cái rồi muốn bú liếm gì cũng được. Em mê con cặc to sù của bố thôi! Mau đi, không biết đâu, bố ơi! Bố không đụ, em khóc cho coi.

Anh Lâm kể tai Lan hỏi nhỏ :

- Của anh to quá, sợ không vô nổi trong em...rồi em đau.

- Cái đầu cặc của anh to bằng của anh Báu là nhiều, chứ làm sao to hơn được. Cúa ảnh vô lọt thì anh cũng lọt thôi.

- Anh Báu nào?

- Báu với anh Cầu. Chị Lâm mượn thêm hai anh đó để đi khách phụ anh Hoàng. Một mình Hoàng không xuể.

Em đã đụ với Báu rồi à?

- Dạ rồi. Nghe chị Lâm khen cặc của ảnh cô lông ngựa chơi sướng lắm. Bữa đó Hoàng phải lên phố đi khách. Ở nhà, em có thử với ảnh hai lần...

Sướng thì có sướng, mà ảnh đụ không có tình, chỉ biết nắc cho mình sướng thôi, chứ hông có bú ngón chân, liếm lỗ đít, liếm da non như anh làm em hồi nãy...

- Vậy sao anh đang trở nghề, em lại bắt anh lên đụ ?

- Nói thiệt, anh liếm ba cái chỗ đó mà hông chịu lên đụ liền là em khóc thiệt cho coi. Ta thèm muốn chết mà cứ kéo dài hoài à.

Lan níu vai anh Lâm, bắt phải trườn lên, nằm hằn trên người Lan. Em đang hai bắp đùi rộng ra. Tay tự động cầm cặc Lâm cà cà chỗ cửa mình đang ướt nhẹp :

- Sướng như vậy, hèn chi bà Khuông hồi nãy không la. Anh cầm nó làm cho em giống hết làm cho bà Khuông đi.

Anh quỳ gối lên, vác hai chân bé Lan lên vai, rồi cầm cặc, rất khoan thai, khuấy lỗ lồn em bé. Hai tay Lan bóp chặt đôi vú, mặt nghiêng qua một bên như đang khóc, miệng cắn chặt môi, mồ hôi vã ra ướt ngực, mặt, vai.

- Trời ơi, bố ơi, em đã quá. Sao cái gì bố làm cũng hay hết vậy? Sướng ơi là sướng. Chết em bố ơi ồ đụ kiểu này em theo bố luôn chứ không sống với ai nữa hết. Quay tiếp đi mình. Làm chồng em luôn nhen mình. Ở nhà với em, đừng đi đụ mấy con mẹ già, uống khí lắm bố ơi!

Thằng Hoàng bên kia nghe rõ mồn một giọng con Lan. Nó vừa bú lòn chị Lâm vừa nghe nước mắt trào ra ướt mặt. Hồi trước Hoàng yêu chị Lâm 10 mà con Lan có một. Bây giờ thì khác hẳn. Nó có thể bỏ chị Lâm để chết dưới chân con Lan.

Đời vẫn thế, cái gì đang có trong tay thì xem thường. Rơi vào kẻ khác, mình mới tiếc. Hoàng muốn xô cửa chạy bung ra, bế con Lan thoát khỏi căn nhà này. Nhưng hai bắp vế chị Lâm kẹp cứng đầu nó lại. Lòn chị nắc phàm phập vào mồm nó. Hoàng đành nằm tiếp tục trợn bú không hồn, không xác không cảm hứng, không feeling!

Riêng chị Lâm thì hả dạ hơn ai hết. Chị đã thành công với cái mưu "đổi chồng". Chị điệu hổ ly sơn. Chơi đòn ly gián, vì biết rõ Lan mà đã vào tay anh Lâm, chả khác nào con sóc nằm dưới vuốt con sư tử! Gái già như chị mà khi nằm đụ với anh là giọng chị phải khàn vì la gào không dứt. Cho tới hồi này anh đang đụ bà Khuông, dẫu biết anh chẳng còn xứng đáng với tình chị, vậy mà chị cũng ngầm ghen. Có nhiều đàn bà đã chửi "thằng chó đẻ" vào mặt những người chồng mà họ không tài nào quên nổi. Không chỉ vì tài làm tình của anh ta, mà còn luôn giọng nói, cách cư xử, cách nịnh đầm, yêu luôn cả những hành động đều giả nhứt? Lường gạt nhứt!

Chị Lâm phải "ôm" Hoàng làm điểm tựa, ôm một cậu bé 16 tuổi, từng là con nuôi để làm tình nhân chỉ với mục đích : bĩ mặt anh Lâm. Chị làm thế bởi chị là đàn bà ! ? ! Chị bán một mũi tên mà chết 3 con chim : ly gián được Hoàng với bé Lan; bĩ mặt anh Lâm; cuối cùng, vì ghen, chị đã để Lan phản bội Hoàng, cho Hoàng xa lìa Lan vĩnh viễn...

Chương 12

Anh Lâm bây giờ đã nằm hằn trên người Lan và cặc anh đang tung hoành nắc. Mông đít Lan sàng đến mòn chiếu. Mối hai người sát rạt vào nhau. Tay chân Lan quấn, bầu chặt người anh Lâm, và quên hết, trôi hết những thệ nguyện suốt một năm chẵn gối, sống như vợ chồng với Hoàng. Lồn của Lan tỏa ra cả triệu cơn sướng. Cặc anh Lâm đã to lại dài. Hai viên thuốc chơi lâu của anh đang làm con Lan chìm ngập vào khoái lạc tuyệt vời. Cái hạnh phúc mà chưa bao giờ Lan có :

- Bố ơi! Chắc em phải làm vợ bố suốt đời. Hoàng và Báu không sánh bì với anh kịp. Chị Lâm bỏ anh là một lỗi lầm to lớn. Khúc gân của anh vô địch. Anh nắc thế nào mà lồn em như ai đưa hai ngón tay vào cào, xé . Vừa sướng vừa đã ngứa mình ời? Mê mình thiệt rồi. Em phải là vợ của mình.

Mắt anh Lâm nhìn mặt bé Lan không chán. Mười mấy năm bế bồng trên tay. Thoắt một cái, Lan đang nằm dưới bụng anh trần truồng. Sàng cái đít xoành xoạch và còn tình nguyện làm vợ anh suốt đời. Anh cứ nắc để nhìn mặt Lan diễn lên những nét sinh động khác nhau. Anh nắc mạnh, con bé nhắm nghiền mắt lại, cắn răng chịu đựng. Anh nắc khoan thai, Lan chu hai môi lại, phì hơi. Anh nắc xéo, Lan phải gào lớn lên :

- Anh làm em quên hết em đã ngủ với ai. Có phải anh đang phá trinh em đó không, hả bố? Lên bảy tuổi em đã biết, em là con nuôi của bố. Và, anh có nhớ gì không?

Một rừng kỷ niệm hiện lên... Cứ chạng vạng, anh bắc võng nằm chờ hành lang, là con Lan nhẩy phóc lên, có khi nó nằm sấp trên anh, bắt anh phải kể chuyện Phạm Công Cúc Hoa trong khi chị Lâm bận nấu cơm dưới bếp. Anh tự hỏi, chuyện đó anh đã kể đi kể lại cả trăm lần rồi, sao con bé ngày nào cũng nhẩy vào lòng anh, nằm sấp bắt anh kể lại. Một hôm nó hỏi một câu làm anh choáng váng :

- Phạm Công với Cúc Hoa là con nuôi hay con ruột hả ba?

- Con ruột. Giống như con với anh Hoàng thôi.

Không. Tụi con khác, tụi nó khác!

- Khác cái chỗ nào?

- Tụi con là con nuôi. Ba đừng gạt con. Con đã biết hết!

- Tầm bậy. Ba họ Phạm tụi con cũng họ Phạm. Sao lại là con nuôi được. Ai nói? Đừng nghe lối xóm nói ầu nhen!

- Dì Cần bán nước mía nói. Hồi đó con kêu dì bằng chị nhưng dì không cho. Biểu con phải kêu bằng Dì vì Dì là chị của mẹ con, bà Thiện bán chè. Ngày nào con đi học về, dì cũng gọi vô cho một ly nước mía. Lần lần dì cho con xem ảnh của mẹ Thiện. Dì nói ba mẹ con chết sớm nên được ba xin về nuôi. Mà không phải mình đi nói đâu. Ai trong xóm mình cũng biết. Tụi nhỏ học trên trường cũng biết.

Thế là anh đành câm. Nhưng từ hôm đó anh nhận biết : hai đứa nhỏ không còn thương kính anh như cha ruột. Tệ hại hơn, con Lan lúc 8 tuổi vẫn quấn quít bên anh, và có những cử chỉ khác thường. Nó thích ôm anh, cầm tay anh, và nhất là vẫn nằm sấp trên anh ở chiếc võng mỗi khi trời nhá nhem tối. Nó nằm sấp một cách bất bình thường vì hay lừa lừa cho mẹ lớn nó phải nằm ngay trên cặc của anh rồi cử động. Mới trông, tưởng không có gì lạ, nhưng đó hoàn toàn là một cố ý của đứa bé phát triển sự dậy thì quá sớm. Có những sáng chủ nhật, chị Lâm thức sớm đi chợ, bỗng anh nghe có ai ôm mình. Bừng mắt, anh thấy Lan nằm kế bên, nhắm mắt "ngáy ngon"! Anh để nhẹ tay nó xuống rồi ra rửa mặt, pha ly cà phê đốt điếu thuốc, ngồi ngắm trời đất buổi sáng, cố xua chước cảm dỗ ma quỷ mà

anh đang đơn phương chịu đựng.

Năm Lan 10 tuổi, tức là thời kỳ vú đã tượng hình, cô bé nhặt ở đâu một cuốn quảng cáo áo quần lót của hãng Sears. Em chạy đến ngồi trên lòng anh Lâm, hỏi:

- Nữa con lớn lên, ba có mua cho con mấy kiểu áo lót này bên Mỹ không? Họ mặc đẹp quá, há ba? Mà con chịu nhất là mấy trang sau. Có mấy anh cởi trần mặc xì líp đẹp trai hết sảy. Ba có thấy đẹp không?

Anh Lâm đã xé cuốn báo, ném vào thùng rác và la rầy:

- Con còn nhỏ lắm. Không được xem ba cái đồ đó .

Lan đã không buồn, mà còn nhảy xuống đất bắt chước các kiểu đứng của các cô người mẫu, rồi hỏi Lâm :

- Con đứng giống họ không? Con có đẹp như họ không ba?

Anh im lặng sống. La rầy con gái thì có. Mà anh vẫn muốn thấy sự tăng trưởng bất thường ở con nhỏ . Nhất là những cử chỉ táo bạo khi nó xáp gần anh. Cho đến khi Lan lên 13, năm ngoái. Anh bỏ nhà ra đi biệt tăm mất 6 tháng cũng vì muốn trốn những cám dỗ hằng phút có thể xảy ra.. Rồi năm nay nữa, thêm 4 tháng. Lý do thầm kín, cao thượng đó chỉ có mình anh biết. Nhưng bây giờ thì khác. Anh phải nói toạc hết những gì anh đã hy sinh để bảo vệ trinh tiết Lan.

Vì trời đất đã sắp đặt cho anh nằm đụ nó . Anh kể hết cho Lan nghe. Nó nhoen cười thật quyến rũ, nói:

- Bố ngu quá, đáng ra bố phải ngó với em sớm hơn mới đúng. Sáng chúa nhật nào em cũng canh cho chị Lâm đi chợ là nhào vào giường ôm bố. Anh làm tình với chị Lâm giữa ban ngày. Em thấy hết. Bị kích thích tột độ. Nhưng khi nằm bên anh, thì bị anh từ chối, đuổi xua. Cho nên, em phải... lấy anh Hoàng. Hoàng không phải người em yêu, mà là anh, là bố, là mình. Mình biết tại sao không?

- Tại sao?

- Tại vì em có với bố quá nhiều kỷ niệm từ năm lên 7 tuổi.

Cả hai đang đối thoại mà nhịp nắc vẫn không rời Cái mộng của Lan vẫn sàng đều đặn chuyên nghiệp. hai tay anh Lâm đang tung tiu, bóp nhẹ cặp vú đẹp như hai quả đào.

- Mình có biết em đã ra một lần hồi nãy rồi không? Lan hỏi.

- Lúc nào? Sao không cho anh biết để anh làm em sướng hơn.

- Bao nhiêu đây chưa đủ sướng sao, mà bố bắt em phải sướng hơn.

Em ra hỏi anh kể đến đoạn em nằm sấp trên anh, cổ tình cà mu lòn lên cặc anh. Cái đó có, đúng như anh đoán. Em có cổ tình....

- Mà anh thì vô tình!!! Vô tình như tảng đá, tảng băng.

- Em lằm rồi. Em cổ tình xấp lại. Anh cổ tình dang ra .

- Tại sao?

- Anh sợ...

- Sợ gì?

Em còn nhỏ quá! Một là anh bị mang lợi hiệp dân. Hai là em có thể mang bầu nên anh không dám.

- Vậy sao đêm nay anh lại dám?

- Vì em đã là thiếu nữ, đã có kinh nghiệm tình dục. Với lại ăn nằm với Hoàng cả năm, em không sao cả. Điều đó, làm anh yên tâm. Mà bây giờ em có thai với anh, anh lại càng mừng. Vì ít ra anh cũng có một đứa con với em.

Hai tay con Lan bầu sâu vào da thịt anh. Đít nó sàng nhanh hơn, ý chừng muốn làm cho Lâm phải ra. Nó muốn bụng nó, sau đêm nay, phải sưng lên để được Lâm cứng hơn.

- Muốn có con với em thì phải ra trong em bố nhé ! Ra đi !

Hai viên thuốc chơi dai làm bộ sinh dục anh có sưng mà chưa có dấu hiệu gì muốn ra. Anh nghĩ, ít nhất phải đụ Lan vài tiếng nữa, may ra. Nhưng cô bé không biết, cứ sàng cặp mông, hẩy lên, la gào thê thảm và lại ra thêm lần nữa, một mình. Nước lòn làm cặc Lâm lòn dần. Anh rút ra, liếm lòn cô bé cho thật khô. Anh liếm rất ân cần thiết tha, như đang lau chùi một viên hột xoàn. Anh ngấm sừng cái lòn 15 tuổi với mớ lông dày rậm không dài. Hai bắp đùi còn non, trắng ửng. Lan cứ nằm ngửa ra đó thường thức. Quả tình cô bé có yêu bố Lâm thật. Hình như Lâm mới là tình đầu của cô bé. Mỗi tình không quên nổi!

Ngày đó, Lâm sống những giờ phút đầy sung sướng. Nhưng cũng đầy hồi hộp lo sợ. Lo sợ chị Lâm phát giác được con bé đang cố tâm "tấn công" chồng mình, rồi có thể đuổi nó đi. Còn hồi hộp là vì anh phải chiến đấu với chính mình, để không nhảy vào tội lỗi. Có những buổi sáng, chị Lâm đang lui cui dưới bếp. Anh nghe Lan rên nho nhỏ bên phòng nó. Anh len lén bước đến nhìn qua lỗ phen. Lan đang nằm sấp trên một chiếc gối, nấc. Mặt nằm nghiêng lộ nét khoái lạc, miệng rên âm ư. Lần khác chị Lâm không có nhà. Anh lại nghe tiếng Lan rên. Lần này nhìn vào, anh không thể tưởng tượng được là Lan nằm ngửa, cho một tay vào quần sờ soạng mu lồn hay làm gì anh không biết, chỉ thấy con bé lăn lộn, hai chân co duỗi. Mồm cô rên thật lớn để Lâm nghe.

- Hồi đó, chỉ cần anh hôn em một cái trên má, hay cầm tay em mà nắn thật êm đềm, hoặc vuốt lóc em thiết tha... thì cái gì cũng có thể xảy ra. Lan đang nằm cho anh Lâm liếm lồn và phát nói câu đó.

- Cái gì cũng có thể xảy ra? Như chuyện hai đứa mình đang làm đây? Có thể như thế không, Lan? Anh Lâm hỏi.

- Tại sao không? Anh nhát gan lắm, khờ lắm, lạnh lùng lắm?

Anh Lâm ngóc đầu, nhướn mình nhìn Lan. Mặt cô bé bình thản lạ thường khi nói câu đó. Lan nói thêm:

- Bố khinh em còn nhỏ, không biết gì? Vậy chứ mỗi lần bố dụ chị Lâm, hai người la bẽ nhà. Em ngu sao không biết nhìn lén để học. Rồi anh vắng nhà, chị Lâm thủ dâm, chị Lâm ngoại tình. Cái gì em không biết. Em còn giữ được như hôm nay, vì em, trong thâm tâm, quyết chờ một ngày nào đó, không hiểu là bao giờ, em nhất định bằng mọi giá, phải cho anh, hiến thân cho bố. Bố đã từng ẵm em...

Am em, hồi Lan còn bé, anh ẵm nách, bồng tay. Nhưng Lan 7, 8 tuổi, Lan bắt anh ẵm phía trước Nghĩa là lồn Lan cào sát cặc anh. Hai chân Lan quấn mõng anh phía sau. Hai tay Lan đeo cổ chàng. Con bé cố tình cạ hạ bộ vào cặc chàng. Như thế mà anh "dám" lắc đầu làm ngo, chả trách Lan vừa mắng là : "Anh nhát gan lắm. Bố khờ lắm. Lạnh lùng lắm". Nghe anh Lâm chột thờ ra náo nùng, Lan nói:

Tiếc hả? Mớ dăng tận miệng mà không biết ăn. Khờ !

- Nếu anh phác một cử chỉ yêu thương nhẹ nhàng nào đó, việc gì cũng có thể xảy ra. Có phải em vừa nói như thế không?

- Đúng như thế. Em từng chờ "biến động" đó năm em 11 tuổi. Tất cả em đã sẵn sàng. Chỉ cần anh đến "gần", thật gần.

- Nhưng anh không hiểu thể xác lúc đó của em làm sao có thể xấp lại với anh, một đàn ông to lớn kèn còi? Lâm hỏi.

- Anh làm! Thấy chị Lâm thủ đấm bằng củ cải Em đã làm đúng như thế không sai tí nào, đấm hơn là đả khác. Vì em gọi tên anh, không lớn, vừa đủ nghe : Lâm ơi, bố ơi, mình ơi!

- Nghĩa là... lúc đó anh bạo gan xin em cho...

cho... ái ân như đêm nay, em chấp nhận? Lâm hỏi.

- Em lặp lại : đúng như thế? Lúc này, hỏi anh đụ bà Khuông, em đã bảo chị Lâm cho em mượn một củ cải - bằng cặc của anh, em mới chịu. Vì em đã dùng cái đó suốt ba năm nay rồi anh biết không? Nói thế để anh biết em yêu anh dường nào... Anh ám ảnh em dường nào... Mỗi đêm. Mỗi buổi trưa. Mỗi chạng vạng, ngoài ngõ, vắng anh.

Lâm cúi xuống, dí trọn khuôn mặt chàng vào bộ lông lồn con bé để hít để hôn, để cắn nhẹ cho đã cái ứa mà Lâm đã cố quên, cố chôn. Đêm nay nó chọt bùng lên bùng bùng như lửa xăng đặc. Nếu đúng lời Lan nói, thì quả anh khờ thật, nhát gan thật Chứ còn lạnh lùng thì không. Anh đâu phải gỗ đá Nếu lạnh lùng, việc gì anh phải bỏ nhà trốn đi 6 tháng.

Ngày đó, ngày mà Lan lên 9 lên 10, nhiều khi Lâm cảm thấy đôi chân mình như hồng khỏi mặt đất, nghĩa là nhẹ người, phơi phới, như đã chết rồi và được về thượng giới. Chứ nếu còn hiện diện ở trần gian, làm sao chàng có cái diễm phúc mỗi ngày, mỗi hoàng hôn, mỗi cơn mưa dầm, gió lộng, luôn có Lan thơ ngây quấn quýt một bên, trên bắp đùi trên bụng và nhất là trên giường buổi sáng sớm, khi chị Lâm đã ra chợ.

Lâm đã "chun" vào hàng rào. Việc còn lại là với tay hái trái cấm. Giản

dị chỉ có thể. Dễ dàng như bẻ một nụ hoa, mà chàng nghe "tay mình " nặng trĩu ngàn cân. Chân đỡ không muốn nổi. Đầu óc nhức bưng bưng với hình ảnh những tờ lịch rơi

rất chậm trên tường một khám đường...

- Có phải em là Lan không? Anh Lâm hỏi.

- Dạ phải. Tại sao?

- À hỏi cho biết chắc anh đang không nằm mơ.

Anh trườn người lên nhìn cặp vú cựa Lan một lần nữa. Sao mà nó đẹp đến thế. Đó là đã trải qua một năm chăn gối với Hoàng rồi, nếu không, nó còn đẹp và quyến rũ đến chừng nào?

Tay Lâm thoa rất nhẹ . Chàng nghịch cái đầu vú mà da ngực của Lan hiện lên cả ngàn ốc trâu. Chàng hôn nhẹ lên môi Lan một cái, rồi khẳng định như dao chém cột :

- Anh thề có trời đất làm chứng là sẽ yêu em hết đời còn lại. Ngày mai anh chở em đến ngân hàng mở trương mục tên em. Số tiền đầu tiên bỏ vào là 65 ngàn. Kể đó, em sẽ thấy nhiều vô kể, ngoài sức tưởng tượng, do anh bỏ tiếp vào cho em.

Lan kéo xốc anh lên, nhìn lâu gương mặt chàng và hỏi:

- Sao bố yêu em nhiều quá vậy?

- Vì như em nói, anh có quá nhiều kỷ niệm với em từ năm em lên 7.

- Sao hai năm trước không chịu liều mạng yêu em như vậy?

- Anh không biết nữa.

- Biết tại sao gọi anh khờ khờ không?

- Tại sao?

- Vì anh đã để Hoàng hưởng mất trinh tiết của em. Lẽ ra anh phải là

người hưởng "cái con gái nguyên xi" của em năm em 11 tuổi. Khờ ới là khờ. Có nhớ lần anh đưa em đi xem xi nê không?

Hai tay Lâm bưng khuôn mặt thơ ngây của Lan nhìn, để nhớ lại lần... đi ciné rạp Rex. Lâm mua hai ghế, nhưng đến lúc trên màn bạc Burt Lancaster và Deborah mắc đồ tắm, đề nhau ra trên bờ biển có sóng nhỏ đánh vào. Họ hôn nhau thật lâu thì Lan nhảy lên lòng anh Lâm ngồi, hai tay Lâm vòng ra phía trước bụng của Lan, Lan cố tình dè tay chàng xuống phía dưới cho đụng vào mu

lồn ngoài quần. Xong Lan cử động lên xuống, qua lại cho đến khi cuộn phim hết chiếu.

Ra khỏi rạp, Lan ngồi đằng sau xe gắn máy, choàng chân qua hai bên ôm cứng anh Lâm. Lan cố tình cạ cho hai trái vú cạ vào lưng chàng. Anh ra xa lộ ngừng ở một quán cóc bên đường chỗ vắng người. Lần này, Lan dạn hơn, ngồi hằn vào lòng anh nói :

- Mình ngồi đây chơi hết đêm nay được không? Ba?

Mười hai giờ giới nghiêm, phải về chớ.

- Về nhà chán quá à. Ở luôn đây chơi đi, Ba.

Lâm hơi hiểu ý con Lan muốn nói gì. Nhưng chàng vẫn phải đưa Lan về ngủ sớm mai đi học. Đêm đó Lâm hoàn toàn không ngủ. Con quỷ và đạo đức trong chàng đánh nhau tới bờ thì xác. Sáng hôm sau, chàng quyết định cuốn gói rời khỏi nhà, biệt luôn 6 tháng, không một lần ghé nhà thăm vợ thăm con. Chàng biết, về là biến cố sẽ xảy ra, không ai ngăn cản nổi. Nếu anh về, chắc gì giờ này chàng còn được diễm phúc nằm đụ trên người em bé da diết, mê man? Như đang ngủ với nàng tiên!

Chương 13

Phải nói đêm qua là đêm Hoàng Đạo, mà suốt đời Lâm chỉ được có một lần. Hồi còn thanh niên, Lâm đã ngủ với không biết bao gái tơ. Có em còn nhỏ thua Lan đến 2 tuổi. Nhưng hoàn cảnh chvag có gì làm chàng bàng hoàng ngơ ngẩn, ngạc nhiên đến tột độ như khi nhìn thấy Lan trong bộ đồ ngủ màu hồng mỏng tanh, chậm rãi bước vào nhìn chàng từ cửa phòng. Cái vui của người trúng số độc đắc chắc cũng không bằng nỗi hân hoan lúc đó của Lâm.

Sự mơ ước rình rập, ham muốn, cầu xé, đánh nhau với chút đạo đức trong lòng chàng suốt mười mấy năm, khi "nụ hoa" Lan đang nở dần, nở dần... ngay sát bên giường chàng nằm bên chiếc võng, trên ghế phòng khách, sau yên xe Honda. Cánh cửa bỗng chỉ chờ đánh ập xuống, bắt chàng tại trận đã xâm phạm tiết hạnh em bé Lan 10, 11 rồi 13 tuổi, mặc dù chính Lan đẩy chàng vào, ní chàng vào, dâng trọn cho chàng.

Đêm qua đồng hồ đã chỉ 11 giờ 25 phút. Bé Lan đã ra 2 lần. Chàng rút dương vật ra cúi xuống liếm sạch nước lồn của cô bé rồi nói chuyện về những cảm dỗ của quá khứ, Lan hỏi:

- Suốt từ nãy giờ, em ra hai lần. Nhưng hình như bố thì chưa?

- Chưa em! Tại tác dụng của hai viên thuốc. Vừa rồi anh cố cùng ra với em một lần cho sung sướng chất ngất, mà không được. Anh nghĩ mình còn có thể đụ nhau vài tiếng nữa...

Lan cười hí hửng. Bé mừng vì được đụ thêm vài tiếng vì em chưa thỏa tấm lòng. Sức dâm của em hãy còn vùn vụt!

- Em đã ngủ với Hoàng rồi Báu. Chưa ai làm em ra nhanh như thế. Không phải tại anh có bửu bối to, dài. Không phải anh chơi hay và nghệ thuật. Em ra nhanh là vì... là vì... cứ nghĩ mình hãy còn như năm em nằm sấp trên người anh ngoài võng, bắt kể chuyện Phạm Công Cúc Hoa. Hay những sáng cuối tuần, lén vào nằm ôm anh trên giường, mời mọc anh. Em nghĩ lúc đó, nếu bố sa ngã, không cầm được lòng, bố cho em thỏa mãn mọi đòi hỏi của tuổi em dậy thì, chắc bố đã không được em yêu như thần tượng. Yêu như nỗi ám ảnh sâu tận đáy tim...

Những lần bố bị đạo đức bắt phải ngoảnh mặt, xây lưng lại với những đòi hỏi khốc liệt của em, chính là những sợi dây xích trói buộc em vào với hình ảnh bố. Cho nên em đã gọi bố là tình đầu, mặc dù Hoàng đã phá trinh tiết của em. Bố đang đẩy xa hết hình ảnh những người đã ân ái với em. Cái đó mới là tình thật. Em sẽ mang theo suốt đời, nếu có phải bị bố ruồng bỏ sau đêm nay. Cái cao thượng của bố vẫn nằm xa trong em!

Lan nằm chàng hăng, nhắm nghiền mắt nói miên man, hai tay đan vào tóc của Lâm. Chàng vẫn dang dí mặt vào lồn của cô bé mà hít, chứ không phải hôn. Chàng rít hết mùi thơm của lồn cô bé mà những đàn bà ngoại tình khác không có. Lâm ban nhẹ hai mép lồn của Lan ra nhìn cho đã thị giác. Chàng nhớ trong rạp ciné ngày nọ : Lan cố tình đẩy bàn tay chàng xuống ngay mu lồn của em để em cà, cục cựa cử động lâu suốt chiều dài hai phần ba cuốn phim. Lúc đầu Lâm còn ngại ngừng bất động trong khi bé Lan nhấn mạnh bàn tay chàng vào lồn Lan và rên khe khẽ, thì hình như bàn tay đó của Lâm có bóp nhẹ nhẹ lồn Lan. Rồi cũng hình như có một ngón của chàng ấn mạnh giữa khe lồn, có chạm... vào hột le. Chàng biết rõ, nhớ rõ như thế vì ngón tay chàng có chạm vào cục gân nhỏ của Lan chạy qua chạy lại. Lâm ngồi sau, ngửi mùi tóc hương trinh của Lan. Tại Lâm có nghe âm thanh của phim mà mắt thì mờ hấn, không còn thấy màn ảnh đang hiện lên những gì. Và... dĩ nhiên hạ bộ của Lâm phải cương cứng, cộm lên. Đó là chỗ Lan đang ngồi, cử động hai cái mông tới lui liên tục.

- Sao bố không bú em, mà cứ nằm đó nhìn "nó " hoài vậy?

- Tại của em đẹp quá? Làm anh nhớ hồi em ngồi i lên dù i anh trong rạp p ciné . Hôm đó nếu anh bạo gan, sau cuốn phim chấm dứt, chở em vào một phòng ngủ . Em dám cho anh không?

- Tới phút này mà anh còn hỏi em một câu khờ vậy sao? Em cứ tưởng sau khi ra khỏi rạp, anh sẽ làm chuyện đó, không phải chở đi phòng ngủ (vì em chưa biết) mà là một chỗ vắng người. Em sẽ sẵn sàng.

- Sẵn sàng gì?

- Sẵn sàng cởi quần ra, cho anh muốn làm gì thì làm.
- Làm gì thì làm? Mình sẽ bú hay đụ?
- Cả hai.

Cô bé trả lời ráo hoảnh, tỉnh bơ làm máu sượng của Lâm chạy rần khắp người. Chàng cúi mũi vào hôn lên cô bé thật thiết tha, rồi đưa lưỡi đánh nhẹ đỉnh hột le... Một lát sau chàng hỏi :

- Anh nhớ không lầm, lúc đó em mới 11 tuổi?
- Em đâu có chối. Em 11 tuổi nhưng quả tim là kẻ lớn 18...
- Ủ, quả tim đó có nồng nhiệt lắm thì cũng chỉ cho anh những nụ hôn môi, hay cho anh sờ nhẹ như hồi trong rạp. Làm sao làm chuyện vợ chồng như hôm nay.

Câu này thì Lâm đã hỏi. Lan cũng đã trả lời: là em đã bắt chước cách thú dâm của chị Lâm dùng củ cải v.v Nhưng Lâm vẫn muốn hỏi. Hỏi để được nghe những trả lời táo tợn từ môi cô bé thơ ngây. Lâm lại hỏi tiếp :

- Lúc đó em đã biết dùng củ cải để thủ dâm?
- Dạ có, nhưng loại nhỏ, chỉ lớn bằng ngón cái của bố.
- Có thể chứ. Anh cứ tưởng...
- Em cũng đã thử cỡ lớn như chị Lâm dùng. Nhưng không cách gì vào được, cho đến năm em 14. Năm đó em đã ngủ với Hoàng, cho nên củ cải em dùng thì lại lớn bằng cặc của anh bây giờ. Hồi này, hồi anh đụ bà Khuông, em lại dùng lần nữa. Cho nó vào trong xa và mãi em nhìn cặc anh...

Lâm đâm hết chiếc lưỡi vào âm đạo của cô bé và quậy. Hàm ria con kiến thì cạ, dũa hột le. Đầu anh ngúc ngắc qua lại. Giọng cô bé rên thê thảm như lên cơn sốt. Điều Lan đang đợi là đây. Những chiếc râu bé li ti của Lâm làm con bé rung toàn bộ thân thể. Bụng Lan gợn lên những cơn sóng. Nhất là hai đầu gối. Lâm bú mà hôn còn đang

tưởng tượng Lan vẫn còn 10 tuổi. Bổng Lâm nói :

Anh muốn xin em một điều, không biết em cho không?

- Anh muốn làm gì cũng được. Em đã thuộc về anh rồi mà.

Anh muốn em cho anh cạo hết lông của em.

- Sao vậy? Bộ nó làm anh khó bú hả?

Không, anh muốn nhìn lồn em năm 10 tuổi.

- Được anh cạo đi. Nhưng sau đó, anh cũng cạo hết của anh đi.

- Tại sao?

- Tại em cũng muốn đụ một em bé có cặc to bằng cặc của người lớn.

- Tuổi em chưa lớn mà đã thèm đụ trẻ con? ăn rau non, tuổi nào lại không thích. Không phải tại em bị ảnh hưởng bởi những bà lớn tuổi tới đây ngủ với Hoàng, Báu... Mà nỗi thèm này của em đã có từ rất lâu. Thế nào cũng có một ngày, xin anh cho em đụ một thằng nhỏ. Tưởng tượng, em đã 15, lại được thằng nhỏ 14 banh lồn em ra bú, gọi mình bằng chị rồi trèo lên đút cặc vào đụ. Rồi em bú cặc nó... chắc là sướng vô cùng, bố nhỉ. Anh dám cho em ngoại tình không?

Lâm gật đầu. Câu hỏi thật lẳng mạn mà lâu nay anh chưa từng nghe. Bây giờ, anh mới chợt hiểu : đàn bà, ai cũng thèm đụ trẻ con. Nhưng có người dám nói, có người không.

- Anh hứa chắc sẽ có một ngày chính anh mang một cậu bé 14 tuổi về cho em thỏa mãn sự thèm muốn đó.

Nói xong chàng đứng dậy mở tủ, lấy con dao cạo râu, trở lại giường banh háng bé Lan ra, cạo nhẵn thín rồi tự cạo cho mình. Cả hai đều là những người ứnh lẳng mạn đúng mức. Đụ nhau chưa đã, họ đang tìm những cảm giác lạ. Bây giờ mu lồn của Lan màu trắng tươi. Lâm cố nghĩ và tưởng tượng lúc Lan mới có 10 tuổi hoặc trẻ hơn đang mò vào phòng chàng lúc vợ đi vắng. Chàng đang đóng lại vở kịch mà bây giờ nhớ lại tiếc ngẩn tiếc ngơ. Vở kịch bắt đầu. Lâm nói :

- Lan, bé còn nhỏ quá? Mới có 10 tuổi, sao dám mò vào tìm bố? Coi này, lồn em chưa mọc lấy một cọng lông. Làm sao đụ được. Lan vờ rụt rè, e thẹn nói :

- Em biết là được, tại em yêu bố quá rồi bố ơi! Bố không đụ em, em sẽ bỏ nhà đi làm đĩ cho bố xem. Chưa thử, làm sao bố biết không vào được? Không tin bố xem này.

Lan đứng choàng qua người Lâm, cho hai ngón tay vào lồn cách dễ dàng. Cứ thế em thật biểu diễn cho Lâm xem. Mắt Lâm sừng mọng lên, ửng màu đỏ, lờ đờ như nằm chiêm bao. Rõ ràng một cái lồn con nít trắng phau. Hai ngón tay nhỏ nhắn xinh xắn đang lọt phũm vào âm đạo đụ thế cặc Lâm nhìn mê mẩn bởi chàng đang tưởng tượng bé Lan mới 10 tuổi.

- Mỗi lần bố đụ chị Lâm, em đều có mặt xem lén từ đầu chí cuối. Tại ai cũng chê em là con nít, họ không thèm ngó ngang gì tới, nên em phải tự làm như thế này đây bố ơi! Sướng lắm bố ơi! Bố nhìn mặt em đi mới biết em thèm đụ như thế nào...

Chàng nhìn lên. Mặt bé Lan hồng tươi. Đôi môi hé mở. Hàm răng trắng nuốt khép lại với nhau, đôi mắt nhắm nghiền, mặt hất lên không trung mà rên thê thiết. Lâm méo xẹo cái mặt như khóc.

Chàng nói giọng trầm như than vãn :

- Lan ơi, bố nhịn thèm biết bao lâu rồi vì Lan còn bé quá. Hôm nay thì bố phải liều mạng, tới đâu thì tới Bố phải dán cặp môi bố vào lồn Lan. Bố Phải bú, phải... phải...

Chương 14

Chàng ngồi chồm lên. Lồn Lan ngay mặt chàng. Lâm ôm hai hông đít Lan ấn mạnh lồn cô bé vào mồm. Lưoli chàng bắt đầu hành đạo. Chàng bú da diết cái hột le. Hai tay Lan ôm chặt đầu tóc của Lâm mà vò :

- Trời ơi, sướng quá bố ơi? Lần đầu tiên em được bố bú lồn. Đã quá. Vái trời cho chị Lâm đi chợ thật lâu. Mỗi sáng em sẽ mò qua đây cho bố bú em nhen? Bú xong, em sẽ nằm ngửa ra cho bố bỏ cặc vào đụ. Em biết là nó sẽ vào. Bố phải đụ em cho thật lâu như đụ chị Lâm vậy. ôi! Sướng quá bố ơi!

- Bố bú Lan một lúc, sẽ nằm ngửa lên cho Lan lên nằm sấp lên người bố mà cặc cho bố nhớ lại những hoàng hôn nằm ngoài vũng. Dạ. Sao hai chúng mình hạp nhau quá vậy hả bố. Nằm ngửa ra đi. Đó, bố ơi, em lên nằm sấp trên cặc anh nè ?

Lan đè con cặc bố Lâm nằm bật ngược lên, rồi nằm sấp trên đó, bắt đầu cạ, lắc lư cái lồn tìm cảm giác, giống hệt năm năm về trước... Lâm khoái lạc hơn đụ. Chàng nhắm mắt:

- Chết con trời hơi trời! Cảm giác bố đang hưởng giống hệt ngày đê Lan ơi! Giống như khuôn đúc không khác tí nào. Ngày đó thỉnh thoảng bố có la mắng Lan. Nhưng bố đã ngậm cam để hưởng của lạ mỗi lần Lan bạo dạn tấn công bố, Lan nằm lên cạ lồn vào cặc bố hàng giờ, ngày nào cũng vậy. Vua chúa ngày xưa không biết có cái niềm phúc đó không? Nếu có thì cũng với những cung phi mỹ nữ

từ 18 trở lên, làm sao có một em bé 10 tuổi như thế này hả Lan?

- Cho nên hồi đó em cứ bắt bố phải kể mỗi chuyện cả trăm lần, như chuyện Phạm Công Cúc Hoa... Sướng quá, hồn em có khi bay mất. Nghe tiếng được tiếng mất.. Mỗi lần nằm sấp, cạ lồn trên cặc anh, sướng thì có sướng mà em nhức bưng bưng

cái đầu Chịu không nổi bố ơi!

- Sao vậy Lan?

- Tại... tại.. thì tại cà khơi khơi, đâu có được đụ đâu có ra, cho nên nó ứ dồn lên trên óc bắt nhức đầu chớ còn tại sao.

- Vậy bây giờ em dụ đi. Đụ tới sáng càng tốt. Đâu có ai mà sợ.

- Bố có cho phép em không? Em sợ bố mét lại với chị Lâm.

Lan diễn xuất thần tình, từ khuôn mặt nhõng nhẽo, đến điệu bộ tay chân. Em nhóm đít lên luồn tay xuống cầm cặc Lâm, canh cho ngay lỗ lồn, nhấn vào nhấn vào lút hết. Lâm la lên một tiếng thật to:

- Trời ơi!

Lan phải vội lấy tay bịt miệng chàng. Rồi mặt chàng đỏ gay ngất ngư :

- Tội lỗi quá Lan ơi! Em muốn anh ngồi tù trọn đời hả?

- Không? Em muốn anh phải lấy em trọn đời. Chừng nào từ chối thì anh sẽ ở tù . Vì em yêu bố quá bố ơi. Nghe em đụ anh nê ! Đã không. Lan nằm sát phần trên, cà vú, nút lưỡi Lâm. Phần dưới, mông đít Lan nhóm lên, động xuống bèm bẹp.

Nước lồn của Lan làm con cặc Lâm lóng bóng. Đẹp không tưởng tượng nổi. Một em bé "10 tuổi" đụ một đàn ông 32 ! 1 ! Trông giống như anh Lâm bị nữ tặc hãm hiếp' Không ai ngờ lúc đó, chính chị Lâm ở phòng bên kia, cũng nằm sát lên người Hoàng, cũng đóng kịch : chị làm má, Hoàng làm con nuôi. Chị mò vào giường Hoàng, "phá trình" Hoàng !!! Giống hệt nỗi ước mơ của chị hồi Hoàng mới 14 tuổi :

- Hoàng ơi! Tội mình dẫu phải mẹ con ruột. Tha hồ đụ, ổng với con Lan đi ciné rồi. Mình phải hưởng chớ con ơi!!!

Hoàng mê chị Lâm gọi hai tiếng "con ơi" lắm. Mấy chị già như bà Khuông, bà Thám, bà Hồng, lần nào đụ cũng gọi Hoàng bằng con ơi. Nhưng sao nó không lăng mạn như giọng chị Lâm. Sướng quá Hoàng đang quên mất "vợ nó " đang ngoại tình với người khác, cách phòng nó nó có 3 thước! Bởi vì nãy giờ chị Lâm tắt đèn, bò từ cửa bò vào sờ chân Hoàng, kéo mền Hoàng, cầm cặc Hoàng hôn bằng mũi. Rồi chị quỳ dưới đất bú rất nhẹ, nút rất êm khúc gân cương cứng của

thằng nhỏ... Cho đến khi chị leo hẳn lên giường, ôm lưng Hoàng, cả lòng lớn.

vô mộng đấy nó mà thâm thì : .

- Nằm một mình nứng lồn quá Hoàng ơ? Em thèm đụ quá mà chẳng có ai, cực chẳng đã, phải mò vào tìm anh đây, quay qua ôm em một chút. được không hả con?

Hoàng quay qua, ôm chặt lấy chị Lâm. Táp ngay vào môi chị mà nút lưỡi. Chân chị Lâm gác qua người Hoàng. Tay chị eầm con cặc để ngay miệng lồn, hẩy dít vào cho lông hai người sát rạt vào nhau. Cứ thế, đụ nghiêng. Giường chiếu khua eng éc. Mền gối rớt hết xuống đất. Cuộc ngoại tình không tiền khoáng hậu. Trong bóng tối mịt mù, chỉ có âm thanh "con ơ! Sướng chết được" của chị Lâm thì thào vang lên.

Hoàng nhớ ngày đầu tiên, khi đi học về, chị Lâm đang đứng nấu ăn dưới bếp, nó chạy lại ôm chị từ phía sau, chĩa con cặc vào mộng dít chị, làm bộ nhõng nhẽo : "Trời lạnh quá à!" Chị Lâm nghe "vật cứng" cộm vào người chị, máu dâm ứa lên. Hoàng đã đưa cây kim chích vào cái "bong bóng " thèm khát, ước mơ, rình rập của chị. Trong bữa cơm, chị cho Hoàng uống chung rượu bổ thận của bà Khuông cho. Thế là Hoàng thành con quý. Biên cương của thằng con nuôi bị xóa hết, đập hết. Hắn đã sà vào ngồi cạnh chị, ôm vai chị, nút lưỡi chị, sờ tay vào lồn chị. Rồi cả hai, tại phòng ăn, trên ba cái ghế dẫu lại, lỏa lồ áp sát vào nhau, đụ long trời lở đất! Mà tiếng la phải ầm rất kỹ, giống hết đêm nay. Cái đụ kéo dài hơn 2 tiếng...

Bây giờ thì chị và bé Lan đã thỏa thuận đổi chồng. Nghĩa là chị có quyền đụ thoải mái. Nhưng, cũng như anh Lâm và bé Lan, chị và Hoàng phải dựng lên cảnh éo le, trái ngang để vừa đụ vừa hưởng cảm giác lạ, hoàn cảnh lạ. Giống như ăn phở đã ngon, nhưng muốn ngon hơn phải nặn thêm chanh, dầm thêm ớt, rắc thêm tiêu, thêm hành chần, nước béo...

Chị đang sướng với cảm giác "bà mẹ nuôi" mò thằng con mà chị đã xin từ trại mồ côi Gò Vấp, chị phải nuốt nước miếng nhin thèm từ ngày thằng nhỏ có những cử chỉ khác lạ khi nó khám phá mình là đứa con khác máu mố. Sau những lần nhìn chị ngoại tình với Bảy

Chà, với Bình, Hoàng thường đứng tư lự, dựa góc cột nhìn chị ngồi ở ngạch cửa chế rau hay lựa đậu. Nó hay hỏi những câu thơ ngây như:

- Gò Vấp là ở đâu hả má?

- Chi vậy? Đi cả tháng mới tới. Chi nói dối.

- Con muốn về đó thăm ba má con.

- Thì ba má con ở nhà này chứ còn ai.

- Không đúng. Người trong xóm mình ai cũng bảo, ba xin con từ Gò Vấp về nuôi. Nghĩa là má không phải là mẹ ruột của con. Con muốn biết đó có phải là sự thật?

Lẽ ra, chị không có quyền gạt đầu. Nhưng vóc dáng thằng nhỏ đã trở mã. Nó cao lêu khêu, tiếng nói đã bễ giọng. ở Hoàng có cái gì làm máu dâm của chị nhớ câu : "gái thập tam, nam thập lục". Trai phải 16 mới làm chuyện người lớn được. Hoàng mới 15. Sớm một năm có được không? Chị tự vừa hỏi rồi tự trả lời là "được". Nên chị huych toẹt ra:

- Nhưng con hỏi để làm chi?

Chị hỏi nó như thế là gián tiếp trả lời "đúng " hết năm mươi phần trăm rồi. Chị lại bồi thêm :

- Con nuôi với con ruột thì cũng vậy thôi, có gì khác đâu?

Hoàng im lặng. Sự thật đã phơi ra ánh sáng. Từ phút đó, nó nhìn chị Lâm với con mắt khác và môi hay mỉm cười.

Khó hiểu. Rảnh rồi, Hoàng hay lân la ở nhà bếp phụ chị cái này, cái nọ, luôn tìm cơ hội để đụng tay đụng người chị. Lửa đã gần rơm, chỉ chờ bật cháy. Chị như con cáo khôn lanh, vờn tới vờn lui mà mắt không rời chú thỏ non đang gặm cỏ. Móng vuốt cáo sẵn sàng chờ và chờ. Cho đến hôm nó đi học về, chạy xuống bếp, ôm chị từ đằng sau, nhõng nhẽo, v.v...

Cuộc ăn vụng, ngoại tình bắt đầu sau lần Hoàng dụ chị trên 3 chiếc

ghế đầu lại tại nhà ăn... Đêm nay họ ôn lại vở tường thông gian của ngày đầu để cả hai cùng sướng tuyệt trần như con Lan đang sướng với anh Lâm bên kia.

Bây giờ con Lan đã rút lồn ra, vì anh Lâm chịu không nổi lồi nằm áp trên anh mà đụ trong khi miệng Lan luôn nhắc tới hàng trăm kỷ niệm cả hai có với nhau từ ngày Lan mới lên bảy. Chàng đã bắn tinh khí ra, bắn thật nhiều vào lồn Lan :

- Em ơi? Lan ơi, nghe bố ra trong em này!

Lan rút lồn ra, quay đầu xuống, ngậm vào cặc trần trụi không lông của Lâm mà mút và liếm cho cho sạch hết nước khí :

- Khí của bố đặc và thơm ngon quá. Lần tới bố ra trong miệng em nhen? Để em làm cho bố sướng.

Lan lại ngậm vào cặc Lâm bú một cách nhà nghề vì cả năm trời, nó với Hoàng chẳng có gì mà không thử qua. Lâm nằm chết ngất. Anh kéo cái đít Lan lên ngang mặt, rồi cũng cho lưoli vào lồn em bé. Hai người lộn đầu bú nhau cả nửa tiếng, thì anh Lâm lại ra đầy họng Lan. Con nhỏ lại nuốt ừng ực. Lần này thì anh Lâm đã uể oải. Anh tắt ngọn đèn ngủ dầu giường, ôm trần truồng bé Lan, đắp chăn.. Cả hai thiếp ngủ cho đến 10 giờ sáng hôm sau. Lan thức dậy, chân gác qua người anh Lâm và tay cầm cặc vọc. "Thằng bé " lại lớn lên, nóng hổi. Lan thì

thăm bên tai chàng :

- Tiếc quá bố ơi. Phải ngày đó em mò vào phòng bố, bố cho em được tự do như bây giờ, hai đứa mình hưởng không biết bao nhiêu là thú vị. Điều em tiếc nhất là không cho anh được phá trinh em. Tưởng tượng năm em 12 hay 13 mà được bố đẻ em ra ở một nơi vắng vẻ, ban đêm, bú lồn em xong, cho con cặc to tướng này vào mà đụ. Trời ơi! Chắc phải nhớ suốt đời.

- Mình ơi, thôi đừng nhắc nữa. Nhắc hoài nghe thêm nứng, rồi anh lại đụ em tới trưa tới chiều nữa cho coi. Bây giờ để anh bông em đi tắm, xong tui mình đi ăn rồi anh chở em tới nhà mới của anh cho em xem.

Chương 15

Con Lan "dạ ". Anh Lâm trần truồng bế con nhỏ cũng trần truồng xuống nhà tắm, đóng cửa lại. Anh tắm cho con Lan giống hệt ngày nó còn bốn, năm tuổi. Anh vẫn không sao quên nổi cả ngàn kỷ niệm bầu vú tiềm thức anh. Cho đến năm Lan lên tám thì đã biết tự tắm. Cũng năm đó, anh liên tục bị Lan tấn công, hết nằm sấp trên anh ngoài võng, đến mò lên giường ôm anh buổi sáng. Nhất là có một hôm Lan táo bạo nói :

- Con đi tắm nhé, bố muốn coi không? Muốn thì vô đứng trong nhà cầu, nhìn qua mấy lỗ thông hơi sẽ thấy.

Anh như một hình nộm bị sai khiến, bị du vào cơn lốc xoáy. Anh thừa biết Lan là con nuôi, nhưng lương tâm và liêm sỉ của anh lớn quá, làm thành bằng "stop" níu chân anh lại. Anh đã tự chiến đấu không biết bao lần trước những cám dỗ táo bạo của Lan. Anh đã gục đầu, gay go nhắm mắt trước những hình ảnh và cử động khêu gợi của Lan. Nhưng hôm đó, chẳng biết cái gì, do đâu, làm hai chân anh bước đi vào nhà cầu, khóa cửa nhìn qua lỗ thông hơi.

Lan cởi hết áo quần, trắng như bông bưởi. Đôi vú hơi nổi lên một tí như hai núp cau. Lồn trắng phau. Lan cầm vòi nước để lên ngực lên vai rồi ở giữa háng, dang rộng chân ra cho anh Lâm thấy thật rõ. Mất Lan nhìn lỗ thông hơi vì em biết, đằng sau đó có Lâm đang nhìn em thèm khát.. Lan để vòi nước trước cửa mình cho nước xịt mạnh. Lan nhắm mắt diễn tả sung sướng khoái lạc. Răng trên bặm môi. Cặc Lâm cứng muốn rách quần. Anh móc ra, vừa sục cặc vừa nhìn hình ảnh vô cùng khêu gợi của cô bé 8 tuổi. Ngón tay Lan, không biết có phải nó học từ chị Lâm thú dâm? Chà lên chà xuống khe lồn, rồi đứng lại ở trên đỉnh, chà nhẹ hột le, trong khi vòi cao su phun mạnh nước ở cửa mình. Lan dám dùng vòi cao su thế cặc kéo lên kéo xuống khe lồn và... trời đất quỷ thần ơi, Lan banh miệng lồn, cho luôn vòi vào một khúc bằng hai ngón tay cho nước xòa tận bên trong... Đôi chân Lâm muốn khụy ngã trong cầu. Anh cố gượng lại vịn chặt thành tường, nước tóe ngược ra từ lồn Lan, bắn hai bên bấp vể. Mất Lâm mở mà chàng thấy nhòa nhạt mơ hồ như ảo ảnh. Chàng không tin mắt mình. Nhưng đó là sự thật trăm phần trăm vì con Lan đang rên âm ư:

- Lâm ơi! Em sợ quá, Lâm ơi! Làm sao anh bay ra đây với em được không? Em thèm "cái" thật của anh thôi! Vòi nước chả sợ tí nào. Mau lên, ra đây với em! ! !

Một lần nữa, hai hòn dái chàng cứng ngắc, sưng vù vì tinh khí dồn xuống. Nhưng hai chân chàng thì như có sợi xích buộc trói lại. Vì chàng hiểu, chỉ một cử động nhỏ của chàng, chỉ một bước từ nhà cầu qua phòng tắm, là cả đời chàng bị đóng khung giữa bốn bức tường ngục tối. Tai Lâm nghe rõ :

- Mau đi bố Lâm. Em đợi. Em thèm quá mà bố...

Chàng nhắm mắt không dám nhìn cái vòi nước đang nằm giữa lồn của Lan nữa. Tay chàng sức mạnh. Khí trắng đặc kẹo phọt ra, bắn ướt tường nhà cầu. Xong anh ngồi phịch trên nắp cầu thờ dốc như vừa dẫu bò mới về. Mười phút sau, anh kéo quần lững thững bước ra, cố tăng háng lớn cho Lan biết là anh không còn ở trong đó nữa. Lâm hiểu : việc chàng nhìn lén Lan tắm chỉ có Lan và chàng biết, vậy mà Lâm dáo dác, nhìn trước nhìn sau sợ có người theo dõi. Cũng may, chả có ai ở nhà. Hèn chi Lan bạo dạn mời chàng xem show sexy vô tiền khoáng hậu?

Chàng bàng hoàng ngây ngất như vừa giã một cơn say. Về phòng, chàng gieo mình xuống giường nằm nhắm mắt. Đâu chỉ được có vài phút, Lâm nghe bàn chân mình như có ai nắm, lay. Lâm mở mắt. Trời thần đất đổ ối Lại con Lan trần như nhộng, tay cầm cái khăn lông, miệng cười như hoa nở:

- Thấy đẹp không? Nhờ hai cái lỗ thông hơi đó mỗi lần bố tắm, em cũng lén nhìn đã mắt.. Tại sao không xem nữa mà lên đây nằm? Còn nhiều màn hấp dẫn nữa mà hổng chịu coi. Em làm ở đây cho bố xem nhen?

Anh Lâm lấy hết can đảm ngồi dậy trông cái áo ra khỏi phòng, phóng xe honda chạy tìm một thằng bạn nhậu...

Hôm nay thì anh đang thông thả ung dung ắm Lan xuống nhà tắm, xả nước vào cái chậu rửa lồn cho Lan trước.

- Sao hồi đó không làm cho em như vậy? Lan hỏi.

- Hồi đó khác bây giờ khác. Lúc đó em là con nít, bây giờ đã là một thiếu nữ! Xin em hiểu cho rằng lúc đó anh thèm chết đi được. Nhưng phải quay lưng làm ngơ. Hồi đó anh mơ được rửa lồn cho em. Bây giờ mới thực hiện.

Rửa lồn cho em xong, Lâm cầm vòi nước và cục xà phòng. Nước đến đâu anh chà xà phòng đến đó Vừa tắm cho Lan, anh vừa ngắm : "nụ hoa vừa nở " để tâm cang anh chìm vào nỗi ngất ngây. Anh muốn hôn đâu cũng được. Mồi ngậm vào đôi vú nút rồi cúi xuống cắn nhẹ mép lồn một cái. Bất giác, Lan cướp vòi nước từ tay anh, dút ngay vào lồn một khúc sâu, nước dội ngược ra giống hệt hồi em 8 tuổi :

- Lâm ơi! Nhìn em nè, hồi nhỏ ngày nào em cũng làm như vậy vì thèm cặc anh, mê cặc anh biết không? Sao anh tàn nhẫn làm ngơ em, hả bố? Con muốn bố đụ con như vậy nè. Nước xịt vào mắt và sướng dễ sợ. Giống hệt lúc bố ra khí trong lồn em. Bố nhìn đi, khốn nạn, bắt người ta thèm...

Anh Lâm rút vội vòi nước ra khỏi lồn Lan, dút ngay cặc anh vào, ăm cô bé lên lòng. Hai chân Lan vòng treó ra sau lưng anh. Hai tay bá cổ anh rồi nấc. Tay anh Lâm cầm vòi nước xịt tắm cho cả hai. Tiên thượng giới cũng chưa chắc sướng bằng cảnh này. Hình ảnh đẹp không tả nổi. Một bức tranh chưa có họa sĩ nào tưởng tượng để vẽ trên khung vải. Nước mát xòa lên tóc lên vai lên ngực, chảy xuống hạ bộ.. Ngất trời, mê mê hai cặp môi nút vào nhau, quỵện sát. Cả hai đang sống lại kỷ niệm 7 năm về trước... Lan thầm thì bên tai chàng:

- Em chưa được ai đụ kiểu này. Sướng quá bố ơi sao giống hệt bố ~m em hồi còn nhỏ đi xóm mua kẹo mè xừng, mua bong bóng mỗi lần em khóc! Em nhớ không lầm, hình như bố chỉ ăm em có một kiểu này cho đến khi em lên 7. Tại sao? Tại sao bố chọc cho em thèm rồi đành lòng từ chối? Em ghiền kiểu ăm này 'lắm bố biết không. Nó chỉ cà nhẹ ngoài quần mà sướng tê tái cả người. Bây giờ thì cặc bố đã vào lồn em, nỗi thèm của em đang là sự thật Bố phải đụ kiểu này cho thật lâu nhen. Buông em ra em khóc cho xem! ở nhà trên, chị Lâm vừa tiễn Hoàng ra cửa, bước vào một chiếc xe sơn bóng lộn. Người tài xế đưa Hoàng đến một biệt thự sang trọng đường Đoàn Thị Điểm : Bà tướng Nghiêm, trùm phân phối ma túy và .là tay mặt của

bà thủ tướng KH.

Từ cửa trở vào, chị Lâm đã gặp Báu đứng ở bàn nước chờ. Chị đã ngầm hẹn với Báu đêm qua. Cho nên mọi việc diễn biến rập ràng theo thời biểu chị muốn. Dẫn Báu vào phòng Hoàng, chị cởi truồng ngay, xong cởi luôn cho Báu. Chị phải dụ liên tiếp. Hết cái này đến cái khác cho bù với mấy tháng anh Lâm đi vắng. Chị nằm không, vừa tiễn Hoàng đi xong là chị phải ngoại tình. Hình như cửa mình của chị luôn luôn đòi hỏi phải có một con cặc nằm đó. Cửa ai cũng được. May mắn, Hoàng là con nuôi.

Chị xô Báu nằm ngửa ra, rồi lên ngồi chò hổ choàng qua người Báu, kê lòn vào mồm thằng nhỏ, bắt nó bú. Chổng hai tay phía trước, chị cúi xuống xem lòn mình đang được thằng bé chìa lưỡi ra cho chị dụ. Mỗi kiểu sướng một cách khác. Đặc biệt dụ với tui nhỏ này chị mê hơn hết, cho nên dù anh Lâm có dăng hoàng rồi chị cũng ngoại tình. Cặp chân mày đen như hai con sâu róm của chị báo trước điều đó. Chị không ngồi chò hổ kiểu này, thằng Báu cũng vất vả lắm mới bú được lòn chị, vì lông chị dày rậm như lúa ngoài đồng. Vì lời hứa nếu mỗi ngày Báu dụ chị vài cái, tiền di khách của Báu chị không cần chia sáu bốn, nên Báu phải làm tròn bốn phận. Khi đã sướng lên, chị la ba làng cũng nghe.

Dưới nhà tắm, đang ăn dụ em bé, Lâm nghe tiếng vợ cũ rên la, anh ngầm phục sức lực của Hoàng, không ngờ chị đang chà lòn lên mặt thằng Báu mà miệng bai bãi gào lên:

- Báu, nghe tiếng động chị Lâm quay lại. Thấy anh Lâm ăn bé Lan mà lòn cặc sát rạt vào nhau, chị nói :

- Ủa, anh còn ở đây hả? Nhìn trong phòng không thấy ai, em tưởng hai người chờ nhau đi đâu rồi chứ. Thằng Hoàng đi khách rồi, em phải "dùng" đỡ em bé này tên Báu. Hề, hề, hề. Anh cho phép em nhen? Em ghiền mất rồi mình ơi?

Rồi chị lại ngồi quàng qua mặt Báu, dí lòn vào bắt thằng nhỏ bú tiếp. Anh Lâm bế bé Lan về phòng đứng trước chiếc tủ áo quần soi gương. Người anh quá lớn, bé Lan thì quá nhỏ. Anh chẳng hiểu sao cặc anh có thể ngang nhiên vào lòn Lan

mà nằm dễ dàng, gọn gàng. Lan vừa nhìn trong kiếng vừa ôm anh Lâm nức :

- Bố ời nhìn kìa. Nhìn em 8 tuổi ôm đụ bố kìa. Coi dâm quá bố ời! Đụ xong cái này rồi chết cũng sướng. Hồi em 8 tuổi mà được anh ôm đụ kiểu này, ôi sướng biết chừng nào...

Điện thoại reo, tiếp đó tiếng chị Lâm trả lời :

- Bà Viên hả ? Dạ cháu Hoàng có người rước đi hồi sáng rồi. Dạ nhưng em có đứa khác, cũng bằng tuổi Hoàng, mà đặc biệt cặc nó có xỏ lông ngựa. Nó đụ còn hay hơn Hoàng nữa. Hả ! Dạ ai? Bà thằng Hoàng hả? Dạ cũng có ở đây. Ai nói?

Bà Khuông hả?. Dạ, hề, hề, hề, chiều hôm qua bà đụ luôn hai cha con... Hả ! Bà có nói cho thím nghe hả? Dạ quá trời quá đất. Ua, vậy sao? Dạ khoái thì thím cứ tới. Dạ thằng Báu này là em thằng Hoàng. Nhỏ con mà cặc như người lớn. Hả, thím muốn làm luôn hai cha con ảnh hả? Cũng được, tới liền nhen. Dạ.

Chương 16

Khoảng 15 phút sau, chuông gọi cửa reo. Chị Lâm đón bà Viên, chủ nhà may Đẹp ở Phú Nhuận. Bà này đã ngủ với Hoàng ít nhất 5 lần, mỗi lần cũng mất vài tiếng. Bà ăn mặc rất đẹp. Tuổi 48 mà bà ăn diện hơn thiếu nữ.

Dạ mời thím ngồi uống nước để em vô dọn phòng.

Chị Lâm rót nước mời rồi te te đi gặp anh Lâm :

- Có bà này tên Viên,' được bà Khuông hôm qua giới thiệu. Bà cũng muốn dù một lúc hai cha con. Hoàng đi vắng, em thế Báu. Anh nhận lời nhen, để em dọn phòng.

Lâm dang ôm đụ em bé Lan trên lòng. Anh chẳng muốn đụ ai nữa ngoài Lan. Anh đang chần chờ, chị Lâm nói :

- Ừ đi. Bà này cũng giàu nổi tiếng và trả xộp lắm, không khác bà Khuông đâu, có khi hơn nữa à.

Anh Lâm nhìn con Lan như xin phép. Bé Lan hồn nhiên, thơ ngây rất máy móc, rúl lòn ra khỏi cặc anh Lâm, nhảy xuống đất lấy khăn lông lau háng rồi nói tỉnh bơ :

- Chịu khó đi thêm một dù nữa cho em đủ 100 ngàn. Anh mới cho em có 65 ngàn. Biết đâu bà khoái quá mà tặng cho anh 35 ngàn nữa??? Nhớ đụ thôi đừng cho ra nhen mình!

Thế là cả hai mặc quần trong khi chị Lâm trải lại ra giường, thay bao gối và lấy sẵn thau nước với cái khăn lông nhỏ. Con Lan chạy đi xóm kiếm hũ tíu ăn sáng. Ở nhà chị Lâm dẫn Báu với anh Lâm ra trình diện bà Viên đang ngồi chờ ở phòng khách :

- Thừa thím, đây là Báu, 16 tuổi. Dạ còn đây là "ba nó ", anh Lâm. Thím cứ nói chuyện tự nhiên, chừng nào muốn thì cứ vào phòng. Tất cả đã chuẩn bị xong. Thím "nghỉ" lơi bao lâu cũng được. Trưa nay sẵn dịp mời thím ở lại dùng cơm trưa...

Bà Viên mở bóp lấy 3 ngàn đưa chị Lâm :

- Oì, cầm cái này đi chợ mua thêm cái gì bổ bổ, ngon miệng để đãi hai cha con nó. Chắc ở tới chiều chứ không ít đâu. Chị Lâm cầm 3 ngàn, mặc áo ra chợ. Bà Viên hỏi anh Lâm:

- Bộ hai cha con mới thức hay sao mà mặt mày coi còn sần sù quá vậy? Cầm phiền nhen. Tại đêm hôm qua bà Khuông gọi điện thoại khoe tài nghệ của anh Lâm với cháu Hoàng. Bả nói, chưa bao giờ bả được hưởng cảnh đụ như vậy. Đụ một lúc hai cha con ruột.. Bả ra tới bốn cái. Mèn ơi, nghe bả diễn tả không thôi là, là... là... Xin lỗi nhen, là lồn tôi nó ướt nhem ướt nhẹp, muốn bay xuống đây liền, làm thử một cái cho nó thỏa cơn dâm. Mà lại trời khuya quá, nên sáng nay tôi mới tới. May sao hai cha con còn ở nhà. Không có thằng Hoàng thì "anh" Báu đây thế cũng được. Miễn có hai cha con là được.

- Thừa thím, anh Lâm nói, tui tui đụ bả ra bốn cái mà bả trả tiền có hai. Hẹp lắm mà không dám kẻo nài..

- Oì cái chuyện tiền bạc anh khỏi lo. Hỏi má thằng Hoàng thì biết. Miễn tôi mà khoái rồi, bạc trăm ngàn cũng không nghĩa lý gì ráo. Ngoài hai tiệm may, tôi còn chạy áp phe cho thiên hạ xuất ngoại, trốn lính, buôn lậu, buôn quan bán tước... Có khi một áp phe tôi kiếm cả vài triệu dễ như trở bàn tay. Yên chí đi, hai cha con mà làm cho tôi ra được bốn năm cái bữa nay, tôi có thể tặng mỗi người 100 ngàn làm quen, sau đó, cứ vài ngày, tôi lại tới "thăm" nhen hai cưng??? Để gì được dịp may đụ một lúc hai cha con? Tôi thích cái đó!

Anh Lâm nghe khoái quá, đưa mắt nháy với Báu. Hai người ngồi sà vào hai bên. Báu cầm bàn tay đeo đầy hột xoàn của bà mà hôn. Anh Lâm cầm một cái đùi của bà để lên bắp vế anh, bắt đầu bóp, nắn, thoa. Bà Viên sôi máu dâm, kéo ghệt mặt Báu gần lại bắt hôn môi. Tay trái của bà thoa thoa cặc anh Lâm ngoài quần:

- Ưm, cặc dài gì ma to như trời thần vậy nè. Ui cái này mà đưa lên miệng bú một cái, mấy tôi cũng trả. Hèn chi bà Khuông khen. Anh Lâm cầm tay bà bỏ vô trong quần của anh cho bả nắm con lươn nóng hổi. Tay bả bóp cứng ngắc khúc gân, mắt nhắm lại nút mạnh cái lưoli thằng Báu muốn đứt na rồi nói :

- Trời ơi? Bữa nay xin trời cho con đủ sức chịu đựng hai thằng nhỏ

này cho tới tới. Ui da, nó đã cái tay, nó đã cái miệng sao á trời. Cặc người lớn mà sao trụi lủi, không có lấy một sợi lông vậy nè trời? Hay là cặc con nít mới lớn, đâu cởi quần ra đưa nó cho má "ăn ", má ngậm má nhai má nuốt cái coi?

Anh Lâm tụt cái quần ngủ ra khỏi người, rồi đứng dậy kê ngay con cặc trước miệng bà Viên. Bả há mồm, trợn mắt :

- Ui đúng là cặc con nít mới lớn rồi! Đẹp ời là đẹp. Đại phúc, đại phúc! Bữa nay ra ngõ gặp đàn ông. Chuyện này tôi còn giàu phát lên tới mấy lần cho coi. Má bú con nhen?

Bà bợ con cặc của Lâm cách kính cẩn, thân thương, há rộng miệng ngậm ngòm ngoàm, bắt đầu ăn ngon lành như ăn một gỏi cuốn bì Lái Thiêu. Trong khi đó, Báu lần tay tháo mấy khuy áo của bà Viên, luôn cả cái xú cheng. Cặp vú to đồ sộ trắng bóc lộ ra. Tay Báu tha hồ bóp nhuyển như.

Nó thấy sao bà nào trên Sài Gòn cũng mập mập trắng trẻo, mát đa mát thịt. Khác với mấy chi buôn thúng bán bưng trên xe đò. Hai tay hai trái vú, Báu tha hồ bóp. Nó còn thọc tay luôn xuống tháo lưng quần bà Viên, đút vào trong xoa chòm lông lồn dày cộm đã bị ướt nhem. Báu móc chút nước lồn đưa lên ngửi, xong cho vào miệng mút sạch làm bà Viên càng hứng ác liệt. Hai tay bà tuột hẳn cái quần xuống tới gối rồi ra lệnh cho Báu cởi tiếp :

- Cởi trường dùm hết ra cho má đi con trai. Lồn nứng hết chịu nổi rồi. Con trai bú lồn dùm cho má ra trước một cái cho nó đỡ nhưc cái đầu dùm cái. Đó má dang rộng đùi ra đó, bú đi, để thằng lớn tao trị. Trời ời, lạy thánh tổ thương con cho con đủ sức "cày với hai thằng thanh niên trẻ tuổi này. Ui, đó Báu. Ui, nó táp cái hột le của tôi mà bú kìa! Trời! Chết, chết, chết? Rồi bà ngoàm cặc anh Lâm ngấu nghiến ngon lành. Thằng Báu nghe nói tới số tiền 100 ngàn là tới con mắt. Hắn trở hết tài nghệ ra bú lồn cách thế nào cho chị già phải ra trong miệng nó, nó mới chịu. Cho nên Báu làm bộ xin phép chạy ra sau đi đại. Nhưng kỳ thật là Báu tìm một sợi dây thun, thắt lại một cái nút rồi lấy kéo xấp đôi cái gút thành hai cái chĩa nhọn, xong Báu tròng vào lưởi trở lại bú lồn tiếp. Bú được một lúc thì nó banh lỗ lồn ra, đút hẳn cái lưởi có hai cái chĩa nhọn dây thun vô. Cứ thế, Báu "đụ " bà Viên nháy từng từng cái đít. Hai bàn chân triển mạnh mười ngón. Miệng bà mút

con cặc anh Lâm thiếu đường đứt làm hai. Vì hai cái chĩa nhọn cao su đó làm toàn thân bà tê điếng, trên mức khoái lạc. Sức đâu bà chịu nổi với cơn sướng thần sầu quỷ khốc này? Bà muốn la làng cho đã cơn dâm mà lại tiếc, không dám nhả con cặc to dị hợm của anh Lâm. Nhìn xuống mặt thằng Báu, bà càng đã nư hơn vì trông nó non choẹt như thằng cháu ngoại của bà ở nhà. Căn phòng yên lặng, chỉ nghe tiếng rên nghẹn trong cổ họng của bà Viên thoát ra. Anh Lâm thối mác, không dám nhìn cái mặt dầy dâm khí đỏ ửng của chị già đi ngoại tình. Anh phải cố gồng mình chịu đựng ít nhất vài tiếng đồng hồ nữa, cho chị già phải tặng anh và Báu mỗi người 100 ngàn như bà đã hứa. .

Con Lan đi ăn sáng về mang theo hai cái bánh bao hai chai coca, đưa cho Lâm một, cho Báu một vì em biết hai tay thợ này sáng giờ chưa có gì lót lòng, xong Lan đi tắm. Bà Viên hỏi anh Lâm : - t, a con gái của Lâm bữa nay không đi học à?

- Vợ của anh đó thím. Thằng Báu mau miệng trả lời

- Mèn ơi, bữa trước thím lại dụ thằng Hoàng, thì chị Lâm giới thiệu con nhỏ là con gái, sao bây giờ là vợ của anh Lâm?

- Ời nhà này nó lộn xộn như nồi cháo heo vậy à Con ở đây đã mấy tuần rồi mà vẫn không biết ai là cha mẹ, ai là con cái, ai là vợ chồng. Họ dụ tùm lum, thấy mà chóng mặt. Như đêm hồi hôm, anh Hoàng ôm dụ chị Lâm tới gần sáng. Còn anh Lâm với con nhỏ đó, ôi thôi... Dụ từ nhà tắm cho đến nhà trên. Dụ mà còn soi gương để nhìn cho sướng. Thím hồng tới là anh với con nhỏ này còn dụ bể nhà...

Bà Viên nhả cặc ra hỏi gấp anh Lâm :

- Có thiệt vậy không anh Lâm? Sao có chuyện kỳ vậy ?

- Tại hai đứa nhỏ là con nuôi. Nó đòi quá phải cho chớ sao.

- À con nuôi thì cũng như người dưng thôi, mà nó mới bi lớn cũng biết đòi dụ hả?

Trời đất! Nó biết đòi hồi 8 tuổi thím à ?

- Sao con Lan giống tôi hồi còn nhỏ quá vậy

cà? Rồi anh có cho không? Tương dân như anh chắc không tha cho nó đâu?

- Nếu cho thì bây giờ con đang nằm trong khám ăn gạo hầm, làm sao còn đứng đây cho thím bú cặc? Tệ lắm là 20 năm...

- Vậy thì con Lan thua thím hồi còn nhỏ...

Câu nói đã làm cả anh Lâm lẫn Báu sững sờ kinh ngạc. "thua thím hồi còn nhỏ"? Nghĩa là hồi 8, 9 tuổi? Dễ sợ vậy sao?. Hãy nhìn cử chỉ thím bú cặc đủ biết người thím dân cỡ nào Vừa bú bà vừa cầm cặc chà lên mắt, lên mũi, tóc, cổ rồi lại bú tiếp. Nước miếng chảy ra hai bên khóe.

Anh Lâm vừa ăn sáng vừa ngắm bà bú cặc. Chỉ có Báu là không được vì mồm miệng đang bận với cái lồn dân bà Viên. Mông dít bà không ngừng hất hất bật lên theo với cái nhịp "đụ" của chiếc lưỡi Báu. Bà hoàn toàn không biết lưỡi Báu có trang bị sợi cao su hai chấu. Thỉnh thoảng bà nhả cặc ra la lên một câu: "Đụ mẹ, chắc đêm nay tôi chết quá!" rồi lại bú tiếp. Từ ngày biết đụ tới giờ, bà mới hưởng được một trận làm tình đúng nghĩa: cả hai miệng trên dưới đều hưởng đồng đều. Thỉnh thoảng sướng quá, bà đã vô tình cắn vào khúc gân làm anh Lâm nhăn mặt. Nhưng phải chịu thôi. Đó là tai nạn "nghề nghiệp". Chợt bà sướng quá, ra lệnh cho Báu:

- Con trai ngưng bú. Bớ cặc vô đụ cho thím sướng cái coi.. Nghe chị Lâm giới thiệu con cặc con có xô lông ngựa. Đó, dứt vô, dứt hết vô. Trời ơi, sướng còn hơn con bú hồi nãy. Ui, trời ơi, lông ngựa hay móng tay mà nó cào đã ngứa quá vậy con trai? Ơi tôi cho anh lên đại tá, anh phải thưởng tôi 5 triệu Có không? Có hả. Chồng liền đi, ngày mai có 3 bông mai trắng nó ở cổ áo anh! Hả, trốn lính hả?

Ba triệu. Không có đủ thì đi Quang Trung. Trời thần đất thánh ơ! Chồng tôi đang đụ tôi kìa. Ai bị tù tôi đưa ra khỏi khám. Ai xuất ngoại, tôi làm giấy 3 ngày là có. Đụ mạnh đi. Hả chết mẹ rồi, nghe đề Hồng Hà vỡ nè, lụt ôi nước lòn chảy! ôi tôi ra nè chồng bé ơ! Nghe em... ra... đó, còn nữa. Đã quá chồng Báu ơ! ! ! Ui, ui, ui...

Bà nhắm mắt, nằm thở mà vẫn còn gào nho nhỏ :

- Con mẹ Khuông ác quá! Khi không đưa tôi vào tử đạo... Ra sạch nước lồn rồi. Chưa bao giờ em ra như vậy Báu ơi!!!

- Con đụ thím nữa nhen? Mới có một cái mà !

- Khoan anh ơi, cho em thở lấy hơi chút đã. Anh ăn bánh bao nghỉ mệt đi. Ui, chưa bao giờ tôi đã như bữa... nay...

Chương 17

Mệt thì mệt, bà vẫn đưa cặc anh Lâm vào ngậm cầm chừng. Báu vẫn ngậm cặc trong lồn bà. Lâm và Báu phải đối xử thật điều nghệ để được bà thưởng cho số bạc 100 ngàn đồng. Hình như bà đang ngủ vì miệng bà ngưng bú. Tiếng ngáy ro re nổi lên. Hai đàn ông vẫn không dám rời nửa bước.

Chợt chị Lâm đi chợ về ghé mắt nhìn phòng khách : thằng Báu đút cặc vào mồm bà Viên, ăn bánh bao. Anh Lâm quỳ, cho cặc vào lồn bà, uống coca. Còn bà Viên đang phì phèo ngủ... Quả thật sức mạnh đồng tiền đã bắt con người làm nô lệ.

Con Lan tắm xong, phụ với chị Lâm làm bếp. Chị chuẩn bị nấu đở các món ngon : lươn um ăn với bún, ếch chiên bơ, gà nấu đậu, bò cuốn lá cách... Chị Lâm hỏi Lan:

- Sao? Hồi hôm hai người bạn tới mấy giờ?
- Anh làm em ra tới 3 cái, mệt quá, ôm ảnh ngủ tới sáng. Còn chị với Hoàng? Chắc cũng tới sáng?
- Không. Tới 1 giờ, chị phải để Hoàng ngủ, sáng nay đi khách sớm.
- Chị có định nối lại tình xưa nghĩa cũ với anh Lâm không?
- Chắc là không! Không phải tại ảnh mà là tại chị. Ảnh đã bắt gặp tại trận chị ngoại tình với Hoàng, rồi sáng nay với Báu. Và còn biết chị với. Bầy Chà, với Bình... Chị còn gì xứng đáng nữa. Với lại nói thiệt nhen, đụ với tui nhỏ rồi chị đâm chán người lớn tuổi. Có cái gì nó cứ bắt mình muốn làm tình với mấy cậu trẻ . Dù nó bú lồn hay đụ , mình cũng có cái sướng vô cùng đặc biệt. Không biết đặc biệt ở chỗ nào, nhưng rõ ràng với người lớn, mình không thể nào có được như thế! Em còn nhỏ quá nên không có cái thích nghe như kỳ quặc. Nhưng đó là bệnh chung của những đàn bà. Bởi vậy mới có ngoại tình.
- Sao chị biết em không có? Em đã tâm sự với Lâm và Lâm hứa sẽ đích thân ôm cho em cậu bé 13 hoặc 14.

Nói tới đó, Lan ngừng lật rau, mắt trông ra khoảng vắng ngoài hiên

mà trí óc theo hình ảnh một cậu bé con lên giường với Lan. Lan sẽ cởi quần cho nó, nhìn con chim mới mọc lông

- Em nghĩ gì mà dăm chiêu quá vậy? Chị Lâm hỏi.

- Ừm, à, dạ, em đang tưởng tượng được ái ân với cậu nhóc, thật nhóc... gọi em bằng chị... cu chưa mọc lông...

- Ừ thử đi rồi em sẽ mê chết đi được. Giả như chị mà đôi khi cũng nằm mơ thấy mình đu một thằng nhỏ khoảng 12 tuổi. Báo đăng có một dì phước bị lột áo dòng vì bà ta đã dấn dúi tình dục với 8 em bé tuổi từ 11 đến 13 suốt 7 năm trong cô nhi viện. Chuyện bại lộ vì bà ta đã mang thai với một trong số 8 cậu. Không biết em bé nào là tác giả ! ? ! Chị thích nghe những chuyện như thế. Như dưới quê chị, có bà Tám Trình vợ ông Hương Khoan. Bà 54 tuổi, bỏ ông Hương Khoan sống với một cậu nhỏ 14 tuổi. Bị thiên hạ chửi quá, bà qua cất cái nhà thiết đẹp bên cù lao Phụng ở với thằng nhỏ suốt 3 năm nay rồi. Lần nào về quê chị cũng chèo ghe qua thăm bà tặng quà, nhất là xem cách sống quái lạ của chị già đáng tuổi bà ngoại sống với thằng chồng 14 tuổi. Cả hai rất hạnh phúc.. Đặc biệt là thằng nhỏ ghen, không cho bà đi đâu hết, dù là đi chợ hay ra xóm mua trâu cau.

Báo chí tới phỏng vấn thằng nhỏ, nó bình thản trả lời :

- Tôi yêu bà, vì ban ngày, bà ta săn sóc, yêu thương tôi như đứa cháu nội. Ban đêm thì như chồng vợ. Tôi nghĩ, tôi sẽ ở với bà ta cho tới chết, vì trên giường, bà ta là bà tiên! ! ! Có người bảo tôi là hóa thân của chồng bà vì chồng bà cũng qua đời đúng 14 năm. Tôi không tin. Tại sao một ông già có thể cưới một cô vợ 15 tuổi, mà bà Trình, vợ tôi, lại không thể có người chồng như tôi? Cũng xin nói rõ để mấy ông biết : "Chính tôi là người đã "tấn công " bà Trình suốt mấy tháng. Không phải vì bà ta giàu mà vì bà ta là người đàn bà đáng yêu. Bà ta xấu hổ khi sống chung với tôi, còn tôi thì không.

Lan lại nhin ra khoảng vắng ngoài hiên, tư lự. Chị Lan hỏi :

- Em lại mơ có cậu bé như vậy để yêu phải không?

- Dạ không. Em nghĩ, sao cậu bé đó giống em quá. Em đã tấn công anh Lâm, không phải suốt mấy tháng, mà suốt mấy năm, từ ngày em

mới 7 tuổi!!

Chị Lâm buông mấy cái nắm rơm với con dao nhỏ xuống rồi há mồm nhìn con Lan :

- Em... Em nói cái gì? Em đã...

- Đã tấn công, dụ dỗ anh Lâm suốt 6 năm. Chị tin không?

- Thiệt vậy hả Lan.

- Bây giờ còn gì nữa phải dẫu. Chị có buồn em không?

- Không? Nhưng chị không thể nào ngờ.

- Cũng như em, một buổi chiều đi học về, nhìn qua khe hở, không thể nào ngờ chị nằm cõng truồng trên giường thủ dâm bên Hoàng "đang ngủ". Hôm đó là lần đầu, em bị ra ướt hết vạt quần...

- Nhưng chị là người lớn, còn em...

- Còn em thì không biết tình dục? Phải vậy không? ừ, kể ra trẻ con 7 tuổi mà đã biết thêm tình dục thì quá sớm? Nhưng đâu phải em là trường hợp ngoại lệ. Bạn em trên trường dứa nào cũng vậy, kể cho nhau nghe thú vị lắm. Có dứa đã được đụ từ năm 10 tuổi. Nghĩa là sớm hơn em 4 năm? Em cũng thú thiệt, anh Lâm có lương tâm hay anh sợ tù tội (?) em không biết. Nếu là một người khác, có lẽ em cũng đã mất trinh năm lên 10. Biết bao nhiêu lần vào rạp ciné, em cầm tay Lâm để trên lồn em cho anh bóp anh xoa. Biết bao lần em tự động ngồi lên giữa hai đùi anh, cà lồn trên khúc gân cương cứng. Biết bao lần ban đêm anh chở em tới những khúc vắng ở Thủ Đức, Bình Chánh, đậu xe lại trong rẫy xa, ôm em, hôn môi em, sờ lồn em trong quần, cho em cầm cặc anh. Em bảo Lâm bú lồn cho em sướng trên bờ cỏ. Lâm đã nằm trên em, nút lưoli. Tay em cầm cặc chà vào miệng lồn, đủ thứ... Chỉ còn cái nhấn mạnh vào, đụ nhau cho lên mây, Lâm không dám! Chàng lấy tay sức cặc cho bắn khí ra trên lồn em, trên bụng em, trên mặt em.

Em quệt hết chất khí đặc bắn vương vãi đó đây cho vào mồm ăn sạch, thật ngon. Năm đó vú em mới chớm lồi lên một tí. Vậy mà Lâm

đã mút đã bú. Trời ơi, đến như vậy rồi mà Lâm đành làm.. ngơ, chờ em về "tay không". Có tức không? Có lần đi Lái Thiêu chơi ăn trái cây. Anh gọi xe, dẫn em vào sâu các vườn. Thấy dòng lạch đẹp và nên thơ quá, em xúi chàng mượn một chiếc xuồng chèo cho.

em đi chơi...

Xuồng trôi theo dòng nước, ra một cái đầm tranh vắng ngắt. Chàng cứ chèo khoan thai, còn em.. ngồi đối diện.

Nhất định lần đó, em quyết bắt Lâm phải "cho " em. Chờ cho xuồng trôi vào khúc vắng hơn, trên bờ có những cây điều cây bông cây bìm bịp. Thành linh, em tuột quần ra ngồi chàng hăng ở khoang ghe, cách chàng 2 thước. Lâm nhìn sững

không chớp mắt. Tay không chèo nữa, để xuồng trôi là đà tấp vào một bụi cây um tùm. Hình như tim Lâm đang khua trống. Ban đêm thì yên trí là không có ai nhìn được. Còn ban ngày, dù là nơi vắng vẻ quanh hiu, nhưng ánh sáng trời rõ quá. Lâm sợ đâu đó, có người giăng câu, đặt lờ hay cất tranh nhìn thấy. Chàng bèn cho xuồng chui vào giữa hai bụi dừa nước, dưới một cây sung, bóng mát rợp một khoảng bằng căn phòng. Gác chèo lên đùi, Lâm ngồi nóng mắt nhìn trần trời bàn tay em đang xoa nhẹ chiếc lồn mà chàng đã nhiều lần hôn và bú...

- Ban đêm, bố đâu có thấy rõ của em phải không? Cũng như em đâu có thấy rõ của bố dù là trời có trăng. Chàng đưa tay lên môi "suyt", bảo em nói nhỏ. Em bảo :

- Muốn em nói nhỏ thì anh cũng cời ra như em cho em nhìn "nó " chút coi! Em thèm quá mà bố? Năn nỉ đó...

Lâm đứng dậy nhìn quanh quất cái đầm tranh. Ngoài những cây dừa nước um tùm, còn có cả triệu triệu cây tranh cao quá đầu người. Rồi những tàng sung, điều, cây bông. Im lặng đến tiếng gió xào xạc làm tranh khua đều đều ngoài kia cũng nghe rõ Có tiếng chim quốc, chim cu, chim chích chòe... Thỉnh thoảng, một con cá tấp bóng, rất êm, dìu dặt..

Lâm tuột cái quần xuống. Cặc chàng đen, to, dài bung lên. Em tự.

nghĩ, lòng em chắc chẳng thể nào "tiếp thu" nổi khúc chày đâm tiêu đó. Nhưng biết đâu, em sẽ cố hết mình. Lâm bước lại gần em, chìa cặc trước mặt em. Chiếc xuồng nằm c~i lên một đám tranh, nên chàng chòng chành. Hình như Lâm đã chuẩn bị như thế. Một lần nữa, hai tay em bọ của quí lên ngấm. Lần đầu em thấy tận tường cặc Lâm rất gần. Đẹp dã man và quyến rũ. Những sợi gân xanh hằn lên như những con trùng nằm quanh da cặc. Em hôn nó nghe trời đất yên lặng, im tĩnh. Tay em ấm theo vì cặc chàng đang tỏa nhiệt nóng hổi. Dễ thương làm sao khi nó giật giật trong lòng tay em. Em le lưỡi liếm thật êm đềm. Nó giật mạnh hơn khi em liếm quanh cái vòng "nón sắt". Lâm chờ, chàng nhắm híp mắt lại. Khi chàng nghe âm ấm ở dương vật, chính là lúc em há miệng thật lớn ngoạm vào nút êm ru, chỉ một nửa thôi, không thể nào lút hết vào trong.

Chắc đời Lâm chưa bao giờ được hưởng một cảnh sướng bút trời như sáng hôm đó, một cảnh mà chẳng bao giờ Lâm dám mong đợi, hoặc có mà chẳng dám nói ra? ! ! Chàng bảo chàng sợ chiếc xe bút bùng, hụ còi chạy từ tòa án lên tới Hòa Hưng, quẹo trái vào khám Chí Hòa. Cánh cửa sắt mở ra, chàng vào ngồi một diên tích nhỏ xíu nào đó suốt 40 năm!

Chương 18

Lâm bỗng rùng mình vì gió ngoài đầm tranh mát lạnh cũng có, vì hình ảnh khổ sai cũng có. Ốc trâu chàng nổi khắp mình, cho nên Lâm không hoàn toàn được hưởng cái khoái lạc ngàn vàng em đang cho. Gái 10 tuổi đang bú cặc một đàn ông trên 30. Như vậy không giống cái cậu 14 ôm đụ bà thím Trình 54 ở cù lao Phụng là gì?

- Rồi sao nữa, kể tới cho chị nghe với. Nứng quá Lan ơi! Hay em đợi chị chút được không?

- Chị đi đâu đó?

- Đi lấy cùi cải còn tươi, chị mới mua một mớ sáng nay..

Chị Lâm trở lại với một củ cải to bằng con cặc đã rửa sạch, ngồi xuống banh rộng quần ra, luồn củ cải vào, đút trong lỗ, rồi ngồi gọt nắm tiếp tục nghe Lan kể:

- Mặc kệ anh Lâm, em cứ bú cho đã cái miệng, tới đâu thì tới. Vừa bú vừa nhìn chòm lông dài quăn tít, xum xuê đen ngòm của anh Lâm.. Em mê đắm chìm trong hoan lạc của cái tuổi mà dậy thì chưa đến! Biết là quá sớm mà em không thể nào ngừng được. Em thèm xác thịt hàng đêm. Lúc đến trường, em cũng cho một tay vào sờ lỗ.

Chị thấy có ai như vậy không? Em hằng máu dâm bao nhiêu thì Lâm lừ đừ chậm chạp bấy nhiêu, nhìn mặt nửa sưng nửa lo âu của Lâm em hiểu. Nhưng tuổi thơ ngây, em bắt em phải tấn công chàng cho đến khi nào "được" thì thôi, nên em nằm bật ngửa ra, giống hết những đêm trên cỏ ngoài rạ xa ở Thủ Đức. Lâm đứng nhìn nuốt nước miếng. Nhờ ánh sáng trời, Lâm thấy tận tường một thân hình mới lớn, hai vú núm cau, lỗ trắng hếu. Tất cả chưa đủ mời Lâm nằm sà lên đó, cầm cặc đút vào, đụ chan chứa....

Lâm ngấm lâu quá, em phải dùng hai tay banh nhẹ hai mép lỗ ra cho thật rõ từng chi tiết, nước lỗ óng ánh dưới nắng. Em điều khiển cho hột le giật giật. Mọi ngón kéo giật cái khe lỗ xuống dưới rồi ngược lên trên cả chục lần Lâm mới chịu xuống, áp mặt hôn tha thiết lỗ em.

Một con vịt dưới nước ở đâu chột vỗ cánh phành phạch bay lên gần đó. Lâm giật mình nhìn lên rồi lại nhìn tiếp :

- Anh muốn bỏ xứ trốn thật xa. Mình lấy nhau... Trời ơi lớn đẹp như thế này mà không dự được tức quá đi!

- Sao anh biết không được?

- Sao em biết được?

- Thì cứ thử coi

- Không được Lan ơi? Bởi vậy, anh mới muốn dắt em đi xa.

- À anh sợ...

- Đúng! Anh sợ thiên hạ không bằng lòng cho anh lấy em.

- Em cứ tưởng anh nói là của anh quá lớn, của em quá bé.

- Luôn cả cái đó nữa, biết không, hiểu không?

Em vội trả lời thật thơnhgay :

- Không ! Cái đó là cái gì? Em không biết, không hiểu.

- Thì cái em vừa nói : "anh quá lớn, em quá nhỏ"!

Rồi em vừa lầy, đẩy mặt chàng ra, nằm sấp lại im lặng.

Trời nước thật lãnhmạn. Cây cỏ thật hữu tình. Không gian này là của riêng Lâm và em mà chàng vẫn xa quá tầm lay nhỏ bé của em. Lâm đang khổ sở vô cùng. Quả tim đã mở ra mà chân chàng không dám bước tới. Em biết mà cứ vội nằm im lặng như ăn vạ. Còn gì khổ hơn. Bụng đói rất ruột. Mâm cao cổ đầy dọn ra đó mà mình phải nhịn thềm. Đã thế, còn bị người yêu nhỏ tí trách hờn đủ thứ Em he hé mắt nhìn Lâm. Chàng vẫn quỳ đó bất động, nhìn mông dít em, nhìn sóng lưng dài với mớ tóc thề xoắn ngang vai. Chàng muốn sờ tay bốc lúm mà sợ ghen, nuốt không trôi. Tội nghiệp thì thôi Lâm cúi thấp xuống hôn hai mông dít em để vỗ về tạ lỗi Chàng hôn thật thiết tha và hai

tay thì vuốt nhẹ nhẹ sống lưng dài của em.

Để chàng hôn thật lâu, em nằm bật ngửa ra, vẫy chàng nằm lên em. Thật nhẹ, thật trang trọng, giống như bê một khay pha lê, sợ lỡ tay đánh đổ, làm vỡ hết. Lâm trườn nhẹ lên, bưng mặt em mà ngắm rồi thều thào thật tội :

- Yêu anh thì... ráng chờ đi mình! Tại sao không yêu ai mà lại anh? Khổ lắm Lan ơi? Khổ một mình, anh chịu được. Nhưng làm em khổ theo... anh... anh...

Lâm dúm mặt vào tóc, vào cổ em mà thở ra thất vọng. Cơn thêm của em vẫn bốc lửa. Em đã bảo, tới đâu thì tới, phải chờ chàng bữa nay. Em táo bạo thò tay xuống cầm cặc Lâm để ngay vào lỗ lồn, quét mấy cái. Sướng làm sao! Lâm bất động, mà em lên cơn điên. Chàng nghiêng rằng chịu đựng, nửa sướng nửa sợ. Em hẩy cái đít lên, cổ cho cặc Lâm phải tiến vào. Cố lắm, cố dễ sợ mà rồi trời không cho.

Làm sao con lươn có thể chun lọt lỗ trùng được! Phải chi của Lâm chỉ lớn hơn ngón tay? Phải chi em đã 14 tuổi! Phải chi em là bây giờ. Phải chi em đã một lần gần gũi với đàn ông. Phải chi em đã cố kinh ! ! Em ôm Lâm hỏi :

- Em phải chờ tới bao lâu hả bố?

- Đến khi em là một thiếu nữ.

- Em không nhịn được tới đó. Em sẽ chết trước khi.

- Vậy để anh cho thứ khác vào. Như lưỡi của anh, được không?

- Em không biết. Miễn sao cho em ra được một lần... nếu không, em không về nhà bữa nay.

Lâm lật dật tụt xuống, bắt đầu bú lồn em. Chàng bú thật tận tình như để cho em dừng lấy nữa. Khoảng 10 phút, em nghe Lâm ban hai mép lồn em ra, lưỡi chàng quét mạnh lỗ lồn, miệng em nói lung tung những gì em không còn nhớ. Sướng đến đâu em gào tới đó. Và chị biết gì không? Đầu lưỡi chàng dang vào, vào nữa, vào nữa. Em hoàn toàn không thấy đau, ngược lại em còn lấy tay ấn đầu chàng thấp

xuống, cho chiếc lưới vào hết. Nó đang cử động như con cá sống lọt vào. Trời ơi? Lâm nhấn đầu lên rồi hạ xuống, nhịp nhàng linh động theo từng nhịp hẩy của dít em.

- Như vậy là đụ đây phải không bố? Ui, sao lâu nay mình không làm cho em dớ thém? Ui, sao nó nhúc nhích được vậy hả bố? Ui, sướng, sướng, sướng quá đi ông trời ơi! Lâm đang tiêm thuốc làm dịu cơn dâm của tuổi em lên 10. Lần đầu tiên âm đạo em tiếp một vật lạ. Phải chi chiếc lưới này là cặc chàng. Đã quá là đã! Em hẩy dít liên tu để tìm thêm khoái lạc. Chàng hai tay bế hẳn mông dít em lên khỏi khoang thuyền cho sát với môi chàng.

Hôm đó em ra dục 2 lần. Hai lần lên mây xanh. Chị Lâm nhấn mạnh củ cải vào sâu trong lồn, ngồi dựa vào cột và... cũng định ra đề mê sau khi nghe hết câu chuyện, nhưng Lan đưa tay giữ chị lại:

- Chưa, chuyện đâu đã hết. Còn nữa, hấp dẫn lắm.

- Còn nữa hả em? Kể tiếp đi, nghe nhức cái đầu quá!

- Lần đầu em ra trong lưới chàng, nhưng lần nhì... chàng đút ngón tay giữa vào và cũng cử động như chiếc lưới. Môi chàng với em hôn nhau nồng nàn. Em không còn miệng để la. Lưới chàng khóa chặt lưới em. Và thêm 20 phút thần tiên, em ra thêm cái nữa. Lần này em xếp xuống như cái hoa héo. Em thiếp trên tay chàng ngủ ngon như em bé vừa bú xong chai sữa. Tội nghiệp, Lâm nằm choàng qua làm mền cho em ấm.

Bốn năm năm liền, dù em đã mọc lông, đã có kinh và đã tấn công táo bạo hơn, Lâm vẫn lắc đầu, "chạy xa". Nhất là Lâm đã bỏ nhà ra đi biệt tăm năm ngoái 6 tháng, năm nay 4 tháng. Từ đó, em yêu Lâm hơn. Yêu trong thất vọng và do tự lực cánh sinh, do bản năng tự thỏa, em đã tìm dớ đến Hoàng thay vì đã phải hư đốn với người đàn ông nào khác ngoài đường. Lâm là tình đầu của em. Em đã yêu chồng chị, và có lẽ... sẽ yêu chàng suốt đời. Cho nên em mừng khi nghe chị hồi nãy, bảo sẽ chẳng bao giờ trở lại với Lâm. Mà chị có trở lại, chắc em vẫn yêu chàng như trời yêu biển như núi yêu sông.

- Không đâu. Nếu phải lấy chồng lần nữa, có lẽ chị cũng đợi cho già đi một chút. Khoảng 50, chị sẽ làm như bà Tám Trinh, vợ ông Hương

Khoan. Nghĩa là sẽ lấy một thằng nhỏ chừng 14, 15. Sống với nó trên một cù lao vắng người. Tiền bạc chị làm được bây giờ sẽ dành hết nuôi thằng chồng nhí cho đến ngày chị nhắm mắt, vì chị biết tuổi đó là tuổi hồi xuân. Trời ơi, chồng lớn tuổi làm sao chịu nổi. Đó cũng là lý do chị bắt đầu xa anh Lâm.

Vừa lúc đó nhà trên, bà Viên la ới ới :

- Bớ làng bớ nước. Hai cha con nó hãm tôi nè. Cái này là cái thứ ba nhen. Có chị Lâm dưới bếp làm chứng. Ui, đụ má, có ai được đụ như tôi không? Có đưa hết tiền bạc cho cha con nó xài, tôi cũng không tiếc. Nắc mạnh đi Báu, má chưa ra

đâu.

Chương 19

Chị Lâm với Lan ngoái cổ nhìn cảnh làm tình chất chứa ở nhà trên. Anh Lâm nằm ngửa. Bà Viên chống hông đưa lỗ dít cho Báu đụ từ đằng sau. Lồn bà dính sát vào cặc anh Lâm. Bà hưởng một lúc hai khoái lạc Đầu lóc muối tiêu của bà xỏa hết xuống trông dâm loạn không chịu được. Báu vừa nắc vừa phải lấy tay vả chan chát vào cặp hông lớn của bà. Anh Lâm thì phải bóp mạnh cặp vú trái bườì. Mặt bà trông đã nư, thỏa mãn dã man. Miệng la oang oác :

- Hai thằng con trai ời? Tao đụ cái này chắc phải tới chiều tối mới ra à. Tao trả tiền nhiều thì phải đụ cho phỉ chí tang bồng. Đã lằm hai con ời! Mỗi tuần chắc tao phải tới thăm hai đứa bây một lần. Có tiền mà không biết chơi là ngu!

Để rồi thím dẫn mấy con mẹ tướng tá tới đây cho hai đứa con kiếm tiền. Mấy con mẹ giàu ác ôn lằm. Ui, mấy sợi lông ngựa của thằng Báu quả là thần tiên. Dâm mấy cũng hồng chịu nổi cặc mày đâu Báu ! Nắc mạnh đi con trai.

Báu nắc bả, bả nắc anh Lâm. Bà trăn mình kêu lên:

- Thằng chồng thím mà nó đụ bằng góc tư của Báu thôi, việc gì tao phải đi ngoại tình cho mệt. Một năm nó rờ tới thím có vài lần, mà đâu có nên cơm nên cháo gì cho cam. Có khi tao mới có bú thối, là chả ọc mẹ nó trong miệng tao rồi. Lồn mình kể như huề tiền. Khốn nạn hết sức. Bị thím già rồi, chớ còn trẻ trẻ một chút là tao bỏ thằng chả, xuống đây ăn cơm tháng luôn. Tiền dụ tính riêng. Ngày

đụ vài cái sống qua ngày...

Để cho bả đụ cho đã nư. Chị Lâm hỏi Lan :

- Đó là ngoài đường, ngoài rạp, ngoài rẫy, ngoài đìa. Còn trong nhà này, có khi nào anh Lâm với em lén lút vậy kia khác nọ không? Nói cho chị nghe với. Chị thềm nghe lằm!

- Năm lên 7 tuổi là em bắt đầu biết nứng rồi. Cứ một tuần lễ, ít nhất em cũng được xem lén ảnh với chị đụ vài lần. Những lần đầu thì em còn xem đụ Những lần kế tiếp, em chỉ thích nhìn cảnh chị bú ảnh.

Trong buồng chị liếm con cặc dài thông của ảnh, là ngoài này em như con điên, em bắt chước le lưỡi liếm ngón tay cái của mình bú nó mà trí óc thì tưởng tượng em đang bú một con cặc. Từ đó em mơ mộng thèm khát. nm mọi cách làm sao được cầm cặc của anh Lâm mà bú cho đã thèm.

Một lần, ảnh chở em đi ăn phở vào một chiều mưa, ảnh choàng cái áo mưa nhà binh cho cả ảnh và em khỏi ướt. Ngồi yên xe đằng sau thật kín đáo, em cho hai tay ra phía trước, mở nút quần của ảnh, lôi con cặc ra cầm vọc. Ảnh cho xe chạy ra ngoại ô, lên Thủ Đức, lên Biên Hòa, vòng về xa lộ, lên Tam Đa, v.v... Tay thì cầm cặc, miệng em thì xin ảnh làm sao ngừng lại ở đâu, cho em được bú ảnh như chị đã làm... Phải công nhận ảnh bản lĩnh thật. Không cho là không cho. Chạy về nhà, trời vẫn còn mưa. Hôm đó, hình như chị bận đi Sài Gòn mua vải thì phải. Nhà vắng hoe. Khi ảnh bước vô phòng định thay đồ thì em bước theo ngay. Ảnh cởi cái áo ướt ra treo ở đầu giường, xong đến cái quần dài rồi quần lót. Trước khi ảnh định mặc cái quần ngủ vào, em liều mạng quỳ xuống nâng cặc ảnh lên nhìn có mấy giây rồi sà mặt vô há miệng tấp ngay con cặc của ảnh em bú ngon lành.

Ngoài kia mưa vẫn như cầm chính mà đổ, gió mạnh gần như bão. Trời lạnh lắm. Tim em đánh âm âm. Em sợ chị về bất tử. Tiếng mưa gió lớn qua có thể làm tiếng mở khóa cửa của chị chìm đi và chị sẽ vào bất tận trận cuộc ngoại tình. Anh Lâm trần truồng, em cũng vậy. Em đang bú ngon lành, ảnh. xô nhẹ em ra, gương mặt thảm thương, năn nỉ :

- Anh lay em. Tim anh muốn ngừng đập rồi Lan ơi! Vậy đủ rồi. Đừng để anh phải ngồi tù. Chờ đi chờ... đi... Lan... ơi!

Em hiểu tâm trạng lo âu khác khoải của Lâm. Em biết tội nghiệp thương hại Lâm. Nhưng ưnh tò mò, thèm khát, "háu ăn" của em to lớn hơn. Em nhào tới, cầm cặc anh Lâm một lần nữa, bú tiếp tục cách dã man cuồng bạo. Em say nồng như con ác thú say mồi. Rồi không biết trong bao lâu, Lâm bắn hàng loạt tinh khí nóng hổi, thơm nồng mần mặn vào miệng em. Em lại bắt chước chị nuốt gọn, đã nư không một giọt thoát ra ngoài. Xong anh mặc áo quần thật lẹ, bế em chạy nhanh qua buồng em, đặt em lên giường hôn nhanh lên má em, rồi đắp chăn cho em, thoát chạy như tên bay. Em nằm sấp, lót cái gối dưới lồn, nấc khơi khơi, miên man với cơn sướng ngáy ngáy cùng

cực của trận bú cặc đầu tiên. Miệng em gọi thì thầm tên Lâm và nói những câu yêu đương da diết..

Đó chỉ có lần đó là táo bạo nhất xảy ra trong nhà này. Còn thì chi lừa lừa, chị bận ở nhà bếp, trên này em nằm sấp lên người của ảnh ngoài võng, bắt kể chuyện đời xưa, lúc hoàng hôn. Hay vờ nhảy tồm lên đùi ảnh ngồi xem TV. Hay cọ quẹt ở bàn tay, mông dít. Hoặc cầm tay ảnh để lên mu lồn em...

Phải phục lương tâm anh Lâm. Coi như em mở ngõ trăm phần trăm, việc còn lại là ảnh chỉ cầm dũa gấp cho vào mồm nuốt. Vậy mà gần sáu năm liên tục. Dù có những lần anh thấy em thèm quá nằm khóc một mình trong khi chị đi vắng... Hoàng đi vắng, cần gì ở nhà này. Những đêm trăng sáng ở ngoài rầy xa ở Thủ Đức. Những trưa ngoài đầm tranh Lái Thiêu. Những chạng vạng "trốn mưa " ở một hoang miếu. Hàng trăm hàng ngàn cơ hội để Lâm có thể làm thịt em, dù em là nai tơ mà rồi chàng về "tay không"? Với cõilòng bùng cháy, thiêu đốt hết, ngoại trừ lương tâm. Có khi Lâm gọi em bằng con xưng bố. Có lúc chàng gọi bằng em xưng anh. Dù chàng hiểu em đã khám phá sự liên hệ của chàng với em chẳng có huyết thống ràng buộc, Lâm vẫn đứng lại, vững chắc, mỗi lần nổi cảm dỗ đẩy chàng xuống hố sâu...

Nhà trên không nghe bà Viên gào la nữa. Bà đã ra thêm cái thứ tư. Báu và anh Lâm bế bà vào phòng, đắp ra cho bà đánh giấc. Xế trưa hôm đó, bà thức dậy, dùng cơm với gia đình chị Lâm sau khi đã phát lương cho hai "người con trai", mỗi người đúng 100 ngàn, cho riêng chị Lâm 5 ngàn. Từ hôm đó, bà lớn nào muốn ngoại tình cũng phải order cá cặp, hoặc Lâm với Hoàng, hoặc Lâm với Báu hoặc hai cậu bé, nhưng phải cùng một lúc. Và, chị Lâm nổi tiếng là bà "Tào kê cá cặp" cũng từ đó.

Chương 20

Cơm nước xong, anh Lâm diện bộ đồ thật keng dẫn Lan ra xe BMW màu trắng chở em thẳng tới ngân hàng Pháp á mở một trương mục do Lan đứng tên. Anh bỏ trợn số tiền 165 ngàn vào đó như anh đã hứa. Lâm nói thêm với Lan:

- Từ nay, bất cứ số tiền nào kiếm được, sẽ chia hai. Một nửa cho trường mục của em. Một nửa cho anh.

Lan cầm cuốn sổ trường mục với tên ctla mình cảm động lắm. Lan níu cổ Lâm xuống thấp, hôn môi anh tự nhiên như người ngoại quốc không cần biết đám đông đang trở mắt nhìn, rồi cả hai nắm tay nhau bước ra xe Lâm lái về ngôi nhà mới của anh ở Hàng Xanh, gần nhà Lệ Diễm, con gái bà Hồng.

- Trời ơi, nhà gì mà đẹp như cái dinh vậy?

Lan hỏi, rồi em tung tăng chạy trên lối đi từ cổng vào lót gạch bát trắng, hai bên trồng hoa huệ trắng, vàng. Những cây dừa xiêm mọc thấp thấp, san sát bên nhau đã cho những bóng mát loang loang chạy dọc theo lối đi vào tận hành lang có hai bồn trồng hoa ngũ sắc, hoa tigôn, cành nhô rout đong đưa, trông thật sang trọng. Đây là kết quả chuỗi dài clla những ngày Lâm làm đ đực cho ba mẹ con : bà Hồng, Lê Hằng và Diễm.

Lâm chọn địa điểm này vừa kín đáo, vừa tiện vì gần nhà của Diễm. Gần như vài đêm, Diễm lại mò qua gõ cửa, ngoại tình với Lâm tới sáng. Đó là những ngày Huy, chồng Diễm có việc đi làm ăn xa. Còn những ngày khác, Lâm cũng chẳng thể ở không vì không có bà Hồng thì Lệ Hằng. Không Lệ Hằng thì mấy bà dì ruột của nàng, tức em gái bà Hồng cũng mò tới. Lâm mở cửa, Lan bước vào mát rượi như có máy lạnh. Chàng đưa Lan vào xem cái phòng ngủ chường dọn thật tối tân. Một chiếc giường Hồng Kông sườn đồng sơn vàng. Tấm đệm màu tím đậm có thêu nổi hình con cọp màu vàng. Tấm trải giường in đủ loại hoa. Hai tấm màn mỏng màu xanh lơ thả ở hai bên cửa sổ, nhìn ra là con sông Hàng Xanh... Lan nhảy phóc lên nằm ngửa, kéo anh Lâm nằm sát lên người em, hôn môi :

- Em thương ngôi nhà xinh xinh này quá! Lan nói.

- Rồi nó cũng sẽ thuộc về em như anh đã hứa.
- Không, em muốn hai "vợ chồng" mình cùng ở đây.
- Anh sẽ chết trước em vì anh lớn hơn em gần 20 tuổi. Mình không ngủ với nhau, căn nhà này vẫn thuộc về em. Vì khi em còn bé, anh thương yêu nuông chiều em như con ruột. Em biết rồi, anh hai lần chạy trốn khỏi nhà cũng vì không muốn có hành động vô luân. Việc chúng mình ân ái đêm qua, có lẽ do định mạng sắp đặt. Tại sao anh đã quyết liệt từ chối suốt gần bảy năm, mà đêm qua lại nằm lên người em mà...

Ngủ với em xong, anh thấy trách nhiệm của anh càng nặng. Sợ rằng anh không còn đủ sức cho em tràn hạnh phúc. Sợ rằng, em sẽ là người vợ góa rất gần đây. Và, cũng sau khi ngủ với em, anh phát hiện một điều dễ sợ : em rất dâm! ! ! Đó là lý do anh sợ không đủ sức cho em tràn hạnh phúc. Em dâm hơn những người đàn bà từng ngoại tình với anh. Cho nên, có lẽ anh chẳng nên yêu em như một nhân tình, hơn là người vợ, mặc dầu vẫn lo cho em như anh đã hứa. Anh đang làm cái nghề không mấy tốt đẹp nhưng kiếm rất nhiều tiền. Em xem, anh mới vắng nhà có một ngày một đêm mà giấy gọi, giấy hẹn nhét đầy ở cánh cửa. Hiện đang có một bà nằm đợi anh ở khách sạn Hoàng Mỹ ở Phú Nhuận. Anh phải bay lại đó làm một "dù ". Sẽ trở lại trong 2 tiếng.

Rồi Lâm đứng dậy, nhét áo vào quần, sửa lại thắt lưng, cầm chìa khóa. Trước khi bước ra cửa chàng ôm Lan hôn nồng nàn một cái lên môi, rồi ân cần dặn :

- Đồ ăn thức uống đầy trong tủ lạnh, em cứ tự tiện hay cứ vặn TV lên xem, rồi ngủ một giấc anh về tới.

Xe Lâm ra khỏi cổng thì Lan vặn TV lên. Chẳng có gì để xem. Lan lục lọi, thấy có mấy cuốn video ngoại quốc. Em mở lên. Đó là một trong những cuốn phim sex cóa mấy bà mang tới để trong khi đụ với Lâm, họ mở ra xem cho thêm phần hào hứng. Lần đầu tiên trong đời, Lan xem các cảnh hoa tình đầy hấp dẫn, quyến rũ như cảnh một bà đầm trét bơ vô lồn cho một con chó berger le lười liếm. Lưỡi con chó rất dài, đâm hết vô lồn bà, rồi lấy ra móc cái mòng đóc bực bực. Bàn

chân bà kẹp cặc chớ giữa hai ngón, thụt. Rồi bà kéo nó lên cho nó đụ bà từ đằng sau... Rồi cảnh một dì phước, từ cửa sổ nhìn thấy anh làm vườn đứng đái ở bụi hoa hồng, bà núng quá, chạy vô bàn thờ lấy một đèn cầy lớn, kéo áo lên đâm vào lỗ thủ dâm... Lan chịu không nổi, cởi hết áo quần ra, lại nằm sấp trên gối, vừa xem phim vừa nắc cho đỡ thèm. Bỗng em nhìn thấy con cặc giả màu hồng của ai để trên đầu tủ giường. Cũng là lần đầu Lan nhìn và cầm một con cặc bằng cao su, hình thù giống hệt cặc thật. Lan bật nút, nó rung lên và đầu thì ngo nguậy như con trùn. Lan nằm ngửa ra, đưa con cặc vào khe lỗ, bật nút. Những cảm giác sung sướng lạ lùng mà từ xưa tới giờ chưa bao giờ em có, đã đồng loạt nổi lên làm cho Lan tê tái khoái lạc đến ngất người.

Cùng lúc đó, trên màn bạc chiếu đại ảnh cái lỗ dì phước với cây đèn cầy trắng. Tay dì thục liên miên. Mồm dì rên những câu ngoại ngữ, tuy Lan không hiểu, nhưng em biết đó là những câu diễn tả niềm hoan lạc cực điểm của dì. Lan cũng bắt chước banh miệng lỗ, đút khúc cặc giả đang rung vào lỗ.

- Trời ơi, sướng hơn cặc thật của người ta nữa! Sướng như vậy, tại sao mấy bà không chịu dùng mà phải đi ngoại tình? Ui, nó vừa rung vừa ngo ngoạy. Đã gấp triệu lần đụ với người thiệt. Anh Lâm ơi, em đang lén anh để ngoại tình với Mỹ nè. Nó đụ đã lắm Lâm ơi! Có cái này rồi, em đâu cần cặc thiệt nữa...

Trên màn ảnh, bà phước vẫy tay gọi anh làm vườn lên, bà cho anh chàng bú lỗ rồi cầm cặc vào đụ Trời ơi, cặc anh chàng sao mà nó giống hệt con cặc giả này quá vậy hả trời? Ngực anh chàng lông lá hai cánh tay hai bắp đùi cũng lông lá. Mặt chàng đẹp trai quá là đẹp trai... Lan nhìn người làm vườn, tay vẫn thục và mồm gọi nhỏ cách thơ ngây:

- Ông Mỹ ơi, ông đẹp trai quá di! Đụ xong dì phước, xuống đụ em nhen! Mỗi ngày tới đây đụ em nhen, ông Mỹ?

Khi dì phước nằm chồng lên anh làm vườn mà đụ Lan cũng nằm sấp, cầm chắc con cặc, động lỗ xuống mà hưởng... Tiếng em rên coi bộ còn lớn hơn của dì phước! Thành Dnh, cánh cửa phòng mở. Một người đàn ông xuất hiện. ông ta cao lớn, ăn mặc chỉnh tề, mang kiếng cận, có vẻ là người trí thức, nhưng tay cầm khẩu súng. Lan sợ

quá, hỏi:

- Ông là ai? ông muốn kiếm ai. ông làm cháu sợ quá hà... Người đàn ông không cần nhìn Lan, đi lục lọi khắp phòng :

- Hừm, tụi nó không nắp ở đây thì ở đâu? Đi đâu cho khỏi nắng?

Dạ... thưa, ông muốn nói ai?

- Vợ tôi và thằng Lâm. Tôi phải bắt tụi nó nát óc bữa nay.

- Dạ, phòng này không có người đàn bà nào ngoài cháu. Còn chồng cháu đã đi vắng. Hay là ông có làm nhà không?

- Nhảm thế nào được. Nó mới về đây sáng nay.

- Đúng ? Nhưng vừa mới lại đi. Cháu xin thề nói hết sự thật.

- Không lẽ người ta ăn tiền tôi để rình rập, theo dõi mà lại cho tin tức sai. Nó bước vào đây với người đàn bà.

- Người con gái (chứ không phải đàn bà). Người đó là cháu.

Lúc đó người đàn ông mới quay lại nhìn Lan đang ngồi trần truồng, tay cầm con cặc giả đã tắt pin, ướt nhem. ông hỏi:

- Cô là con gái của Lâm?

- Dạ đúng, nhưng đó là hồi trước. Còn bây giờ cháu là vợ anh.

- Hừm, tưởng hần là tên vô loại, chuyên sống nghề đ đực với thiên hạ, không ngờ còn là tên vô luân, lấy luôn cả con gái.

- Ông mắng anh ấy đ đực thì đúng, còn vô luân thì sai vì cháu chỉ là con nuôi, và chính cháu là kẻ tấn công anh.

Người đàn ông dứt súng vào túi quần, đi vòng vòng nhìn cô bé Lan vì ông vừa nghe một câu nói táo bạo thốt ra từ miệng em bé 15 tuổi. ông hỏi tiếp:

- Năm nay cô khoảng...

- Dạ, 15 tuổi sáu tháng.

- Chưa được 16 tuổi mà... mà... sao thân hình cô nầy nó như gái 18? Và tại sao cô phải dùng... vật cô đang cầm trên tay?

- Cho cháu hỏi, tại sao vợ của ông đã có ông, mà vẫn mò tới đây để ngoại tình với chồng cháu? Để ông phải tốn tiền cho người theo dõi rình rập?

- À ừm, tại vợ tôi là con đàn bà dâm dăng, "ngủ " với một mình tôi không đã, không thỏa mãn nên bà đã ngoại tình. Cho cô biết, Lâm là người đàn ông thứ ba rồi. Hai thằng kia, tôi đã cho ngồi tù vì tội phá gia cang người khác.

- Nếu bà nhà dâm quá, ông làm bà không đã, bà đã tới đây ngoại tình với chồng cháu thì cháu cũng giống hệt bà nhà khi phải chơi con cu giả này thôi. Nếu lỗi, thì chính chồng cháu có lỗi đã không thỏa mãn hết sinh lý cho cháu, nghĩa là chính ông mới là người có lỗi, bà nhà vô tội.

Nói xong, Lan dựa người vào tường, dang rộng hai chân ra, cầm con cặc, bật pin, bắt đầu đưa vào lỗ diễn một cảnh vô cùng khêu gợi, ngoạn mục. Người đàn ông chết sững vì chưa bao giờ ông được mục kích cảnh tượng lạ lùng thu hút như thế.

Gương mặt Lan gợi cảm, đa tình, khoái lạc bao nhiêu thì mặt người đàn ông ngớ ngẩn ngu khờ, tội nghiệp bấy nhiêu. Ông ta lom khom bò lại cạnh giường, quỳ đó, tay vịn vào thanh giường đồng, nhìn không chớp mắt cô gái 15 đang biểu diễn màn thủ dâm. âm thanh "re re" của con cặc giả, tiếng lép nhép của nước lồn, tiếng rên thê thiết của cô bé làm người đàn ông chìm vào cơn thèm nhục dục gần như bị điên. Lan rên :

- Lâm ơi, anh ác quá. Đưa em về đây rồi bỏ em một mình. Anh có biết cơn thèm của em bốc lên như lửa rơm đang cháy không? Anh đi thỏa mãn cho thiên hạ, còn em, phải ngồi chơi một con cặc giả vô tri giác. Lúc đầu tưởng là sướng. Bây giờ em mới thấy nó thua xa cặc thật của anh. Cặc thật của người ta nó nóng, có sức nặng đè lên lồn

em. Môi em được hôn nồng... Trời ơi, ngay bây giờ em cần, cần lắm, có ai cho em không? Ai cũng được. Không cần anh đâu Lâm ơi!

Người đàn ông chồm lên, cầm bàn chân trắng nuột của bé Lan mà hôn túi bụi, hôn điên dại. Hắn ngậm luôn cả 5 ngón mà mút, không còn biết mình là ai? Lan là ai? Vừa nút ngon bàn chân nuột nà người đàn ông vừa đưa mắt nhìn suốt cái đùi dài của Lan, lên tới khe lồn, ở đó không có lấy một sợi lông. Lúc đó hắn tự hỏi : "Hay là em bé này chưa tới tuổi 15? Không lý gái 15 mà hoàn toàn lông lồn không có ?

Chắc em chưa tới 15 tuổi phải không? Người đàn ông hỏi.

- Tại sao?

- Tại vì của em không có lấy một sợi lông. Mu em trắng bóc như trẻ con.

- Nhiều lắm. Nhưng chồng em đã cạo hết sáng nay. Anh ấy muốn hưởng em như hồi em mới 10 tuổi. Làm tình mà không có chút lãng mạn mất đi rất nhiều thú vị. Như ông vừa hôn bàn chân em. Chồng em chưa bao giờ làm cho em như thế, hôn em nữa đi...

Chương 21

Người đàn ông "phê" lên, như vừa hít phải một liều ma túy. Gương mặt Lan nồng nàn đắm đuối. Tay Lan vẫn liên tục thực con cặc giả vào lỗ. Đầu người đàn ông đã bò lên ngang đầu gối của Lan. Hắn cầm cúi dùng đầu lưỡi và môi hôn say sưa da thịt trắng mịn màng của bắp vế Lan rồi đột nhiên cầm tay Lan lại, giữ chắc, không cho Lan thả đấm nữa. Hắn nhìn lên đôi vú đẹp hồng đào mơn mớn như hai quả lựu vừa chín tới, hắn vút khúc ca su xuống thăm rồi tự động trườn lên, in trọn khuôn mặt trí thức, thông minh vào lỗ Lan, hôn da diết.

Lan tuột người nằm ngửa ra, dang rộng hai chân, bắt đầu một cuộc ngoại tình kể từ khi mới yêu Lâm. Người đàn ông để nguyên kính cận thị, nguyên bộ đồ vest màu xám, nguyên giày tây, ra công phục vụ cho bé Lan như Lan đã là người yêu của chàng từ nghìn năm trước. Lan đang hưởng những cảm giác lạ : ngôi nhà lạ sang trọng, chiếc giường rộng sáng ngời, nệm giường êm ru, phòng có máy lạnh, nhạc êm dịu tự động vang lên. Ánh sáng bên ngoài chỉ tràn vào vừa đủ, tạo một không khí lãng mạn hữu tình. Nhất là em đang được một đàn ông lạ hoắc liếm lỗ, bú lỗ.

Một cuộc ngoại tình rất ỉm cò, không dự tính. Nó như giấc mơ thành nhin chợt đến. Cách đó dăm phút, chính Lan cũng không ngờ người đàn ông sang trọng trí thức đó lại có thể ngậm nút từng ngón chân của em rồi ngang nhiên "ghen" với khúc cặc giả, rồi bây giờ đang hùng hục bú lỗ em bằng những kỹ thuật mà trước đây Lan chưa từng được hưởng.

Hai bàn tay người đàn ông lòn xuống bờ hông mông đít Lan khỏi nệm giường. Lão dùng hàm râu cá chốt, khoan thai chài ngang hột le của em trong khi hàm râu dưới cày ngang miệng lỗ. Lan trợn trắng đôi mắt, miệng không còn nói được gì, hai môi chu nhọn lên, ngất ngây hú rất nhỏ, mặt hồng ửng. Mồ hôi bắt đầu rỉ ướt cả vùng trán, cổ, vú.... Đôi tay Lan bấu cứng tóc chàng, ghì sát đầu chàng vào mông đít sàng liên tục. Cả hai đang tận hưởng những phút thần tiên nhất cuộc đời.

- Tại sao tự nhiên sáng nay trời bỗng cho con một giai nhân đẹp tuyệt trần thế này? Hay là con đang chiêm bao?

Người đàn ông nói nhỏ một mình, nhưng Lan nghe thấy. Lan hỏi : .

- Anh là ai? Sao tự nhiên đến rồi tự nhiên bú em?

- Anh hả? Anh là người có đủ tất cả mọi thứ trên đời ngoại trừ tình yêu. Với tiền bạc và thể lực, anh có thể làm một mạng người chết đi như ngắt một chiếc lá. Người ta khốn đốn khổ sở với anh rất nhiều mà anh thì chỉ điên cuồng vì một người đàn bà : vợ anh. Người đàn bà anh biết là chẳng yêu anh mà anh không cách nào xa cách nổi. Nàng càng ngoại tình phản bội, anh càng yêu thương da diết, em tin không?

- Dạ tin chứ ! Trong tình yêu, mọi thứ đều có thể xảy ra. Mọi thứ mà khi nghe qua, ai cũng tưởng là hoang đường thần thoại. Như em, anh có tin rằng, em biết yêu và thèm sinh lý năm bảy tuổi không? Rồi cứ thế, em yêu say đắm "bố" Lâm suốt tám năm. Em đã hết mình tấn công cho bằng được để thỏa mãn sinh lý... Vậy mà... cho tới sáng hôm kia, nghĩa là sau tám năm ròng rã. Lâm mới thực sự trần truồng nằm lên người em và hai đứa cho nhau cạn hết niềm thương. Tưởng thế là yêu. Có ai ngờ, Lâm mới vừa vắng nhà có nửa tiếng, em... đã tự ý ngoại tình với anh một cách tỉnh táo như chúng mình đã là nhân únh với nhau từ rất lâu.

Chuyện vợ anh không là thần thoại à? Có tám chồng trí thức, giàu có sang trọng quyền thế như anh mà bà ta vẫn không thỏa mãn, vẫn vác xác đi ngoại tình với ít nhất 3 đàn ông : hai đã ở tù, một đang là đồ chơi của vợ anh : anh Lâm. Với người đàn bà dâm và không chính chuyên như thế, anh có bỏ tù hàng trăm đàn ông, bà ta vẫn ngoại tình. Ngoại tình không phải là thói hư, mà là chứng bệnh. Bệnh nan y. Nhà của Lâm ở Khánh Hội. Mỗi ngày có năm bảy người đàn bà giàu có quyền thế đến "tìm vui" với những cậu bé tuổi chỉ bằng con cháu của họ. Những bà giàu hơn, muốn kín đáo hơn thì cho xe lại đón những cậu bé đến các khách sạn hạng sang, hoặc đến ngay nhà họ để ngoại tình.

Còn em? Mới yêu Lâm có hai ngày phù du, đã đụ rần trời đêm qua. Sáng nay, chàng mở một trương mục 165 ngàn cho riêng em. Vậy mà... Em không hiểu chính mình? Anh có tin, sau lần ân ái với Lâm đêm qua, em mở miệng xin chàng cho phép em, một ngày nào đó

được ngoại tình với một cậu bé 13 tuổi và Lâm đã hứa : chàng sẽ đích thân tìm cho em cậu bé đó. Sáng nay chàng xin phép em cho chàng đi ngoại tình với một đàn bà ngoại tình nào đó ở một khách sạn. Em thản nhiên đồng ý. Vì không cũng không được. Em có trong sạch gì cho cam. Cũng như anh, anh đau khổ vì bà vợ ngoại tình, mà anh đang lén bà ta ngoại tình với em. Vậy thì...

Người đàn ông trườn lên, lấy tay che miệng Lan, không cho cô bé buộc tội thêm. Anh ta cảm thấy tự xấu hổ và mờ mắt nhìn sự thật. Những gì Lan nói đều là sự thật, một sự thật phũ phàng, nhưng nó đã hiện diện trong cuộc đời mà ít ai dám

nhìn, dám nghe, dám thấy. Khi mặt chạm mặt, Lan mới nhận thấy anh chàng có những nét quyến rũ, hấp dẫn của một người đàn ông từng trải :

- Trước khi thực sự ngoại tình với anh, em muốn biết rõ anh tên gì, làm gì. Để sau này rủi mình không còn gặp, em biết đời em đã nằm dưới bụng một người đàn ông quyền thế.

- Anh là đại tá Lê Chuyên. Giám đốc cục an ninh phủ tổng thống. Anh chỉ nói cho mình em biết thôi Đừng nói với ai.

Tự nhiên cô bé cảm thấy hợm mình. Một sĩ quan cao cấp nắm trong tay sự sinh sát của bất cứ ai, mà lại đây, gục mặt vào háng của Lan xin bú lồn như kẻ ăn mày. Lan hỏi :

- Làm nghề an ninh mà anh không thể biết bà xã ngoại tình với ai, ở đâu, lúc nào hay sao mà phải mượn người rình rập.

- B ậ n v iệ c nướ c nhiề u qú a nê n anh khô ng thì giờ. Với lại bà vợ anh không phải ngoại tình với một người, có khi một ngày bà ta hẹn hò với ba bốn nhân tình khác nhau.

- Em đề nghị anh không cần theo dõi nữa cho mất thì giờ tiền bạc. Đàn bà có sự ương ngạnh khó chịu dễ ghét : càng bị thách đố, họ càng làm tới cho bố ghét. Nhưng khi bỏ rơi, họ quay lại cầu lụy, đầu hàng. Anh thử bỏ rơi một thời gian, bà ta sẽ trở về khóc lóc năn nỉ cho xem.

- Nhưng anh yêu bà ta như con hổ điên thềm mồi. Có lần anh chĩa súng vào thái dương bà ta định bấm cò nhưng liền sau đó, nước mắt anh chảy, chân anh quỳ xuống ôm đùi bà ta mà xin lỗi rất hèn hạ. Và bị kích vẫn tiếp diễn hàng ngày... Không hiểu sao bữa nay anh có thể gồng mình nằm đây xin em chút tình lạ hoắc, không hẹn hò. Anh tưởng ngoài vợ anh, anh chẳng còn yêu ai được, dù là tiên.

Tay Lan tháo cà vạt, khuy áo của Chuyên, rồi nút dây nịt, zipper... Đại tá Lê Chuyên trần trụi như nhộng, đưa con cặc dài, mập ú chĩa thẳng vào mu lồn Lan. Lan bảo :

- Thử em một lần xem có quên nỗi bà xã ngoại tình không?

Lê Chuyên im lặng, nằm sấp lên người em bé, tìm môi hôn nồng nàn. Tay Lan luồn xuống tìm cặc chàng đưa vào cửa mình. Cú nự cóa Chuyên lún dần, vào dần, lút khuất. Chuyên nhìn Lan không chớp. Mắt em bé 15 tuổi lơ dờ nhắm rồi chỉ còn tròng trắng, trong khi hai chân em quăn chặt mông đít Chuyên. Hai tay em bưng mặt Chuyên hôn nồng cháy. Chuyên bắt đầu nấc. Chàng đang ngoại tình với "vợ kẻ thù. Trong thâm tâm, Chuyên định lấy Lan để trả thù . Nhưng qua cuộc đối thoại ngắn ngủi, Chuyên bỗng mê (chứ không phải yêu) bé Lan. Sao mới 15 mà Lan ăn nói như một người lớn. Rành mạch, khúc chiết, dày lý luận. Quả tình, Lan không những là một cô gái biết yêu quá sớm, mà còn là một thiên tài ăn nói hoạt bát trôi chảy.

Đại Tá Lê Chuyên say đắm. Trong khoảnh khắc chàng thực sự quên hẳn n 1 đã làm chàng chết lên chết xuống. Chàng có thể vung tiền ra để mua một em bé nhỏ như Lan. Nhưng nếu có, thì đó là khung cảnh một nhà thổ, một em chơi bời. Làm sao có hoàn cảnh đặc biệt như sáng nay? Chàng dụ cô bé cách nhiệt tình say đắm. Chuyên nhắm mắt, không dám nhìn khuôn mặt dâm dật của cô bé. Chàng cố để lại trong Lan một kỷ niệm khó quên. Nên dụ được lúc lâu, chàng đặt Lan nằm lên trên rồi dụ nghiêng, dụ ngồi. Hơn nửa tiếng thì cả hai cùng ra.

Và đó cũng là lúc Lâm xuất hiện, trên tay cầm chiếc máy quay video. Lâm bình thản, tỉnh táo chào Chuyên :

- Chào đại tá. Thật hãnh diện khi đại tá tới chơi mà không cho tôi biết trước để chuẩn bị tiếp đón. Tôi đã về đây nửa tiếng, thấy xe lạ đậu

trước nhà. Tôi vào đây, không ngờ đại tá đang "ngủ " với vợ tôi. Tất cả các màn cụp lặc đều được thâu vào máy camera này. Âu cũng là một kỷ niệm. Chắc đại tá đột nhập bất ngờ vì nghi bà nhà đến đây ngoại tình? Không bắt được vợ ngoại tình nên đại tá ngoại tình với vợ tôi?

Chương 22

Trông Lê Chuyên thăm hại như tên trộm đang bị bắt quả tang. Thế đứng của chàng bỗng tụt xuống tận hố sâu trong xã hội. Chàng dang trần truồng nằm ôm bé Lan cũng trần truồng. Mặt xanh như tàu lá, thần thờ, mất tư cách, trơ trẽn, đĩ hợm. Muốn mở lời nói một cái gì nhưng Chuyên đành câm miệng hến. Riêng bé Lan nháy mắt cười tình bí mật với Lâm. Vì chính Lan dàn cảnh này để gỡ hết tội cho Lâm. Bây giờ Lâm đang ở thế thượng phong. Tiếng nói của chàng có bề ngang lẫn bề dọc. Lâm muốn làm nhục công khai Lê Chuyên cách nào cũng được. Ví dụ, chàng có thể bốc điện thoại gọi cảnh sát đến chụp hình, làm biên bản đưa Chuyên ra tòa, lột lon giáng chức, v.v... Nhưng Lâm không làm. Ngược lại, chàng càng lịch sự tối đa để Lê Chuyên tự cảm mỗi nhục mà có rửa bảy sông cũng chưa hết. Lâm nói :

- Hồi nãy, hình như đại tá nói, có khi mỗi ngày bà Oanh , vợ đại tá, hò hện cả hai hoặc ba người đàn ông. Có những lúc đại tá đã chĩa súng vào đầu bà Oanh, chỉ còn việc bấm cò. Nhưng đại tá đã quỳ xuống ôm bà để khóc? Tôi thì khác, vợ tôi mà đã như thế thì một là tôi bỏ hẳn, hai là tôi chấp nhận. Còn dùng nước mắt để giữ người đàn bà, tôi nhất định không làm. Nhất là người vợ lăng loàn. Nhất là 5 tỷ người trên thế giới, không lẽ tôi không tìm được người đàn bà khác để yêu thương hay sao? Không tin? ông cứ nhìn thái độ bình thản của tôi, khi tôi đã nhìn thấy Lan ngoại tình với đại tá Đàn bà dùng nước mắt như vũ khí chống đỡ và tấn công. Còn đàn ông chúng mình phải có vũ khí khác, đàn bà họ mới kính phục, yêu thương. Nói như Lan lúc nãy : "đàn bà có sự ương ngạnh, khó chịu dễ ghét. Càng bị thách đố, họ càng làm tới cho bố ghét. Nhưng khi bị bỏ rơi, họ quay lại cầu lụy, đầu hàng. ông thử bỏ rơi, bà ta sẽ trở về quỳ lụy, năn nỉ cho xem. Đại tá nên suy nghĩ câu nói đó một lần. Bây giờ tôi để ông nằm đó tiếp tục ngoại tình với vợ tôi tôi ra vườn tưới cây. Đại tá đừng nghĩ, tôi đi báo cảnh sát. Giá trị tiếng nói của tôi như đinh đóng cột. Tôi chưa hề làm việc đàn bà. Vài tiếng sau tôi sẽ trở lại. Chào đại tá. Chúc vui hưởng với vợ tôi Chuyên trần truồng, tựa vào tường bên cạnh Lan. Chàng trơ trẽn, xấu hổ nhục nhã như võ sĩ đô vật mà thua thằng bé lên năm, sau có một hiệp đấu 3 phút. Chàng như con gà chọi sút lông, gãy cánh, thương tích đầy mình. Lời nói của Lâm nhẹ nhàng thanh tao mà nghe nặng như lưới kiếm ngàn cân, sắc bén, thọc sâu vào ruột của đại tá. Chuyên mà rọc. Chuyên

ngồi bất động cả 10 phút gục mặt, mắt liêm sỉ để nghe anh tài xế taxi Lâm giảng cho bài học làm người. Chuyên quay sang nhìn Lan. Mắt cô bé phớt ửng, hí hửng mỉm cười khinh khỉnh như không có gì xảy ra. Chuyên càng nhột nhạt:

- Có lẽ em hài lòng về những gì chồng em vừa "dạy" anh?
- Nhất định như thế? Đó là điều làm em luôn mãi yêu Lâm, dù hôm nay em ngoại tình với anh.
- Lâm có những cái mà người khác không có.
- Anh không hiểu. Yêu Lâm mà em ngoại tình?
- Em đã nói, ngoại tình không phải là tật xấu mà là căn bệnh trầm kha. Nó do cả cơ thể lẫn tâm lý tạo nên. Không ai có thể thay thế nổi thần tượng Lâm trong tim em. Nhưng sinh lý, em sẵn sàng mở cửa đón chào đàn ông thứ hai, thứ ba, thứ tư, v.v...

Anh không biết đàn bà có hai thềm muốn : xác thịt và thần tượng. Không phải em nói bừa cho sướng miệng, mà nói vì đã chứng kiến không biết bao nhiêu bà đến ngoại tình ở nhà em ở Khánh Hội. Anh có tin những bà bộ trưởng lên chồng danh giá, tiền bạc như thái sơn, đến ôm thằng bé 16 tuổi nhà quê vô danh tiểu tốt, bú cặc nó hằng vài ba tiếng, cho nó đụ thê thảm cả buổi chiều, xong bà mở bóp tặng nó 100 ngàn rồi lên xe bóng lộn về lại với chồng?

Mà không phải như thế là hết. Có hôm bà trở lại mượn luôn cả 2 cậu bằng tuổi. Một cậu cho bà bú cặc, cậu kia đụ bà liên tục, cho đến khi bà ra cái thứ năm... Nhìn cảnh đó, ban đầu em hoang mang. Nhưng bây giờ thì em hiểu. Chẳng những hiểu rất rõ mà còn bị lây và ghiền nặng là đằng khác. Phải chi sáng nay, anh là bạn thân của chồng em, em sẽ bắt Lâm cùng lên giường cho em được hưởng cá cặp một lần... Chắc là mê ly lắm phải không Chuyên?

Câu nói đậm dặt của Lan bỗng đưa Chuyên vào cõi si mê xác thịt một cách đột ngột. Chàng chợt quên phắt những lời làm nhục của Lâm cách đây mấy phút. Chuyên có thấy một vài lần, hồi còn học ở Hoa Kỳ, những màn chơi cá cặp trên video, chứ chưa bao giờ được hưởng của lạ đó. Sáng nay nghe Lan nói đến, chàng bỗng thêm một

cách lạ lùng. Chàng thêm phải chi có một đàn bà nữa trên giường để chàng bú lồn một em, đụ một em. Chuyên cầm tay Lan nói nhỏ :

- Ước gì giờ này, mình có thêm một người nữ nữa cho anh được hân hạnh thử một lần cá cặp!

Anh có cô bạn gái nào không? Lan hỏi.

- Có một vài, mà cũng toàn là gái có chồng rồi cặp với anh để ngoại tình. Anh cũng có cuộc sống tình ái lãng nhãng với không biết bao nhiêu đàn bà không chính chuyên. Làm vậy thì được, nhưng khi nghe tin vợ anh không chính chuyên thì anh sòng sọc hung hăng con bọ xít, nhất định bắt cho được, rồi dùng quyền thế, tiền bạc trả thù. Không phải trả thù vợ (vì anh hèn không dám) mà là trút hết ghen hờn lên đầu những đàn ông đã ngoại tình với vợ anh! Những kẻ có cùng một tội như anh. Cho nên nãy giờ Lâm bỏ đi rồi, anh vẫn ngằm phục Lâm có thái độ trượng phu. Lâm hiểu luật chơi : "bánh ít đi, bánh qui lại. ăn miếng trả miếng ", không ích kỷ nhỏ nhen đàn bà tính như anh. Của người thì được, của mình thì không.

Anh chưa trả lời câu hỏi của em : anh có cô bồ nào không?

- Không phải anh chưa trả lời, mà anh đang chọn xem cô nào. à! Có rồi, Vân? CÔ ta 24 tuổi, vợ bé một ông lớn. Để anh gọi.

Chuyên lấy điện thoại cầm tay trong túi quần, bấm số :

- A lô ? Vân đấy hả? Rồi không? Hả, vậy hả?

Anh cũng đang nhớ em kinh khủng mới gọi đây này. Không phải hotel đó mà chỗ khác. Em gọi taxi, bảo nó xuống đường Phan Thành, Hàng Xanh. Số nhà 30 1 , phía trước có đàn hoa giấy màu tím than tuyệt đẹp. Đến liền nghe. Hả? Không? Nhà bà con. Hả? Không có ai hết. Đừng ngại! Đến đây hai anh em mình thử màn tay ba như em hằng mơ. Hả? Là một em bé rất bé, mới 15 tuổi. ời, nhanh nhé ?

Chuyên tắt điện thoại thì Lan hỏi :

- Sao anh lại bảo "hai anh em mình " với chị Vân?

- À là vì nó với anh có chút liên hệ gia tộc. Nó kêu má anh bằng dì... Mà không sao đâu. Bà con xa mà. Chính anh giới thiệu nó cho một ông lớn lấy nó khi nó mới 17 tuổi. Hình như ông già đó không đủ sức phục vụ, cô ta mới tìm ăn vụng... Rất đẹp nhất là thân hình. Lát nữa em sẽ thấy.

Hai mươi phút sau có chuông gọi cửa, Chuyên trông vội cái quần tây chạy ra mở. Người đàn bà đứng trước mặt chàng không phải Vân, mà là Oanh, vợ chàng. Bốn con mắt nhìn nhau ng~ ngàng, ngại ngùng. Hai vợ chồng như hai cây thối bất động. Oanh không tưởng tượng nổi chồng mình có mặt tại nhà Lâm, tình nhân của nàng. Chuyên thì ngại ngùng vì nghĩ là vợ bắt chàng tại trận giữa lúc chàng ngoại tình. Vì Chuyên đi chân đất, ở trần, tóc tai như người mới ngủ dậy. Cả hai, mỗi người mang một mặc cảm tội lỗi nên im lặng một lúc khá lâu.

Vì bản tính sợ vợ và hèn, Chuyên nói trước:

- Chắc có kê điếm chỉ, em mới biết anh ở đây?

Ý chàng muốn nói Lâm nhờ nhen đi mét với vợ chàng việc chàng đang ngoại tình tại đây. Lúc đó, Oanh mới nhẹ nhẹ thở ra, vì Oanh nghĩ là chồng mình sẽ thắng thường mắng mỏ nàng không thương tiếc như những lần trước. Được trón, Oanh

làm mặt nghiêm.

- Thật ra - Chuyên nói - Anh đến đây chơi phé với đám bạn. Làm việc nhiều quá, em phải cho anh giải trí chút!...

Oanh vẫn im lặng. Nàng mừng thầm vì trời đã cứu nàng qua một tai ách. Khi không cho nàng gặp chàng đang bối rối, đang tìm cách nói dối để chạy tội Nhưng Chuyên thì tưởng vợ giận quá, nói không nên lời. Oanh hẹn với Lâm sáng nay thật. Cứ vài ngày, Oanh đến "thăm" Lâm một lần. Không ngờ... Lâm nói tiếp :

- Có muốn la anh, xin em về nhà vợ chồng đóng cửa bảo nhau. Đừng làm ồn ở đây, nhà người ta, chòm xóm bu lại, mắt mặt anh lắm nghe Oanh. Anh đến đây đánh phé thôi...

Chương 23

Vừa lúc đó trong phòng ngủ, Lan đợi lâu quá không thấy Chuyên trở lại, em trần truồng chạy ra cửa :

- Anh Chuyên làm gì mà để em nằm trông đợi lâu quá...

Lan khựng lại vì thấy Chuyên gục đầu, run lẩy bẩy trước mặt người đàn bà dài các sang trọng. Oanh quắc mắt nhìn cô bé trần truồng 15 tuổi vừa ngạc nhiên vừa như có chút ghen tương. Vì Oanh đến đây đã nhiều lần, có khi nào nàng thấy cô bé này đâu. Nhưng Chuyên thì tưởng làm là vợ chàng sẽ nổi bùng một trận đánh ghen trí mạng. Chàng vội lấp bắp nói đỡ:

- À cô bé này là vợ của anh Lâm.

Vợ của anh Lâm mà cời truồng, đợi anh trong phòng ngủ lâu quá phải chạy ra kiếm anh?

Oanh dần từng liếng.

Mặt đại tá Chuyên xanh mét, tay chân run lẩy bẩy thê thảm, trong khi bé Lan mặt khinh khỉnh cười mím chi như không có chuyện gì xảy ra. Lan hỏi rất thơ ngây :

- Anh Chuyên, anh bảo chị này là chị Vân 24 tuổi đây hả? Trời ơi, hẹn tới chơi cá cặp thì vô đi, tội mình thử cho sốt dẻo, làm gì đứng đó ghen hả chị Vân?

- Tôi không phải là Vân. Tên tôi là Oanh, vợ của ông Chuyên đây. Oanh vòng tay, nói một cách chững chạc với bé Lan.

-Ồ thì ra chị là chị Oanh. Anh Lâm em đang tưới cây sau vườn. Chị cần gấp, để em ra gọi anh vô nhen?

Oanh không còn nói gì được nữa, đứng im phăng phắc mà nghe như da thịt mình đang rã ra rơi xuống đất từng mảng. Bé Lan biết Oanh đến đây dễ ngoại tình với Lâm nên đã nói toạc ra như thế làm cho Oanh không còn cách chống đỡ. Oanh xấu hổ với chồng, với Lan, với chính mình. Vì nếu không có bé Lan, Oanh đã được đóng một

màn kịch ghen kịch liệt để gở hết bao nhiêu tội ngoại tình của chính nàng. Nhưng bây giờ, mực đã hòa vào tô nước. Cả mực lẫn nước đen ngòm. Không còn phân biệt được đâu là trắng đâu là đen, đâu phải đâu trái. Câu nói thơ ngây của bé Lan cũng vô tình đưa Chuyên ra khỏi cảnh bối rối sợ sệt với vợ rất nhiều. Chàng thầm cảm ơn cô bé. Như vậy bây giờ cả vợ lẫn chồng đại tá Chuyên đều có lỗi. Cả hai không dám nhìn nhau. Họ nhìn băng quơ ra ngoài hàng ba, chỗ những thẻ gạch bông chạy thẳng ra ngoài cổng, loang loang những mảng ánh sáng chập chờn của đèn hoa giấy màu tím. than trên cao rơi xuống. Thái độ hung hãn của Oanh đã dịu xuống. Thái độ tội lỗi của Chuyên đã nhòa đi. Trí óc chàng đang chống đối kịch liệt về tư cách người chồng và tội lỗi chàng đang có. Nhất là sự hiệ n diện n củ a vợ chàng trong nhà Lâm hôm nay, để ngoại tình.

Nếu không đan díu với bé Lan sáng nay, chắc hẳn Chuyên đã chẳng ngần ngại rút súng ra phỉ nhổ vào mặt Lâm, còng tay Lâm đưa vào Tổng Nha Cảnh sát cho Lâm ngồi tù mãi kiếp. Miệng chàng bây giờ đang mắc quai. Mắng rầy ai cũng không được. Chàng cứng họng, há miệng mắc cục xôi. Rồi cuốn phim Lâm quay trọn cuộc làm tình bốc lửa của Chuyên và Lan sáng nay nữa.

Bé Lan đứng nấp ở cánh cửa, thơ ngây nhìn cảnh vợ chồng Chuyên đang im lặng mà nội tâm họ dần vật xâu xé như lửa đốt. Ngoài cổng, một chiếc taxi ngừng lại. Một thiếu nữ yêu kiều trẻ trung, mát như vườn hoa bước xuống với màu áo nhung màu thược dược, tóc xỏa ngang vai, tay cầm bóp, mở ra lấy tiền trả taxi rồi thông thả khoan thai dài các bước vào trên những phiến đá hoa dưới đèn hoa giấy. Đến hàng ba, thiếu nữ chạy đến ôm choàng đại tá Chuyên, miệng tươi cười hôn Chuyên:

- Xin lỗi nhen bồ. Tổng thống bữa nay đi đâu mà đường kẹt xe quá. Anh đợi em chắc lâu lắm phải không? Lát nữa em bù lại cho...

Thêm một tai ương nữa vừa giáng xuống đầu Chuyên. Trong kia bé Lan đoán biết người thiếu nữ dó đúng là Vân vì thân hình Vân tuyệt đẹp như lời Chuyên nói. Vân cao dong đồng, eo ếch thon, thắt lại. Bộ ngực nhon hoắt hai quả lộ ra.

Người đại tá Chuyên cứng đờ như cây ma. Đúng là họa vô đơn chí. Chuyên muốn nín thở để chết đi cho rồi, chớ còn can đảm nào đứng

nhìn cảnh "lửa đang liếm" mái nhà chàng.

- Ủa, sao không thấy anh nói năng gì hết vậy? Rủ em tới đây chơi cá cặp, rồi bây giờ anh như bị trời trồng vậy? Vân hỏi. Tội mình sẽ chơi cá cặp với chị này hả (Vân chỉ Oanh).

Im lặng một lúc lâu, Lan thò đầu ra nói với Vân :

- Dạ không, với em. Còn bà đó là vợ Chuyên... Kẹt bả mà hồi nãy lời giờ Chuyên không nói được một tiếng đó chị Vân.

- Ủa, chị Chuyên biết anh Chuyên tới đây ngoại tình sáng nay hả?

Vân nhìn Oanh thả một câu thật cay đắng.

- Dạ không, chỉ tới đây cùng để ngoại tình với chồng em... Lan nói.

- Rồi tình cờ, hai ông bà gặp nhau? Vân hỏi.

- Đúng như thế. Lan nói. Cho nên màn chơi cá cặp phải đình lại không biết tới bao giờ. Em tiếc quá chị Vân ơi!!!

Từ nhà sau, Lâm cầm chiếc áo của Chuyên tiến ra :

- Thừa đại tá nên trồng chiếc áo vào cho ấm, đại tá đứng giữa cửa mà ở trần, gió độc có thể nguy hiểm. Còn đây là đôi dép của tôi. Nếu không nể hà, xin đại tá mang vào cho đỡ lạnh, và tại sao tất cả mọi người không vào phòng khách, đóng cửa lại mình hàn huyên tâm sự, lịch sự biết mấy. Xin mời.

Tất cả theo Lâm bước vào phòng khách, Lâm càng lịch sự nhã nhặn đón tiếp, đại tá Chuyên càng chết cả cỗi lòng. Và nhất là bà Oanh, càng khâm phục thái độ bình tĩnh, trượng phu của Lâm. Bé Lan chạy vào phòng choàng tắm ra vàng quanh người rồi trở ra ngồi chễm chệ ở salon. Năm ly nước đã được Lâm rót ra mời từng người. Đến Vân thì Lâm khựng lại hỏi :

- Xin lỗi, tôi chưa được biết danh tánh của cô.

Lan thơ ngây nhảy bổ vào giới thiệu :

- Đó là chị Vân, nhân tình của đại tá Chuyên.

Chuyên giật thót mình. Chàng không làm sao bịt miệng em bé kịp. Lan đã khai điều chàng muốn giấu vợ từ nãy giờ. Lan tiếp luôn :

- Còn bà kia là bà Oanh, vợ của đại tá, đến đây tìm anh để...

Lâm tế nhị chụp ngay :

- À bà đó thì anh biết, khỏi cần giới thiệu.

- Anh c~ hẹn với bà ấy sáng nay hả? Lan hỏi tặc hoạc.

- À ưm, ừ... Có, mà hình như không phải giờ này. Lâm nói.

- Nhưng người la đã đến rồi... Anh cũng phải tiếp chứ !!! Lan nói.

Thì anh đang rót nước mời bà ấy đây này.

- Hình như bà tới tìm anh không phải để uống nước.

Phòng khách rộng thênh thang, trang hoàng sang trọng. Năm người ngồi vòng cung cái bàn nước mà chỉ có hai người Lâm, Lan đối thoại, còn 3 người kia, nhất là vợ chồng Chuyên thì không sao mở lời nổi. Mọi lần du vào thế bí như vậy, Chuyên bằng mọi giá phải tìm ra một con dê để tế thần, nghĩa là chàng phải lôi ra một tay nào đó làm bia đỡ đạn. Nhưng lần này trước mặt vợ, chàng có đến

hai nhân tình trẻ măng, sắc đẹp hấp dẫn quyến rũ gấp trăm lần bà vợ, lại thêm tội hẹn hai cô để chơi cá cặp Và điều làm Chuyên kho xử nhất là việc bà Oanh hẹn ngoại tình với Lâm sáng nay tại nhà này...

Tư cách nào cho Chuyên được quyền dạy vợ? Tư cách nào cho Chuyên rút súng ra còng tay Lâm. Chuyên gục đầu vào hai bàn tay thở ra và thở ra liên tục. Lâm phá tan im lặng :

- Thừa với tất cả, tôi thấy quanh đây chẳng có người nào vô tội (nếu bảo đó là tội), tội ngoại tình. Tất cả đang im lặng vì nhận biết mình có tội. Vậy tại sao chúng ta không nói lên những gì mình muốn nói để

phá tan cái mặc cảm do chính mình trông vào lương tâm mình? Theo tôi, theo thiên ý ngu dốt của tôi thì có ăn có chịu. Chuyện phải giải quyết bây giờ là làm sao cho tội ngoại tình của mỗi người không phá hoại hoàn toàn hạnh phúc gia đình. Trước nhất, vợ tôi, Lan đã ngoại tình với đại tá, nhưng tấm lòng Lan vẫn thương yêu tôi. Lát nữa úi vị có thì giờ, tôi sẽ chiếu cuốn video tôi đã quay được tội ngoại tình của đại tá và vợ tôi cho mọi người cùng xem. Người thứ hai là bà Oanh. Bà đến đây rất nhiều lần, đến để tìm thêm vui thú xác thịt xong rồi bà vẫn về sống yên vui bên chồng. Người thứ ba là đại tá. Ông ngoại tình không những với vợ tôi với cô Vân, mà còn nhiều đàn bà khác. Vậy mà ông vẫn yêu bà Oanh như vàng ngọc. Bằng chứng, ông đã không thể dùng súng thanh toán vợ, mà còn quỳ xuống ôm chân bà mà khóc. Chót hết

là cô Vân. Cô dẫn xác đến đây hôm nay cũng chỉ để tìm thêm thú vui sinh lý mà ở nhà cô không có với chồng.

Chương 24

Xong, bây giờ đến thân tôi. Tôi sinh sống với nghề "ngoại tình". Bà nào muốn thì tự tìm đến trả tiền để vui với tôi, rồi nhà ai nấy ở. Tôi chưa phá gia cang của ai. Sáng nay trước khi ra khỏi nhà để đi khách, tôi có "thưa" với vợ bé bỏng của tôi đảng hoàng. Nàng gật đầu, tôi mới đi. Còn nàng không bằng lòng, thưa với quý vị, tôi không đi, không những yêu thương cô vợ trẻ tên Lan này mà thôi, tôi còn kính trọng nàng như người bạn thân nhất trên đời và lo lắng cho nàng như lo cho đứa con.

Bằng có là tôi đã mở một trương mục với số tiền khá lớn do Lan đứng tên. Tôi còn hứa là sẽ tiếp tục lo như thế cho Lan đến khi tôi không còn sống nữa.

Không tin, quý vị cứ hỏi Lan.

Bằng lời bình dị mộc mạc, Lâm nói một hơi dài, Lan tiếp :

- Anh Lâm nói toàn sự thật và sự thật. Tại sao các anh chị không can đảm nhìn thẳng vào sự thật do chính mình tạo nên. Nếu cho ngoại tình là điều xấu tại sao các anh chị lại nhúng tay vào? Rồi phải lén lút chồng, dối gạt vợ để tiếp tục làm điều xấu đó? Như em muốn ngoại tình với một em bé 13, em nói thẳng với chồng em và anh Lâm hứa cho em toại nguyện. Anh Lâm hứa bởi vì Lâm hiểu, nếu anh không công khai cho phép, sẽ có ngày em cũng lén lút ngoại tình. Cái nào đau khổ hơn? Như sáng nay bà Oanh đau khổ với anh Chuyên khi biết Chuyên đến đây ngoại ửnh. Chuyên cũng thế! Sự.. thật mà cả hai nãy giờ không nói được là cả hai cùng mắc tội ngoại tình.

Tại vì các anh chị cho đó là cái tội, còn nếu cho đó là thú vui mà cả hai cùng thích, thì đâu có gì phải thối mắc gay cấn? Bây giờ em xin phép hỏi các anh chị có còn muốn tiếp tục thú vui đó nữa không? Thích thì hãy công bằng. Mình được thì cũng hãy cho phép người khác được. Nếu không thích thì mình giải tán và từ nay đừng ai nhúng tay vào chàm nữa, chứ còn của mình, mình coi như vàng ngọc, ctìà kẻ khác mình xem như đồ chơi. Cái đó bất công? Các anh chị nghĩ sao?

Lâm và Lan đã làm cho các ông bà thượng lưu trí thức ngồi bất động,

bất động như những pho tượng. Nhưng nội tâm xấu hổ lắm về lời lẽ và cách suy nghĩ bình dị của Lan và Lâm. Bây giờ họ mới chợt thấy những gì cả Lan và Lâm nói đều đúng, tuy nghe hơi phũ phàng. Bởi xưa nay, có vợ chồng nào dám thú thực những lần ngoại tình của nhau. Vì thế sáng nay hai vợ chồng đại tá, khi tình cờ khám phá cả hai đều tội lỗi thì họ phải im lặng. Nổi cái gì? Trách cứ, mắng mỏ, chửi bới? Kẹt! Vì mặt cả hai đều dính lọ!

Không khí đang yên tĩnh, bỗng bé Lan đứng thẳng trên salon thả tấm ra vàng rơi xuống, trình cho cả làng nhìn thân hình bé bỏng 15 nở nang, hấp dẫn, quyến rũ và nói:

- Ai sao em không biết. Riêng em, em vẫn còn muốn "ngủ " với đại tá Chuyên, nhất là màn cá cặp với chị Vân. Nghe xong, Vân cũng đứng dậy, tự động cởi áo dài, áo lót, rồi quần. Một thân hình bốc lửa cân đối trắng hồng lộ ra. Hai trái vú căng cứng nhọn liều. Eo bụng thót nhỏ vào. Bộ lông lồn đen rậm sừng lên. Cặp đùi dài dâm dật đứng tréo vào nhau. Trông Vân như tài tử điện ảnh Hồng Kông.

Vân nói :

- Đã đến đây rồi là Vân muốn ngoại tình. Vân ngoại tình chỉ vì ông chồng già 63 tuổi của Vân đã chẳng còn làm ăn gì được. Giân dị chỉ có thể. Mỗi lần Vân vắng nhà, ông xã tự khắc biết là Vân đi tìm lạc thú xác thịt ông đã dùng tiền mua em thời con gái. Bây giờ em phải dùng tiền ông để mua vui thời không còn con gái. Công bằng ! Em thích công bằng. Mình có vào phòng để vui hưởng không hả

anh Chuyên?

Chuyên chưa kịp trả lời, vì lòng muốn lắm mà vẫn còn ngại bà xã ngồi đó. Oanh Rất cởi mở tuyên bố :

- Lỡ hẹn rồi, anh vào vui với hai cô ấy đi cho công bằng...

Lan và Vân đến xóc đại tá Chuyên đứng dậy, lôi xềnh xệch vào phòng ngủ. Tiếng cửa đóng, tiếng nhạc vang lên. Tiếng cười h.i hí của hai nàng làm không khí ngôi nhà vui hẳn lên.

Còn lại ở phòng khách, Oanh và Lâm. Oanh dễ cốc nước xuống bàn,

xong chạy ngay lại ôm Lâm hôn nồng nàn như cả hai mới gặp, mới yêu nhau lần đầu. Oanh nói nhỏ :

- Cho em xin lỗi đã đến sớm hơn hai tiếng đồng hồ

- Tại sao?

- Tại vì sáng nay, em bỗng nhớ anh kinh khủng. Nhớ như nhớ một người yêu, một người tình chứ không phải nhớ "người thợ" chuyên cho em những lạc thú xác thịt. Em nhớ những câu anh nói, những cử chỉ hào hoa trong các lần mình "yêu " nhau trong khách sạn hoặc tại đây. Em được thấy, anh không phải là Lâm tầm thường, mà là Lâm, một đàn ông khả kính. Rồi sáng nay nữa... Anh mang áo, mang dép ra cho chồng em. Anh nói những câu mộc mạc bình dị mà nghe như xoáy vào tận tim đen. Em nghĩ, người xấu hổ nhất sáng nay nhất định phải là chồng em, Đại Tá Chuyên. Anh như thế, chẳng trách em bé 15 tuổi tên Lan đã tình nguyện làm vợ.

Em yêu loại đàn ông quảng đại trượng phu như anh mà trời lại bắt em làm vợ loại đàn ông như Chuyên. Đau khổ của cuộc đời này có lẽ ở chỗ đó. Anh tưởng em đến đây tìm lạc thú xác thịt thuần túy là anh làm. Chuyên rất khỏe, rất dẻo dai, rất nhiều sáng kiến trong sinh lý. Nhưng đó là loại cây đại thụ không lá, không hoa không trái. Chỉ có thân lớn và cành trơ trụi. Những cây như thế làm sao làm đẹp được một rừng thu, mùa của lãng mạn yêu đương?

Lâm quay lại nhìn Oanh. Chàng thấy đôi mắt Oanh có giọt tí nước mắt. Nàng bưng mặt Lâm nhìn sửng như đang kêu gió hãy nổi lên thổi cho lá vàng bay, cho sương mù bằng bạc, cho tiếng những loài chim trốn lạnh bay về rừng già. Trong kia, tiếng cười vui hoan lạc của hai cô gái trẻ huyền nào bao nhiêu thì ngoài này im lặng, trầm tĩnh bấy nhiêu. Oanh nghiêng mặt, sà sát một lần nữa tìm môi Lâm. Rồi cả hai gò, xiết lấy nhau, ngộp với nụ hôn ngon hơn ăn yến:

- Em muốn anh "yêu " em ở phòng khách này được không Lâm?

- Tại sao?

- Em muốn chồng em phải chợt thấy tại sao em ngoại tình.

- Không được! Làm như thế hạnh phúc em sẽ gãy đổ. Đó là điều anh không muốn. Không phải anh sợ hòng súng cóa Chuyên, nhưng anh sợ sự trừng phạt của Thượng Đế. Mình không thể lấy đau khổ của kẻ khác làm hạnh phúc cho nên mình. Mỗi cá nhân trong cuộc đời đều có một hạnh phúc và một đau khổ. Nếu hân hoan hưởng hạnh phúc thì cũng phải can đảm nhận đau khổ. Không ai toàn vẹn sung sướng, cũng chẳng ai suốt đời đau khổ. Đó là luật bù trừ. Cố thể mới là cuộc đời, còn không thì đời là thiên đàng hoặc địa ngục, điều mà trên trần gian này chẳng bao giờ có. Anh còn một phòng nữa, sao mình không vào đó cho nhau một khoảnh thiên đường.

Oanh đứng dậy kéo Lâm đứng theo. Câu nói vừa rồi của Lâm làm Oanh yêu chàng đã diết hơn lên. Một lần nữa, Oanh hôn sống hôn chết môi Lâm và cơ thể nàng rộn 'lên cơn thèm khát xác thịt khẩn cấp như lửa cháy trong rừng:

- Dẫn em đi, đưa em đi. Em muốn trần truồng, dĩ thỏa cho anh hết phần xác lẫn linh hồn. Em muốn anh dụ em ngay bây giờ.

Lâm, hai tay lực lưỡng bỗng Oanh đi vào phòng, đặt nàng nằm ngửa trên giường rồi chàng cứ để cửa không thềm đóng. Lâm bay sà, nằm sát lên người Oanh. Đôi môi khấn khít hôn say. Tay Oanh tự mở cúc áo cúc quần. Nàng bồng chồn thôi thúc thoát y rồi cả mu lồn dưới cặc của Lâm còn nằm trong quần. Nàng thềm điên cuồng một cuộc làm tình

- Bữa nay anh phải dụ làm sao cho em chết dưới bụng anh. Em.'muốn thành con ma. Chỉ như thế em mới trọn vẹn yêu anh. Anh không cần lấy Oanh bằng xương thịt. Hồn em đủ rồi. Rồi Oanh lật ngửa chàng ra, tự tay tháo that lưng, cúc áo. Lâm chưa bao giờ được Oanh yêu cuồng điên như thế. Oanh nhào xuống, cầm cặc Lâm hôn bằng mũi cách kính trọng rồi cho vào mồm ngoạm, ăn tươi nuốt sống, say mê cần mẫn, tưởng như trên đời không còn gì ngon hơn thế nữa.

Mặt Lâm trầm tĩnh lạ thường. Chàng chú ý nhìn cung cách thèm khát xác thịt của người đàn bà một con, đã cùng chàng nhiều lần tại đây, ngoại tình. Mọi lần Oanh đến, Lâm phải đóng vai "chủ quán" lân "hầu bàn", sao cho vừa lòng khách để cuối tiệc chàng được Oanh tặng cho tám ngàn phiếu từ 20 đến 30 ngàn. Còn hôm nay, Lâm trở thành "khách", nằm đó tọa hưởng hết những kỹ thuật làm tình do cơn thèm

khát cuồng nộ trong Oanh toát ra. Oanh yêu chàng say đắm thật rồi. Trông Oanh như con cá sấu đang vật lộn với con mồi, gần như Oanh muốn cắn đứt na khúc gân cương cứng của Lâm mà nuốt chửng. Bú chưa đã, Oanh chà cặc Lâm lên mặt, lên mắt, lên trán, lên tóc lên cổ rồi nói thiết tha:

- Lạy trời cho chồng em thấy rõ cảnh này.

- Tại sao? Lâm hỏi.

Để biết em thêm một người tình tên Lâm, chứ không phải thêm sinh lý của Lâm và cũng để chàng biết em ngoại tình là tìm kiếm những gì Chuyên không có, chẳng bao giờ có.

Chương 25

Thế mới biết, mỗi đàn bà ngoại tình đều có lý do riêng. Mà lý do của Oanh, riêng hôm nay làm cho Lâm bỗng chạnh lòng. Nãy giờ chàng quan sát rồi phát hiện : Oanh hôm nay khác với người đàn bà Oanh những lần trước. Rõ ràng nàng đến đây vì cơn mê thần tượng hơn là nổi thèm khát tình dục. Mồm ngậm bú cặc mà mắt Oanh nhìn Lâm không dứt. Lâu lắm. 30 phút rồi, có.

Nàng phải ngậm bú dương vật của Lâm vì không còn cách phô diễn nào thực tiễn hơn. Nàng quên hẳn phòng bên kia, Chuyên, chồng nàng đang ngập chìm trong màn truy hoan với hai em bé. Tiếng cười đùa hời hợt vang lên tận bên này, vẫn làm Oanh quên Chuyên như chưa từng quen biết! Thần tượng Lâm sừng sững, lồ lộ, át hết mọi hình ảnh thân thuộc hằng ngày trong tim Oanh. Rồi Oanh quỳ quàng qua người Lâm, tay cầm cặc quét lên quét xuống khe lồn, mặt hất lên không trung, nhắm mắt, bặm môi, nghe sướng gấp triệu những lần Lâm nằm hằn lên đụ nàng. Oanh biết tại sao chiều nay Oanh cảm cơn sướng to lớn đến như thế!

Oanh nói :

- Vái trời cho chồng em thấy em đang chìm vào cơn mê chưa bao giờ sảy ra trước đây. Anh hiểu em muốn nói gì không Lâm? Anh hiểu không? Oanh gào lớn... Anh hiểu không? Tại em yêu anh. Em phải nói thật lớn cho chồng em cùng nghe. Biết

không?

Cùng lúc đó, từ trong xa tử cung của Oanh phọt ra những tia cực sướng. Sướng vô cùng vô tận. Sướng như trời đất đảo điên. Sướng như trùng dương dậy sóng, bão nổi cuồng phong... Oanh cho hẳn cặc Lâm vào âm đạo. Nàng động xuống lút hết rồi nằm sấp lên Lâm. Nước mả nàng dàn dựa tuôn ra, ngực Lâm, mặt Lâm ướt. Có tiếng sụt sùi của Oanh:

- Anh là rừng thu mà em là sương mù . Em chưa ra thì anh vẫn vàng lá, nằm đó lãng mạn cho em yêu nghe Lâm! Em đã ra trước khi giao cấu với anh! Em có nói dối đâu? Lẽ ra sương em phải bao phủ rừng anh thiên thu, Lâm ơi? ! ? Như vậy đâu phải là đụ phải không anh?

Đụ mà sao em bắt động, anh bắt động? Mà trong em như bão nổi như cháy rừng như thác đổ mùa đông. Yêu quá mình ơi! ! ! Chuyên ơi anh có nhìn thấy vợ anh yêu chưa? Có hiểu tại sao em ngoại tình chưa? Thay vì cầm súng rình rập, Chuyên hãy là Lâm, may ra em không ra khỏi nhà bắt thán những buổi sáng ngay sau khi anh đến sở. Những buổi chiều, em vờ ra phố mua sắm, mà thực ra em đến đây tìm Lâm.

Oanh nói nhỏ nhỏ bên tai Lâm. Điều đó làm Lâm khoái lạc. Khác những trận đụ kinh hồn mà cả Oanh lẫn Lâm ôm nhau ghì xiết lẫn lộn, mồ hôi túa như tắm kéo dài hàng giờ. Giường rung nệm rách... Chết mất! ! ! Người yêu Oanh đang đưa giây lòi tói siết chặt chân chàng, nảo tủy chàng:

- Em đụ anh cho dã man như mọi lần đi, Oanh? Lâm bảo.

- Không thêm. Em đang dính sát vào anh chứ không phải Đụ. Đụ là thế này à? Em ngu sao? Em đang hút hết tinh anh của Lâm, biết không? Hút hết trượng phu của anh...

Lâm ngỡ ngác như cậu bé con được đụ lần đầu tiên. Chàng nghe cặc mình dượt hai bên mép lồn Oanh mút mút như miệng người. Chàng nghĩ lúc này, nhớ đại tá Chuyên có xuất hiện với khẩu súng lục trên tay chàng cũng chấp nhận. Lâm có thể chết như rừng thu trụi lá cuối mùa trong SƯỞNG MÙ Oanh ? Cho đã cái lăng mạn giang hồ !

Phòng bên kia tiếng Lan la lớn :

- Lâm ơi, đại tá đang thọc lưỡi vô lỗ đít của em, đã quá đi?

Lòng Lâm dừng dưng, Oanh cũng dừng dưng. Tình bên đây không ồn ào thô kệch như thế. Bên đây có nước mắt lăng mạn rơi xuống người tình lăng mạn được Oanh ví như rừng thu, mà nàng là SƯỞNG KHÓI. Bên đây, hai bộ sinh dục nằm trong nhau bắt động, mà cơn sướng dậy trời mờ đất!

- Sao em khóc hả Oanh?

- Tại em xúc động được hưởng những gì em mơ ước. Đâu cần em

đến đây gặp xương thịt anh mới ngoại tình? Anh có tin em trần truồng ôm Chuyên giao hoan trong bóng đêm mà lim ốc em mãi gọi tên anh không? Trong bồn tắm. cục x~

phòng là anh. Buổi sáng, em một mình ngủ muộn chiếc gối ôm là anh. Rồi ngón tay giữa của em cũng mang tên anh. Chuyên không tài nào giam cầm con chim Oanh này tháo lồng tìm rừng Lâm. Cho nên sáng nay, nghe cả bé Lan lẫn cô Vân khai toạc ra rằng Chuyên là nhân tình của họ, em đã mừng thầm vì từ nay Chuyên không còn có cấm cản em tìm anh nữa.

Oanh chống hai tay cao lên nhìn Lâm, hỏi nho nhỏ :

- Nói đến Lan, em mới nhớ. Sao anh cưới người vợ tuổi chỉ bằng con anh? Mười lăm tuổi mà Lan trông như cô gái 18.

- Thì Lan là con nuôi của anh. Thật ưnh cờ, anh trở thành nhân tình rồi chồng nàng, mới vài ngày. Chuyện lãng mạn này dài như một tình sử. Rồi, anh sẽ kể em nghe. Lan cũng yêu anh cuồng mê như em. Lan nói với chồng em sáng nay : "đàn bà có hai điều mê đắm, một là thần tượng hai là sinh lý ". Thần tượng có thể đánh ngã sinh lý, mà sinh lý phải đầu hàng thần tượng. Em nghĩ có đúng không?

Oanh cúi xuống hôn tới tấp môi Lâm. Nàng khoái câu nói đó của bé Lan. Chính nàng yêu thần tượng hơn sinh lý. Cho nên gần một liếng rồi, dù cặc Lâm đang hiên ngang nằm trong lòng Oanh mà nàng chỉ mới hưởng khoái lạc cực điểm có một lần. Oanh bắt đầu nấc nhẹ và mắt vẫn nhìn sững mặt Lâm để tận hưởng hết hạnh phúc của tình yêu chọi đến :

- Sao bữa nay em hiền như ma sơ vậy? Lâm hỏi.

Không hiền đâu. Sóng ngầm đang trỗi dậy đẩy Lửa trấu đang bùng lên. Mọi lần em lặn vào trận mạc tung phá vội vàng chỉ cốt tìm khoái lạc, thỏa mãn thân xác cho chính em. Còn bây giờ, Oanh đang lấy anh, đang nuốt trứng anh không biết .

sao? Anh không nghe có gì khác lạ ở lồn em hả?

- Có ! Làm cách nào em điều khiển lồn em như cặp môi?

- Cũng không biết nữa. Từ bé giờ, hôm nay là một. Tự nhiên cơ thể em phát ra điều mới lạ đó. Không biết anh thấy lạ mà có khoái không? Riêng em... riêng em... thích lắm mình ơi! Mọi lần đụ là em nhắm mắt. Nhưng nãy giờ Lâm thấy em nhìn anh không chớp. Em làm tình cả dôi mắt.. Đó mới là sinh lý ! Còn gì sướng hơn nằm sắp lên thần tượng mà đụ, mà ngắm? Em đang đụ mình đây này, Lâm biết không?

Mông đít Oanh giờ lên động xuống đều đặn. Tiếng lép nhép của nước lồn vang lên nhẹ nhẹ. Tiếng rên đều đều thiết tha của một phụ nữ lẳng. mạn kề bên tai Lâm. Nàng chống hai khuỷu tay thấp xuống để nhìn tận mặt Lâm mà hướng. Oanh muốn toàn thân nàng nhập vào Lâm làm một, hóa ra thành cánh vạc, bay lên mây xanh, về chốn xa xôi Oanh giận ông TỚ xe duyên làm cho nàng làm vợ Chuyên. Cái "nắp" của Chuyên không úp được hết "miệng nôi" của Oanh. Nó như bộ phận của chiếc xe đồ dem ráp vào xe Mercedes! Oanh sống mà lòng thoi thóp, tủi thân, chán chường. Từng phút từng giây, Oanh luôn đứng chân núi này, nhóng xa đỉnh núi khác, mong chờ, hy vọng mà chả biết hy vọng cái gì. Đến sáng hôm nay, hình ảnh Lâm chợt hiện lên tâm não Oanh như cú sét trong khi Oanh đang lái xe. Nàng có hẹn với Lâm lúc 3 giờ. Nhưng tự nhiên Oanh đến tìm Lâm sớm hơn hai tiếng, dù lòng Oanh biết thế là không lịch sự.

Oanh đang đổ hết cuộc tình vào cuộc giao hoan này với Lâm. Lồn Oanh ngậm trắm hết cặc Lâm đều đặn nhấn xuống rút lên. Mỗi động tác mang đến cho Oanh ngàn ngàn khoái lạc:

- Anh phải cho em đụ như vậy tới nửa đêm, tới hết đời em? Xa khỏi thân người anh là em hút hăng rồi rời thành tro bụi vô tri giác. Điều Chuyên giận em nhất là không đêm nào Chuyên không lột trần em ra mà "ăn thịt". Chàng thấy em vẫn nhiệt tình say đắm trong gối chăn. Thế nhưng, ngay sáng hôm sau, em lại lái xe đi tìm anh. Chuyên tưởng em dâm mà không phải. Vậy thì em đi tìm cái gì? Đó là câu hỏi duy nhất mà cả Chuyên lẫn em đều không ai trả lời nổi. Cho đến sáng hôm nay thì em đã tìm thấy câu giải đáp. Nhưng có lẽ Chuyên thì không.

Bởi vậy, em muốn để cửa toang hoác cho Chuyên, nếu muốn, có thể tìm thấy câu trả lời đó ở thái độ làm tình lạ lẫm của em trên người

anh.

Em phải đụ anh như vậy, vì xong cuộc, ai ở nhà nấy. Em lại làm vợ Chuyên chứ không phải vợ anh. Anh vẫn xa lác khỏi phòng ngủ em, hơi thở em, tầm tay em. Nghĩa là em vẫn độc thân dù đang sống với chồng. Em đang sướng ngất Lâm biết

không?

Bỗng Lâm thình nhh lật Oanh xuống, chàng nằm trên, bợ mộng đít Oanh lên, động mạnh xuống những cú nắc trời gầm:

- Oanh làm anh mê quá rồi. Chưa ai chinh phục anh nổi ngoài em. Làm sao anh có người tình thứ hai như thế này nữa. Anh muốn hai đứa cùng một lần, được không em yêu?

- Dạ, chờ em, em sẽ báo lúc nào. đạt cực điểm. Nằm dưới, Oanh sàng mộng đít theo từng nhịp nắc thần sầu của Lâm. Đôi nhân tình đúng nghĩa đang tận tình tung hết chưởng lực ra trận mạc. Mười . đầu ngón tay Oanh cấu, cào bả vai Lâm rớm máu. Hai đùi Oanh tréo qua ôm sát mộng Lâm:

- Chưa bao giờ em sướng như hôm nay Lâm ơi! Em biết sau bữa nay, em sẽ thụ thai mình ơi! Em chưa muốn ra, anh hãy dẻo dai bền bỉ như mọi lần. Tức quá, sao trời không dẫn chồng con qua cho ảnh thấy cảnh này hơi trời?

Chương 26

Lời cầu nguyện của Oanh vừa dứt thì bên kia Lan dẫn Chuyên và cô Vân bò qua ngòai nép trước cửa phòng Lâm nhìn tận mắt (chứ không cần lén lút) cảnh Oanh đang đụ bề trời với Lâm. Đít của oanh được lót hai cái gối lên. Hai đùi dài trắng nuột của nàng tréo qua hông đít Lâm. Hai bàn chân dài triển mạnh ra. Những ngón chân móng đỏ chúm vào nhau. Lâm nằm trên động xuống những cú nắc tận tình. Những động tác dâm dật phát đi từ tim óc (chứ không còn là cái máy như mọi khi).

Khúc gân dài to tướng của Lâm đút vào rút ra đều đặn, có lúc dồn dập như mưa dông tháng sáu. Tiếng oanh rên ngất. Mặt Oanh sáng khoái quá độ mà nhăn như khóc. Mắt nàng nhắm hờ mà vẫn không rời gương mặt Lâm đang tủa ướt mồ hôi.

Ngoài này Đại Tá Chuyên ngồi ôm Lan trần truồng sờ lồn bóp vú. Chuyên vẫn như không có gì để tay chân không thừa thãi và cũng có nghĩa là chàng trả thù vì Lâm đang đụ vợ chàng mê man. Tay Chuyên đút vào lồn Lan hai ngón, nhưng lòng chàng thì như đám bèo rã ra từng mảnh ngoài sóng lớn.

Lần đầu tiên, Chuyên thấy vợ mình đụ một người khác! Lần đầu tiên chàng nhìn vợ mình đang ngoại tình. Bản ịnh ích kỷ làm chuyên hoa mắt, thở không nổi, mặc dù tay chàng đang ôm vợ Lâm, tay Lan đang cầm cặc chàng nâng niu. Lúc này khi Chuyên chấp nhận cho hai cô bé dút chàng vào phòng chơi cá cặp, là chàng mặc nhiên chấp nhận cho vợ mình ngoại tình với Lâm. Vì chàng biết, không cho hôm nay rồi vợ chàng cũng sẽ trở lại gặp Lâm ngày mai. Vậy mà giờ đây tim Chuyên đánh trống lộn tùng phèo. Chuyên không biết chàng ghen vì ích kỷ hay vì yêu vợ. Bỗng chàng đặt Lan nằm ngửa ra giữa thảm, trèo lên đút cặc vào đụ Lan cũng dã man như Lâm đang đụ vợ chàng trong kia. Bé Lan sướng quá rên to:

- Chuyên ơi, sao từ sáng giờ anh không đụ em như vậy? Chuyên nghe mà không trả lời. Chàng hùng hục đụ, đụ cho bỏ ghét vợ kẻ đang làm tình với vợ chàng trong kia. Hình như Chuyên cũng không thấy sướng là gì. Thỉnh thoảng Chuyên

phóng mắt vào nhìn thân hình trắng nõn hấp dẫn của vợ chàng đang

bị sức nặng của Lâm đè lên nắc chí tử. Bỗng Oanh rên lớn:

- Lâm đụ em mạnh hơn được không? Vì chồng em đang đụ vợ anh hùng hực ngoài kia kia. Anh phải kéo dài thật lâu nhen? Em chưa muốn ra sớm Lâm ơi! Sướng không tả nổi. Em muốn Chuyên thấy hết tại sao em phải ngoại tình!

Rồi Oanh kéo đầu Lâm xuống, hai tay nàng bấu vào tóc Lâm trong khi môi nàng ngậm vào lưỡi Lâm nút ừng ực nòng nân. Hai cặp thi nhau đụ làm không khí đậm đặc nổi lên bao trùm cả căn nhà. Vân cũng đang trần truồng, ngồi tựa lưng vào tường ngắm. Vân cho hai bàn tay vào giữa háng rồi khếp chặt hai bắp đùi lại chịu đựng. Nhưng chỉ được có mấy phút, Vân đứng lên lại quỳ quàng qua người Lan đối diện với Chuyên, bắt Chuyên bú lồn :

- Anh đừng có bắt công quá vậy? Mời người ta tới đây đụ cá cặp rồi bây giờ anh ôm đụ một mình bé Lan, bỏ người ta ngồi nhịn thèm hả? Anh phải há mồm ra bú lồn em!

Chuyên vẫn chống tay nắc bé Lan. Mồm chàng bú xoành xoạch lồn Vân. Chàng cũng muốn Oanh nhìn chàng đang ngoại tình với hai cô gái trẻ bằng nửa vợ chàng. Lạ lùng! Oanh thấy hết, nhưng cảnh cá cặp chẳng chút tác dụng với màn nàng đang ân ái với Lâm. Oanh hững hờ, lạnh lùng bao nhiêu, Chuyên càng cay cú bấy nhiêu. Một lúc sau Chuyên lại nhìn vào. Chàng thấy Lâm đứng thẳng chìa cặc ra, Oanh quỳ xuống như nô lệ ôm cặc chàng bú ngất ngư. Miệng Oanh nhấn vào rút ra. Hai tay nàng bấu chặt đít Lâm, cố tình biểu diễn thật say đắm cho chồng nàng xem tận mắt. Bú xong, Oanh đứng dậy dang hai đùi đâm cặc Lâm

vào đụ Lâm ấm nàng lên. Oanh nắc ằm ằm miệng:

- Kiểu đụ này làm em nhớ buổi chiều trong một hoang miếu ở Lái Thiêu khi hai đứa nấp mưa quá Lâm ơi! Đụ vậy mới sát. Cặc anh vô hết lồn em. Sướng lắm Lâm ơi.

Chuyên nóng mắt, rút cặc khỏi lồn Lan, lôi Vân đứng lên, bắt chước kiểu đụ giống hệt Lâm với Oanh. Vân bắt chước Oanh nắc sầm sập vào cặc Chuyên. Bé Lan chịu không nổi, chạy về phòng lấy con cặc giả, trở ra đút cặc vào đụ đứng một mình. Mạnh ai nấy la. Căn phòng

trở nên ồn ào huyền ảo vì những cảnh làm tình thật loạn. Vân nói lớn cho Oanh nghe:

- Tụi mình cũng từng đụ kiểu này nhiều lần ở văn phòng anh, Chuyên nhớ không? Hồi đó em mới có 19, anh phá trinh em...

Quái lạ, đụ với vân là gái tơ mà đại tá Chuyên vẫn không cảm thấy chút gì sung sướng, bởi mắt chàng không ngớt nhìn vợ mình đang tận tình dụ Lâm cách say sưa. Máu ghen của Chuyên vẫn sôi lên hừng hực. Chàng ước gì lúc đó, vợ

chàng bỏ Lâm, chạy qua ôm chàng, bắt chàng ẵm lên đụ như chàng đang đụ Vân. Nhưng Oanh hình như không màng ngoảnh lại nhìn chàng. Oanh say mê, yêu chết mê thân hình Lâm. Nàng như con chim sổ lồng, bay về rừng rồi, làm sao Chuyên bắt lại.

Chuyên bế Vân rề rề lại gần chỗ Lâm và Oanh rồi hỏi :

- Anh Lâm, tại sao tụi mình không đổi nhau? Tôi muốn được ôm bà xã làm tình một lát được không?

Giọng Chuyên có vẻ thành khẩn thiết tha làm Oanh ngoái lại nhìn chàng. Oanh muốn giữa lúc này, nàng thử làm tình với chồng xem có được sung sướng như đã đụ với Lâm không! Nghĩa là nàng muốn đem chồng và nhân tình lên bàn cân, xem ai trọng ai khinh. Oanh nói nhỏ với Lâm :

- Anh thấy sao? Có cho phép em không? Có mất gì đâu...

Lâm gật đầu. Gật đầu vì Lâm thèm thân hình nẩy lửa của Vân, chàng muốn thử cho biết. Thế là hai người đàn bà rút lòn ra, nhảy qua cấm cặc khác, cũng ẵm lên đụ rần trời mây. Lâm ôm Vân. Chuyên ôm Oanh. Khoảng 20 phút, Oanh bỗng

thấy dừng dưng. Rõ ràng cặc của chồng đã không làm cho nàng khoái lạc, mặc dù Chuyên đụ tận tình, mồ hôi chàng vã ra như tắm. Oanh rùng mình, nàng sợ cho những ngày tới, cứ phải ôm chồng làm tình, mà trí óc theo đuổi bóng hình Lâm.

Oanh phải tiếp tục sống bệnh hoạn như lâu nay! Không đường thoát.

Cũng dần ông, cũng cặc, cũng đụ tận tình mà Chuyên đã chẳng lời được con chim Oanh lạc đàn trở về lồng cũ. Để ý, Chuyên thấy vợ chàng dù không nhiệt tình. Nàng hờ hững, lạnh lùng. Mắt Oanh cứ nhìn qua Lâm trong khi Chuyên mang hết nhiệt huyết ra tranh "tài" Chuyên hồi nhô vợ :

- Hình như má nó không cảm thấy sung sướng với anh?
- Anh có sung sướng khi ôm cô Vân cô Lan làm tình không?
- Nếu có, việc gì anh phải đề nghị Lâm cho anh được ôm em!
- Nói ra sợ anh buồn, nhưng trên 20 phút rồi, dù cố gắng bay lại vườn xưa vui với hoa cũ mà sao em... em...

Chuyên lấy tay bịt miệng vợ ngay. Chàng không can đảm nghe hết những tiếng kể đó. Mà sao lòng chàng vẫn u mê, vẫn yêu thương Oanh hơn cả thần tượng! Chàng biết vợ chàng đang có tâm trạng chán chường giống hệt như tâm trạng của chàng khi ôm đụ cô Vân. Thế thì rõ ràng : điều làm người đàn bà ngoại tình không hẳn vì mê xác thịt. Họ bay đó đây như cánh bướm để tìm một thần tượng khi tâm hồn bị trống rỗng cô đơn! Oanh tiếp :

- Nãy giờ ôm anh , mà mắt em không rời nhìn Lâm, em cố gắng tưởng tượng là mình đang ôm đụ Lâm để anh có đôi phút hạnh phúc bên em, mà không được? Tình yêu đâu có giản dị như thế, mà sinh lý đâu còn nếu không có tình yêu ! Em đã nói rõ Bây giờ chỉ còn chờ phản ứng của anh. Em để anh tự quyền.

- Quả tim có những lý lẽ mà lý trí không giải thích được? Biết rõ là em không yêu anh, vậy mà anh không tài nào quên em nổi. Sáng nay, anh muốn thử một lần tận mắt nhìn em ngoại tình. Anh muốn nhân đó, tìm con đường thoát ly. Trái ngang thay! Càng nhìn em ngoại tình, tim anh càng bám vào em như con hào bám vào vực đá ! Có ai hỏi tại sao? Thì anh đầu hàng, không cách gì giải thích nổi. Anh đụ bé Lan 15 tuổi. Cô Vân 24 tuổi. (Những thân hình thơm mát, tươi trẻ gấp mấy lần của em. Vậy mà anh không có chút khoái lạc hạnh phúc. Thôi thì âu cũng là định mệnh! Anh đã nói với Lan : "Cái gì trên đời này anh cũng có, có thừa là đẳng khác, duy chỉ tình yêu là anh trắng tay". Dĩ nhiên, đó là tình yêu đối với em? Anh cũng chẳng thể nào

giải thích nổi tại sao anh sinh ra và chỉ yêu có mình em? Hình như nhờ vậy mà có đau khổ? Oanh ơi, anh có thể ôm dụ em thế này suốt ngày không chán. Đã không tình, chắc em cũng còn chú nghĩa. Cứ cho anh là con hào, em là vực đá. Anh sẽ bám cứng vào đó để còn chút gì để nhớ để thương.. Em cứ ngoại tình. Ngoại tình bây giờ, theo anh hiểu, là nhu cầu đời sống em chứ không còn là thói hư như anh tưởng! Miễn sao anh chẳng bao giờ mất em!!!

Chuyên vừa ôm vợ nắc liên tục vừa rút hết tấm lòng trải ra cho Oanh nghe. Giọng Chuyên thống thiết ân cần thật, mà chẳng làm sao mời gọi Oanh bay về rừng xưa. Vừa lúc Chuyên đạt tuyệt đỉnh khoái lạc, ra ào ào trong lòng Oanh, thì Oanh rút vội lòng chạy qua năn nỉ Vân, xin Vân cho nàng tiếp tục dụ Lâm. Oanh dụ Lâm trời rung đất chuyển, dụ gió bão ngút ngàn, mặc cho Chuyên mệt lả, nằm

dưới thảm, mắt lơ lơ nhìn "vực đá" đang vỡ ra từng mảnh bên cạnh người tình tên Lâm. Nàng tóc xỏa rối bời, mồ hôi ướt hết, đạt cơn sướng.

Tình bạc đã xa bay Hai tay Chuyên, cả tâm hồn si tình Chuyên, cả quả tim ướt át lãng mạn Chuyên vẫn cứ u mê đại khờ, bám vào rong rêu vực đá. Chuyên muốn nói cái gì đó không biết, nhưng môi chàng khô khốc, giọng lạc hẳn. Chuyên lơ lơ nhấm mắt, tìm giấc ngủ khổ đau. Trong khi ngoài kia trời đang xuống, đưa hoàng hôn về, chấm dứt thêm một ngày hạnh phúc cho người này, nhưng bi thảm cho người kia. Vì Lâm với Oanh đã đưa nhau qua phòng bên kia, đóng khóa cửa lại, hưởng tiếp những gì chưa thỏa mãn cho tình riêng của họ ! Có lẽ tới nửa đêm!

Chương 27

Sáng nay, mùng một tết, Lan đã 16 tuổi. Em thức dậy lúc gần 8 giờ vì pháo hàng xóm nổ vang trời. Gió xuân hây hây lạnh thổi vào cửa sổ lùa nhẹ tấm màn mỏng xanh dương cho Lan thấy cả vườn sau đầy hoa đẹp nở. Cả công phu chăm bón sữa sang cóa Lâm hàng ngày đã đồng loạt rộ nở khoe màu tươi thắm làm cho ngày xuân càng ý nghĩa, hạnh phúc! Với Lan, hạnh phúc này quá to lớn quá. Bỗng Lan bây giờ làm bà chú một trương mục gần bạc triệu và là chủ nhân căn nhà xinh xắn sang trọng này nữa. Quả như giấc mơ chợt biến thành sự thật. Chưa bao giờ trước đây Lan hằng mơ ước một hạnh phúc to lớn như thế, em chỉ mơ "lấy" cho bằng được bố Lâm. Mơ được nằm hẳn lên bố Lâm trần truồng (chứ không mặc đồ như hồi lên 7 tuổi) để thỏa mãn những cơn thèm xác thịt đã đeo đuổi dần vật Lan suốt 7 năm cho đến khi em 15. Giấc mơ đó đã thành, cộng với tài sản lớn lao ngoài tầm tưởng tượng của cô bé 16! Lan rón rén dõ mền ngồi dậy vào phòng tắm đi tiểu, xong em đứng trước tấm kiếng lớn ngắm mình. Lan thấy Lan đẹp đẹp như đóa hồng ngày xuân. Tấm thân nở đẹp đẹp như đóa hồng ngày xuân. Tấm thân nở nang đầy đặn này bây giờ không còn là một trẻ em nữa. Lông lồn đã lại mọc đen sì sum sê sau hai tháng cạo nhẵn thín. Lan đưa tay nâng hai trái vú cứng tròn mím cười, tự hài lòng với những gì trời ban cho. Rồi em trở lại phòng ngủ dõ chăn, bò lên giường, nằm ôm Lâm chặt cứng.

- Sao không ngủ nữa mà dậy sớm quá vậy?

Lâm hỏi

- Em chờ anh thức dậy n xi... Mọi năm giờ này em mặc đồ mới mừng tuổi anh. Anh tặng một bao giấy đỏ... Sao bây giờ.

- Anh tặng em hết cuộc đời anh rồi còn gì nữa.

Phần vì trách nhiệm của anh, lời hứa của anh khi xin em về làm con nuôi. Phần vì em yêu anh, cho anh hưởng một hạnh phúc ngàn vàng. Tình đó, anh nghĩ không có gì đánh đổi nổi.

Bé Lan dúm dúm cái mặt vào ngực chàng, gác chân qua người chàng, hôn chàng tới tấp lên da thịt thơm mùi đàn ông, rồi em cho tay xuống

cầm cặc Lâm thì thầm :

- Sao chơi hoài mà lúc nào nằm gần anh, em cũng thèm. Lòng anh cũng mọc xồm xoàm lại như hồi xưa. Em muốn nó đừng mọc nữa có được không?

- Tại em... tại em muốn có cảm tưởng như mình được đụ một thằng bé mới lớn. Lát nữa em lấy dao cạo nữa cho anh nhen?

- Khởi cần, trưa nay em sẽ được anh tặng món lì xì bất ngờ.

- Sao anh không tặng em ngay bây giờ mà phải đợi tới trưa?

Bí mật! Em sẽ vô cùng thích thú ! Đừng cạo lông của anh nữa. Bởi vì các bà khi ngoại tình với anh, họ không thích. Nhất là bà Oanh, vợ Đại Tá Chuyên. Bà còn dị đoan, cho như vậy là xui. Bà muốn cái gì của anh là của anh.

- Bà đó hình như yêu anh dữ dội lắm phải không?

- Ừ bà yêu anh như em yêu anh.

- À lâu nay sao không thấy Đại Tá Chuyên đến chơi nữa há?

- Ông ấy cũng mê em lắm mà không dám đến nữa.

- Tại sao?

- Tại vì ông sợ đến đây sẽ gặp vợ ông ngoại tình với anh.

Mà rồi bà Oanh vẫn đến gặp anh một tuần vài lần, mỗi lần kéo dài có khi cả nửa ngày. Bà có dâm không anh?

- Mà rồi bà Oanh vẫn đến gặp anh một tuần vài lần, mỗi lần kéo dài có khi cả nửa ngày. Bà có dâm không anh?

- Không, nhưng nồng nàn thâm trầm, lãng mạn. Bà ôm cu anh bú có khi hàng giờ không nhả. Hoặc nút lư()i anh cả nửa tiếng đồng hồ. Đại loại là vậy Còn gần nhau thì bà thường nằm trên anh cho cu vào rồi nằm bất động, chỉ vận dụng các sợi gân thớ thịt ở âm hộ mút cu anh

như môi người. Bà yêu anh và muốn hòa nhập vào anh làm một. Bà sống với anh hằng phút, ngay cả những đêm đụ với chồng. Ngoại tình như thế thì hết thuốc chữa. Ông Chuyên biết vậy mà bỏ bà Oanh thì ông không can đảm. Cũng như anh, anh biết sức mình không thể cung ứng hết những đòi hỏi của em. Mà anh cũng không rời được em. Anh đã bảo : một là xa lánh.

Hai là chấp nhận.

- Bộ em dâm lắm hả?

- Không dâm, nhưng ngày nào không gần đàn ông, em bệnh.

Lan dí dí cái mặt vào ngực chàng, cười khúc khích. Lan cười chấp nhận điều đó đúng. Như cả đêm, Lâm bú cho Lan ra hai lần. Đụ hai lần. Mà giờ này, nghe đến chuyện dâm tình, Lan lại bồn chồn ngứa ngáy, tay cầm khúc gân cứng của Lâm,

đòi:

- Không lì Xi Cho em, thì... thì em leo lên anh à nhen?

- Anh đã hứa là sẽ có. Trưa nay em sẽ vô cùng thích thú. Vì những gì em ao ước sẽ có. Anh đã bảo, em muốn gì được nấy mà!

- Nhưng bây giờ em thèm, làm sao? Em thèm anh...

- Để cơn thèm đó đến trưa nay đi !

Trưa đó, cơm nước xong, Lâm ra xe đi một mình. Nửa tiếng sau, chàng về nhà với một cậu bé 15 tuổi? Lan nghe chuông, chạy ra mở cửa. Cô bé há mồm ngạc nhiên vì cậu bé này đúng là người Lan mơ ước. Chả là một tháng trước, khi Lâm chở Lan ra ngoài ăn phở, trong tiệm có 4, 5 thanh niên chạy bàn. Lan để ý cậu bé này tên Du. ăn xong, khi lên xe, Lâm hỏi:

- Hình như em để ý nhìn thằng nhỏ tên Du trong hiệu phở?

- Sao anh biết. Lan hỏi.

- Em quên anh là người đáng tuổi bố em à?

- Dạ... có. Thằng nhỏ mặt mũi xinh quá, há. Da con trai mà lúc nào cũng hồng hào như gái Đà Lạt. Anh có nhớ, em vẫn thèm được vào giường với cậu

- Em thèm m thì sẽ có . Anh đã hứa sẽ có m t ngày chính anh mang về "dâng" cho em một cậu bé.

Và bây giờ, Du đang đứng trước mặt Lan, cúi đầu chào :

- Chào chị Lan. Lâu quá không thấy chị tới ăn phở?

- Ời tại chị không biết lái xe. Mà anh Lâm chồng chị thì đi suốt ngày... ăn uống gì chưa? Để chị dọn bánh tết nhen?

Thấy Lan vui, Lâm vui theo. Mỗi tình chàng cho Lan phải gọi là tình lạ. Của Lan cho chàng cũng thế. Nó không giống bất cứ mối tình nào trên thế gian. Họ cho nhau bất cứ gì miễn thấy người yêu vui là được Lâm nói :

- Bây giờ Du ở đây vui với chị nhen. Anh phải đi công chuyện, có lẽ tối mới về. Cứ xem đây như nhà của em. Còn số tiền anh hứa tặng em, thì đây (đưa bao lì xì cho Du) tặng em 5 ngàn.

Bé Du mặt đỏ phừng, nhận món quà, vì nó lớn gấp hai tháng lương Du làm cực khổ ở hiệu phở. Lâm hôn vợ một cái rồi vội vã ra xe sau khi đã đóng khóa cửa chính. Du ngồi xuống ăn bánh tết do Lan dọn ra trên bàn và khen :

- Nhà chị đẹp quá xá. Nhỏ giờ em mới hân hạnh bước vào ngôi nhà sang trọng như vậy. Anh Lâm nói, chị dễ ý thương em mà em không dám tin. Vì em còn nhỏ quá, với lại nhà thì nghèo. Mà chị là vợ của anh, sao anh lại dẫn em về cho chị?

- Ời vợ chồng chị sống với nhau như vậy quen rồi. Chị thích cái gì là bằng mọi giá, anh Lâm cũng tìm về cho được. Năm nay Du bao nhiêu tuổi há? Dạ, còn 5 tháng em tròn 15 tuổi.

- Đó chị thèm một cậu bé nhỏ tuổi như thế.

Dù đã sống với anh Lâm, chị vẫn thêm ngoại tình với một cậu bé .
Nhỏ tới giờ, em đã yêu ai chưa?

- Dạ nhà nghèo lắm nên chỉ biết đi làm kiếm tiền độ thân. Đâu dám nghĩ tới chuyện đó.

- Như vậy chắc... em... chưa hề hôn hít, hay nằm gần đàn bà con gái bao giờ, phải không?

- Dạ, chuyện đó, hồi còn ở nhà quê, thì... mà thôi mắc cỡ lắm. Không dám nói đâu. Chuyện bậy bạ thấy mờ...

Lan bắc ghế ngồi sát bên Du, cầm tay nó, rồi hôn trên má Du một cái, xong nói:

- Chuyện bậy bạ ra làm sao đâu. Nói cho chị nghe đi! Chị thích nghe những chuyện như vậy. Nói đi, cưng !

- Ở nhà còn ai nữa không? Nói cho chị nghe thì được mà sợ ai nghe, họ cười thúi đầu. Em nói, nó bậy bạ lắm.

- Nhà này của chị, và cũng chỉ có một mình chị, nói đi.

Du mặt đỏ hồng lên, liếc liếc bé Lan, rồi ngập ngừng :

- Hồi còn ở V nh Trạch nhà em nghèo lắm. Cho nên đi học về, em hay lân la qua nhà bà bác, gánh nước tưới dưa, tưới cà để bà cho ăn ngày hai bữa. Có mấy lần bà biểu : "Mày coi, nói với ba má mày, xin phép qua ở luôn bên này, tao nuôi luôn như con trong nhà, khỏi gánh nước làm vườn cho mệt. Bác trai mày qua đời. Hai đứa anh mày thì học ở Sài Gòn. Qua đây ở, bác sắm quần áo cho bánh tẻ, sung sướng". Nghe hấp dẫn lắm. Em thèm lắm mà không dám thưa với cha mẹ, bởi hai ông bà cũng cần em đỡ đần công việc trong nhà. Nhất là mùa mưa, không có em, gà vịt trôi tuột hết.

Không có em đơm đó, bắt cá, ú ăn quanh năm, nhà còn nghèo thêm. Nên em cứ sống tà tà như vậy cho qua ngày. Cứ ăn cơm chiều xong là em về nhà học bài. Và ngày mai lại tiếp tục như hôm qua.

Chương 28

Nhưng có một bữa trời mưa. ăn cơm xong, em định về mà không có áo mưa hay nón che. Bà bác kêu em lên nhà trên, nói chờ mưa tạnh hãy về. Mưa mùa đông làm gì có tạnh. Bả mới kêu em lại ngồi kê, cho em ăn mấy viên kẹo thiệt ngon.

Không biết sao, ăn rồi khoảng vài chục phút sau, em phát nứng cu một cách kinh khủng. Em thém hết sức được đàn bà ôm cho mình hun một cái cho đã Thì bà bác em đứng dậy vô buồng. Một lúc sau, bả bước ra với bộ đồ ngủ mỏng dính, mỏng gần như vải mùng Vú, lồn của bả thấy rõ ràng.

Bả mở tủ, lấy hộp bánh tây cho em ba cái ăn xong ba cái bánh ngọt này rồi, nói thiệt với chị, em như con chó điên. Em không dám đứng dậy vì cặc trong quần em nó chổng ra, làm cái quần đùi nhon lên một đồng. Em muốn xin phép bả chạy ra sau hè, hay chạy vô phòng tắm, sục cho nó bắn ra một cái mà không làm sao đứng lên được, mắc cỡ quá. Còn bả thì ngồi đối diện. Hình như bả biết tâm

trạng của em, nên cứ phơ bều bệu lồn, vú ra đó, ng ồ i cườ i tủ m tìm :

- Làm giống gì mà bác coi con như gà mắc dê vậy? Bác hỏi.

- Thưa bác. Sao tự nhiên trong người con nó khó chịu quá.

Bác đứng lên, đi tới đối diện sát mặt em. Lông lồn trong quần bả đen đến độ em tưởng bả úp cái nón bê rê trên lồn.

- Con khó chịu thì vô phòng ngủ của bác nằm nghỉ, chừng nào hết mưa thì về. Tội nghiệp. Mặt mày sao đỏ hừng lên vậy?

Càng lúc, bác càng áp sát cái đĩ của bác vô mặt em. Em muốn làm gan đưa mũi hun cái lồn bả một cái mà không dám. Thành lnh, bác đưa hai tay xoa xoa đầu tóc em, rồi hun lên đó một cái thật lâu, nói :

- Mệt thì vô phòng của bác nằm nghỉ. Bác cho phép đó. VỒ bác cho con uống cái - nước này, tự nhiên con hết mệt liền...

- Bác đem cái nước đó ra đây được không? Con choáng váng như say rượu. Sợ vô đó... con... con ngã tới ngã lui, rồi con... con đụng vô người bác, bác rầy.

- Ôi choáng váng, lờ có đụng vô người bác chút đỉnh, bác còn khoái nữa, chớ rầy cái giống gì. Không tin con đụng thử vô người bác coi. Bác có rầy không? Đụng đi con.

Nghe bác nói một cách dễ dàng tự nhiên như vậy không biết em gan dạ làm sao, bỗng úp mặt lên háng của bác mà hít. Em nghe hai bàn tay của bác ấn đầu em vô thêm. Bác hẩy hẩy cái mông dít cạ vào mặt em, rồi nói nho nhỏ:

- Thấy không Du? Bác có la rầy gì đâu. Muốn làm gì bác thì làm đi. Bác thề là không nói một tiếng.

Máu dâm trong người em mỗi lúc càng bốc thêm lên. Em nhìn thật sát lồn bác, lông lồn bác. Em hít thật mạnh. Mùi nước hoa thơm ngào ngạt. Do tay bác áp sát mặt em vào, em bỗng há mồm ra, cạp chòm lông lồn bác một cái, ngậm luôn. Em liều mạng vì thèm quá. Thèm khốc liệt, thèm dã man. Giữa lúc đó, hai tay bác tút cái lưng quần xuống. Trời ơi, mắt em đổ hào quang khi nhìn tận mắt chòm lông đen ngòm, dày cộm của bác. Em sà miệng vào táp đại. Mười bốn tuổi, và lần đầu, em không chút kinh nghiệm. Miệng em táp, mũi em hít. Em làm như cái máy bởi do thèm khát mà có. Chớ không phải do tình yêu. Bác dang hai đùi ra, nhấn đầu em vào. Nước lồn bác dính tèm lem mũi, môi em. Bác biểu giọng nhô :

- Bú lồn bác đi Du. Bác giàu lắm, sẽ nuôi con tới già, tới chết. Bú dùm bác đi con. Bác trai chết 1 năm rồi. Bác thèm đàn ông quá, con ơi! Bác dạng chân rồi đó, bú mạnh đi.

Em có biết bú lồn là gì đâu. Bác lấy hai ngón tay banh hai mép lồn ra, chỉ hột le, bảo ngậm vào mà bú. Em làm đúng như lời bác biểu. Không biết bác có sướng không, còn em thì như được bay lên trời mà ở. Đã quá, cặc em càng cứng ngắc, giật giật trong quần. Lưỡi em nghe chất nước mằn mặn thấm vào lỗ tê người. Bác tuột luôn quần ra khỏi hai chân. Rồi bác cầm tay em luồn vào áo của bác.

Trời đất thiên địa quỷ thần. Bàn tay em chạm vào cái vú bự của bác.

Tự nhiên em biết bóp. Bóp rất mạnh. Em nhìn lên, thấy bác bặm môi, ngửa đầu nhắm mắt, rên từng hồi:

- Ông Tư ơi? ông chết làm tôi thêm dụ quá sức Cho phép tôi ngoại tình một bữa nghe ông. Tối nay tôi cúng ông nôi chè. ông bà đất nước ơi! Thằng cháu chồng tôi nó đang bú lồn tôi nè. Nút mạnh cái hột đó đi con, hay nút hai cái mép lồn bác cũng được. Làm gì bác cũng sướng hết. Bóp vú mạnh thiệt mạnh đi!

Tay em bóp vú. Lư()i em nút mạnh hai mép lồn. Bác càng nhấn sát mặt em vô, hẩy cái lồn sầm sập như giặc dậy. Tay kia của em cho xuống, cầm con cặc mà bóp khơi khơi chịu trận. Thấy vậy, bác quỳ xuống, tuột quần đùi em ra, đè em nằm ngửa trên ghế dài sofa, bú cặc em như mèo ăn mỡ. Em la muốn bể nhà. Ngoài trời mưa vẫn rơi vằn vũ. Gió thổi lồng lộng. Trời lạnh lắm mà em không thấy lạnh. Không biết sao bữa đó em gan cùng mình. Trong khi bác bú cặc em, em đã dám dùng mu bàn chân chà nhẹ nhệ ở mu lồn bác. Nước lồn của bác ở dâu mà nhiều quá. Bàn chân em ướt hết. Bác lừa lừa cho ngón cẳng cái của em lọt phllm vô lồn bác. Cứ thế bác vừa bú cặc vừa dụ ngón chân cái của em, chị Lan ơi!

Bác gái đã 40 rồi chớ phải còn phụ nữ trẻ trung gì sao. Vậy mà bà dâm tàn canh. Cặc em nằm ngoái đã có chút lông dái. Bác ngậm bú thật mạnh, chừng nào bác thấy em la làng, bác bú chậm và nhẹ lại. Nếu không, em sút phọt khí vô miệng bác hết mấy lần. Dưới kia, em gồng ngón cẳng cái cho bác dụ ngon lành. Em không còn biết bác cháu gì nữa. Em chỉ mong sao bả lần lên, đút cặc em vô lồn bả, cho em hưởng mùi người lớn một lần cho biết. Nhưng bác không làm, cứ tiếp tục dụ ngón cẳng em. Chịu không nổi, em năn nỉ bác một cách thống thiết :

- Sao bác kgông chịu lên dụ cặc con mà cứ nắc ngón cẳng hoài vậy.

Bác ngừng nắc, nhìn sững em. Mặt bác tội nghiệp, nói:

- Biết con có cho bác cái hân hạnh đó không? Trời ơi, nếu mà vậy thì, con muốn cái gì cũng có, Du ơi! Cho phép bác nhen?

Rồi bác trườn lên, cầm cặc em đút vào lồn, nằm sấp lên người em. Em cởi luôn áo bác ra. Hai trái vú bự ị sát lên ngực em. Em nhồm

người bác lên một chút, cầm một vú, em cong người bú sòng sọc trong khi bác dụ em âm âm lên cặc em. sướng không thể nào tả nổi. Bác nói nhỏ nhỏ :

- Anh Du ơi! Em thèm dụ anh lâu lắm rồi mà anh không biết. Em dụ dỗ anh biết bao nhiêu lần rồi, anh nhớ không? Em phải đi Đại Ngãi tìm ông Thầy Miên mua thuốc nứng về làm kẹo, làm bánh mời anh. Bữa nay em mới thỏa nguyện. ông Thầy nói : "Ai ăn thuốc này mà không đòi dụ, thì bà trở lại tôi trả bồi tiền gấp ba". Thuốc tiên thật! Ông còn nói, dặn ông con trai mà ăn thuốc này rồi, không những sẽ nứng, mà còn dụ rất lâu. Anh ráng dụ em lâu lâu chút, Du ơi!

Không biết có phải nhờ thuốc đó không. Bác dụ em lâu cả tiếng đồng hồ. Bác ra hết hai lần rồi dẫn em vô buồng, bắt em trèo lên dụ bác. Cặc em nhỏ quá, lồn bác lại lớn, mà còn quá nhiều nước. Em cảm thấy lỏng lẻo, nhưng nhờ bác khẹp hai cái

đùi lại cặc em bót và sướng hơn.

- Anh dọn qua đây ở luôn với em được không? Du? Bác nói.

- Nếu bác cho phép, con ở luôn đây bữa nay. Em trả lời.

Nghe xong, bác bưng mặt em, đưa môi ngậm môi em. Bác chuyển lư~i qua biếu em nút. Bữa chiều đó, em biết hết những gì người lớn làm. Nhìn thân hình trần truồng cứa bác, em mê mẩn lâm thần. Bác chỉ có 2 người con, mà lại nhà giàu nên da bác trắng như bông bưởi. Người ta đồn bác trai chết vì bệnh thận. Em có biết bệnh thận là gì. Được của ngon, em cứ tha hồ hưởng cho sướng. Trời chạng vạng rồi tối hẳn. Bác không bật đèn, cơn mưa vẫn kéo dài dằng, càng nặng hột hơn. Tiếng ếch nhái, côn trùng vang lên ngoài vườn ngoài ruộng gần đó. Bác cắn bả vai em, cắn cằm em, rồi nói :

- Anh làm chồng em luôn được không, hả Du?

Anh đừng kêu em bằng bác nữa. Tên em là Nguyệt, gọi tên em là Nguyệt được rồi. Em không muốn của cải này lọt vào tay người khác. Nếu anh chịu làm chồng em, em bán hết, về quê em ở Vĩnh Long ở. Phía bên em, còn giàu gấp 10 lần. Em sợ ở đây chòm xóm dị nghị, tới tai cha mẹ anh. Em sẽ mất anh!

- Vậy thì bác, ủa quên, Nguyệt với Du cứ âm thầm đụ lén lén cũng sướng vậy. Việc gì làm vợ chồng cho thiên hạ cười chê? Như vậy, mình có thể chơi bao lâu cũng được.

Bác ôm em chặt cứng, nói giọng thiết tha :

- Không, em sợ mất anh. Bởi vì sau bữa nay, anh sẽ thêm đụ đàn bà con gái hơn. Em thì đã 40, lớn hơn má anh. Sợ có ngày, anh sẽ gặp cô khác trẻ trung hơn, đẹp hơn rồi bỏ em. Khi ông Tư chồng em qua đời, em chỉ có một giấc mộng~ : tái giá với người chồng tuổi bằng anh. Anh gọi em bằng bác đâu, chứ có liên hệ máu mtl gì đâu mà anh sợ. Nghe không? Chịu làm chồng em không? Nói đi, gật đầu đi, cho em mừng chút coi.

Bỗng em gật đầu, tuổi thơ ngây lúc đó em không còn biết suy nghĩ xa gần gì cho mệt óc. Nghe được Bác cương, chiều chuộng, ăn sung mặc sướng, nhất là mỗi ngày khỏi gánh nước tưới vườn dưa, vườn cà, em vui rồi. Lại được tha hồ đụ... Nghe em gật đầu, bác Nguyệt rất hồ hởi, bảo em:

- Anh Du, em muốn anh bú lồn em lần nữa. Để em bật đèn lên cho anh thấy rõ lồn em nhen!

Chương 29

Đèn bật sáng trưng, bác nằm ngửa ra, kê cái gối dưới dít. Mu lồn với mớ lông đen dày rậm nhô lên, hai tay bác banh lồn ra sau khi hai bắp đùi đã dang rộng. Lần đầu tiên em nhìn tận mắt lồn đàn bà. Lông lồn bác nhiều quá cho nên bác phải dùng tay banh mép lồn ra. Da non màu đỏ đỏ ướt nhẹp nước lồn. Phía dưới có cái lỗ nhỏ sâu hoắm. Em lấy ngón tay nghịch cái lỗ đó, thì bỗng bác rên lên :

- Anh biết nhiều quá, vậy mà em đâu có ngờ, hả Du. Hồi còn sống, bữa nào mệt, chơi hồng được, chồng em hay đút hai ngón vô đụ thế cặc cho em ra

đó Du ơi! Lỗ đó là lỗ lồn đó.

- Ủa, sao nó nhỏ có chút xíu mà hai ngón vô lọt được?

- Nhỏ vậy mà đầu con nít ra lọt đó, mình ơi! Không tin, anh cho hai ngón vô thử coi. Làm dùm em đi mình !

Em tò mò, chụm hai ngón lại, đút hết vô. Bác hẩy cái dít lên, chu mỏ, hú liên tục, rồi cầm tay em thụt, bác la :

- Xúc lúa, xúc khoai ra khỏi kho em, đem về bên bán đi! Trời ơi, cảm ơn trời cho con được đụ thẳng con nít nhô tuổi thua con trai tôi! Đã quá, Du ơi là Du? Cặc anh nhỏ quá, đụ này giờ không đã. Bây giờ được hai ngón anh vô, nghe như cặc ông Tư, chồng em. ông Tư ời? Tôi ngoại tình nè. Ai biểu ông bỏ tôi mà đi bắt ngờ làm chi. Đụ ngón tay vừa cứng vừa lâu, sướng hơn cặc của ông nữa, ông biết không? Du ơi làm ơn cho thêm ngón nữa được không? Đó, cưng ơi, ui, ui, chặt quá đi mình ơi! Sướng dễ sợ lắm Du ơi! Ba ngón, ui, ui...

Bác thục liên tục bàn tay em cả hơn nửa tiếng. Miệng bác nói cái gì em không hiểu. Bác chửi mấy thằng chó đẻ Việt Cộng. Bác đào mả từ Stalin, Mao Trạch Đông cho tới Hồ Chí Minh ra mà bằm, mà xới Gầm một tiếng, bác năn nỉ em cho luôn 4 ngón rồi bắt em cúi xuống nút hột le. Lúc đó em đã biết tự động thục lồn bác. Hai bàn tay bác tự bóp mềm cặp vú và nghiêng răng lại, ền dít lên, ra một cái trời long đất lở ? Em cũng sướng theo. Từ đó em mới biết lồn đàn bà to thật. Em định rút bốn ngón tay ra, bác không chịu, giữ tay em lại, nằm thõ, mắt

nhắm liu riu, miệng thì thảo :

- Để nguyên vậy mình ơi! Em chưa đã đâu, nghỉ một chút em dụ nữa. Một năm tròn rồi chứ ít ỏi gì sao. Sống mà không có hơi đàn ông con trai, kể như chết rồi. Giàu có mà làm gì? Sang trọng mà làm gì? Anh đưa cặc đây cho em bú một mách nữa, Du ơi! Xoay ngược lại, đó. Tay anh thực tiếp lồn em. Trên này em bú cặc anh. Dụ vậy chắc đã lắm, mình ơi !

Bác kéo cặp giò của em lên, bắt em úp cặc lên mặt bác. Dưới này bốn ngón tay em lại tiếp tục dụ tàn canh như hồi nãy. Bây giờ, chẳng những em biết thực, mà còn biết xoay, lộn đủ chiều và móc cái mòng đóc của bác nữa. Tay kia em cầm cái hột le của bác mà se nhuyễn như. Bác ngậm cặc em vừa bú vừa la rần rờ. Mưa bên ngoài như thác đổ. Càng về đêm, càng nặng hạt. Gió thổi vù vù. Vừa thụt em vừa ngấm lồn bác say đắm. Nhất là bộ lông lồn dày rậm. Hai bắp đùi trắng bóc. Bác bóp hai mông đít em có khi đau điếng mà em lại khoái. Bác ngậm luôn hai hòn dái em vô miệng, lần lần cái lưỡi Em sướng muốn chết được. Thỉnh thoảng

bác đâm cái lưỡi vô lỗ đít em nữa.

Bàn tay em ướt như nhúng vào thau nước hồ. Chưa bao giờ em dám mơ được vào phòng bác, úp cặc lên mặt bác cho bác bú. Được bú thì sướng thiệt nhưng em vẫn thèm được dụ như hồi nãy, nên em xin bác :

- Con thèm dụ bác Nguyệt một lát, được không?

- Anh thèm dụ em hả? Được chứ. Ráng giữ cho lâu nhen.

Hai bàn tay bác lại banh lòn. Em đút cặc vô nắc. Em biết là cặc mình nhỏ quá, chẳng làm bác sung sướng bằng bốn ngón tay. Nhưng em vẫn thèm được nằm hằn lên người bác. Hai tay tha hồ bóp vú. Môi em hôn, nút lười bác... Và được nghe

Lạy trời cho anh mau lớn 18, 19 tuổi, dụ mới đã Lúc đó em sẽ để dính bầu, đẻ một đứa con giống hệt anh... Bộ Du thèm dụ em lắm hả? Chịu làm chồng em luôn, nhen Du?

- Dạ.

- Anh mà 18 tuổi, chắc cặc to như người lớn, bú ngon lắm à ? Du có biết tại sao em thêm dụ anh không?

Không, tại sao?

- Tại gương mặt anh giống hệt ba anh, chú Thời. Hồi còn con gái, đáng lẽ em lấy ba anh chứ đâu phải ông Tư. Em cặp với ba anh, ăn ở như vợ chồng hết gần 2 năm chứ đâu phải ít. Gần đến ngày làm đám hỏi, em bắt gặp ba anh dẫn một cô gái đi Cần Thơ chơi. Vậy là em ghen, em bỏ. Em cặp với ông Tư, làm vợ ông Tư luôn cho bố ghét. Em muốn ba anh phải đau khổ lại với em, khi mỗi ngày thấy em nhờn nhơ, đùa vui trước mắt. Ba anh đau khổ thật Cho nên bây giờ dù biết em đã là chị dâu, ba anh vẫn còn yêu em như hồi trước.

Một bữa ông Tư chồng em, có dịp đi Sài Gòn hết tuần lễ, ba anh mò qua thăm em, nắm tay em nắn nỉ, trở lại với chàng. Chàng hiểu em sống với ông Tư là để trả thù chàng, chứ chẳng có chút yêu thương, hạnh phúc. Chàng nói :

- Bộ hết người rồi hay sao mà em lại lấy anh ruột của anh? Em bắt anh công khai phải gọi em bằng chị, trong khi chúng mình đã từng "ăn ở" như vợ chồng? Ba năm rồi Nguyệt à! Em có thấy anh hao gầy, xanh xao đi không? Anh hiểu chính anh có lỗi trước. Nhưng hình phạt ghê gớm em đang đáng xuống đời anh, như vậy chưa đủ sao? Xin cho anh tạ lỗi vì anh không còn đủ can đảm, nghị lực chịu thêm đau khổ...

Du thấy đàn bà chưa? Khi họ trả thù thì trời đất cũng rung chuyển. Đêm đó, ba anh ở lại. .Chàng quyết xin em cho chàng ôm em ân ái một lần. Em khóa cửa, im lặng. Vì chàng không hiểu được nỗi đau to lớn của em khi nhìn chàng cầm tay cô gái tên Kim vào phòng ngủ Thế Tường ở Cần Thơ. Nỗi đau như đá đè lên ngực. Thấy cơm mà không thèm ăn. Nằm xuống thức trắng đêm. Người xanh xao vàng vố. Em quỳên sinh hết 3 lần. Cả 3 lần đều được cứu sống. Mối hận vẫn còn ngùn ngụt trong tim em. Chưa đã nư. Hôm nay em cặp luôn cả với anh, vì thừa biết trước sau, ba anh cũng phát hiện. Cho nên, lúc nãy em có nói : "Xin Du hãy làm chồng em! " Yêu cha, lấy không được, em phải lấy con. Nếu chú Thời, ba anh có biết, thì việc cũng đã

rồi. Đã rồi và tàn nhẫn như cái đêm chàng dẫn Kim vào khách sạn.

Lẽ ra, em phải đợi thêm hai năm cho anh được 16, vì nữ thập tam, nam thập lục. Nhưng cõi lòng em không đợi được. Phần vì em vẫn sùng sục muốn trả thù Phần vì anh giống hệt Thời hồi niên thiếu, hồi chàng với em lén lút tình tự, ân ái suốt 2 năm. Em trả thù Thời vì YẾU chàng, chứ không phải vì GHÉT. Cho nên em phải lấy anh, lấy anh để đỡ nhớ Thời và cũng để chàng thấm đòn trả thù cay độc của em.

Nói xong, bác ôm em nắc cuồng si. Hôn em đã diết và cứ gọi em là Thời. Sao lại có cuộc trả thù dai dẳng, cay độc như thế.

- Thời ơi, anh phá trinh em, dưới cây bàng, bên cồn tranh. Anh dạy em bú cặc? Dạy em dụ ngòi, dụ đứng đủ kiểu. Anh hứa nhất định phải lấy em làm vợ. Rồi sao lại bỏ em? Em phải lấy lại con trai anh mà đáng lẽ nó phải là con em? Anh không

hiểu đàn bà. Em dạy cho anh hiểu. Dụ em đi Du. Ơi! Dụ thật mạnh vào. Anh dụ càng mạnh, em càng hả mồm thù to lớn. Khi Du lớn lên, em sẽ có con với anh. Lúc đó chú Thời sẽ bò mà khóc! Quặn quại mà khóc!!!

Em chậm rãi hỏi bác Nguyệt :

- Bây giờ người con gái tên Kim đó ở đâu?

- Ở trong nhà anh chứ đâu?

- Ủa, nhà Du đâu có người đàn bà nào tên Kim... ồ, thôi Du biết rồi. Có phải má Du không? Đoàn Thị Kim?

Bác Nguyệt im lặng, cứ ôm em dụ rần trời, hôn em da diết. Mặt bác hùng lên cơn sướng đỏ au. Mà mắt thì trào lệ , nói:

- Du bao nhiêu tuổi, thì em chịu cơn đau bao nhiêu năm. Cho đến khi nào em có con với anh, may ra lòng em nguôi đi... ời, mang bầu với anh? Dụ mạnh thêm đi, chồng bé ời! Em sướng vô cùng Du ời! Giống hệt hồi em dụ ba anh vậy.

Em hiểu cặc mình quá nhỏ so với lồn bác. Vậy mà sao bác Nguyệt diễn tả sung sướng ngất trời. Có lẽ bác sướng vì đang trả đũa thù với ba em. Hai tay hai chân bác quấn chặt người em, rồi từ phía dưới, bác hẩy lên đụ sầm sập. Em lại cũng biết mình đang giúp bác trả thù cha mình là bất hiếu.

Nhưng chất thuốc trong những viên kẹo và hai cái bánh em ăn lúc nãy làm em không còn biết gì phải, trái Em cứ ôm đụ bác Nguyệt dã man. Như lời bác nói, em kéo dài được trận đụ cũng nhờ chất thuốc của ông Thầy Miên. Sướng thì có sướng mà em không cảm thấy muốn ra. Bác Nguyệt hình như đã ra hết mấy lần. Bởi mỗi lần bác ra, thì như con hổ đói say mồi :

- Du ới, nghe em trút hết nỗi hờn vào trận ra này? Đó, anh nghe không? Em quyết phải mang bầu đêm nay mà. Cha anh đã làm cho em dâm. Thờì đã làm em thành con điên. Lý do em lấy ông Tư cũng chỉ vì ông Tư giống hệt cha anh. Sống với ông Tư là em sống trong mộng ảo. Trong tim em không có ông Tư. Em đã ôm ông Tư mà nghĩ đó là Thờì, người em yêu đến chết! Thờì ới! Em đang ra nữa đó, Ui, sướng, sướng lắm Thờì ới!

Bác vừa ra, vừa nhìn em không chớp mắt, vừa gọi tên Thờì. Đến 10 giờ, dù trời vẫn còn đổ mưa như trút, em với bác cùng ra một cái sướng thấu mây xanh. Lần đầu tiên trong đời thiếu niên, em hưởng được cái sướng không tiền khoáng hậu.

- Chết rồi Du ới! Ra cùng một lúc là chắc chắn em sẽ có bầu. Đứa con này sẽ giống hệt Thờì, sẽ giống hệt anh. Hình như anh bắn ra nhiều lần trong em phải không? Em đã phá trinh anh. Nước khí con trai 14 tuổi đã vào lồn em. Bữa nay là ngày trứng em rụng. Ai hỏi em có bầu với ai, em sẽ mạnh đạn bảo với Du, con trai người tình của tôi!

Chương 30

Nằm trên bụng bác, em mệt quá, thở hồng hộc. Bác còn nói nhiều nữa mà em nghe xa xôi như từ cõi trời nào cao lắm vọng về. Bác đỡ em nằm xuống giường, đắp chăn cho em, rồi chàng hăng ra, cho mấy ngón tay vào lồn, móc nước khí của em với bác, cho vào mồm mút xoành xoạch. Bác liếm cặc của em, liếm khắp thân người em cách tha thiết Nhìn hình ảnh đó, tự nhiên em lãng mạn yêu bác. Khi lười bác liếm lên tới ngực em, em kéo bác lên, bưng mặt bác nhìn say đắm. Người đàn bà có một tình sử đau đớn. Đáng lẽ bà là mẹ em, nếu ba không ngoại tình với má Kim tại phòng ngủ Thế Tường ở Cần Thơ. Bác bảo em đã ra cùng một lần với bác. Em sẽ có con với bác? Có thể nào như thế không? Em không cần. Tuổi thơ ngây của em làm em bạo gan hành động tất cả, không cần biết ra sao ngày mai.

Rồi em tiếp tục bú lồn bác, đụ bác thêm hai lần nữa. Xong chìm vào giấc ngủ lúc nào không biết! Đêm đó em không về nhà. Đó là một chấn động lớn cho gia đình em. Chưa bao giờ em làm thế mà không xin phép ba mẹ . Sáng sớm tinh sương.

Trời đất còn ướt đầm, vì cơn mưa đêm qua, ba em từ nhà lội đến. Dĩ nhiên, gia nhân cho ông biết là em đã ngủ lại đó suốt đêm. ông không dám gõ cửa, đi vòng ra sau vườn, dừng lại cửa sổ phòng bác Nguyệt nhìn vào.

Dù trời chưa sáng hẳn, ba em cũng nhìn thấy bác Nguyệt và em trần truồng ôm nhau, gác chân lên nhau, say nồng giấc ngủ như đôi nhân tình. Một lần nữa, cơn đau khổ cuồng điên làm ông quý gối sụm xuống gần đám hoa hồng ngoài vườn. Hình như ông có khóc. âm thanh náo loạn đó làm em với bác Nguyệt thức dậy. Bác tung chăn chồm lên, nhìn ra cửa sổ rồi mỉm cười đắc thắng.

- Ai vậy bác Nguyệt? Em hỏi.

- Một người đàn ông. Bác trả lời bình thản. .

Em chồm lên nhìn, bác nín lại nói dối :

- Người làm vườn, đừng cho nó biết có anh trong này. Em đang thèm

nữa. Du lên dụ em dữ dội như đêm qua đi!

Em thơ ngây trèo lên người bác, cắm cặc vào đụ tình bơ. Bác nhiệt tình hơn, quăn quại hơn, rên lớn hơn đêm qua :

- Mới có một đêm mà anh đụ rành quá vậy, hả Du? Ui, Du ơi, em mê anh quá rồi? Làm chồng em luôn nhen? Em nuôi anh suốt đời. Chắc chắn bữa nay em bị tắt kinh rồi.. Đứa con này của em sẽ mang tên Nguyệt Du, ha ha ha...

Ngoài kia, người đàn ông trời đầu lên nhìn vào Em chợt nhận ra đó là ba em. Tóc ông rối bù, đôi mắt ướt đẫm. Trong này, bác Nguyệt dùng hai tay hai chân ôm em cứng ngắc. Bà hẩy dít lên nắc, miệng gào lớn hơn :

- Nắc mạnh xuống đi anh Du. Em là vợ anh rồi, biết không? Bữa nào hai đứa mình đi Cần Thơ, vô mượn phòng ngủ Thế Tường, có máy lạnh đụ một ngày cho đã. Em nhìn ba, lòng đau như cắt, gọi lớn:

- Ba!

- Ba nào? Bác Nguyệt vừa hỏi như không biết, trong khi bà vẫn ôm cứng người em không cho di động. Bà lật em nằm ngửa ra bú cặc hùng hục. Bà ngậm luôn hai hòn dái nút ngon lành và lại cho ngón cẳng cái vào lồn bà, nắc. Bà như một người điên, không còn lý trí. Nhìn cảnh đó, chịu không nổi, ba em bỏ chạy, miệng la huyền thiên cái gì đó xa dần, xa dần. Bác Nguyệt ngừng bú cặc, nằm ngửa ra bên em cười ngặt nghẽo, cười rữ rựi, cười man dại...

Sau sáng đó, tự nhiên em không muốn ở lại nhà bác Nguyệt nữa. Vì em biết ba em đã khám phá ra mối tình quá loạn của em và người tình xưa của ông. Em không dám về nhà, vờ xin bác Nguyệt mấy trăm đồng, bảo là đi sắm áo quần. Nhưng thật ra, em ra mua vé xe đò, trốn lên Sài Gòn, xin vào làm hầu bàn tiệm phở Tàu Bay...

... Bé Lan mặt ngẩn ngơ đỏ hồng vì bị kích thích bởi câu chuyện dâm đầy bi dật. Lan sà vào ôm Du hôn một cái thật nồng nàn và lâu gần mấy phút rồi hỏi Du :

- Nếu bác Nguyệt không phải là người tình của ba Du, thì Du có còn

ở đó ân ái tiếp tục với bà ta không?

- Chắc chắn là có. Con trai lớn lên lại gặp một đàn bà đa tình lãng mạn c() đó, làm sao không si mê được. Nhưng cách đây gần một tháng, em gặp chị Hai Nghĩa đi với chồng vô ăn phở. Chỉ nói bác Nguyệt đang có bầu. Ai hỏi bà có bầu với người nào, bà đều trả lời là với em. Mà sao lạ quá. Ngủ với bác Nguyệt rồi, tự nhiên em cứ thèm người lớn tuổi Hôm chị vô ăn phở trong tiệm, thấy chị cứ nhìn em hoài, em mơ ước làm sao có được người tình như thế thì sáng nay, anh Lâm lái xe lại đón em đi và nói:

- Bữa nay mừng một, anh sẽ cho em hai cái lì xì thứ nhất là em sẽ được vào phòng, lên giường với cô gái hay nhìn em, thứ hai, em sẽ được món tiền 5,000\$ rồi anh chở em về đây. Vừa rồi chị hôn em làm em thèm quá à.

Lan cầm tay Du để lên ngực mình nói:

- Thèm thì chị cho phép đó. Muốn làm gì cũng được.

- Nhưng chị là vợ anh Lâm mà...

- Oì, vợ Nhưng chị muốn gì được nấy. Chị muốn được ái ân với một cậu bé. ~nh chiều ngay. Em cứ xem chị như bác Nguyệt đi, nghe em kể, chị thèm được như bác Nguyệt quá.

Nói xong, Lan dẫn bé Du vào phòng, không cần khóa cửa, mở nhạc êm dịu, mở màn. Rồi Lan thoát y từ từ Du đứng chết sững, ngắm từng mảnh vải trên người Lan rơi xuống cho đến khi toàn bộ thân thể trần truồng của Lan hiện ra.

Cặp mắt Du búp lên. Mặt đỏ như uống rượu.

Lan bảo:

- Em cũng cởi truồng ra như chị đi.

Du cởi áo rồi cởi quần mà mắt vẫn dán sát vào thân hình hấp dẫn của bé Lan. Nó nhìn Lan gác một chân lên thành giường, đưa tay xoa xoa bộ lông lồn, tay kia thoa vú, mời mọc Du vào trận. Con cặc Du

bồng sừng lên, chĩa thẳng. Nó không lớn bằng của anh Lâm, nhưng rất xinh. Da trắng bóc, còn cái núm trên đầu. Lông dài mờ mờ. Đúng là hình ảnh Lan mong ước. Lan nhìn ngây ngất cặc Du rồi nói :

- Lại sát gần bên chị đi. Em không thấy nước lồn chị ứa ra sao?

Du nhích từng bước, chậm chạp tiến gần bên Lan. Đúng ra đây là cặp tr~ con đã biết chuyện người lớn quá sớm. Một "cặp nhân tình" thiếu nhi ? ! ! Du đứng sát vào Lan, bồng nó đưa hai tay ôm chòang "Chị" Lan, dúi cái mặt vào cổ Lan, nói :

- Bữa nay không có ăn kẹo, mà sao em cũng núng dể sợ luôn. Em sợ, không biết lát nữa, hai chị em mình đụ nhau, em có kéo dài được như buổi chiều đụ với bác Nguyệt không?

Lan đưa tay nâng bóp nhẹ cặc của Du một cách thiết tha:

- Ôi nó dễ thương quá Du ơi! Lâu nay chị toàn dụ với người lớn, cặc họ to như trái chuối. Còn của em nhỏ nhắn, xinh xắn quá đi! Chị mơ biết bao lâu rồi bữa nay mới thành sự thật. Cặc này bỏ vô miệng bú chắc ngon tuyệt phải không Du? Chị thêm dụ một cậu con nít. Hai chị em mình phải đụ suốt chiều nay. Nếu cần, qua luôn đêm cũng được. Đói bụng cho chị hay!

Thằng Du đứng bất động vì bàn tay xinh xắn của chị Lan đang vo ve thân cặc, đang bóp nhẹ nhẹ đầu cặc. Miệng lan kề sát tai nó mà thổi làm ồ ọc trâu khắp người nó nổi lên. Lan đặt bàn tay Du xuống sờ lồn. Tay Du ướt chèm nhẹp :

- Sao nước của chị nhiều quá vậy, chị Lan?

Nhiều hơn của bác Nguyệt nữa. Cho phép em xuống liếm nuốt vô bụng, chớ để nó dính tay em ướt quá chị ơi!

Lan không trả lời, nhấn cái đầu Du xuống. Lan vẫn gác chân như thế. Du quỳ xuống đất, hai tay ôm hông đít chị. Lưỡi Du bắt đầu liếm. Vừa liếm Du vừa quan sát lồn chị Lan. Đẹp, đẹp hơn gấp 10 lần lồn bác Nguyệt đã 40 tuổi có 2 đứa con.

Vì không có chỗ nào thâm đen. Một màu đỏ hồng từ hột le xuống hai

mép lồn và âm đạo. Du liếm say sưa vì nước lồn của Lan mùi cũng thơm hơn của bác Nguyệt. Tiếng Lan rên êm êm tình tứ. Quả đúng là hai trẻ con đang làm tình. Lan ngửa mặt lên trời, hai môi nhô lên, mắt nhắm nghiền. Lan hưởng hết cái sướng mà lâu nay, đêm nào cũng mơ ước! Máu thềm đụ trê con, đúng ra, Lan đã manh nha có từ hồi còn 13, 14 tuổi. Lan mơ một cậu bé nhỏ xíu, chưa biết gì để Lan vừa đụ vừa huấn luyện. Lan muốn nó càng vụng dại càng tốt. Đó là tất cả lý do Lan tâm sự với Lâm. Nhưng chàng lại mang về tặng Lan cậu bé đã từng có kinh nghiệm, từng đụ một chị già đến mang thai. Cũng tốt thôi. Như vậy đỡ tốn thời giờ dạy bảo. Nhìn xuống quan sát Du đang le lười liếm lồn, Lan cảm một nỗi khoái lạc lạ kỳ mà trước giờ em chưa từng có. Lan tự thấy mình như một phụ nữ đã lớn tuổi để Lan được thêm một cảm giác đang dụ dỗ một trê con. Cảm giác này giống hệt của bà Nguyệt ngày nào tuột quần bắt Du bú lồn ngoài phòng khách.

Bé Du nhắm mắt, mê man nưt hột le, xong cho lưỡi quét mạnh khe lồn. Nó đâm lưỡi sâu vào lỗ lồn mà "đụ " để Lan rên lớn những câu mà Du chưa từng nghe qua trước đây:

- Con ơi, ba con đi vắng chắc mai mới về . Bú lồn mẹ cho lâu nghe Du. Rồi lát nữa hai mẹ con mình đụ. Du phải làm sao cho bụng mẹ sưng lên như bác Nguyệt dưới Vĩnh Trạch, nhen!

Du ngừng lại giây lát, nghe cho hết câu rồi bú tiếp Lần đầu tiên hẳn nghe ngôn ngữ man rợ của giống người ăn lông ở lỗ từ những góc rừng thâm u hiểm hóc. Đầu óc Du hoang mang, xúng lủng. Du đâu biết đó là câu rên Lan bắt chước chị Lâm trong những ngày chị đụ với Bình và Hoàng ở Khánh Hội. Và đó cũng là câu rên của những bà già mỗi lần đến bỏ tiền ra đụ với Đắc, với Báu. Câu rên nghe dã man, súc vật. Nhưng sao nó có sức thu hút, quyến rũ, bắt Lan thuộc lòng. Hôm nay mới có cơ hội phun ra khi Lan làm tình với bé Du.

Rồi Du nhớ lại hôm ôm đụ bác Nguyệt. Bà này lúc nửa đêm, khi đạt đỉnh cao khoái lạc, tâm hồn man dại điên cuồng, cũng đã ôm Du và la lên giống hệt, làm Du không cầm được, đã bắn khí ra cùng lúc với bác Nguyệt.. Biết ớt là cay, nhưng người ta vẫn cắn làm cho bữa ăn thêm ngon miệng. Biết rượu nồng say, người ta vẫn uống cho hồn phiêu du, lãng đãng. Hết tám mươi phần trăm nhân loại hiểu cái gì là hại cho sức khỏe. Thế mà vẫn chuốc lấy để bệnh hoạn, ốm đau...

Du đứng lên, cũng vì câu rên của chị Lan. Nó tự động đút cặc vào lồn Lan, nút lư~i Lan, bóp vú Lan rồi hỏi:

- Sao chị gọi em bằng con?

- Chị bắt chước mấy bà lớn tuổi mỗi lần họ dụ trẻ con. Dụ em mà rên được câu đó, chị đã gấp mấy lần Du ơi!

Du đứng nấc tới tấp. Không ai biết đầu óc nó nghĩ gì. Hai bắp đùi Lan khép cứng lại cho lồn được bót hơn. Hai cô cậu bé con dụ nhau sầm sập, tiếng rên của Lan oang oang, làm ồn cả căn phòng, không còn nghe được nhạc tình lãng mạn. Cũng lần đầu tiên Du được dụ đứng vì chị Lan cao ngang tầm với nó. Lan nói:

- Ớt non mà cay lắm Du ơi! Cần gì phải cặc lớn mới sướng. Tình là phải lãng mạn. Giường chiếu không nằm mà phải dụ đứng, chồng lớn tuổi không thèm mà phải tìm con nít. Ráng giữ cho lâu nhen con trai. Ra sớm mất vui.

Du nhận thấy những cảm giác sung sướng hần đang có, hoàn toàn khác với những khoái lạc khi hần dụ bà Nguyệt. Lỗ lồn chị Lan chật hơn nhiều. Vú Lan nhỏ, cứng săn hơn nhiều. Nhất là thân người bé nhỏ của Lan, vừa tầm ôm của Du. Mùi thơm của gái mới lớn lên ngào ngạt. Cặp môi hồng đào của chị Lan cho nó những cái hôn vừa êm thấm vừa nồng nàn. Du nghĩ : "được dụ như thế này, không cần lãnh tiền nó cũng khoái".

- Mình ngừng dụ một lúc, cho chị bú cặc em nhen Du?

Thằng Du tự động rút cặc ra, nằm ngửa trên giường đợi. Lan trườn lên, nhìn chăm chăm con cặc Du. Đây là hình ảnh mà Lan phải tưởng tượng suốt bao nhiêu năm, mơ ước bao nhiêu đêm. Nó săn cứng, da trắng, đầu cặc chỉ lòi ra một tí, vì da qui mào vẫn còn bao. Thân cặc chỉ to hơn ngón tay cái và dài khoảng một phân. Lông dái mọc thưa thưa ngắn củn. Tay Lan bọ hai hòn dái, mân mê thân

yêu Mũi Lan hôn con cặc thật lâu mà không thêm cho vào mồm bú, làm Du chờ dài cuống cổ. Càng chờ, Du càng thèm càng nóng ruột. Con cặc cứ giật khơi khơi Du nhìn cử chỉ mê đắm của Lan hỏi:

- Sao lâu quá chị không chịu bú? Làm em chờ muốn chết?

- Để yên cho chị thưởng thức! Đẹp quá Du ơi? Đúng là cặc con nít. Hôn nó bằng mũi mà nước lồn chị ứa ra từng chập. Làm sao mỗi ngày có cặc này bên chị cho chị hôn, chị bú hả Du? Nó như cái bông búp chưa nở. Như cái trứng gà lộn chưa tượng hình. Như đĩa rau non xanh ngắt chưa ai gấp. Làm sao em có được những cảm giác chị đang có. Không thể nào chị diễn tả hết cái sung sướng của người lớn tuổi đang làm chủ một cậu bé mới lớn. Bác Nguyệt có thai với em là phải. Bác còn mạnh dạn tuyên bố với mọi người : đứa con trong bụng đó là của em!

Tình bất diệt là tình lãng mạn. Em có biết sáng nay, chị cũng không uống thuốc ngừa khi anh Lâm dẫn em về đến.

Chương 31

Tự nhiên chị bỗng muốn có bầu với em! Chị muốn có kết quả thực sự của tất cả khoái lạc mình đang hưởng. Con chị lớn lên, nhìn nó chị ắt nhớ lại từng nụ hôn nồng nàn lên cặc em bây giờ! Tại sao không? Có thai với người mình yêu là điều hạnh phúc to lớn... Bây giờ chị ăn nó cho em sướng đây.

Lan ngậm vào cặc cậu bé nút nút mấy cái, lại nhả ra nhìn đăm đăm. Hai ngón tay Lan tuột da qui đầu xuống, để đầu cặc lòi ra rồi em ngậm vào nút như đứa bé nút vú mẹ. Lan lập lại cảnh chị Lâm ngày đầu tiên mò vào phòng thẳng con nuôi Hoàng ở Khánh Hội. Ngồi ngoài này xem mà nước lồn Lan ứa ra ướt hết quần xi líp. Chẳng những nó dâm mà còn có cái gì loạn loạn, trái luân lý. Mặt Lan đỏ hồng lên. Những sợi gân trên má căng thẳng ngây ngất..

Mông đít thẳng Du hẩy từng từng đòi hỏi vì Lan ngậm vào nút chưa đầy năm giây, đã lại nhả ra. Du hực hực chơi với :

- Chết em chị ơi! Đang sướng chị lại nhả ra.

Bộ chị hồng biết bú hả? Em la làng lên cho chị coi.

- Ngậm vô bú mạnh đi!!!

Lan vẫn bình thản. Em đang chìm vào cái lãng mạn của những chị già từng đến bú cặc của Hoàng và Bá. Du càng la lớn, Lan càng khoái lạc vì đã "hành hạ " được một em bé !

Hình ảnh và âm thanh dâm dật đó đã lọt vào mắt của anh Lâm và bà Yến đang ngồi trước cửa phòng nhìn vào. Lâm đến đón bà Yến sáng nay là để đưa về ân ái, để đi khách như thường lệ. Khi bước vào, bà Yến bỗng nghe tiếng trẻ con Du la ới ới bà bảo Lâm cho bà nhìn lên cảnh Lan đang làm tình. Vì bà cũng là một trong các chị già thêm dụ trẻ con. Thấy Lan bú cặc nghệ thuật quá, bà thầm khâm phục, cổ học :

- Làm cách nào lát nữa anh cho em hưởng cậu bé đó một chút được không? Bà Yến nói nhỏ bên tai Lâm một cách thèm khát.

- Chuyện để thôi. Lâm trả lời.

- Con cặc thằng nhỏ xinh quá! Nó có biết chơi không hả anh?

- Nó đã từng đụ một bà già 40 tuổi có bầu, Ô nhà quê đó !

- Ôi vậy thì thích quá. Tốn mấy em cũng không tiếc. Anh cởi quần ra, đưa cặc cho em nắm cho đỡ thèm cái coi. Lâm tuột quần. Tay bà Yên chụp liền cặc anh mà bóp:

- Anh rờ lồn em chút đi. Sao bữa nay hiền quá vậy? Người ta đang nứng bể lồn mà không biết phục dịch gì hết à. Đó, cởi hết ra cho em ơ, bóp vú mạnh mạnh đi Thằng nhỏ lên Du hả? ơ, Du ơ, chị đang thèm em lắm nè Du ! ! ! Đụ xong chị Lan, em cho chị hưởng em chừng hai tiếng thôi! Mấy chị cũng trả... Ui, con nít cỡ đó mà nó nằm trên người mình, đút cặc vô đụ, chắc mình qua đời quá! Móc lồn em đi, Lâm. Se hột le cho em!

Bà Yên la lớn quá làm Lan và bé Du nhìn ra rồi lại riếp tục làm tình. Lan mặc kệ ai muốn nhìn thì nhìn, em cứ hưởng, tận hưởng cho sướng cuộc đời, cho đã cái máu dâm thèm đụ con nít. Lan yêu khúc gân nhỏ, trắng mịn của Du quá. Ngâm vào bú đã một lúc, xong Lan lại nhả ra ngậm như ngậm đóa hoa.. Những ngón tay Lan xoa lên vùng lông dái mọc lún phún mịn màng của Du. Mồm Lan nghe ngon lành như ăn trứng gà non với rau răm muối tiêu. Lan chìm ngập vào cơn khoái lạc mơ hồ. Nửa như ảo ảnh, nửa thật, làm Lan nghiện ngập, hồn phê cao tuốt tận mây xanh. Trước đây, khi lên giường với Hoàng, với Báu rồi với Lâm, Lan là đóa hoa được tưng tiu chiều chuộng. Em cứ nằm ngửa ra đó mà hưởng. Còn bây giờ, Lan tự phục vụ cho mình, cho Du để có những cảm giác lạ lùng sung sướng.

Nhìn cảnh đó, bà Yên mê quá. Bà đã từng nằm với Hoàng trong Chợ Lớn tại phòng một khách sạn. Nhưng bà bắt Hoàng phục vụ bà như một tên nô lệ. Bà không biết tận hưởng một cậu bé tuổi chỉ đáng cháu ngoại. Cái thú của người lớn tuổi là như Lan đang hưởng, nó mới khác lạ, nó mới lắng mạn...

Cho nên, ngoài này, bắt Lâm đứng lên cho bà quỳ bú cặc mà mắt bà nhìn không rời hình ảnh Lan đang dùa cọt, d()n hót cặc bé Du như mèo vờn chuột. Mồm bà ngon lành với con cặc lớn, mà trí óc bà tưởng

tượng là cặc xinh xắn của bé Du.

Lan trườn người lên, rà chiếc lưới tà tà từ rốn, lên vú, cổ, tai, mắt rồi ngậm sát vào đầu môi của Du chuyền lưới. Dưới kia, Lan dang rộng hai đùi ra, lừa lừa cho cặc Du lọt vào. Lan nhún nhẹ xuống, kẹp đùi lại cho bót, rồi nấc dừ dặt êm đềm như cơn gió mùa thu. Lan sướng mà bà Yến rên dừm:

- Du ơi? Chị bắt trời đất ngừng hết lại để nghe chị đang hạnh phúc. Lấy một trẻ con, ngủ với một nhĩ đồng, có lẽ là điều mơ ước lớn nhất của chị Du ơi! Làm sao có được người tình bé bỏng dễ thương như thế hả trời? Lan ơi, em dụ mà chị sướng. Chị nghe tê tái khắp người. Nước lồn chị ra như suối, chảy có dòng lan ra bắt vể. Cặc Du chỉ to hơn ngón tay cái mà chị trông nó vĩ đại hơn cả cặc của người lớn. Cố giữ cho lâu, nhé em? Nghìn năm một thuở, bữa nay, chị mới được cơ hội ngàn vàng, mục kích tận mắt một cậu bé xinh trai, hồng hào dễ thương như thế. Đụ đi em, chị đang sướng với em đây. Chị đang đâm cặc của Lâm vào đụ mà trí óc và thị giác đang nghĩ tới khúc gân tí tẹo, xinh xắn của Du.

Đã có người 40 mang thai với Du hả? Nghe đâm quá đi thôi! Tử cung chị cũng sẵn sàng đón những tinh trùng củ a trẻ con Du . Đờn kinh chị sẽ tắt Bụng chị sẽ sưng lên. Trời ơi! Mang bầu với em bé 14??? Còn gì hạnh phúc hơn. Chị sẽ hãnh diện khoe hết đô thị này : người làm chị thụ thai là cậu bé 14 tuổi. Chị già hơn, 45 lặn, Du ơi? Cháu ngoại ơi! Con trai ơi! Giời ơi? Bữa nay, bằng mọi giá, con phải truồng trần hết ra, mời con trai 14 lên nằm, tha hồ muốn đụ cho bể lồn con cũng được. Con chỉ cần một giọt khí của Du thôi! Thế là đủ cho con có hạnh phúc đến ngàn năm!!!

Thằng Du nằm dưới, sướng mờ mắt ù tai. Chị Lan dụ nó cách thiết tha, chăm rãi mà nghe như cơn cháy rừng ngàn ngút. Lan nút lư~i Du cũng êm đềm khoan thai mà Du cảm một biến khơi bão dữ đang tràn về. Rồi ngoài kia, lời rên lảng mạn, lạ lẫm của bà yến vang lên nghe như bản nhạc kích động, làm triệu triệu tế bào của Du bùng lên sự khoái lạc xưa nay chưa từng hưởng. Bác Nguyệt thêm có thai với Du. Đến chị Lan lúc này và bây giờ là bà già 45 tên Yến đang nằm đụ dưới thảm hoa với Lâm ngoài bọc cửa.

Tự nhiên Du trở thành món hàng đắt giá như kim cương. Du thành

một thần tượng làm chảy nước miếng những chị già lớn tuổi hơn má nó . ở Vĩnh Trạch, mỗi buổi sáng, bác Nguyệt diện phấn son, áo quần thật đẹp đi ra phố, ra chợ hay lối xóm với gương mặt rạng rỡ, hạnh phúc, như gái tơ lấy chồng lần đầu tiên. Có ai hỏi bác đi đâu, bác sẽ chẳng ngại ngần trả lời : "Tôi đi tìm chồng tôi tên Du, 14 tuổi. Tôi biết, có một ngày chồng tôi sẽ về, khi đưa con trong bụng này chào đời! Anh, chị, chú, bác có cho tôi là gái già mất nét không? Điều đó không quan trọng bằng hạnh phúc to lớn tôi đang mang, chờ ngày sinh nở !"

Cả làng Vĩnh Trạch không ai biết Du tha phương cầu thực, chỉ vì không can đảm thấy cha mình đau khổ, vì ông phát hiện con trai mình đã ngủ với người tình đầu của ông. Xa Du, nhưng bác Nguyệt còn giữ được dấu vết tình yêu trong bụng.

Nó vừa là một hạnh phúc, vừa là quả bom trả mối thù cay nghiệt với người tình đầu, tên Thời. Vì nhìn Nguyệt cứ tênh hênh mang cái bụng rêu rêu khắp xóm, Thời đau điếng và chết cả cõi lòng, chẳng còn muốn hiện diện trên đời này nữa.

Người ta thấy chữ DÂM hiện lên, khi nhìn một chị già 40 tuổi có mang với một bé trai 14? Nhưng quái lạ, già trẻ lớn bé của cả làng Vĩnh Trạch kéo cả ra trước cửa, chen nhau nhìn cho được bác Nguyệt mặc áo bầu, phấn son lộng lẫy, đi rảo xóm.

Với gương mặt thật bình thản hãnh diện! Miệng họ chế riếu chê bai bác Nguyệt, nhưng thâm tâm chị nào cũng muốn thử ít nhất một lần với một cậu bé 14 ! ? ? Thử cho biết "mùi" hấp dẫn, chứ chẳng ai dám mang bầu.

Bỗng, các cậu bé đệ thất, đệ lục, được các chị các bà chiếu cố. Họ ùn ùn đổ đi săn "nai tơ". Ban đêm. trời sáng trăng, tại những bờ sông, những sân đình, những trường làng, những chòi canh bắp, thấp thoáng những cặp "tình nhân" chênh lệch tuổi xuất hiện như bóng ma. Người nữ trẻ nhất cũng phải 18, dù khi một cậu nhỏ 14, 15 lén lút làm tình ào ào để hưởng cái mới lạ mà bác Nguyệt đã truyền sang. Và họ chợt tìm thấy sự hấp dẫn lạ lùng khi ngủ với một bé con. Có chị dă bạo gan, trong khi chồng vắng nhà, đã mang thằng nhỏ vào phòng chơi cho phỉ chí tang bồng, cho đã sự tò mò...

Chương 32

Và dĩ nhiên, sau mấy tháng, người ta thấy những "bác Nguyệt mang bầu" rải rác khắp đó đây. Bấy giờ chẳng ai trách ai, vì nó đã thành một cái dịch, thu hút nhiều phụ nữ...

Lan đang nằm "ấp" rất kỹ bé Du. Lan đụ không biết chán, đụ mãi miết liên tục, mặc kệ bà YẾN chịu thềm không nổi đã bò vào sát cạnh giường, trở mặt nhìn cho bằng được khúc gân trắng nõn của bé Du. Lan ra hết một lần, nhưng cứ để thế đụ tiếp.

Anh LÂM nằm ngửa, bà YẾN ngồi trên, cho lồn vào động cù. Mặt bà kê lên thành giường để chiêm ngưỡng "thằng cháu ngoại". Mê man quá mà mặt bà trông khờ dại hẳn ra, YẾN mong cho bé Lan "thả " bé Du sớm sớm, để bà được "tiếp thu ". .

Nhưng Lan đang nhập mê hồn trận. Đâu phải Lan đụ để thỏa mãn sinh lý. Mà Lan đang "ăn" một món lạ, quý hiếm. ăn lấy ngon chứ không lấy no. Bà YẾN chờ dài cuống cổ, mãi tới 4 giờ chiều, bà tự cởi một nhãn xoàn, cầm tay Lan đeo vào và nói :

- Chị van em! Em còn trẻ. Biết bao nhiêu cơ hội để hưởng. Chị già rồi em. Em mang chiếc nhãn xoàn, cho phép chị được bú cặc Du một tí cũng được. Thềm quá Lan ơi!!!

Lan cũng tạm đã thềm vì đã ra được hai cái trong khi nằm "ấp trứng gà lộn" Du. Lại được đeo chiếc nhãn xoàn hột lớn, sáng ngời, Lan nhường Du ngay cho bà YẾN. Bà YẾN kể tai Du nói:

- Em yên trí là chị sẽ tặng cho em món quà quý gấp hai lần chiếc nhãn xoàn chị cho Lan. Cứ hết mình với chị, muốn gì có nấy.

Gương mặt bà YẾN già dặn hơn, son phấn hơn. Nhưng nghe lời bà hứa hẹn, Du phấn khởi trong lòng. Hẳn chỉ mơ có một chiếc honda để khởi cuộc bộ mỗi ngày sáu cây số đi làm. Bà YẾN nằm ngửa ra, phơi lồn, phơi vú, nhìn sừng bé Du:

Trời ơi, đời chị mà có người tình nhỏ bé như vậy chẳng còn ham muốn gì hơn. Sao nhô xúu vậy mà em biết đủ thứ vậy?

Thằng bé nhà quê, thơ ngây khai thiết:

- Dạ hồi đó có biết gì đàn bà đâu. Năm ngoái có bà bác tên Nguyệt dụ khi, cho ăn bánh kẹo có tấm thuốc núng của Thầy Miên. Em phát núng hết chịu nổi. Bả dè em ra bú cặc, dạy em bú lồn, rồi cho lên đụ thử. Riết rồi cái gì cũng biết. Bây giờ bả đang mang bầu với em dưới quê Vĩnh Trạch á!

- Cái gì em cũng biết hả? Biết thì làm thử chị coi nào? Đụ làm sao cho chị có chữa như bà Nguyệt ở V nh Trạch đi.

Du đưa mắt ra ngoài cửa xem Lâm và chị Lan còn đứng đó không. Nhưng hai người đó đã đưa nhau ra phố ngắm tét, nhường lại căn phòng cho Yến và Du hưởng những phút thiên đàng.

- Con chị chắc lớn bằng em? Du hỏi.

- Con gái út của chị cũng lớn hơn em 4 tuổi.

Bởi vậy chị thích đụ với cậu bé nhỏ thua con út của mình. Cái đó là điều chị khoái nhất. Biết cặc của em nhỏ, lông dái mới chớm mọc, thân người em còn nhỏ. Vậy mà chị mê quá! Hai tiếng đồng hồ qua, nhìn Lan nằm áp em, chị thêm khô nước

miếng...

Du nằm song song với bà Yến, chống khuỷu. một tay. Tay kia nghịch, se se đầu vú. Du ngắm bà yến để nhớ bác Nguyệt. Nó không sao quên được người đàn bà đã đụ nó đầu tiên. Nếu anh Năm Thời" không phát giác nó nằm trần truồng đụ bác Nguyệt sáng hôm đó, bây giờ chắc Du vẫn còn sống, ngang nhiên làm chồng của bác Nguyệt, và hàng ngày nhìn cái bào thai lớn dần, lớn dần. Trí óc thơ ngây của Du cảm thấy vui khi biết mình 14 tuổi mà sắp có con với bà bác 40. Chớ cậu bé hoàn toàn không có chút khái niệm về trách nhiệm làm cha, về thị phi dâm tiểu của thiên hạ. Cho nên, lòng Du vẫn mơ có một ngày, khi có chút đỉnh tiền, sẽ bay về Vĩnh Trạch, nhìn lại bác Nguyệt, nhìn cái bụng bác cưu mang, và làm sao được bác Nguyệt cho nó vào phòng, bảo nó lên đụ bác một đêm đầy hứng thú như đêm trời mưa năm ngoái... Hồi nãy nằm dưới, được chị Lan áp trứng, có đôi lúc Du thầm gọi tên bác Nguyệt. Không biết có phải Du đã yêu

bác hay không, mà sao gần sáu tháng, kể từ khi xa Vĩnh Trạch, nhất là ban đêm, trước giấc ngủ, Du vẫn tưởng đến hình ảnh trần truồng trắng bóc, dâm dật, tiếng nói, giọng cười đầy quyến rũ của bác Nguyệt. Hình như đó là tình đầu Một đêm ân ái da diết đã đưa đời Du qua khúc quanh to lớn, cho trí óc Du những hiểu biết quá sớm về đàn bà và chăn gối.

- Sao em nhìn chị hoài vậy? Bà Yến hỏi.

- Tại chị làm em nhớ tới bác Nguyệt, người đã phá trinh em...

- Đụ lần đầu tiên với bà ấy, em có sướng không?

- Trời ơi, đụ mà không sướng, cái gì mới sướng, nhất là được bú lồn bác. Bác dạy cho em bú cách nào cho đàn bà sướng. Phải đụ làm sao cho đàn bà mê... Tiếc một cái là con cặc em còn nhỏ quá. Em mà 18 tuổi, em đụ chắc đàn bà phải khóc ngất chứ hổng phải chơi đâu.

- Đừng nói nghe thèm quá mình ơi. Rờ lồn em chút đi?

Du đưa tay xuống chạm chòm lông lồn dày rậm của bà Yến.

- Lông chị nhiều như tóc vậy? Còn nhiều hơn cả bác Nguyệt nữa.

- Chớ em không thấy cặp lông mày của chị sao. Đó, em ơi, se se cái hột đó cho chị đã cái coi. Ui thánh thần ơi! Hai ngón tay huyền diệu quá. Chết con Trời Phật ơi? Ai con không mê, mà nhè thằng cháu ngoại con mê nè. Chị đang tưởng tượng em là con chị. Em là cháu ngoại chị, Du ơi. Đó, ngón đó trượt lên trượt xuống cái khe lồn cũng sướng muốn chết rồi, con ơi. Cả nhà đi vắng hết, hai bà cháu mình tha hồ đụ đéo! Ui? Du làm cái gì đó? Ui nó đút vô lỗ lồn con kìa Trời? Một ngón ít quá. Đó, đúng rồi, hai ngón. Ui, anh làm em khóc cho coi. Đồ khốn nạn, khi không. vô mò lồn, rồi còn đút hai, trời, hai, trời, nó móc mòng đóc của con nữa kìa... Cặc anh đâu cho em cầm cho sướng cái coi Đây hả? Đây là cặc hả? Dễ thương gì đâu á. Có bê lớn vậy mà đụ bà bác có thai hả? Lát nữa, Du cũng lên đụ cho em có bầu nhen. Em muốn đẻ một đứa cuối cùng nữa, rồi ngưng luôn. Em muốn có một kỷ niệm độc đáo, nhớ đời. Nó phải thật giống anh! Có bầu với thằng bồ nhí 14 tuổi? Còn gì dâm hơn nữa trời? Anh đang đụ em bằng hai ngón tay mà em cũng sướng như đụ với cặc. Hai tay bà

Yến bầu chặt vai thằng nhỏ. Hai chân triển mạnh ra. Mặt bà ngây ngất như say rượu. Mồm nói huyên thuyên đủ chuyện để Du biết bà đang khoái lạc dù Du đang đụ bà bằng tay. Yến níu Du xuống nút lười chùn chụt. Thằng bé quyết làm cho bà già sướng tuyệt cùng để bà tặng cho nó số tiền lớn gấp hai lần chiếc nhẫn kim cương.

- Lên nằm sấp trên mặt chị cho chị nuốt trộng con cặc em cái coi.

Du lên dặt cặc mình lên miệng bà. Bà ngoạm cả dái lẫn cặc vào mồm nút như ăn gỏi. Hai ngón tay Du vẫn thụt đều đcu cửa mình bà Yến. Hấn nhớ lại đòi hỏi của bà bác Nguyệt, nên chẳng ngần ngại cho luôn ba ngón tay vào thụt ầm ầm. Bà Yến ú ớ rên, vì bộ phận sinh dục của bé Du đang tràn miệng bà.

Pháo mồng một tết nổ vang trời. Lòng bà Yến cũng rộn rã như không khí ngày xuân. Bà quyết bữa nay, bằng mọi cách, phải cho Du xị khí trong lòng bà, để bà tắt kinh vào tháng sau. Bà đang thỏa mãn cái dâm dật đụ con nít. Bà thêm món này không biết từ bao lâu rồi. Đi đường, vào một hiệu ăn, ra ngoài phố, bất chợt gặp một cậu bé dễ thương, là Yến mơ màng những ham muốn không thành hình. Mắt bà liếc liếc cậu bé mà lòng bỗng vui rộn rã, thêm khát.. Hồi còn dạy học ở Đà Lạt, đã một lần Yến yêu và đã làm tình với một học trò tuổi mới 17. Kỷ niệm đó to lớn, ám ảnh Yến hằng phút trong đời sống. Nhưng chưa bao giờ Yến nghĩ mình sẽ được lên giường với cậu bé mới 14 như Du. Du nhỏ quá, mà nàng lại lớn quá. Sự chênh lệch tuổi tác đó làm Yến đang chìm vào mê đắm lãng mạn. Nàng nhắm mắt nút con cặc Du mà sướng hơn gấp triệu lần đang được một người lớn đụ. Tâm lý làm cho Yến sướng chứ không phải xác thịt.

Bé Du bậm môi thực lồn cách hồn nhiên như nó đá banh bời ngoài sân đình. Dù cặc Du đang được Yến bú cách ân cần tha thiết, thằng nhỏ vẫn thơ ngây phục vụ cho Yến như đang bưng phở hầu khách ở nhà hàng.. Nhưng khi Yến thọc lư~i vào lỗ đít nó, Du ngừng tay, la lên một tiếng. Nó nghe chiếc lưoli nóng đang "đụ " lỗ đít nó. Cái này thì quả là lạ ? Bác Nguyệt, chị Lan, chưa ai dám làm cho nó như thế. Cái sướng này cũng khác hẳn với khi nó đút cặc vào lồn. Bé Du úp mặt lên chòm lông lồn quần tít để thưởng thức món lạ mà Yến đang cho. Lỗ đít? Chỗ tận cùng dơ bẩn mà chị Yến dám đút lười vào? Hai tay Du bóp mạnh bắp vế chị Yến, và bật rên lên :

- Chị thương em còn hơn bác Nguyệt nữa, chị Yến ơi ! Em đâu có ngờ . Em hứa bữa nay sẽ đụ cho chị có bầu, nhen?

- Hứa phải nhớ nhen mình? Chị chỉ mơ có chùng đó thôi! Có bầu với em, chị sẽ cúng một con heo. Để chị bú đít nữa cho.

Thế là Yến lại cho lưởi vào lỗ đít cậu bé "đụ". Thằng nhỏ nằm ngây người ra mà chịu. Sướng quá trời là sướng! Bỗng Du nẩy ra sáng kiến. Thay vì thụt lồn Yến bằng ba ngón, Du cho một ngón vào lỗ đít Yến thụt. Bà Yến rút lưởi ra la làng :

- Đồ khốn nạn. Chết tôi rồi trời ơi! Có ai biểu con làm cái đó cho chị đâu?. Ui da, tôi cắn lưởi tôi chết cho rồi. Ui, trời, nó thụt một ngón lỗ đít, một ngón lỗ lồn kia ông bà đất nước? Đụ má anh đó Du. Anh định giết em phải không. Ui, sướng, làm sao Du biết em thích món này vậy? Mạnh hơn đi anh yêu của em? Tôi có tới hai nỗi sướng lặn. Để chị ngậm cặc em chị ăn, cho chị có tới ba niềm khoái lạc nhen Du?

Yến ngoạm vào cặc nút như hồi nãy. Thằng Du tăng cường thêm ngón út vào lỗ đít, ngón trở vào lỗ lồn. Cứ thế, nó thụt mạnh như thợ rèn thụt ống bệ :

-.Nước lồn của chị nhiều quá xá lá nhiều. Ướt hết táy e m ! ! !

- Làm mạnh đi. Chị sắp ra đó em ơi. Má sắp ra con ơi, con ơi!

Yến rút lưởi ra khỏi lỗ đít, ngoạm vào cặc Du nút mạnh, cắn nhân nhân trong khi Yến cho nước lồn tứa ra. Sướng một cái đê mê chất ngất mà bé giờ Yến chưa hề có ! Thằng Du thấy hai mép lồn Yến nhíp nhíp. Nước lồn chèm nhẹp. Nó sợ uổng, lấy bốn ngón tay vét liếm sạch. Thơm quá, trộn với mùi hăng hăng của lỗ đít. Nhưng Du không cần, vì hắn nghĩ : Yến còn dám cho lưởi vào lỗ đít nó. Sá gì hắn nuốt mùi hăng hăng của lỗ đít Yến. Và Du day đầu thuận chiều, le lưởi liếm quanh lồn Yến thêm lần nữa cho bằng hết nước nhờn. Xong hắn bắt đầu đẩy dang hai đùi Yến ra, bú lồn bằng tất cả kỹ thuật mà bác Nguyệt đã dạy cho.

Du bẻ cái lưởi ra không phải liếm lồn, mà liếm những khoảng da thịt non gần lồn. Hắn liếm rất chậm rãi khoan thai để cho Yến từ từ nghe cơn sướng xâm nhập. Bà chị chàng hăng ra, nhắm mắt tưởng tượng

đủ thứ. Hai tay chị gác lên trên cao, đưa hai chùm lông nách rậm rì trông dâm không chịu được.

Liếm tới phần da non dưới hai bắp vế thì thẳng bé dùng răng cạp nhẹ . Nước miếng và hơi nóng từ miệng nó làm bà Yến quần quai như con lợn mắc cạn. Đôi tay bà se hai đầu vú mà la:

- Đụ bà bác có một đêm mà anh học nhiều thứ quá vậy Du? Hồi nãy sao không thấy anh làm như vậy cho bé Lan? Ui trời ơi! Anh cạp đầu gối em. Coi cái đùi em nó giật kia, giống như ai dút điện vô tra tấn em vậy, Du ơi! Đâu có khác gì đụ đâu? Anh Lâm với chồng em cũng chưa bao giờ cho em những cảm giác thần tiên này đâu! Đích đáng quá. Em có chữa với anh cũng đáng lắm.

Rồi Yến bỗng cười man dại giống hệt nụ cười bác Nguyệt khi thấy Năm Thời ôm đầu tóc rối chạy xa dần cửa sổ, miệng la những gì không rõ. Vừa cười Yến vừa nói lớn:

- Có ai trên đời này sướng bằng tôi không? Kể cả Giang Thanh vợ Mao Trạch Đông, kể cả bà Nhu, bà Thiệu... Mấy bà có khi nào được thẳng con nít 14 bú lồn chưa? Bảo đảm chưa. Mấy bà có khi nào được bú một con cặc còn móm da quy mào chưa? Nhìn xuống mà coi nè trời cao đất rộng ! Nó cạp mạnh thì con đâu nói làm chi. Đàng này nó rà hàm răng vô da non của con. ôi! Bụng tôi nó giật như biển bão cấp năm vậy. Chết chớ sống cái đéo gì nổi.. Tôi đang chuẩn bị nước lồn, lát nữa ra với Du chồng tôi. Tinh trùng của anh sẽ vô tử cung em. Em đậu thai, chồng em, con em, bạn bê em, có ai hỏi, em cũng hiên ngang, can đảm nói thẳng là em có bầu với cậu bé 14. Đố ai dám làm gì em!!!

Du liếm tới mu bàn chân rồi. Đã quá, bà Yến cứ co rồi duỗi cặp đùi. Hai tay Du phải đè mạnh, giữ lại mà liếm. Yến như con điên, nhất là khi nàng nhìn cái mặt non choẹt của bé Du. Yến không thể tưởng tượng được từng tuổi đó mà lại được một nhi đồng ôm bú bàn chân của mình. Trông dâm thật. Dâm như cảnh trong phim Võ Tắc Thiên, khi hoàng hậu họ Võ bắt chú tiểu chùa Thiếu Lâm ở Yên Sơn bú lồn bà. Nhưng chú tiểu đó còn lớn hơn Du đến 3 tuổi Chớ có đâu mặt búng ra sữa mà bú liếm rành như người lớn vậy đâu.

Yến cứ ú ớ nói không ra lời vì sướng cực điểm. Cái sướng lằng mạn

bất bình thường. Cái sướng mà không phải ai muốn cũng có. Quý hiếm là chỗ đó. Cho nên Yến tận hưởng cho hết niềm hoan lạc vàng ngọc này. Ngày mai biết có còn như thế để hưởng không, mặc dầu Yến đang ngồi trên nhung lụa. Trong khi liếm khắp người bà chị, Du rà rà con cặc non của em lên những vùng da thịt khác, cũng mỏng đánh của Yến. Khoái lạc của Yến bây giờ mong manh như ảo ảnh, như giấc mơ chứ không thật.

Có những nơi Yến muốn cậu bé cắn mạnh vào, đổ máu càng tốt, cho đã cái dâm cuồng bạo của chị già 45 tuổi. Mà bé Du lại thơ ngây lướt rất nhẹ như gió mùa thu lướt trên phiến cỏ. Yến im lặng không nói, không đòi, cứ lâng lâng nằm nhắm

mắt như ngủ, chìm vào giấc mơ. Thỉnh thoảng Yến nói thì thào chỉ đủ mình nghe : "Sướng quá, con trai ơi? , Căn phòng quá im lặng, nên dù có thì thào, Du vẫn nghe rõ mồn một từng chữ. Chính những chữ rên quá lạ đó làm thằng bé thêm hưng. Hắn liếm không biết mệt dần trở lại điểm xuất phát : mu lồn. Hơi thở Yến dồn dập, có lúc đứt quãng. Y hết như phút đầu tiên, trong đêm động phòng, chồng Yến đã làm nàng có lúc nín thở vì chờ !

Yến phải chờ vì lưới bé Du đã trở lại cái gò mọc dày cô của Yến. Du ngừng đó, thật gần, nhìn chòm lông lồn rậm rì, quăn tít. Hai ngón tay Du banh nhẹ mép lồn ra quan sát. Hột le nở ra như hột điều đỏ hồng. Du rà mũi vào, thở thật nhẹ rồi hít vào, nghe mùi nước lồn thơm tho của bà Yến. Du hít như vậy lâu cả '5 phút. Năm phút mà dài như cả tháng, vì Yến đang chờ môi thằng bé ngậm vào. Nó không ngậm, lấy hai ngón tay trở kẹp hột le cho lồi lên rồi dùng lưới ra cũng rất nhẹ, nhẹ như một sợi tơ giăng qua một bông hồng.

Mê mê mang như hư không. Mơ ảo như sương khói Khoái lạc thật êm đềm, mà như cơn bão xoáy mạnh, đưa hồn Yến lên thượng tầng mây xanh. Yến chuẩn bị những câu la độc đáo để khen thằng nhỏ 14 tuổi, nhưng nàng nói không ra lời. Mặt Yến méo xệch vì những sợi gân sướng hằn lên chằng chịt. Lâu nay, vào giường là Yến hưởng những động tác làm tình cuồng điên, dâm bạo, những động tác mạnh gần như vũ phu. Chưa bao giờ Yến có cái rung động ngào ngạt, êm ru như Du đang cho.

Khi thằng bé liếm tới cổ Yến, nút môi Yến, thì Yến tự động cho tay

xuống, cầm con cặc tí hon của Du đâm vào cửa mình. Nàng phải kẹp hai đùi lại thật khít để nghe cặc Du chọt hơn giữa hai mép lớn. Hai tay Yến thì nhấn mạnh mông dít thằng bé xuống và Yến hẩy lên tìm khoái lạc. Một đũa thịt không đầy miệng, nhưng Yến có nhai thật lâu để hưởng những khoái khẩu. Không ngờ thằng Du bọ dít Yến lên, nắc ào ào. Nó biết cặc nó chẳng ăn thua gì với lỗ lớn chị Yến, nhưng vẫn cố đụ hết mình cho vừa lòng bà chị.

Nửa tiếng đồng hồ sau, yến la chí chóc:

- Em muốn ra Du ời! Anh phải ra với em, dù một lần. Nhất định em phải có con với Du. Chuẩn bị đi, em sắp ra đây?

Du tăng nhịp nắc. Với hấn, chuyện có con không thành vấn đề. Hấn mê số tiền thưởng bà Yến hứa tặng để ngày mai Du sẽ mua chiếc Honda mới toanh chạy khắp Sài Gòn. Cho nên khi nghe bà Yến rử , Du cũ ng la lên:

- Nghe nè Yến ời! Em ra đó, hứng hết nhen.

Mấy tháng rồi, bữa nay mới được ra đó Yến ời! Chị phải có bầu với em!!!

Nằm dưới, Yến lắc mạnh hai cái mông, kẹp lòn chặt hơn, để chắt cho hết nước khí của thằng bé... Khi Du ngừng nắc, nằm trên bụng Yến để thở, thì Yến lại mỉm cười hạnh phúc:

- Con anh đã vào tử cung cóa em nằm rồi. Ra đời nó sẽ là hoàng tử, là công chúa? Tài sản kếch xù của em sẽ thuộc về nó. Chắc chắn sẽ rất nhiều người không thừa nhận đứa bé vì nó là giọt máu ngoại tình. Nhưng em sẽ từng tiu nó như đóa hoa, như viên ngọc. Chiều nay, em sẽ dẫn anh vào hiệu ăn sang trọng nhất Sài Gòn để giới thiệu hết với bạn bè em. ăn xong mình lại về đây. Em muốn anh ra vài lần nữa trong em, để bảo đảm em phải tắt kinh vào tháng sau.

Đêm mồng một tết năm đó, Du đã trèo lên mình bà chị, ra thêm hai lần, rồi ôm nhau ngủ tới sáng mồng hai. Yến đã tặng bé Du số tiền quá lớn. Lớn đến có thể mua chiếc xe hơi. Nhưng cậu bé chỉ mua Honda. Số còn lại, Du đã bọc theo, lên xe gắn máy chạy một mạch về quê Vĩnh Trạch. Việc đầu tiên, Du vào nhà bác Nguyệt giữa lúc nhà

bác đầy khách ngồi ăn cỗ ngày mùng ba. Du đậu xe mới toanh trước sân gạch giữa mấy chục cặp mắt ngạc nhiên của mọi người. Họ càng kinh ngạc hơn khi thấy bà Nguyệt buông chén buồng đũa, mang cái bầu lúp lúp chạy nhanh ra ôm chầm lấy Du, hôn môi như đôi nhân tình xứng đôi vừa lứa.

Cả hai ôm hôn nồng nàn gần năm phút. Một hình ảnh táo bạo mà dân làng Vĩnh Trạch chưa từng thấy. Một chị già, tuổi lớn hơn mẹ, có bầu, ôm hôn thẳng "chồng" nhí 14 quả là chuyện kinh thiên động địa, chuyện long trời lở đất. Bàn tiệc trong kia bỗng chẳng còn ai. Họ đã âm thầm lũ lượt ra về, để không nhìn thấy cảnh chướng tai gai mắt. Nhưng bác Nguyệt không cần, bác vẫn ôm cứng người tình tên du nết ngon lành cặp môi hồng của cậu bé. Du cũng thế. Nó chẳng cần biết ai thương ai ghét. Nó cứ quẩn lấy bác Nguyệt ngửi cho hết mùi thơm chùm kết trên tóc, mùi hoa lài trên má. Vì Du, sau sáu tháng xa quê, đang tìm lại hình ảnh xưa, hình ảnh một đêm mưa nằm ân ái lần đầu tiên với bác Nguyệt. Hắn không thể nào xa Vĩnh Trạch lần nữa.

Nhìn cái bầu lúp lúp bác Nguyệt đang mang, bỗng Du bị cái gì thiêng liêng lăm lăm nắm giữ chân hắn lại. Vì bác Nguyệt quả là mối tình đầu của Du. Du mừng tượng mấy tháng nữa trong nhà này sẽ có tiếng trẻ thơ khóc. Giọt máu của Du chảy lửm đửm, quẩn quýt bên Du... Du thương bác Nguyệt hơn, vì bà ta đã chịu cô đơn gần 6 tháng từ ngày Du xa Vĩnh Trạch. Điều làm Du yêu bà hơn là bác Nguyệt đã đi khắp xóm khoe tác giả cái bầu chính là Du. Vì tình yêu, bà đập lên cả thị phi, dè bêu của thiên hạ.

Tối hôm đó, Du đành hoàng thay đồ ngủ, bước vào phòng chững chạc như ông chủ nhà, như chồng của bác Nguyệt, leo lên giường ôm chặt bác Nguyệt. Bả vận đèn mờ mờ, thoát ý cho chồng nhí, cho mình. Xong bác leo lên người Du, cho cặc vào lồn, ngồi lái phi thuyền. Nhìn cặp vú căng to, cái bụng vun lên của bác Nguyệt lòng Du hạnh phúc cách lạ thường. Chỉ còn cách làm tình này là duy nhất vì bác đang mang thai.

Gà gáy canh một rồi canh hai... Toàn thè căn nhà im lặng, trữ tình. Chỉ nghe tiếng rên tuyệt cùng sung sướng của một già, một trẻ, hòa nhập. Lồn bác Nguyệt ra cả thủy 4 lần. Bác không rút ra, cứ thế tiếp tục đụ với người yêu bé bỏng đến gần sáng. Du hứa với bác Nguyệt sẽ không trở lại Sài gòn, mặc dù trên đó bà Yến cũng đang mang cái

bầu mà Du là tác giả.

Sau đó mấy tháng, người ta thấy bé Du, chiều chiều bế con đi xóm dạo chơi. Bên cạnh là bà Nguyệt với gương mặt bình thản, đầy hạnh phúc. Trong khi Năm Thời, cha của bé Du, đã bỏ làng di biệt tích, từ lúc nào, không ai biết.

Viết xong tại Cái Vồn 1967
Hoàng Thị Thu Cường.